

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



MİLYONLUK

günahkâr düet

C. L. PARKER

*Beklemekten
vazgeştiğinde
aşk seni bulacaktır.*

Bu kitabı, kendine has olağanüstü bir yeteneğe sahip olan küçük kız kardeşim Brittnie Day'e adıyorum. Bence bazen bu özelliğini unutuyor. Britt, sen kendine has ışığını yayarken başka birinin gölgesinde kalmaya imkân yok. Dünyaya senindir. Yapman gereken tek şey onu fethetmek.

Giriş

Seks karşılığında para ödemiş bir adamım. Mecbur kaldığımdan değil, yanlış anlamayın, önünde sonunda becerilmeyi garantilemenin tek yolu bu olduğundan. Aslında bunun amacı zaten becerilmektir ama burada bahsettiğim becerilme öyle bir şey değil. Uzun lafın kısıası; iki yıllıkına bir kadına sahip olmak için delice bir miktar, tamı tamına iki milyon dolar ödedim. Kız bakireydi ve her kuruşuna değerdi fakat sonra gidip en olmayacak şeyi yaptım.

Ona âşık oldum.

Bununla da kalmadım, bedenini satmasının arkasında yatan gerçeği araştırıp öğrendim. Birinin hayatını kurtarmak için yapmıştı bunu. Bense onu yatağa atmak için satın almıştım. Bu denklemdeki pisliğin kim olduğu açıktır herhalde. Gelgelelim, her şeyi telafi etmek için canımı dişime takmaya hazırdım.

Benim adım Noah Crawford ve bu benim hikâyemin devamı.



1

Özel Cips Kola

Noah

Delaine Talbot'yu arkamda bırakmak hayatımda yaptığım en zor şeydi. Annemle babamın ölümünden sorumlu olmam, bunun ardından ölümcül düşmanım David Stone'la beraber yönettiğim multimilyarlık şirketi, yani Kırmızı Lotus'u miras almam göz önünde bulundurulduğunda az önceki cümleyi kurabilmemin önemi daha iyi anlaşılabilir.

David bir zamanlar benim en iyi dostumdu, tabii bir gün iş gezisinden döndüğümde onu sevgilim Julie'yi jakuzimde becerirken görünceye kadar. Söylemeye gerek yok ama Julie artık sevgilim falan değildi. Bir şıllıktı, evet ama sevgilim değildi. Bütün bu olaylar beni tesadüfen Lanie'ye getirdi. Bundan ötürü üzüntü mü, yoksa mutluluk mu duymalıyım

..hâlâ bilmiyorum.

Kadınları en yüksek teklifi verene satan yeraltı bir şirketten bahsedildiğini duymuştum. Kadınların hür iradesiyle olsun olmasın, sonuçta bu insan ticareti olduğundan elbette yasadışı bir işti. Bununla birlikte, söz konusu kadınlar kazanan kişinin malı olmayı, ona dilediği şekilde hizmet etmeyi kabul etmişlerdi. Julie ve David fiyaskosundan sonra kadınlara güvenim kalmamıştı ama en nihayetinde ben de bir erkektim ve diğer erkekler gibi benim de ihtiyaçlarım vardı. Böylece, bu müzayede işini duyduğumda bana uygun bir yol gibi göründü.

Scott Christopher, görünürde üniversitelilerin maskaralık mekânı olarak hizmet vermesine karşın, alt katında bu müzayedenin düzenlendiği kulübün, yani Foreplay'in sahibiydi. Christopher'dan biraz olsun hoşlanmamakla beraber sonuçta oraya arkadaş edinmeye gitmemiştim. Kafamda tek bir hedef vardı ve ben istediğimi daima elde ederdim.

Delaine Talbot, yirmi dört yaşında bir bakireydi. Lekelelenmemiş, evcilleşmemiş. Mükemmel. Onun sahibi olmak için harcadığım iki milyon dolar gerçekten de son derece iyi bir yatırımdı. İstediğim zaman, istediğim şekilde onunla her türlü yaramazlığı yapmak için iki yılım olacaktı. Seks konusunda hiçbir tecrübesi olmamasını beklemiyordum ama ona her şeyi öğretecek kişi olacağım için mutluydum. Muhteşem bir öğrenciydi ve derslerinde öyle başarılı oldu ki, bir ara benim sonumu getireceğini düşündüm. Ayrıca ekstra bir özelliği de vardı; kafasının dikine giden bir tipti. Bunun tadımı

nızca aletimi daha da sertleştirmeye yaradı.

Durmadan dinlenmeden boynuzlarımızı birbirine geçirip durduk ama bu çatışmalar her defasında o ismimi haykırırken benim organımı onun o eşsiz vajinasının derinliklerine sokmamla sonuçlandı. Ben bir seks tanrısı, o da tepeden tırnağa bir seks tanrıçasıydı; ta ki onun aslında bir melek, benim de kılık değiştirmiş şeytan olduğumu anlayana dek.

Zannettiğimin yarısı kadar zeki olsaydım bu işin başında onun geçmişini araştırırdım ama yok. Ben hiçbir ahlak kurallına riayet etmeyen azgın bir hergeleydim. Zaten gidip bir insan satın almamın nedeni de buydu.

Sonradan öğrendim ki, Lanie Talbot olabilecek en büyük fedakârlığı yapmıştı. Ölüm döşegindeki annesini kurtarmak için kendini satmıştı.

Faye Talbot kalp nakli ameliyatı olmak zorundaydı fakat Talbot ailesi ameliyatı karşılayacak durumda değildi; üstelik sağlık sigortaları da yoktu. Lanie'nin babası Mack, karısına baktığından devamsızlık nedeniyle işten atılmıştı. Kurumsal Amerika işte böyle gaddar olabiliyor, başarılarının asıl nedeni olan insanları umursamak yerine kârıyla ilgilenebiliyordu. Ne var ki, olan olmuştu işte. Talbot ailesinin bu zorlu yolda ilerlemek ve umutlarını korumak dışında yapabilecek bir şeyleri yoktu.

Umut ışığı, Lanie için ödediğim iki milyon dolarla geldi.

Amma da fedakâr bir insanım. Sevgili merhum anneciğim Elizabeth, Kırmızı Lotus'la hayırseverlik işlerine giriştiğinde eminim aklında bu tarz bir şey yoktu. Babam Noah da

onun kadar kınardı bu yaptığımı.

Lanie'ye ne yaptığımı fark ettiğimde, artık bunu kesmem gerektiğini biliyordum. Ona âşık olmuştum. Hem de nasıl. Bunu itiraf etmek beni resmen öldürse de onu bırakmam gerektiğini biliyordum. Onun yeri annesinin yanıydı, benim yatağım değil.

Bunu yapabileceğimden emin olmadığımı itiraf edeyim. Bu yüzden Lanie'ye mesafe almıştım. Barajın kapağı en sonunda Kırmızı Lotus balosunun olduğu gece çatladı. Önce Julie hiç yoktan ortaya çıkıverdi. Bütün gece resmen bana yapıştı ve etraftaki yönetim kurulu üyeleri ile potansiyel müşteriler yüzünden bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Buna bir de gözüme soka soka David Stone'la flörtleşen Lanie'yi ekleyin. Buyurun size fokur fokur kaynayan bir kazan. Böylece, Lanie'yi oradan götürmek zorunda kaldım; yoksa soğukkanlılığımı yitirip sonradan izlerini silemeyeceğim berbat bir yaygara çıkarabilirdim. Zaten David de eminim bunu yapmamı istiyordu.

Lanie'yle eve dönerken kavga ettik. Yani, o kavga etti, bense onu görmezden geldim. Daha da delirdi tabii. Onu becermemi istedi, hatta bunu bekledi çünkü ben hep bunu yapardım. Oysa artık bunu yapmak istemiyordum. Yapamıyordum. Öğrendiğim şeylerden sonra olmazdı. Beni yanlış anlamayın; onu istiyordum. Kahretsin, hem de nasıl. Ama artık bunu ona yapamazdım.

Gelgelelim, pes edecek gibi bir hali yoktu. Sonuçta Lanie' den bahsediyoruz. Yaklaşımına tepkisiz kaldığımda limuzinden

fırlayıp yağmurun altında eve koştı. Elbette peşiden gittim fakat çılgına dönmüştü; beni çileden çıkarmak için demediğini bırakmıyordu.

Onu becermezsem balodaki birinin bunu zevkle yapacağını söylediğinde, tabiri caizse turnayı gözünden vurdu; aklıma bunu yapabilecek tek bir isim geliyordu tabii: David Stone.

Sahiplenici doğam devreye girdi. Kuşkusuz öfkeliydim, kuşkusuz ama bu, yapmış olduğum şeyin mazereti olamazdı. Hiç de hassas davranmadan, onu kavrayıp hemen oracıkta, basamakların üstünde becerdim. Zevk almasını umursamadım. Bir yerinin acıyıp acımadığını umursamadım. Bana ait gördüğüm şeyi almak dışında hiçbir şeyi umursamadım.

Tabii, o bana ait falan değildi. Evet, belki onun vücuduna sahip olabilirdim ancak ruhuna, kalbine sahip değildim ve işte ben asıl o kısımları istiyordum. Hiç farkına varmaksızın, kendimden ona verdiğim şeyler de bunlardı. Üstelik karşılığında tek bir kuruş ödememişti.

Onu kahrolasica bir hayvan gibi becerdikten sonra, en sonunda kendimi, sakladığım her şeyi itiraf etmeye zorladım. Annesinin durumunu, kendisini en fazla parayı veren kişiye satmak zorunda kalmasının nedenini bildiğimi söyledim. Ve bunun ne kadar yanlış olduğunu bilsem de, ona âşık olduğumu söyledim. Sonra da onu yalnız bırakıp gittim.

Lanie ben duş yaparken yanıma geldiğinde şaşkınlıktan nutkum tutuldu. Bir de üstüne, hayalarımı kesip atmak yerine onunla sevismemi istediğinde yaşadığım şaşkınlığı düşünün. Benim tarafımdan sevilmenin nasıl bir şey olduğunu hissetmek

istiyormuş. Sadece bir kez. Tek istediği buymuş. Ona istediği her şeyi verirdim, bu nedenle hiç düşünmeden kalbimi gümüş bir tabağa koyup ona uzattım. Klişe olması, doğru olmadığı anlamına gelmez.

Onunla sevişirken, aşağılık ruhumu ona teslim ederken, bunun sonuncu sefer olduğunu biliyordum fakat yine de bu düşünceleri bir kenara atmayı başarıp ona aslında ilk günden beri hak ettiği saygıyla yaklaştım. Onu özgürce, her hücremle, bütün ruhumla ve varlığımla seviyordum. Onun hakkındaki hislerimin şüphe götürür bir yanı yoktu. Hâlâ da yok.

Onu seviyordum. Tanrı yardımcım olsun, onu delice seviyordum.

Sonradan, elbette konuşmamız gerektiğini söyledi. Ancak ben zaten söyleyeceği her şeyi biliyordum; böylece geceyi tamamen ona sarılmaya ayırdım. Bunu yapabilmek için son şansım olduğunu biliyordum.

Ertesi sabah o yatağın eşsiz huzurunu terk etmek için bütün gücümü son damlasına kadar kullandım. Bunu yapmam gerekiyordu. Böylece boynuna sokulup çıplak omzuna yumuşak bir öpücük kondurdum ve kulağına, “Seni seviyorum,” diye fısıldadım. Uykusunda kıpırdanıp gülümsedi, tabii böylece yanından ayrılmam daha da zorlaştı fakat bunu bir şekilde başardım.

Çabucak duş yaptım, kıyafetlerimi üstüme geçirdim. Banyodan çıktığımda, işte karşımda duruyordu ve benim milyon dolarlık bebeğim, düşündüğüm kadar çok <https://www.konus.org> konuşmak istiyordu ama söyleyeceklerini biliyordum ve o sözcükleri

duymayı kaldırabileceğimi sanmıyordum. Böylece doğru olanı yaptım.

Kontratı yırttım ve ona ailesinin yanına gitmesini söyledim. Titreyen bacaklarımla ondan uzaklaşmaya çalıştım. Arkamdan gelmeye, beni durdurmaya kalkmadı; zaten doğrusu da buydu. Satın almaya çalıştığım fantezi sona ermiş, artık gerçek dünyaya dönme vakti gelip çatmıştı.

Limuzin caddeye çıkarken, arkamı dönüp kapıya bakma isteğimi bastırdım. Orada olmadığını görmek istemiyordum. Eve vardığımda da orada olmayacağını bilmek yeterince zordu. Belki de bir gün gelecek, aklına geldiğimde benden bütün kalbiyle tiksinecekti. Hatta belki de sıcacık tebessüm edecekti. Belki. Yine de bundan hiç emin değildim. O mutlu olduğu sürece sorun yoktu, önemsedığım tek şey buydu.

İşte böylece kendimi limuzinde tek başıma, ölümcül yangınlar içinde kavrulurken buldum. Kendimi hayatımdaki diğer bütün trajedileri atlatmamı sağlayan tek şeye verecektim: Kırmızı Lotus'a.

Lanie

Limuzinin gözden kaybolmasını izlerken bana bir şeyler oldu. Bu duygunun yenilgi, ıstırap, ihanet veya kalp acısı olduğunu zannetmiştim ama değildi.

Hiddet. Hiddet ve daha fazla hiddet.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
Bunu nasıl yapardı? Aptal koca evi, aptal koca egoşu,

aptal koca kafasıyla bu aptal adam, benim için en iyisini bildiğini sanıyordu demek. İlişkimizin yürümeyeceğini söylese de buna inandığını düşünmüyordum. Gözlerindeki o bakışı görmüştüm. Bunu yapmak onu öldürüyordu. Peki, o zaman neden yapıyordu? Madem bu işten paçayı sıyırma fırsatı bulunduğu an beni salıverecekti, neden bana olan hislerini ispatlamak için önceki gece bu kadar uğraşmıştı? Kontrol etmeye takıntılıydı, mesele buydu. Ancak bana ne yapacağımı söyleyemezdi. Artık onun çalışanlarından biri değildim. Yatağın üstüne bıraktığı parçalanmış kâğıt, bu anlaşmanın bittiğini gösteriyordu.

Ben de tıpkı o kâğıt gibiydim... Parçalanmış.

Bütün bu saçmalıklarına bir nokta koymak için ben de onu sevdiğimi söyleyecektim ama böyle bir şansım olmadı. Ona yanıldığını muhakkak ispatlayacak olan o sözcükleri söylememe fırsat vermeden, bana gitmemi söyledi.

O istediğini söyleyebilirken benim söyleyememem haksızlık değil miydi? Yani, tabii tutkunun doruklarındayken ben de ilanıaşk yapabilirdim fakat bu tutku efsaneviydi ve anlaşılır veya sevecen duracak bir şey söyleyebilmek şöyle dursun, nefes almayı hatırlamak bile benim için yeterince zordu. Üstelik ona nasıl hissettiğimi söylemek için bol bol vaktim olacağını zannetmiştim. Yani, yuh artık! Tanrı aşkına, bana Lanie diye hitap etmesine izin vermiştim. Ayrıca o iki küçük sözcüğü sırf o bana söyledi diye söylediğimi düşünmesini istememişim. Bunu avazım çıktığı kadar bütün dünyaya ilan etmek için özel bir an istiyordum. Böylece samimiyetinden

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

kuşku duymayacaktı çünkü böylesine bir itiraf bayağı ciddi bir şeydi. Yine de ben bu riski göze almak için hazırdım. Onun için, kendim için, bizim için.

Sonra kalkıp bu mağara adamı zırvalıklarıyla her şeyi berbat etti.

Erkekler cidden ahmak.

Ancak ben en azından kendi ahmağım konusunda bir şey yapabilirdim çünkü onunla yüzleşerek kaybedecek bir şeyim yoktu. İstese de istemese de beni dinlemesini sağlayacaktım. Onu sevdiğimi bilecekti ve beni böyle savuşturduğu için tam bir dingil gibi hissedecekti. Onun o şık küçük ofisine giderek beni dinlemesini talep edecektim. Yaptığı varsayımların ne kadar haksız olduğunu görecekti ve bir daha asla kendi kendine çıkarımlara varmayacaktı. Ben ölüm döşeğindeki annesinin hayatını kurtarmak için her şeyden vazgeçmiş bir kadındım ve söyleyeceklerimin dinlenmesini talep ediyordum. Noah Crawford'un hayatına girdiğimden beri yaşadığım her şeyin boşa gitmesine tahammül edemezdim.

Bu planda karar kılarak arkamı döndüm, omuzlarımı geriye atıp başımı dikleştirerek eve girdim. Hızlı bir duştan ve Polly'nin seçtiği uygunsuz kıyafetler diyarında bir turdan sonra üstümü değiştirip evden çıkmak üzere masadan ceptelefonumu aldım.

Basamaklardan alelacele inerken yuvarlanıp boynumu kırmadığım ve kafatasımı çatlatmadığım için kendimle gurur duyuyordum. Birinci kata ulaştığımda bir arabanın eve yanaştığını işittim. Bu, Noah'ı bırakıp dönen Samuel olmalıydı; böy-

lece kendime sağlıklı bir dozda “gördün mü işte kaderde varmış” kürü uyguladım çünkü böyle mükemmel bir zamanlama başka neyin işareti olabilirdi ki?

Derken kapı sertçe yumruklanmaya başladı, ardından da şu sözler duyuldu: “Lanie Marie Talbot, orada olduğunu biliyorum! O şişko poponu hemen yataktan çıkarıp şu kapıyı aç!”

En yakın arkadaşım Dez’di bu.

Koşturarak kapıya gidip hızla açtığımda, Dez yeniden yumruğunu vurmak üzereydi. Bir kıza göre epey güçlü olduğundan, yumruğu alnımı hafifçe iskalayıp beni yere sermediği için şanslıydım. Aksi takdirde, Noah’yla yüzleşmeye tek boy-nuzlu bir at kılığında gitmem işten bile değildi.

“Dez!” diye haykırdım yumruğundan kaçınmak için başımı eğerken. İkimiz de birer adım geri çekilip birbirimizi süzdük.

“Üstündeki ne?” diye sorduk aynı anda.

“Cips kola kilit! Bana kola borcun var!” diye bağırırken Dez de, “Cips kola kilit! Bana kamış borcun var!” diye bağırdı.

Bu oyunu oynadığımızda kolamı aldığım görülmemişti. Ne var ki Dez daima kamışım alırdı, hem de benim yardımım olmadan.

Dez baştan aşağı siyahlara bürünmüştü. Yani genel olarak; siyah dar kot, siyah dik yaka bluz, siyah yılan derisi botlar. Düşük bel daracık pantolonunun belini kurukafa biçiminde bir kemer tokası süslüyordu ve yine kurukafa işlemeli siyah bir kasketi mükemmel alınmış kaşlarımın hemen üstüne kadar indir

En iyi arkadaşımı kavrayıp kollarını iki yanına yapıştırarak ona sıkı sıkı sarıldım. “Ah, Tanrım! Seni çok özledim!” Ne kadar çok özlediğimi, o karşımda belirene kadar anlamamıştım.

“Bırak beni, dişi Hulk! Lanet olsun, burada seni neyle besliyorlar?” diye sordu kollarımın arasından kurtulmaya çalışarak.

Kollarımı ondan ayırmazsam muhtemelen kemiklerini kıracağımı fark edip onu rahat bıraktım ve yana çekilerek içeri davet ettim. “Neden *Görevimiz Tehlike* imajı benimsemiş durumdasın?”

“Seni buradan kaçırıyorum.” Onaylayan bir gülümsemeyle tekrar dönüp bana baktı. “Sevgilin seni ciddi allayıp pullamış, ha? Minik kırmızı elbisenle şu haline bak, Bayan Fahişe Fahişegil.” Derken birden nefesini tuttu, gözleri irileşti. “Senin halin ciddi yaman! Dökül bakalım!”

Yüzümün kızardığını hissettim. “Ne? Hiç de bile!”

“Evet, Lanie Talbot! Kiminle konuştuğunu unutma sakın. O ‘az önce seks yaptım’ görüntüsünü benden iyi kim bilir?”

En iyi arkadaşıma açılmaktan çok istediğim bir şey yoktu ama Noah’ya yetişmek zorundaydım ve Dez’in ziyareti nedeniyle gecikecektim. Ziyareti demişken... “Bir dakika, beni kaçırmaya mı geldin?”

“Aynen öyle, eşyalarını topla da gidelim. Seni seks kölesi hapishanesinden uçurmak için gizli görevdeyim,” dedikten sonra hayranlık içinde etrafa bakındı. “Tabii bu eve hapishane demek pek de mümkün değil. Burası bildiğin saray!”

nasıl öğrendin?”

Dez gözlerini devirdi. “Seni satın alan kişinin Noah Crawford olduğunu söylemiştin zaten. Başta fark etmedim ama sonra karanlık bir sokakta pezevenginden tokadı yiyen bir fahişe misali kafama dank etti: Kırmızı Lotus’un Noah Crawford’undan bahsediyordun, değil mi? Yani sonuçta, bırak bu ülkeyi, bu dünyada biraz ‘ah, evet tatlım, sütümü sağ’ keyfi için iki milyon papelcık ödeyebilecek kaç tane Noah Crawford olabilir ki?” diye sordu. Rol yapma kabiliyeti, kaderinde Hollywood’da hiçbir şansı olmayan bir porno yıldızı gibi vasattı.

“İyi de hâlâ neden buraya gelip beni kaçırmaya çalıştığını söylemedin. Ben iyiyim, gerçekten, bir mahkûm gibi de yaşamıyorum. Noah bana gayet iyi davranıyor.”

En yakın arkadaşım derin derin içini çekti. “Sana söylemem gereken bir şey var, tatlım,” diye girdi söze. Ne zaman az sonra ağır bir şey söyleyecek olsa bana *tatlım* derdi. Kalbim boğazıma zıplayıp ağzımdan zorla çıkmaya çalıştı.

“Faye kötüleşti. Üniversite Hastanesi’ne yatırıldı, ailesini oraya çağırdılar. Mack’e seni oraya götüreceğimi söyledim. Annen iyi görünmüyor, bebeğim.”

Tam o sırada kapı açıldı ve Polly eşikten içeri zıplayarak her zamanki neşeli sesiyle, “Günaydın, Lanie!” dedi. Sanki bütün dünyam sadece saniyeler önce baş aşağı olmamış gibi. Yüzümün halini görür görmez gülümsemesi kayboluverdi.

“Tanrım. Neler oluyor?”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Göğüs kafesim sanki bir anakonda tarafından mideye

indiriliyormuş gibi sıkıştıyordu. “Noah haklıydı. Ailemin bana daha fazla ihtiyacı var.”

David

Başım acıyordu. Sanki yirmi kat yukarıdan kafama demir bir tuğla düşmüştü. Veya belki de şu *Titanik*’teki avizelerden biri; hatta lanet olasıca *Titanik*’in kendisi.

Üstelik ağzımda birinin poposunu yalamışım gibi pis bir tat vardı.

Tek gözümü açıp hasar incelemesi yaptım. Genelde bu halde uyandığımda yanımda yapışmadan önce sepetlemem gereken bir, iki, hatta üç fahişe olur.

Neyse ki şimdi Kırmızı Lotus’taki ofisimde yalnızdım. Görünüşe göre o sürtük Julie dün gece ona defolup gitmesini söylediğimde dediğimi yapmıştı. Tabii ona böyle bir şey söylediysem. Onu arkadan düzdüğümü hatırlıyordum çünkü anıları tazelemesem olmazdı. Keşke yanımda Crawford da olsaydı. Baloya Julie’yle birlikte geldiğimi gördüğünde yüzündeki ifade paha biçilmezdi; gerçi beklediğim kadar büyük bir tepki vermemişti. Bunun nedeni muhakkak şanslı piçin kolunda Bayan Delaine Talbot’nun olmasıydı. Belki de asıl Noah’nın onun kolunda olduğunu söylemek daha doğru olur. Kızın bileğindeki o kelepçe bilezik her şeyi belli ediyordu zaten; Noah onu kendi malı ilan etmişti. Bu da kıza sahip olmam gerektiği anlamına geliyordu tabii. Sadece adam değil

bir plan yapmam gerekiyordu. Kızla yaptığımız o bilgilen-dirici konuşma sırasında eski kankama ciddi duygular besle-diği aşikârdı; fakat böyle olmasaydı bile Delaine Talbot gibi bir kadın boş vaatler ve para pulla kafalanamazdı. Julie'yi böyle kafalamış olmam ise hiç de şaşırtıcı değildi.

Gerindiğimde taş gibi, her biri şaheser kıvamındaki kasla-rımın sızlandığını hissettim. Tek bir şey kesindi: İtalya'dan getirttiğim rahat deri koltuk belime hiç iyi gelmiyordu. Şu kısa-cık ömrümde üzerinde bol bol düzüşmek onu epey zorlamıştı ama ne yapalım, orgazm üretme mekanizmam iyi çalıştığı sü-rece bunu yapmayı sürdürecektim. Kendi orgazmlarımdan bahsediyorum tabii, kadınlar umurumda değil. Sonuçta kim-seye bir şey vaat etmedim.

Yerimde doğrulup biraz daha gerinirken başımın zonkla-masını kontrol etmeye çalıştım. Boynumdaki ve sırtımdaki krampları biraz hafifletmeyi umuyordum. Başım dönmeye baş-ladı ama birkaç dakika sonra zemin ayağa kalkmama izin vere-cek kadar haraketsizleşti. Hâlâ biraz sarhoş olduğumdan, ban-yoma doğru ağır adımlarla zikzak çizerek ilerledikten sonra do-laptaki ağrı kesici kutusunu kaptım. Ağzıma bir, sonra ne olur ne olmaz diye bir tane daha hap atarak avuçlarıma soğuk su doldurup içtim.

Aynaya baktığımda resmen parlıyordum. Dün yaşadığım geceyi başka bir herif yaşasaydı berbat görünürdü ama ben asla. Ben her zaman iyi görünürdüm. Dolaptan diş fırçamı kaptım; çünkü dillere destan gülümsememi korumam gerekiyordu. Ben de incilerimi parlatıp duşa girdim. Kurulandıktan sonra bir kutu Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

diş ipi almak için özel dolabıma gittim. Evet, ofisimde gardırobum var.

Duş beni neyse ki epey ayıltmıştı; bir randevuya yetişmem gerektiğinden dinç görünmeliydim. Saate göz atınca hâlâ bol bol zamanım olduğunu fark ettim.

Ofisimden çıkıp da asansörden Crawford'un indiğini gördüğümde en hafif tabirle afalladım. O da beni görünce homurdandı. Bunu bir iltifat, kesinkes benim lehime bir işaret olarak algıladım. Belki de karşı takımda olduğumda benimle uğraşmak güçtü ama bu özelliğimle amacıma ulaşıyordum. Ben onun asabını ne kadar bozarsam, onun da sırf benden uzaklaşmak için önünde sonunda pes edip şirketin yarısını bendenize teslim etme ihtimali bir o kadar fazla olacaktı. Sakın o güzel aklınızı yormayın; Noah yumuşak karnını gösterirse hiç düşünmeden yumruğu patlatırdım.

“Günlerden pazar, Crawford. Burada işin ne?”

“Birkaç iş halletmem gerekiyor,” dedi odasının anahtarını çıkarırken. Besbelli beni savuşturacaktı ama onunla dalgamı geçmeden bunu yapmasına izin veremezdim.

“Dün gece erken gittin ama hiç sorun değil. Kurul üyelerine ve müşterilere, ilgilenmen gereken ateşli bir hatun olduğunu söyledim,” dedim ukala bir havayla. Söylediklerimin anlamını biliyordu; hayalarını kesip bir kesekâğıdına koymuş, eline tutuşturmuşum. Ev sahibi takıma bir puan yazalım. Davetlilerle ilgilenmemesi, oynadığımız bu küçük iktidar oyununda bana avantaj sağlamıştı.

Dudağını büküp başını iki yana salladı.
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Lafı gelmişken... şu Deliane tam bir leopar. Uuff!” diye haykırdım. “Ağzı da fena laf yapıyor. Dur bakayım, ne demişti bana?” dedim sözcükleri hatırlamaya çalışırken çenemi sıvazlayarak. “Hah, buldum. Vantuz. Bir de senin kamışın meğer benimkinden daha büyükmüş. Doğru mu, değil mi bilemem ama neticede senin diğer fahişen, David Stone trenine atlamıştı, değil mi? Tabii Delaine, Julie gibi değildi, hemen erkeğini savunmaya geçiverdi. Epey de hiddetliydi. Böyle bir kız başım sıkıştığında çok işime yarayabilirdi.”

Bingo! En sonunda, gol.

Gözlerinde bir nefret çaktı. Hata bir: Kızı ne kadar çok umursarsa, ben de onu bir o kadar isteyecektim. Noah aramızdaki mesafeyi çabucak kapatarak kolunu uzattı ve beni boğazımdan yakaladı. Hata iki: İşyerinde fiili saldırı; cephaneliğime bir silah daha eklemiş oldu.

“Ona yaklaşmayı o pis beyninden bile geçirme! Beni anladın mı?” diye kükredi. Sözcükleri kenetlenmiş dişlerinin arasından tükürürken, parmağını yüzüme doğrultmuştu. “O pis beyninden bile geçirme! Bunu ilk ve son kez söylüyorum, Stone. Yemin ederim, seni ellerimle öldürürüm.”

Hata üç: Şiddet uygulamakla tehdit. Bilirsiniz, can güvenliğimden falan endişe ettiğim için düşmanca bir iş ortamına maruz bırakılmamak adına mahkemeden koruma kararı çıkartmam gerekebilirdi.

Yüzüme zafer gülümsememi yerleştirdim çünkü onu tam da istediğim noktaya getirmiştim. Mesele bir kadına bağlanmaya gelince, onu her zaman bu duygusal tepkileri yüzünden

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

uyarmıştım. Kaptırmış gidiyor, net düşünemiyordu. Onu pusuya düşürmek ve gururunu, neşesini çalmak için ihtiyacım olan bütün cephaneyi tedarik etmişti. Kırmızı Lotus çantada keklikti. Tabii benim çantamda.

Cepte telefonu çaldı. Bir an açmayacakmış gibiydi fakat sonra fısıltıyla bir küfür savurup, en sonunda geri çekildi ve neyse ki soluk borumdan yeniden hava geçmeye başladı. Ben boğazımı ovarak öksürmemek için elimden geleni yaparken, telefonunu açtı. Crawford ödlekle bir herif değildi. Olur da bir-birimize giriverirsek zorlu bir düşman olacağının farkındaydım ama bunu bilmesine hayatta izin vermeyecektim.

“Ne?” diye bağırdı telefona.

Arkamı dönüp asansöre yöneldim çünkü dürüst olmak gerekirse ondan sıkılmıştım. Zaten istediğimi almıştım ve randevuma gitmem gerekti; bu yüzden...

“Polly, yavaş konuş. Kim? Dez? Kahrolasıca Dez de kim? Lanet olsun, hayır... ah, Tanrım, hayır. O nerede? Hayır, hayır, tamam. Üniversite mi? Tamam, sakın ol sen. Daniel’i arayacağım, orada çalışıyor. Evet, sen git... onun yanından ayrılma, Polly.”

Bu monoloğun neyle ilgili olduğu konusunda en ufak bir fikrim yoktu ama zaten sallamıyordum da. Asansörün zil sesi duyulup kapılar açıldığında Noah bana ters bir bakış attıktan sonra telefonu kulağından çekti. “Az önce dediklerimiz konusunda ciddiydim, David. Ondan uzak dur,” diye uyardı tekrar.

“Ah, evet. Emin olabilirsiniz. Sözüm söz.” Kapılar kapandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

nırken ona yapmacık bir selam çaktım. Yalan söylediğimi biliyordu fakat görünüşe göre o küçük böcek artık başına ne iş açıtıysa onunla meşgul olmalıydı. Bu da bana işime koyulmak için bol bol zaman veriyordu.

Otoparkta kırmızı Viper'ıma atlayıp özel tasarım müzik setimi açtım ve tekerleklerimin çıkardığı ciyaklama eşliğinde otoparktan hızla çıktım. Önümde uzanan yoldaki süt beygirleri, Kızıldeniz misali ortadan ikiye ayrılıp geçmeme izin verdiler. Aslında rahatça basıp gitmemin sebebi pazar sabahı erken saatlerde trafiğin az olmasına bağlanabilirdi ama bana sorarsanız sebep bu muhteşem şaheserin direksiyonunun arkasında bir Tanrı olmasıydı.

“İşte böyle, zavallı piçler. Majestelerine yol açın.”

Arabayı üniversiteli gençlerin uğrak mekânı ve gizliliği başarıyla korunan büyük iş anlaşmalarının döndüğü Foreplay'in otoparkına çektim. Hatta söz konusu anlaşmalar öyle gizliydi ki yeraltında yapılıyordu. Şıllıklar ve salaklar yukarıda, gerçek fahişeler ve kodamanlar çukurda. Mükemmel bir sistem.

Arka kapıya gidip art arda iki kez kısa, altı kez de aralıklarla vurdum. Hemen ardından Terrence kapıyı açtı.

Yapmacık bir içtenlikle, “Bay Stone! Tam zamanında, her zamanki gibi,” dedi. En az yirmi dakika gecikmişim ama dediğim gibi, David Stone için saatler bile dururdu. “Buyurun, buyurun.”

tatlı mı tatlı vajina ve para kokusu,” diye mırıldandım. “Daha iyi bir karışım olabilir mi?”

“İmkânsız, dostum.” Terrence gülerek sırtıma vurdu. “Bay Christopher sizi bekliyor.”

Oscar’lık gülümsememi takınarak, “Tabii ki bekliyor. Yolu biliyorum,” dedim.

O, başını sallayıp işine dönerken, ben de koridordan aşağıya yürüyüp kapıyı çalmaya bile zahmet etmeden Scott’ın ofisine girdim. Scott koltuğunda arkasına yaslanmış, bir sigara yakmıştı. Günün hasatı, henüz torbacılara teslim etmediği son partinin bulunduğu küçük paketlerle beraber masasında duruyordu.

“Hey,” diye selamladı aylak aylak. Kenevir dumanını salkarken kısılmış gözleri iki ufak noktaya dönmüştü.

Kapıyı kapatıp ceketimi çıkardım ve küçük dikdörtgen bir aynaya dizdiği yumuşak beyaz kar çizgilerine bakarak başımı salladım. “Partiye benden önce mi başladın?”

“Sen gelmeden bir örnek hazırlayayım dedim.” Yerinde dikleşerek sigarayı masasının kenarındaki kristal küllükte söndürdükten sonra önündeki hesap defterlerini karıştırmaya koyuldu.

Scott Christopher’la ortaklık, tabii ben sessiz ortakım. Foreplay ona aitti ama işin mali kısmı ve ticaret yapılacak müşterileri sağlama işe bende idi. İki tür ticaret yapılıyordu: seks ve uyuşturucu. Kırmızı Lotus benim temel gelir kaynağımdı ama müzayede ve kokain cebimi dolduruyordu. Hem

Sokaklardaki o amatör pezevenkleri ve torbacıları sallagitsin. Onları bozuk para niyetine harcardık. Biz elit tabakaya hizmet veriyorduk.

İşe sağlam para yatırmış olsam da Scott zengin ve kodaman tipleri benim sayemde çekiyordu. Hali vakti yerinde tipler beyaz pudraya bayılıyordu ve o noktada ben devreye giriyordum. Scott gibi bir girişimci, benim oturup kalktığım çapta adamlara yanaşmayı aklının ucundan bile geçiremezdi. Müşterilerle ve müstakbel Kırmızı Lotus yatırımcılarıyla yediğim öğle yemekleri ve muhabbetlerimiz sayesinde ek bir işkolu sağlamıştım kendime. Gizlilik sözüm, kodamanları oltaya getiriyordu. Bir kere malın tadına bakınca yemi mis gibi yiyorlardı tabii. Ondan sonra da o sapık canları ne istiyorsa yapacakları bir hatun bulmak için gitgide kaptırıyorlardı kendilerini. Hepsinin ağzına layık malımız vardı.

Bu kodamanların bütün sırlarını bilmem de cabası. Yüzlerine gülüyor, ellerini sıkıyor, sırtlarına vuruyordum. Ancak günün sonunda olur da bıçak kemiğe dayanırsa kendimi korumak için onları sırtlarından bıçaklamaktan geri durmazdım. Anlaşma demek, resmi belge, yani bulaştıkları skandalların kanıtı demekti. O belgeler ne kadar riskli olursa olsun, müşteriler sunduğumuz malın buna değer olduğunu düşünüyordu. Kırmızı Lotus'u tamamen ele geçirmek için hamlemi yaptığım da, her birinin benim takımda yer alacağından adım gibi emindim.

Kahrolasınca hayatımı seviyordum.

“Peki diğer işte rakamlar ne âlemde?” Çeketimi port-

mantoya asıp kokaini denemek için masaya döndüm.

Masaya eğilip çubuğun ucunu burnuma, diğer ucunu da hazırlanmış çizgilerden birine dayadım. Parmağımla burun deliğimi kapatınca gözlerimi yumup birinci sınıf beyaz pudrayı burnuma çektim. Sanki burnumdan yukarı incecik kum sıkılmışım ama mal o kadar saftı ki yanma yerine ani bir uyuşma duyumsadım ve Miki Fare'yi Yeşil Dev gibi hissettirecek bir kafa yaşadım.

Bu duygu baştan ayağa vücuduma yayılırken gözlerimi yavaşça açtım. "Ah, evet dostum. İşte buna iyi mal derler."

Normal bir gün olsaydı dünyayı tersine çevirebilirmiş gibi hissederdim. Bu iblis tozundan azıcık burnuma çekince bırakın dünyayı, evreni tersine çevirebileceğimi hissediyordum. Zengin kodamanlar bu duyguya tutkunduydu; ona bağımlı oluyorlardı. Bizim müşteriler düşünüldüğünde, son derece başarılı ve yüksek kâr getiren kokain işi sokak köşelerindeki torbacıların rüyalarını süslüyordu.

Bir koltuğa çöküp ayaklarımı Scott'ın masasına attım. Sinir olmuş gibi bir hali vardı ama bana bir şey söylemesi imkânsızdı. "Müzayede geliri ne oldu?"

"Muhteşem. Mahallenin bakire dilberi sağ olsun. Asıl sana verecek büyük bir haberim var." Yüzünde pis bir sırıtış parladı. "İlginç bir bilgi."

Tek kaşımı kaldırdım çünkü hayatın bütün gizemlerini biliyormuş ve bana reddedemeyeceğim bir teklif yapacakmış gibi bir hali vardı. "Öyle mi? Söyle bakalım."

"Söylemek yerine göstersem olur mu?" Masasının alt

çekmecesini açıp bir karton dosya çıkartarak masada önüme itti.

Etikette kırmızı harflerle Delaine Talbot yazdığını görünce kahkaha attım.

Kırmızı Lotus balosunda beni haşlarken takındığı o seksi pis sırtış resmen gözlerimin önündeydi. Fena halde sertleştirmişti beni. Müşterilerimiz ve onların meslektaşları arasında ağızdan ağıza bir şeyler yayıldığını biliyordum. Bu nedenle de Scott'ın neden sevgili hedefimin ismini taşıyan bir dosya tuttuğunu fena halde merak ediyordum. Dosyayı hemen açıp içindeki kâğıdı inceledim.

Delaine'in iki yılını Noah P. Crawford diye birine sattığının kanıtını elimde tuttuğumu fark edince, yüzüme tatminkâr bir gülümseme yayıldı. "Vay canına, inanamıyorum. Noah, Noah, Noah," dedim alaycı bir sesle.

Scott, kendinden memnun bir sırtışla, "Hoşuna gideceğini düşündüm," dedi.

"Neden daha önce söylemedin?"

"Onun buraya geleceğini düşünmedim. Zeki biri. Aradığında kimliğini gizledi. İsmi vermek istemedi, sadece telefonunu ve özel isteğini belirtti. Bir bakire. Bir daha ondan ses çıkmaz sandım çünkü bekaretini mönüye koyacak kadar çaresiz bir hatun bulma ihtimalim sıfırın altındaydı. Derken Delaine Talbot çıkageldi," dedi elimdeki dosyayı işaret ederek. Sanki elimde kutsal kâseyi tutuyordum, haksız da değildi ya. "Müza-yedenen önceki gün imzayı bastı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Onu aradığımda gelececeğini, her ihtimale karşı bir oda

ayırmamı söyledi. Eh, Noah Crawford kapıdan girdiğinde yaşadığım şaşkınlığı bir düşün.”

“Evet, eminim.” Noah ile Delaine’in imzası bana bakarken kahkahayı bastım.

Dosyayı kapatıp masada ittim. Onu elimden bırakmak için bütün gücümü toplamak zorunda kaldım ama en azından nerede olduğunu biliyordum ve ona istediğim an ulaşma imkânım vardı. Scott bu belgeyi Crawford’a karşı Kırmızı Lotus’un yarısını bana devretmesi için şantaj malzemesi olarak kullanmama asla izin vermezdi. Bu, işler açısından; yani hem müzayedede hem de kokain işi açısından son derece riskli olurdu. Üstelik tedarikçiler ve işin içindeki güç odakları, Scott’ın şapşallık ettiğini ve çevirdikleri kirli işlerin ifşa edilme tehlikesinde olduğunu düşünürlerse kuşkuya kapılırlardı. Onları korkutmamak en iyisiydi.

Sadece bu yeni bilgiyi hiçbir şeyi riske atmadan lehime kullanmanın bir yolunu bulmalıyım.

“Noah’ya söylemeye karar verirsen sakın ismimi zikretme,” dedi Scott dosyayı çekmeceye yerleştirirken. “Meseleyi kendisi çözerse de bana haber vermeyi es geçeyim deme. böylece mekânı derleyip toplamaya zaman olur. Sakın ola. Stone. İş yaptığım insanlar anlayışlı tipler değil.”

“Fazla endişeleniyorsun, Scotty. Crawford spot ışığını kendine çekecek biri değil. Ayrıca, seni sürece dahil etmeden istediğimi alabileceğimden eminim.”

Planımın yürüyeceğinden emin değildim fakat önemli olan şey en sonunda zafere kazanmaktır. O sabah oniste Noah

yla aramda geçenleri lehime kullanamayabilirdim. Kullanma imkânı elime geçse de ve onun adını lekelemekten katıksız bir keyif alacak olsam da, neler olduğunu kanıtlamamın imkânı yoktu. Peki buna ne demeli? Bunu inkâr etmesi imkânsızdı. Her şey yazılı olarak elimdeydi.

Kırmızı Lotus, çantada keklikti.

2

Bir Alana Bir Bedava

Lanie

Hastane odaları neden çok soğuktur? Sanki ölümün zalim eli uzanmış ve hastane binasından bütün sıcaklığını çalmıştır. Hastane görevlileri hastane odalarını ne kadar sıcak ve evcimen göstermeye çalışırsa çalışsın, burasının değer verdiğiniz kişinin muhtemelen göreceği son mekân olduğunu; söz konusu kişinin son günlerini, saatlerini, hatta dakikalarını burada yaşadığını fark ettiğinizde dekor umurunuzda olmaz. Bir de koku vardı: beden sıvıları, hastalık ve ölümle karışmış kimyasallar. Koku her şeyi fazlasıyla gerçek kılıyordu. Olabildiğince hızla koşarak Noah'yı bulmak ve annemi kaybetme gerçeğinden uzaklaşmak istiyordum. Oysa yapamazdım. Bir kere, bu gerçekten onun son saatleriyse, yanında olmadığım için kendimi asla affetmezdim. İkincisi de, Noah

beni reddetmişti. Buradan gitmek, tıpkı bunun kadar ümitsiz bir başka meseleyle yüzleşmek için kaçmak anlamına gelecekti. Olmam gereken yer burasıydı.

Ailemin benim kadar bir üyesi sayılan Dez hemen yanı başımdaydı; Polly de öyle. Tanrı'ya şükürler olsun ki beni sabah giydiğim kısa kırmızı elbiseden daha sıcak tutacak bir şey getirmeyi akıl etmişti. Babam beni o kılıkta görseydi muhtemelen kalp krizi geçirirdi ve sonu annemin yanındaki yatak olurdu. İşte buradaydım, pencereden bakıyordum; üzerimde siyah kazak elbise, ayağымda siyah botlar vardı. Özenli ya da seksi bir şey değil. Hatta biraz depresif görünüyordum, yani içimde nasıl hissediyorsam öyle. Boş ve terk edilmiş kalbim hâlâ Noah'nın yasını tutuyordu ama ruhum, bedenimi kapsayan kasvetli siyah giysinin aslında birazdan gerçekleşecek korkunç bir olayın kehneti olmasından korkuyordum; annemi kaybetmek gibi. Muhtemelen hayatımın tek aşkı olan adamı kaybetmek beni kahrediyordu ama annemi kaybetmek yaşama isteğimi korumamı inanılmaz güçleştirecekti.

Göğsümdeki boşluk, bu düşünceyle beraber ona katlandı. Sanki odanın soğuşu bir şekilde kalbime sızmıştı. Annem benim en iyi arkadaşım. Daima öyle olmuştu. Dez gibi, hatta Polly'nin de zaman içinde dönüştüğü anlamda bir arkadaş değil. Annem daha fazlasıydı. Beni herkesten iyi tanırdı çünkü onun yaşayan bir uzantısıydım ben. O kadın ağzımdan tek bir sözcük çıkmasına gerek kalmadan benim ne düşündüğümü veya hissettiğimi söyleyebilirdi. Çok daha tecrübeli olduğun-

dan düşünmeye ihtiyacım olan şeyi; onu düşünmeye ihtiyacım olan

zamanı bilirdi ve istemesem de kendisini dinlememi sağlardı. Genelde çocuklar bunu itiraf etmekten nefret eder ama benim annem hemen her zaman haklı çıkardı. Bu yüzden onun sıcak gülümsemesini bir daha asla göremediğimi, kocaman kahkahasını bir daha asla duyamadığımı, sarıldığında yaydığı sıcaklığı asla hissedemediğimi, o güzel kokusunu asla koklayamadığımı hayal bile edemiyordum.

Babam beni düşüncelerimden kopararak, “Lanie? Kahve ister misin?” diye sordu.

Dönüp zorla gülümsedim ona. Mack böyleydi işte. Karısı ölüyordu ve engellenemez olanı durdurmak için bir şey yapmadığından, ilgilenecek başka bir şey veya birini buluyordu. Uzattığı kahveyi alırken incecik yüzü çarptı gözüme. Gözlerinin altında siyah halkalar vardı ve neredeyse tamamen uzamış sakalına bakılırsa uzun zamandır tıraş olmamıştı. Kendine daha iyi bakması için ona nutuk atmanın bir faydası olmayacağını bildiğim için bir şey söylemedim.

Annemin uyuyan bedenine bakarken, kalbimdeki soğukluğu ısıtması ümidiyle karton bardağı göğsüme bastırdım. Gerçekçi olmak gerekirse, bana kendimi daha iyi hissettirebilecek tek şey annemin tamamen iyileşmesi olurdu; rahatlatıcı sesiyle bana her şeyin yoluna gireceğini söyleyen Noah’nın kollarının beni sardığını hissetmek de yardımcı olabilirdi tabii. Onu özlüyordum ve içimden çaresizce onun yanımda olmasını diliyordum ama görünüşe göre kader bizim için başka planlar yapmıştı. Her şeyin böyle bir yola sapması garipti. Noah, tam da annemi öldürmek için izlemem gereken, evde kalıp karısı yokken

kesinkes sefil bir hayat sürececek olan babama bakmam gereken zamanda kontratı yırtmıştı. Noah'yla yaşadığım o günahkâr hayatın, karmanın gerisingeri dönüp bir güzel hakkımdan gelmesine yol açıp açmadığını düşündüm.

“Bay Talbot? Tanıdık bir ses kapının arkasından seslendi. Başımı kaldırdığımda uzun boylu, kahverengi saçlı bir doktorun beyaz önlüğünün cebinden bir kalem, koltuğunun altından klipsli bir defter çıkarıp bir şeyler karalamaya başladığını gördüm. “Merhaba, ben Doktor Daniel Crawford. Ameliyatı ben yapacağım ve bundan böyle karınızla ben ilgileneceğim. Sizin için uygunsa tabii.”

Daniel Crawford. Noah'nın yakışıklı amcası. Onu görünce gizli bir iç geçirmiş olabilirim. Tabii rahadığım için, onu arzuladığım için değil. Benim arzuladığım tek bir Crawford erkeği vardı ve o da burada değildi. İkinci kez iç geçirmem de bu yüzdendi.

Daniel, babama baktıktan sonra bana dönüp sıcak, anlayışlı bakışlarla gülümsedi, ardından da yeniden Mack'e döndü.

Normal şartlar altında annem kendi bakımıyla ilgili kararları kendisi alırdı fakat buraya getirildiğinden beri ağır ilaçlar yüzünden uyuyordu. Eski doktoru, sakinleştiricinin onu rahatlatacağını ve fazla heyecanlanma ihtimalini azaltacağını, böylece halihazırda zayıf kalbini daha fazla yormasının önüne geçeceğini temin etmişti. Bu nedenle bütün tıbbi kararları artık Mack alıyordu. Sanırım diğer doktorlar ve hemşireler bu görevi ben üstlenmediğim için rahatlamışlardı. Geldiğimizde sonuçları öğrenmeyi, popolarını kaldırıp işlerini yapmalarını, annemin

hayatını kurtarmalarını talep ederek biraz ayaklarına dolanmış olabilirim. Dez ile Polly beni yatıştırmak için ellerinden geleni yapmışlardı ama nihayetinde kendime gelmemi sağlayan şey, güvenlik görevlilerinin beni binadan çıkarmakla tehdit etmeleri olmuştu.

“Siz mi ilgileneceksiniz? Peki, ya Doktor Johnson?” diye sordu babam.

“Doktor Johnson işe yaramaz,” dedim. Babamın yüzündeki onaylamayan bakışı görünce de ekledim: “Ne? Öyle ama.”

Annemin durumunu kontrol eden Daniel’in belli belirsiz güldüğünü duydum.

“Gördün mü? Doktor Crawford benimle aynı fikirde.”

Mack ensesini ovarken anneme baktı. “Oyunun bu evresinde doktor değiştirmek ne kadar doğru bilmiyorum.”

Ne kadar adaletsizce davrandığımı bilsem de, “Bu bir oyun değil, baba,” diye bağırdım. Durumu böyle algılamadığını biliyordum ve bu yersiz yorumuma mazeret olmasa da hüsranda içindeydim. Babam bunu bana karşı kullanmadı çünkü o da aynı şekilde hissediyordu.

“Sizi temin ederim, bu hastalığa son derece hâkimim,” diye lafa girdi Daniel kalemini önlüğünün cebine koyarak. “Hastanenin kalp hastalıkları bölümünün başındayım ve sayısız kalp nakli ameliyatı gerçekleştirdim.”

“Bir dakika.” Araya girip muhteşem olduğundan şüphe duymadığım başarılarını listelemesini böldüm. O bir Crawford’du ve muhteşemlik muhtemelen onların kanında vardı

fakat az önceki Doktor Johnson’da Ashida son derece önemli olan

minik bir ayrıntı şimdi kafama dank etmişti. “Ne ameliyatı?”

Annem acile getirildikten sonra yoğun bakıma alınmış ve hayatı için mücadele etsin diye yeniden hayata döndürülmüştü. Bildiğimiz kadarıyla bir mucize olana, ciddi bir gelişme göstere veya göstermeyene kadar da burada kalacaktı. Artık elimizde para olduğundan, ona yeni bir kalp bulabilmek için elimden geleni ardına koymamıştım ama bunun hiçbir önemi yoktu çünkü listede ondan önce bir sürü insan vardı: Doktor Johnson’ın işe yaramazlığı ve işe asılmamasının kanıtı.

Daniel bize içtenlikle gülümsedi. “Bir donörümüz var, Delaine.” Görünüşe göre, ismimi onunla tek kelime bile konuşmayarak kendimi rezil ettiğim Kırmızı Lotus balosundan hatırlıyordu. Noah’nın bana partideki erkeklerle konuşma yasağı koymasına verdiğim saçma sapan bir tepkiydi bu.

“Donör. Donör mü?” diye kekeledi babam, dudağının kenarında kaygılı bir tebessüm belirirken. Heyecanlanmamak için elinden geleni yaptığını görebiliyordum; duyduklarına inanmıyordu. Doğrusu buna inanmak benim için de çok zordu fakat Noah Crawford’un bu işte bir parmağı olduğunu tahmin ediyordum. Dünyaca ünlü bir kardiyolog olan amcasının bir anda burada belirmesiyle kesinlikle bir ilgisi olmalıydı. Noah’nın annemin durumunu öğrendiğinde onun en iyi bakımı almasını sağlamak için gizliden gizliye elinden geleni yapacağını daha önce düşünememiştim. Bilmeden bunun için iki milyon dolar bağışlamıştı bile ve şimdi de aile üyelerini seferber ediyordu. Bir kez daha bana olan aşkını gösteriyordu, benimse hâlâ

“Evet, yani, burası bir nakil merkezi ve durumu göz önünde bulundurulduğunda Bayan Talbot öncelikli bir vaka,” diye açıkladı Daniel. “Potansiyel bir donörümüz vardı, laboratuvar çalışmasını halleder etmez organın uygun olduğunu gördük. Şimdi birkaç kâğıt işi halletmek lazım; tabii bir de operasyon var.”

“Kalbi değişecek...” Babam sersemlemiş gibi görünüyordu.

Yeniden Noah’yı düşündüm ve içimden, *keşke burada olsaydı*, diye geçirdim. Burada ona ihtiyacım vardı. Anneme yeni bir kalp takılıyor olabilirdi ama benimki hâlâ kırık. Hastanenin “bir alana bir bedava” kampanyası olmadığına da emindim.

“Aynen öyle.” Daniel gırtlığını temizledi; ardından Betty Boop’un sarışın versiyonuna benzeyen bir hemşire içeri girdi. Daniel, “Bay Talbot, Sandra’yla beraber giderseniz size belge işlerinde yardım edecek, sonra da işe koyulabiliriz.” Sonra bana dönerek, “Delaine,” dedi ve başını sallayıp sıcak bir gülümsemeyle selam verdi.

“Vay canına! Anneciğin yaşayacak!” Dez yumruğunu havaya kaldırıncı babam ona bakıp kaşlarını çatı. “Ah. şey, pardon,” dedi Dez utangaç bir gülümsemeyle. Sonra ayaklanıp çantasını omzuna attı. “Sizi bilmem ama bu heyecan beni acıktırdı. Kantine inip biraz hastane lapası yiyeceğim. Yarım saat içinde dönmezsem acile bakın. Orada çalışan Latin tanrısı yünden söylemiyorum bunu. Tabii belli olmaz, midemi doldurduktan sonra pelvisimi sakatlamış rolü yapmam gerekebilir.

Polly'nin telefonu şakıdı, mesaj gelmişti. Ona baktığımda yüzünün asıldığını gördüm. Kahvesini masaya koyup, "Ben gideyim. Zaten Mason'ı yoklamam lazım," dedi. Bir yanım aslında amacının Noah'yı yoklamak olup olmadığını merak etti ama bu benim hüsnükuruntum olabilirdi tabii.

Mack yanıma gelip elini omzuma attı. "Ben şu evrak işlerini hallederken yalnız başına kalman sorun olmaz, değil mi?"

"Tabii, sen git. Ben onunla kalırım." Uyuyan anneme baktım. Gözlerinin altındaki siyah halkalar, babamın gözlerinin altında olanlardan daha belirgindi ve babamdan çok daha sıskaydı. O kadar zaman boyunca ben krallara yaraşır bir malikânede yaşarken ve söz konusu kral içimdeki seks tanrıçasını kıskırtırken, bu dünyada en çok önemseydiğim iki insanın acı içinde yaşaması bana kendimi suçlu hissettiriyordu. Onların yanında olmalıydım.

"Bak, annenin yeni bir kalbi olacak. Yeniden hayata kavuşmak için bir şansı var. İyileşecek ve doktor her şeyin yolunda olduğunu söylediği an okula dönüp o diplomayı almanı istiyorum. Beni duyuyor musun? Tembellik etmek yok."

"Tabii ki, baba. Sözüm söz." Hafifçe güldüm, sonra beni kendine doğru çekip sarıldı ve hemşireyi takip ederek odadan çıktı. Aslında üniversiteye falan kaydolmadığımı öğrendiğinde çok büyük hayal kırıklığına uğrayacaktı ve bunu ondan nasıl saklayacağım konusunda en ufak bir fikrim yoktu. Bu yalanı söylemeden önce hazırlığımı yapmış olmam gerekirdi ama okuyaydan çıkmıştı artık.

avucuma aldım. Teni soğuktu, hafifçe beyazlaşmıştı ancak hâlâ yumuşaktı. Tırnak cilasının çıktığını fark ettiğimde, çok hastalanmadan önce beraber manikürcüye yaptığımız gezileri hatırladım. İyi görüldüğünde daha iyi hissettiğini söylerdi hep. Babam dışında hiç kimse görmese bile yatağında hasta haliyle oturup tırnaklarına oje sürdüğünü hatırladım. Belki de babama sürdürüyordu. Bunu hayal edince içimden güldüm.

“Hey, anne,” dedim alçak sesle. “Yeni bir kalbin olacak. Yaşasın!” Yüzümde şapşal bir sırıtişla havada ponponlar sallıyormuş gibi yaptım. Derken durumun ağırlığı baskın geldi. “Ama bundan önce, hazır sen baygın durumdayken ve söyleyeceklerimi duyamazken, anlatmam gereken bir şey var.

“Şöyle ki, bir adamla tanıştım, harika biri. İsmi Noah Crawford.” Bilinci yerinde olsaydı vereceği tepkiyi bildiğimden gözlerimi devirdim. “Evet, o Noah Crawford. Parasının ve yakışıklı yüzünün seni kandırmasına izin verme; kendisi bazen tam bir hergele olabiliyor ama işte bu da onu harika yapan özelliklerden biri. Her neyse, bir süredir beraberdik ve dün gece beni sevdiğini söyledi.” Annem bunu duyunca kesin çılgılık atardı.

Beni görececek halde olmamasına karşın, “Evet, evet, evet,” dedim yine gözlerimi devirerek. “Mesele şu... bu sabah bana hayatından defolup gitmemi söyledi. Benim için en doğrusunu bildiğini zannettiği için bunu yaptığını düşünüyorum. Erkekler işte, değil mi? Galiba en başından beri bir milyarderle Hillsborolu sıradan bir kızın aşkının ancak peri

masallarında yürüyebileceğini biliyordum. Ve peri masalları asla gerçekleşmez. Sorun şu ki, Noah gerçekleşebileceğine

inanmamı sağlıyor. Sonuçta beni sevdiğini söyledi. Bu yüzden korkularıma karşı aramızda bir şeylerin gerçekten de yürüye-bileceğine inanmaya başladım ama ben ona duygularımı söyle-me fırsatı bulamadım.” Yüzümü annemin omzuna görünüp içimi çektim. “Bunu bilmemesine dayanamıyorum. bu konuda yapabileceğim hiçbir şey olmadığından her şey daha da büyük bir işkenceye dönüşüyor. Sonuçta bunu mesaj yollayarak veya telefonda söyleyemezsin, değil mi? Hayır, yüz yüze olmamız gerek. Oysa sorun şu ki, o yanımda değil ve onu bir daha görme fırsatım olacak mı bilmiyorum. Bana yardım etmelisin, anne çünkü ne yapacağım konusunda hiç fikrim yok.”

“Şimdi yanımdayım,” dedi tanıdık bir ses kapıdan. Kalbim ağzıma geldi ve sesin geldiği yöne döndüm. Oradaydı, sanki bir derginin sayfalarından fırlamış gibi görünüyordu. Ellerini kotunun ceplerine sokmuş, kapı pervazına yaslanmıştı; sözcüklerine o seksi boğuk sesi sinmişti. “Söyle bana, Delaine. *Sen* bana karşı ne hissediyorsun?”

Noah

Söylediği her bir sözcüğü duymuştum. Kulak kabartmaya çalıştığımдан değil; sadece annesiyle yaşadığı bu özel anı bölmek istememiştim. Hatta tam arkamı dönmüş gidiyordum ki ismini duydum. İnsan doğası tabii. Mazoşist yanım Lanie’nin benden ne kadar nefret ettiğini duymak istediği için durdum.

de kendi kendime çıkarımlara vararak daha fazla gerzeklik edecek değildim.

Delaine afallamış halde bana bakakaldı ama soruma cevap vermedi. Hatta tek bir şey bile söylemedi. Sadece ayaklarının üstüne sıçrayarak bana doğru koştu. Kollarıma atladığında onu tutmayı güçbela becerdim. Dudaklarını benimkilere yapıştırdı, sanki birbirimizi son görüşümüzün üzerinden saatler değil de aylar geçmiş gibi, yumuşak bedeniyle sert bölgelerimin üzerinden kıvrılarak beni öptü.

Öpücük saldırısının arasından, “Hey, hey, hey,” demeyi becerebildim. Dudaklarına damlayan gözyaşlarının tuzunu tadabiliyordum. Kendini koyvermiş ağlıyor, deli gibi titriyordu. Ben de başını boynumun altına yerleştirirken onu sımsıkı tuttum. “Geçti. Artık buradayım, Kedicik. Her şey yoluna girecek.”

“Babam beni böyle görmesin, Noah. Hâlâ seninle ve yaptıklarım ile ilgili hiçbir şey bilmiyor. Öğrenmemeli de,” dedi çılgına dönmüş halde.

“Endişelenme. Her şeyi yoluna sokacağım.”

Polly tepesi atmış, korumacı bir anne edasıyla odaya bir hışım daldı. “Kahretsin, Noah! Ona ne yaptın? İyi mi?” Normalde ses tonunun son derece yersiz olduğunu söyler ve had-dini bildirirdim ama bu koşullar altında kabalığını anlayabiliyordum. O ve Delaine yakınlaşmışlardı ve Polly sadece korumacı davranıyordu, tıpkı bana karşı olduğu gibi. Bu nedenle bir şey demedim.

“Hayır! Gidemem,” diye itiraz etti Delaine gözyaşlarının arasından. Hâlâ başını kaldırmıyordu.

Saçlarını okşayarak. “Hayır, Kedicik. Seni hastaneden götüreceğim. Sadece konuşabileceğimiz biraz daha özel bir yere götürmek istiyorum seni,” diye telkin ettim onu.

“Eyvahlar olsun, bu bizim Noah Crawford!” Başımı kaldırdığımda kapıda sahte göğüslü, aşırı ince belli, yüzü iki santimetre kalınlığında makyajla kaplı, uzun bacaklı bir hatun gördüm. Başta, gözlerinde yıldızlar çakıyordu, derken bu yıldızlar bir anda hançerlere döndü. Bakışlar insanı öldürebilseydi bu kız hakkımdan gelir, bedenimi yakar, küllerimi de gübreye karıştırırdı. “Hayalarını kesip gırtlığına sokmadan önce ellerini ondan çek, pis hergele!”

“Dez, sakın ol,” diye mırıldandı Delaine başını boynumdan kaldırmadan.

“Ah, Dez. Kankası sensin demek,” dedim en sonunda meseleyi çözerek. “Bak, istersen sonra hayalarımı koparıp boğazıma sokabilirsin, hatta bir el atıp kendi kendimi hadım edebilirim ama şimdi Lanie’yle ilgilenmem gerekiyor. Babası görmeden onu bir yere götürmem gerek. Ben onu sakinleştirene kadar annesiyle durabilir misin, lütfen?”

Gözlerini Lanie’den bana çevirdi, sonra gönülsüzce başını salladı.

Sonra Polly’ye döndüm. Milyon dolarlık bebeğim ise hâlâ kollarımdaydı. Aslında milyon dolar kısmını sallayın gitsin; o artık sadece benim bebeğimdi. “Polly, asla anlayamayacağım bir sebepten ötürü insanları iyi kafalıyorsun. Senden hoşlanı-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

yorlar. Burada kalıp babasıyla beraber işleri halleder misin?”

Polly bir selam çakıp oyuncu bir havayla göz kırparak, “Anlaşıldı,” dedi. Ona halletmesi gereken bir görev verdiğinizde kendinden geçiyordu.

Dez ile Polly’yi görevleriyle ilgilenmesi için bırakıp, hastane personeli ve hastaların meraklı bakışlarını umursamadan Lanie’yi koridor boyunca kucağımda taşıdım. En sonunda Daniel’in ofisine vardığımızda kapıyı vurdum. Daniel, “Girin!” diye seslendi. Kollarımda Lanie’yi görünce masasından kalkarak endişeli bir halde yüzünü buruşturdu. “O iyi mi?”

“Evet, iyi. Ben... ee, biraz baş başa kalmaya ihtiyacımız var. Bir sakıncası var mı?”

“Tabii ki. Zaten ameliyathaneye gidip ellerimi yıkamam ve operasyona başlamam gerekiyor.” Odadan çıkarken boğazını temizledi. “Kapıyı kilitle de kimse sizi rahatsız etmesin.”

Daniel gittikten sonra Delaine’i koltuğa oturtacaktım ki kollarıma tutundu ve başını kaldırıp yalvarırcasına gözlerime baktı. “Hayır, lütfen beni bırakma.”

“Hiçbir yere gitmiyorum, Lanie. Söz. Sadece kapıyı kilitleyeceğim, tamam mı?”

Başını salladı ve beni gönülsüzce bıraktı. Hemen kapıya gidip kilidi çevirdim, sonra da mini buzdolabını açıp bir şişe su aldım. Kapağını açıp şişeyi ona uzatarak, “Al, iç bunu,” dedim.

Ufacık bir yudum aldıktan sonra şişeyi masaya bıraktı. Onun yanına oturur oturmaz kucağıma sığınıp başını omzuma yasladı. Hâlâ titriyordu ve üzgün olduğu çok açıktı, onu nasıl

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

sakinleştireceğim konusunda hiçbir fikrim yoktu.

“Şşşt, geçti bebeğim. Her şey yoluna girecek artık,” dedim sırtını sıvazlayıp başını öperken. “Neden bu kadar üzüldün? Söyle bana.”

“Ah, Tanrım. Noah, hiçbir şey yoluna girmeyecek. O ölüyor. Yani ölüyordu ama şimdi amcan bir donör olduğunu söyledi, ona baloda ne kadar da pis davranmıştım. Oysa tek bildiğim, annemin ölmek üzere olduğuydu. Sonra Dez beni aldı ve buraya geldik, zamanında gelemeyeceğim diye korkudan ödüm koptu. Seni bırakmak istemiyordum fakat bunu yapmalıydım. Üstelik sana burada çok ihtiyacım vardı ama sen yanımda yoktun çünkü bu sabah benden kaçtın, çok *öfkeliydim*. Sana bağırarak istiyordum. Senin o güzel, *aptal* kafana vurmak istiyordum ama sen kalkıp gittin, sonra buraya da gelmedin. Ve aslında hâlâ bağırarak ve seni yumruklamak istiyorum, ancak bunu yapamıyorum çünkü artık buradasın ve ben sadece senin kollarında olmak istiyorum. Sen beni bıraktın...”

Hızla nefes alıp veriyor, tutarsız sözler söylüyor, gözlelerinden yaşlar boşalıyordu fakat söylediği her bir sözcüğü anlıyordum. Üzgündü ve korkmuştu, bana en çok ihtiyacı olan zamanda yanında değildim. Haklıydı; ben aptaldım. Benim saçmalıklarımla uğraşamayacak kadar derdi vardı zaten.

“Biliyorum, Kedicik. Özür dilerim,” dedim tüm içtenliğimle. “Şimdi buradayım ve artık beni istemediğini söyleyene kadar da hiçbir yere gitmiyorum.”

“İyi, çünkü Tanrı şahidim olsun, Noah Patrick Crawford, Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ben tutarım,” dedi. Sonra da yeniden ağlamaya koyuldu.

Öylece oturduk, onu öne arkaya sallarken gözyaşlarını kusuyordu. Gözyaşlarını, sözcüklerini, hüsrانlarını, hüznünü, her şeyi. Bir süre sonra sessizleşmişti. Başta uyuyakaldığını sandım, derken şişmiş gözleriyle bana bakarak gülümsedi. Ağlamaktan pembeleşmiş küçük burnunun ucunu öpüp gülümsemesine karşılık verdim.

“Gömleğini mahvettim,” dedi çatlak bir sesle.

“Altı üstü bir gömlek, Lanie. Bir şey olmaz,” dedim kolunu okşayarak. “Ben asıl senin için endişeleniyorum.”

“Sana böyle patladığımı için özür dilerim, seni resmen Deliler Ülkesi’ne kaçırdım. Bunu herkes bilmez ama o ülkeye sık giderim, aklında olsun,” dedi utangaç bir şekilde omzunu silerek. İleriye uzanıp masadaki peçete kutusundan bir peçete çekti.

Bunun üzerine hafifçe kıkırdadım. “Bu bir sır değil ama bu özelliğini son derece cazip bulduğumu söylemeliyim.”

Yarım yamalak gülümsedi ve gözyaşlarının ıslattığı yanaklarını peçeteyle sildi. “Ne kadar zamandır buradasın?”

“Pek fazla olmadı.” Peçeteyi alıp yüzünü iyice sildim. “Bu arada donör için tebrikler.”

“Bunu sen yaptın, değil mi?”

Kendime onun gözlerinden bakmak başını döndürmeliydi ama gerçeği biliyordum; bu nedenle o da bilmeliydi. “O kadar güçlü değilim, Lanie.”

“Zırvahık. Sen her şeyi yapabilirsin. Daniel’in gelmesini sen sağladın, değil mi?”

“Ondan annenle ilgilenmesini istemiş olabilirim, evet.”

“O halde annemin hayatını kurtaran da sensin demektir; çünkü Daniel araya girmeseydi annem o kalbi almaya hak kazanamazdı.”

İç geçirip çenesini tuttum ve gözlerine baktım. “Ben süper kahraman değilim ama senin için bir kurşun yiyebilir, sadece tek bir elimi havaya kaldırıp hızla gelen bir lokomotifin önüne geçebilirim; hatta sana ulaşmak için gökdelenlerden sıçrayabilirim. Seni mutlu etmek için ne gerekiyorsa... çünkü seni seviyorum ve ihtiyacım olan tek sebep de bu.”

“Ben de seni seviyorum,” diye fısıldadı.

Damarlarımdaki kan hızlandı ve kalbim göğsümden kopup çıkacakmış gibi kabardı. Beni seviyordu. Benim milyon dolarlık bebeğim beni seviyordu.

“Ben belki senin gibi hoş sözcüklerle bunu söyleyemiyorum ama...”

Tekrar durmaksızın konuşmasının önüne geçerek, “Hey,” dedim. “Bilmem gereken tek şey bu. Senin beni sevdiğin.”

Lanie gözlerini yumdu ve yavaşça nefesini verdi. Gözlerini yeniden açınca bana bakıp şöyle dedi: “Noah Crawford, seni o kadar çok seviyorum ki bazen kalbim akciğerlerimi bastırıyor ve nefes alamıyorum.”

Bu bana yetti.

Yavaşça öne eğilip altdudağını hafifçe ısırdım, dudaklarımın arasına alıp onu şehvetle öptüm. Gömleğimi çekiştirdi, yavaşça geriye çekilip onu tekrar tekrar, her defasında daha da güçlü öptüm. Bu ona yetmiyordu. İşin aslı, bana da yetmiyordu.

Kapının kilitli olmasına şükrederek Lanie'nin altından çekilince koltuğa sırtüstü uzandı. Bacaklarının arasına geçip dizimin üstüne çöktüm. Benim kadar sabırsızdı; gömleğimi çekiştirip gövdelerimiz birbirine değinceye kadar beni kendine çekti.

Amcamın ofisinde liseli bir çift gibi sevişiyorduk. O an hayatta olduğumu hissettim. Elimi yavaşça bacağından kaydırıp elbisesinin altına soktum ve kalçasına ulaştığımda aniden durdum. Bir terslik vardı.

Parmaklarımı lastik bandın altına kaydırıp çektim ve bıraktım. "Bu ne böyle, Bayan Talbot?" diye sordum dudaklarımı ondan ayırmadan.

"Külot," dedi nefes nefese, sonra da boynumu öperek emmeye başladı.

"Biliyorum. Senin üzerinde ne arıyor?" Lanie bir öfke nöbetine kapılıp onun için satın aldığım ateş pahası iç çamaşırları yakmaya karar verdikten sonra ona külot giymesini yasaklamıştım. Evet, bunu iç çamaşırı dükkânının sahibi benim eski sevgilim olduğu ve onu kışkandığı için yapmıştı ama sonuçta "külot yok" kuralı geçerliliğini hâlâ koruyordu.

"Polly elbiseyle beraber getirdi." Kalçamı kavrayıp beni kendine çekti.

"Ama giymen gerekmezdi," dedim çıplak kalçasını kavrayarak. Eh, en azından tangaydı.

Boynunu öpüp yavaşça emmeye başladığımda bir küfür savurdu ve göğüslerini yukarı kaldırdı. "Hayır ama sen beni bırakmıştın ve bir daha beni görmeyeceğini düşünsem de şimdi bir yerde senden intikam almak istedin. Ayrıca

kontratı yırttın.” Nefes alışverişleri düzensizdi, tıpkı benimkiler gibi.

“Kontrata başlatma, sen hâlâ bana aitsin,” dedim ve bunu kanıtlamak için bacaklarının arasına sürünüp inlemesini sağladım. “Üstelik çok yaramazlık yaptın, Delaine.”

Bacaklarını belime doladı. “Hımm, böyle sahiplenici ve tehditkâr olduğunda çok hoşuma gidiyor.”

İşte ilişkimizde sevdiğim şey buydu. Daha az önce birbirimize ebedi aşkımızı itiraf etmiştik ve şimdi de amcamın ofisinde bir güzel keyfimize bakıyorduk.

“Kedicik, şu anda cezayı vermeyi gerçekten çok istiyorum ama çok kaptırmadan durmamız gerek,” dedim geri çekilerek.

Lanie içini çekerek, başını koltuğun koluna yasladı ve bacaklarını belimden çekti. “Haklısın.” Gözleri kapalı bir halde kendini toparlamak için derin bir nefes aldı. Derken, aniden tepesi attı; göğsümü iterek aceleyle oturma pozisyonuna geçip üstüne başına çekidüzen verdi. “Gördün mü? İşte bana hep bunu yapıyorsun, Noah Crawford. Buraya geliyor-sun, hiçbir şey yapamayacağımızı bile bile, annem koridorun ucunda ameliyata girmek üzereyken beni gaza getiriyorsun. Şeytan diyor ki, babama tatlı masum küçük kızından nasıl faydalandığını ve onu nasıl hormon patlaması yaşayan bir ergene dönüştürdüğünü söyle.”

Aniden durdu. “Kahretsin! Mack!”

Güldüm. “Ne olmuş ona?”

“Seni ona nasıl anlatacağım?”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Baba, işte bu benim zengin mi zengin, yakışıklı mı yakışıklı sevgilim. Devasa bir organı ve maharetli bir dili var,” demeye ne dersin?” Ona takılarak altdudağını yaladım ama beni durdurmak için dilimi kavradı ve gözlerini irileştirdi.

“Ben ciddiylim, Noah.”

Geri çekilerek parmaklarını ısırmaaya çalıştım, en sonunda beni bıraktı. “Ben de. Ayrıca sanırım böyle olduğumu çoktan ispatladım ama tabii her zaman hafızanı canlandırabilirim,” dedim şeytani bir sırıtışla kaşlarımı oynatarak. Sonra malum şeyi yapmaya hazırlanarak elimi elbisesinin altına kaydurdum.

“Noah!” Elime vurup dışarı çıkardı ve ayağa kalkıp odada yürümeye koyuldu. “Babam üniversitede olduğumu sanıyor; Noah Crawford’un Bekaret Bozma Merkezi’nde değil. Ona ne şekilde tanıştığımızı nasıl söyleyeceğim?”

Omzumu silkerek en mantıklı çözümü önerdim. “Giderim. Böylece benimle ilgili hiçbir şey bilmek zorunda kalmaz.”

Aniden durarak dönüp parmağını bana salladı. “Hiçbir yere gitmiyorsun! Yemin ederim, Noah. Bunu düşünemiyorum bile...”

Araya girip ellerimi teslim olmuşum gibi havaya kaldırarak, “Tamam, sakın ol,” dedim.

Sakinleşen Lanie ellerini beline koyup altdudağını kemirmeye başladı. Bunu yapmayı kesmezse tavşanlar gibi sevişmeden o odayı terk etme ihtimalimiz yoktu. Ayağa kalkıp yanına giderek o dolgun dudağını rahat bırakmasını sağladıktan sonra yüzünü tuttum. “Bir şeyler düşüneceğim.

Sen anneninin odasına git ve babana çaktırmadan Polly ile

Dez'e buraya gelmelerini söyle."

"Sen ne yapacaksın?"

"Henüz bilmiyorum ama eminim üçümüz bir olursak inandırıcı bir hikâye bulabiliriz."

"Tamam."

Ona küçük, yumuşak bir öpücük vererek onu kapıya geçirdim.

"Hey," dedim o gitmeden. Arkasını dönüp bana baktı. "Seni seviyorum."

Yüzüne öyle parlak bir gülümseme yayıldı ki, Chicago şehrinin tamamını aydınlatabilirdi. "Ben de seni seviyorum."



3

Ordövr

Noah

Bir plan yaptık. Bunun için dört saatimizi harcadık ama en sonunda hallettik. Tabii bu zamanın bir kısmı kuzenim Lexi'yi beklemekle geçti çünkü Polly takviyeye ihtiyacımız olduğuna karar verdi.

Lexi ona neden ihtiyacımız olduğunu dinledikten sonra bana, "Sen tiksindirici bir domuzsun, biliyorsun değil mi?" dedi.

Normalde kimsenin benimle böyle konuşmasına izin vermezdim ama şimdi durum farklıydı. Zaten farklı olmasaydı da, mesele kuzenimle çatışmaya geldi mi tedbiri elden bırakmamak gerekirdi. Alexis Mavis kamuoyunun gözünde sosyetenin kaymak tabakasındaki beyler ve hanımların saygısını kazanmış başarılı bir işkadınıydı. Oysa bizler için o hâlâ bay-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ramlıklarıyla pis bir dereye girip kurbağa yakalamaya çalışan ve ağaçlara tırmanan bir erkek Fatma'ydı. Dobra dobra konuşur, sözlerinden hoşlanmayanları sallamazdı bile.

“Evet, biliyorum,” dedim çünkü bu doğrudu ama o sırada konumuz bu değildi. “Ama sonuçta durum artık farklı. Onu seviyorum, o da beni seviyor ve şimdi içeride babasıyla oturuyor. Bütün bu saçmalıklarla tek başına uğraşmamak için gitmemi istemiyor. Ben de istemiyorum. Şimdi bize yardım edecek misin, etmeyecek misin?”

“Edeceğim,” dedi en sonunda, sonra da o kendine has şirret bakışlarıyla karşılık verdi. “Ama bunu sadece onun için yapacağım çünkü belli ki sen durumdan faydalanmak istiyorsun. Lanie senin de aynı şekilde suçlu olduğun bir şey yüzünden güme gitmeyi hak etmiyor, sen de suç ortağısın.”

Sessiz kaldım çünkü haklıydı.

Aslında ustalıklı planımızı bulan Lexi'ydi. Benim hiçbir katkım olmadı çünkü kafamdan Delaine'in külot giymesi olayını çıkarıp atamıyordum. Bu benim emirlerime açıkça karşı gelmekti, belden aşağı vurmuştu ve hemen cezalandırılması gerekecekti. Bunu iple çekiyordum.

“Pekâlâ, ekip. Hadi, şimdi sahaya çıkalım ve bu maçı alalım,” dedi Dez. Tam ben kapıdan çıkacakken önümde dikildi. O tehditkâr bakışlarıyla süzüyordu yine beni. “Sen ve ben yine de küçük bir sohbet yapmalıyız, değil mi?”

Biraz korkmuş olabilirim çünkü Dez birkaç hapisane gardiyanını düdükleyip mala çevirdikten sonra peygamber-

du. Üstelik Lexi'nin de her an takviye yapmaya hazır mış gibi bir hali vardı.

“Sonra yapsak? Lanie'den bir an daha ayrı kalmak istemiyorum.”

“Ay... ne kadar da tatlı şeysin sen öyle,” dedi aşırı sevimli bir sesle. Bu oltaya gelmedim çünkü ben zeki bir adamdım. Dez gözlerini irileştirdi. “Tamam, sonra yaparız. Senin kim olduğun veya ne kadar paran olduğu falan umurumda değil; bu işten kendini öylece aklayamazsın. Ancak Lanie seni seviyor ve elim kolum bağlı.” Bana iyice yaklaştı, burun buruna geldik. “Ama olur da onu tekrar ağlatırsan, hayalarını ateşe veririm.”

Bir çakmak sesi duymamla beraber bakışlarımı aşağıya indirdiğimde, Dez'in nasıl yaptıysa cebimdeki çakmağı aşırıp niyetini göstermek için kullandığını gördüm. Geriye sıçradım ve benim oğlanların iyi olup olmadığını kontrol ettim. Dez güldü, çakmağını söndürüp göğsüme dayadı.

“Yüzünün ne hale geldiğini görmeliydin!” Arkasını dönüp Lexi'ye, namı diğer hain kuzenime bir beşlik çaktı. Belli ki et tırmaktan ayrılırmış. Buna karşın, Lanie'nin onu dişiyle tırnağıyla koruyan birine sahip olması beni sevindiriyordu.

En sonunda Daniel'in ofisinden çıkmış Faye'in odasına gidiyorduk ki Dez, Lexi'ye yanaşıp koluna girdi. “Demek sporcu menajerisin, ha? Eminim sürülerce bağlantın vardır. Beni Gators'm soyunma odasına sokma şansın var mı? Kendimi bildim bileli hayalimdir. Tamam, belki kendimi bildim bileli değil ama, anlarsın ya? Soyunma odası, irikıyım maskülen adamlar,

çıplaklık... benim olayım *bu*.”

Lexi kıkırdadı. “Böyle soru mu olur? O üniversite oğlanları geleceklerinin parlak olduğunu zannettiklerinden soyunma odalarını ziyaret edeyim diye didinip dururlar. Ve bilgine, utanma diye bir şey yok onlarda; mini minnacık havlular falan. Yani tabii ki seni sokabilirim. Bir hafta sonunu buna ayıralım.”

Dez eliyle ağzını kapatıp nefesini tuttu. “Sakın ola benimle dalga geçeyim deme.”

“Hiç de bile,” diyerek güldü Lexi. “Brad bu ziyaretleri olmadan yapmama bozuluyor. Özgüvensiz olduğundan değil, kendisine ait olan şeyi süzdüklerini bildiği için ve o, oyuncaklarını paylaşmayı sevmeyen cimri bir oğlan çocuğudur; ama fark etmez çünkü bana ne yapmam gerektiğini söyleyemez. Bak, ne diyeceğim. Senden çok hoşlandığım için randevuyu halledip seni ararım. Bütün bir gün benim konuğumsun.”

“Alexis Mavis, kalbimin derinliklerinden söylüyorum, senden çocuk doğurmak istiyorum,” dedi Dez bütün ciddiyetiyle. “Tabii bunu yapacağım diye findığımın biçimini bozacak halim yok ama eminim yeterli para verirse popo deliğimden senin için bir tane çıkarmama yardım edecek bir doktor bulunur. Oğlumuz, kızımıza, işte bebeğe... Popocan veya Popogül ismini falan koyabiliriz,” dedi ve bu isimler sanki Broadway tabelalarında ışıklı harflerle yazıyormuş gibi ellerini havaya kaldırdı.

“Veya sezaryen olup kurtulabilirsin,” diye önerdi Polly. Üçü birden gülme krizine girdiklerinde, hemşire odasındaki

hemşireler ile hademeler bu tarafa baktı.

Onları, “Şşşt,” diye susturdum çünkü Faye’in odasına yaklaşmıştık. “Tamam, Lexi, git şu işi hallet,” dedim onu kaptıya doğru iterek.

“Bir dakika beklesene, dingil!” En azından fısıldamıştı. Bana dönüp alnıma hafifçe vurdu. Ailemden olduğu için gerçekten şanslıydı. “Böyle hassas mevzular özen ve hazırlık gerektirir. Doğru dürüst hazırlanmadan öylece içeriye dalamam. Polly? Dez?”

Pes edip nefesimi verdim. Polly elinde karton bardakla su sebiline gitti. Lexi, Dez’e döndü ve Dez onun kıyafetlerini çekiştirip dağınık bir hava vermeye çalışırken, Lexi de kendi yanaklarına hafifçe vurdu. Polly döndüğünde bardaktaki suyu Lexi’ye atmaya yeltendi ama Lexi onu durdurdu. “Yüce İsa, Zekâ Abidesi Polly! Koşturarak gelmişim gibi durması lazım, ıslak tişört yarışmasında birinci olmuşum gibi değil!”

“Ah, tamam. Pardon,” dedi Polly süklüm püklüm sırtarak.

“Tamam. Şimdi...” Lexi saçlarını karıştırdı, omuzlarını geriye attı ve başını dikleştirdi. “Hafifçe ıslat beni, bebeğim. Terlet beni.”

Bu sözler üzerine milyon tane kaba saba laf edebilirdim ama bundan alacağım kısacık keyif, nihayetinde göreceğim tepkiye değmezdi. Lexi yıllar yılı süren gerilla laf atma savaşımızın saltanat süren kraliçesiydi; bu oyunda sözlü saldırı bizim silahımızdı. Bunu çocukluğumuzdan beri oynuyorduk; o yüzden muhakkak öcünü alacağını biliyordum ve buna ayıracak vaktimiz yoktu. Ayrıca arkadaşını aşağıladığım için Lanie’nin

beni araba tamponuna bağlayacağından, gaz pedalına basacağından ve hayalarım ciddi zarar görene kadar sokağın ortasında beni sürükleyeceğinden emindim. Hayatımın bir senesi boyunca bir cımbızla hayalarındaki minik çakıltaşlarını temizleme düşüncesi bir nebze bile çekici gelmediğinden, düşüncemden hemen vazgeçtim.

Polly parmak uçlarım bardağa batırdı ve gerçekten de panik içinde koşmuş gibi görünene kadar Lexi'nin yüzüne, boynuna ve göğsüne hafifçe serpti. Derken Lexi hızla soluk alıp vermeye başladı. Artık resmen nefes nefeseydi. Sonra kapıya döndü ve uygulamaya koyduğumuz plana birebir uyum göstererek kapıyı hızla açtı.

Lanie

Beklemek işkence gibiydi; sanki sarhoş bir tek gecelik ilişki sonrasında beraber eve döndüğünüz kişinin işsiz güçsüz ve vücut sıvılarını kontrol etmekten aciz serserinin teki olduğu ortaya çıkmış, az önce beyaz bir çubuğa işemişsiniz de birkaç çizgi birden belireceğinden eminmişsiniz gibiydi. Tamam, evet, böyle konularda hiçbir şey bilmiyor olabilirdim ama sonuçta hayal gücü diye bir şey vardı, üstelik ben sağlam bir dizi seyircisiydim. Annem ameliyattaydı, babam yerel gazeteyi okuyarak yanımda sabırla bekliyordu ve Noah odanın birinde bizim yarımkürede ne işi olduğunu açıklamak için bir plan bulmaya çalışıyordu. Tırnaklarım kemirgen

dişlerimin uyguladığı baskıya daha fazla dayanamadı; üstelik popo yanaklarımın arasına bir parça kömür koysaydınız, beyzbol topu büyüklüğünde bir elmas alabileceğinizden emindim.

Sandra, namı diğer Hemşire Barbi, birkaç dakika önce odaya gelip annemin iyi olduğunu ve uyduğunu söylemişti. Daniel biraz sonra gelecek ve bizi ayrıntılar hakkında bilgilendirecekti. Bu, muhteşem bir haberdir ama bir yandan da kafamı kurcalayan diğer mesele vardı. Babam biraz formdan düşmekle beraber, bir palavra döndüğünü anlama konusunda öyle maharetliydi ki, mesele ona bir şey yutturmaya gelince işimizin zor olduğunu biliyordum. Sadece Noah'nın planının yakışıklı suratı kadar pürüzsüz olmasını ve babamın yanında silah getirmediğini umuyordum.

Kapı aniden açıldığında sandalyemden öyle hızlı sıçradım ki, yan tarafa kayıp başımı duvara çarptım. Aklım biraz yerine gelmiştir herhalde.

“Aman Tanrım, Lanie! Olabildiğince çabuk geldik,” dedi Lexi içeriye dalıp bana sarılırken. “İyi misin? Annen iyi mi? Neler oluyor?”

“Lexi? Burada ne arıyorsun?” diye sordum afallamış halde.

“Kıçını kurtarıyorum,” diye fısıldadı kulağıma.

İşte tam o anda kapıya baktım ve Noah'nın bir manken edasıyla kasıla kasıla içeriye girdiğini gördüm. Yok, manken demeyelim. Daha ziyade orgazm gezegenine havalanmış bir roketteki seks tanrısı-rock yıldızı karışımı birine benziyordu.

Sağ elini kot pantolonunun cebine sokmuştu ve diğer elinin parmakları da ağır ağır o mükemmel biçimli çenesini okşuyordu. Başparmağının ucu altdudağında gezindi ve maharetli dilinin ucu, küçük bir selam vermek için hafifçe dışarı çıktı.

Casus, el çırparak yukarı aşağı zıplamaya koyuldu. Noah gelişigüzel bir biçimde kot pantolonunu düzelttiğinde, elini alnına koyup fenalaştı. Evet, işte bu adam, bedenimde bu etkiyi bırakıyordu. Annem de iyiydi, bu nedenle onun karşısında hissettiklerim bir nebze bile edepsizce değildi. Hadi bakalım, başka kapıya.

“Aman Tanrım, bu baban mı?” Lexi aniden beni bıraktı ve ona doğru süzüldü. Evet, öyle bir süzüldü ki bu dörtlünün bulup bulabildiği muhteşem planın babamı baştan çıkarmayı içerip içermediğini düşündüm, çünkü Lexi kırpiklerini kırpıştırarak ve dekoltesini çeğiştirerek epey ciddi bir hamlede bulunmuştu. Sanki az sonra perdeler açılacak, ortaya bir striptizci direği, bir sahne ve bir DJ çıkacaktı. Onu zorla yere yatırıp yumruklasam mı, yoksa cüzdanımdan para mı çıkarsam, emin olamadım.

“Sizinle tanıştığıma çok sevindim, Bay Talbot,” dedi elini babama uzatarak. “Ben Alexis Mavis, Lanie’nin oda arkadaşı.” Oda arkadaşım mı? Evet, bu beni gafil avlamıştı ama ağzımı kapatıp her şeyin yoluna girmesini beklemekte karar kıldım. Nefeslerini tutan Polly ile Dez’e bir bakış attığımda bu kararımın haklı olduğumu anladım.

Mack, Lexi’ye resmen çarpılmıştı. Annem koridorun sonundaki odada yatarken ağzından böyle salyalar akıttığı için

içinden onu yumruklamak geliyordu. Onu aldatacağını falan düşündüğünden değil. Ve işin doğrusu, bu onun hatası da değildi. Lexi'nin, akrabası olmayan bütün erkekler üzerinde böyle bir gücü olduğunu tahmin ediyordum; bu nedenle babamın tepkisi gayet normaldi. Üstelik Lexi'nin göğüslerinin büyüünden çarçabuk uyanmıştı ve en azından bunun için bir alkışı hak ediyordu.

“Alexis Mavis, spor menajeri olan mı? Kocanız NFL oyuncusu Brad Mavis değil mi?” diye sordu babam şaşkın bir ifadeyle. Hah, işte salya akıtmasının nedeni ortaya çıkmıştı. Bir erkeği bu şekilde tepki vermeye iten diğer tek şey spor olabilirdi ve babam tam bir fanatikti.

“Ta kendisi,” dedi Lexi kırmızı halı gülümsemesiyle.

Ah, bu işte başarılıydı.

Mack de benim kadar şaşkındı. Sanırım ben, Noah'nın nefes alışverişleri dikkatimi dağıttığı için kendi heyecanımı gayet iyi saklıyordum. Şey, aslında nefes alışverişlerinde bir şey yoktu, orada olması yeterliydi. Orada olmasına bir de beni sevmesi eklenince, normal davranma yetisinde defteri ka patmıştım denebilir.

“Lanie size söylemedi mi?” diye sordu Lexi bir bana. Bir babama bakarak. Ben omzumu silktiğimde içini çekti ve bıkkınlıkla gözlerini devirdi. “Lanie kampüse geldiğinde yatakhane düzenlemelerinde bir yanlışlık yapıldığı ortaya çıktı; bir yatak eksikti ve dilekçe yazmak için çok geç kaldığından, meseleyi kendisinin halletmesi gerekiyordu.

“Ben New York Üniversitesi mezunlar birliğindeyim.

Kocamla ben o gün dekanla yemek yemek için okula gitmiştik. Tam çıkıyorduk ki çıkan kargaşaya kulak misafiri olduk ve yardım etmek istedik. Lanie'nin şansına, kampüsün dışındaki çatı katımızda fazladan bir odamız vardı," diye açıkladı Lexi. Epey ikna edici olduğunu da eklemeliyim.

"Peki, bizi neden aramadın?" diye sordu Mack, başını yana eğdi ve bana küçükken hiç işim olmayan bir şeye bu-laştığım zamanlarda olduğu gibi baktı.

"Ben, şey..." Yardım almak için Lexi'ye baktım.

"Aslında eşyalarını toplayıp eve dönecekti ama ben iyi eğitime tüm kalbimle inanan biriyim ve sırf böyle küçük bir sorun yüzünden bundan vazgeçmesine izin veremezdim." Fazla abarttığını düşünüyordum ama işe yaramıştı, onu ayakta alkışlayıp Emmy'ye aday göstermek istiyordum. "Ayrıca Brad oyunlar için sık sık şehir dışında oluyor, yanımda bir can yoldaşı olması çok iyi geldi. Brad'in katılamadığı etkinliklerde bana eşlik ediyor, işte bunlardan birinde de canım kuzenim Noah'yla tanıştılar."

"Noah?" diye sordu Mack bana dönerek. "Noah kim?"

"O ben oluyorum, efendim," dedi Noah öne çıkıp elini uzatarak. "Noah Crawford. En sonunda sizinle tanıştığımıza çok sevindim. Lanie sizden ve eşinizden çok bahsetti."

"Bahsetmiştir tabii," dedi Mack bana yan yan bakarak.

"Eh, keşke aynı şeyi ben de senin için söyleyebilseydim."

Palavra metresinin tehlikeli noktalara çıkmakta olduğunu resmen görüyordum.

"Evet, şey, özür dilerim, baba." Ayağa kalkıp onu doğru

düzgün tanıtmak ve bir hasar kontrolü yapmak için Noah'nın yanına gittim. Noah elini belime koydu ve beni yanına çekti. Bu, birleşik bir cephe oluşturduğumuzun işaretiydi ama aslında son derece dikkat dağıtıcıydı çünkü şimdi onu hem hissedebiliyor hem de kokusunu alabiliyordum.

“Baba, seni... hımm... erkek arkadaşım Noah Crawford ile tanıştırayım,” dedim. Onu kim olarak tanıştıracığımdan emin değildim, sözcüklerimin bir soru cümlesi gibi çıkmasının nedeni de buydu.

Mack önce bana ve Noah'ya, sonra Noah'nın belime sarıldığı, aşinalığımızı gayet iyi özetleyen eline, derken Noah'nın öne uzattığı eline bakıp en sonunda onu sıktı. “O Noah Crawford, ha?”

“Kırmızı Lotus'tan,” dedi Noah elini çekip yeniden cebine koyarak. “Eşinizin hastalığı için çok üzgünüm. Şimdi nasıl acaba?”

“Fevkalade iyi durumda,” dedi arkadan bir ses.

Hep beraber döndüğümüzde, Daniel'in elinde muhtemelen annemin bilgilerinin yazdığı bir dosyayla odaya girdiğini gördük. Lexi'nin babamın yanında olduğunu görünce birden durdu. “Demek kızım ve yeğenimle tanıştınız,” dedi gülümseyerek. “Dünya küçük, değil mi?”

“Evet, öyle görünüyor,” dedi babam. Ses tonundan tufaya getirildiğini bildiği belli oluyordu. “Peki, karım nasıl?”

“Nakil ameliyatı sorunsuz geçti,” dedi Daniel son derece profesyonel bir havayla. “İş artık vücudunun yeni kalbi kabul etmesini beklemeye kaldı.”

“Onu görebilir miyiz?” diye sordum.

“Şimdi toparlanması şart.” Odadakilere bakıp en sonunda gözlerini bana ve Noah’ya sabitleyerek, “Hiçbir şekilde heycanlanmamalı. Şimdilik sadece sizi görmesine izin verelim. Olur mu, Bay Talbot? Sandra birkaç dakikaya gelip sizi götürür.”

“Ama Lanie onun kızı,” diye itiraz etti Mack.

“Onu görmek istiyorum,” dedim kararlılıkla.

“Göreceksin de,” dedi Daniel. “Sadece, lütfen sabırlı ol. Şimdilik tek bir kişi gitsin.”

“Sen önce git, Lanie,” dedi Mack ama yüzündeki her bir çizgi annemin yanında olmayı deli gibi istediğini belli edercesine belirginleşmişti.

Ona telkin edici bir gülümsemeyle karşılık verdim. “Sorun değil, baba. Ben onu sonra görürüm.”

“Neden beraber bir şeyler yemeye gitmiyoruz?” Noah şakağımdan öptü ve rahatlatıcı bir şekilde sırtımı ovdu. “Yemeyi hatırlayamayacak kadar üzgün olacaksın diye endişelenmiştim ve haklı da çıktım.”

Karşı konulamaz seksi gülümsemesini takındığında, oracıkta üstüne atlamamak için altdudağımı ısırdım. Babam böyle pornografik bir sahneden hiç hoşlanmazdı.

Dez’in koluna girerek, “Biz de gelelim,” dedi Polly. İki dünyanın böylesine kendiliğinden birleşmesi yüreğimi ısıtıyordu.

Şimdi Noah’yla hayatlarımızın birlikte bir yaşam kurmamıza izin vermeyecek kadar farklı olduğunu düşündüğüm için

kendimi budala gibi hissediyordum. Sonuçta parayı, ihtişamlı evleri, arabaları, giysileri aldığınızda hepimiz sadece insan değildik? Para, aşkı kesinkes satın alamazdı; bazı insanları değiştirebilse de biraz parası olan herkes ukala olacak diye bir kaide yoktu. İşin aslı, Noah ile sevdiklerinin benim dünyamda yaşamaya uygun olmadıklarını düşünerek asıl ben ukalalık etmiştim. Sadece uygun olmakla kalmıyorlardı, şimdiden hayatımın demirbaşı olma yolundaydılar. Noah'dan önceki yaşamımı hatırlayamıyordum bile ve geleceğimi de onsuz hayal etmek istemiyordum.

“Evet, iyi fikir bence. Hep beraber gidelim,” dedim Noah'ın elini tutarak. Sonra da babama döndüm. “Anneme onu sevdiğimi ve izin çıkar çıkmaz onu görmeye geleceğimi söyle, tamam mı?”

“Tabii ki, tatlım,” dedi babam.

Daniel, Noah'yla bana bilgiç bilgiç gülümsedi, sonra da izin isteyip ayrıldı. Lexi, Dez ve Polly de hemen arkamızdan geliyordu ama Noah'yla kapıya döndüğümüzde babam bizi durdurdu.

“Lanie, bir saniye gelir misin?” diye sordu, sonra Noah'ya baktı. “Özel konuşabilir miyiz?”

Noah'ya özür dilercesine gergin gergin gülümsedim. Onun gittiğini görmekten nefret etsem de babamın konuşma isteğini geri çeviremezdim. Ayrıca Noah ben istediğim sürece yanımda olacaktı, böyle söylemişti. Sadece, bir ömrün ne kadar sürdüğünün farkında olduğunu umuyordum.

Zihnimi okurcasına yanaklarımı kavradı ve beni yumuşak

bir şekilde alınımdan öptükten sonra, “Seni asansörde bekleyeceğim,” diyerek arkadaşlarımızın arkasından çıktı.

Kendimi rahatlatmak için derin bir nefes alıp yüzüme yapıştırdığım bir gülümsemeyle babama döndüm. “Ne oldu?”

“Anneni görmek için gelmen neden bu kadar uzun sürdü?”

“Nasıl yani? Dez bana söyler söylemez geldim.”

Mack az önce okumakta olduğu gazeteyi bana uzattı. *Chicago Times*’ın ilk sayfasındaki magazin bölümünde Kırmızı Lotus balosunda Noah’yla benim kırmızı halıda çekilmiş fotoğrafımız vardı. Altında şu başlık yazıyordu: *Chicago’nun en seçkin bekârının başı bağlandı mı?*

“Baba, açıklayabilirim...” diye söze girdim.

Mack ellerini havaya kaldırıp beni durdurdu. “Gerek yok, Lanie. Tek bildiğim, sen şehirdeydin ve bu haberi görmeseydim bile New York’tan pat diye gelmen yeterince şüphe uyandırıcıydı. Annen için endişelenmekle o kadar meşguldüm ki, bir anda tam burs alıp bir çırpıda New York’a gitmenin ne kadar tuhaf olduğunu fark etmedim bile. Derken, birden banka hesabımıza kimin yolladığı belli olmayan birkaç milyon dolar yatıverdi, annenin doktoru değişti ve yerine seçkin bir kardiyolog geldi. İşe bak, bu doktor aynı zamanda senin sözüm ona oda arkadaşının babası ve...” Gazeteye hafifçe vurdu. “... Chicago’nun en seçkin bekârının da amcası. Adamın tuvalet kâğıdı niyetine kullanacak kadar parası var ve benim kızım, kendi mezu niyet balosuna bile gidemeyecek kadar utangaç olan çocuğum, bu adamla ilişki yaşıyor ve fotoğrafları da gazeteleri şenlen-

diriyor, öyle mi?”

Mack içini çekip başını iki yana salladı. “Bu hiç akla yatmıyor ama şu anda umurumda değil. Bir mucize oldu ve bütün bu tesadüflerin,” dedi “tesadüf” sözcüğünü vurgulayarak, “bununla bir ilgisi olduğunu düşünüyorum ama bu mucizeyi sorgulamayacağım çünkü görünüşe göre bir süre daha karımla beraber olabileceğim. Lütfen, beni pişman etme.”

Öyle büyük bir gülümseme takındım ki yanaklarım acıdı. “Etmem, babacığım.” Yedi yaşımdan beri ona böyle hitap etmemiştim. Yanına gidip ona sımsıkı sarıldım çünkü bunu hak ediyordu ve ikimizin de buna ihtiyacı vardı. “Teşekkür ederim.”

“Tamam, tamam. Hadi, git buradan da bir şeyler ye. Tıg gibi kalmışsın,” dedi eliyle beni savuşturarak. “Ve her şey durduğunda, annen eve döndüğünde onunla doğru dürüst tanışmak için ikinizin yemeğe gelmesini istiyorum.”

Tercümesi: Noah’yı Smith and Wesson marka tüfeğiyle tanıştırmak istiyordu.

Beni durumdan azat etmesine karşın, ona, “lütfen tüfeği meydana çıkarıp beni utandırma” bakışlarımla baktım. Noah benim için önemliydi ve ihtiyacım olan son şey, Mack’in korumacı baba oyununu oynamasıydı. Yirmi dört yaşındaydım ve kendime gayet iyi bakabiliyordum. Mack, aileme yardımcı olabilmek için yaptığım şeyleri bilseydi bu düşünceme karşı çıkabilirdi ama ben yaptığım şeyi zayıflık değil, bir güç göstergesi olarak görüyordum. Ne olursa olsun, onu tanıma fırsatı bulduklarında, tıpkı bana yaptığı gibi, ikisinin de ayağını yerden keseceğini biliyordum.

“Olmuş bil,” dedim Mack’e. “Birazdan anneme bakmak için dönerim.”

Odadan çıktığımda, derin bir nefes verdim ve rahatlatarak iç geçirip asansöre gittim. Tam bir-iki adım atmıştım ki, bir kapıdan çıkan bir çift el beni içcriye çekti. Saldırganıma karşı koymadım. ağzımı açıp bağınmadım çünkü onu görmeden önce kokusunu almıştım.

Beni duvara yaslayıp bedenini bana bastırırken, “Noah, burada ne aryorsun?” diyerek güldüm.

Boynuma öpücükler kondurmaya başladı. “Sana aç olduğumu söylemiştim.”

“Hayır, söylemedin. Asıl aç olan bendim,” dedim kıkırdarak.

Omzunu silkerek tek eliyle ellerimi başımın üstünde sabitledi. “İkisi de aynı kapıya çıkar.”

Bedenim dokunuşlarıyla rahatladı. “Sen tam bir obursun, Bay Crawford.”

“Ah, demek en sonunda farkına vardınız, Bayan Talbot,” dedi ve sağ göğsümü kavrayıp okşamaya başladı.

“Peki, burada ne arıyoruz öyleyse?”

“Bence sizin... hımm, ne derler? Rahatlamaya ihtiyacınız var.” Eli yavaşça aşağıya indi ve eteğimin içine kayıp külodumun altına girdi. Parmakları yumuşak tenime temas ettiği an inledim. Klitorisime dokunmaya başladığında Casus zevk içinde titredi.

“Hımm, evet. Buna ihtiyacın vardı, değil mi?” Dilini kulakmememe dolayıp onu emmeye başladı.

Casus memnuniyet içinde başını salladı ve dokunuşuyla beraber ağlamaya koyuldu.

Gür saçlarını tutabilmek için ellerimi indirmeye çalıştım ama beni sertçe, olduğum yere mıhladı. “Olmaz, Lanie. Dokunmak yok. Sadece hisset.”

Son sözcüğü vurgulayarak, uzun, kalın parmağını içime kaydırıp ağır ağır itti ve aynı ağırlıkla çıkardı. Avucu klitorisime yaslanmış, yukarı aşağı giderek onu ovuyordu, bir an dizlerimin bağının çözüldüğünü ve yere düşeceğimi hissettim fakat böyle bir tehlike yoktu çünkü Noah beni yerimde tutma konusunda gayet becerikliyd.

İçime bir parmağını daha soktuğunu hissettim. sonra vajina duvarlarımı okşamaya başladı, kalçamı onun elinin hareketine göre kaydardım. Parmaklarını çıldırtacak kadar yavaş sokup çıkarıyor, sonra birden hızlanıyor, derken yeniden yavaşlıyordu. Bu aynı anda hem yeterli hem de çok fazlaydı, vücudum bu hisle sarmalanarak tek bir dokunuşla kendini bırakmaya hazırdı.

“Daha değil,” dedi fısıldayarak, sonra dudaklarımı yakıcı bir öpücükle esir aldı. Parmaklarını çektiğinde beni ona muhtaç halde bıraktı. İtiraz ederek sızlandığımda dudaklarımı bırakıp kadınlık organlarıma şarkılar söyletmeyi daima başaran o pis sırtışıyla bana baktı.

“Sabret, Kedicik. Seninle her zaman ilgilendiğimi biliyorsun.”

Bunda haklıydı.

Bedenini benden çekerek ellerimi iki yanımda duvara

sabitledi. Beni süzerken dalgın dalgın mırıldandıktan sonra altdudağını ısırdı. “Şimdi ellerini bırakacağım, Delaine ama sakın onları kıpırdatma. Kıpırdatırsan boşalmayacaksın. Anladın mı beni?”

“Bunu bana yaptığın için senden nefret ediyorum,” dedim ama benden istediği her şeyi yapacağımı biliyordum. O da biliyordu.

Tekrar sııttı. “Hayır, etmiyorsun. Beni sevdiğini çoktan söyledin, geri alamazsın.” Burnumun ucunu öptü, sonra yavaşça ellerini benden çekti.

Noah

Dizlerimin üstüne çöküp ellerimi Lanie’nin elbisesinin içine sokup kaydırdım ve onu kalçalarına kadar sıyırdım. Bacak arasına sokulmak için ezici bir dürtü hissediyordum; siyah ipek küloedundan sızmış olan zevk sıvısının tatlı tadına bakmak için dilimi ona dokundurdum. “Hımm, ordövr. Sanırım bunu sonraya saklayacağım.” Küloedunu kalçalarından çekip yırttım. Bu lanet zimbirtiyı giymesi yasaktı, üstelik benimle istediğim şey arasına bir bariyer koymaması gerekiyordu.

Lanie şaşkınlıkla nefesini tuttuğunda ona gülümsedim. “Bir daha ne zaman acıkacağımı bilemeyiz,” dedim omzumu silkerek. “‘Külot yok’ kuralını apaçık çiğnediğini unutmuş değilim, Bayan Talbot. Bunu ödeyeceksin. Sonra.”

Küloedunu kotumun cebine koydum. Onu güzelce aradan

çıkardıktan sonra ellerimi dizlerinin arasına yerleştirdim ve süt gibi kalçalarını istilama hazırlayarak iki yana açtım. Ağır davranmadım, yavaş veya nazik olmadım; yüzümü kalçalarının arasına gömüp saldırdım. Lanie'nin gövdesi yukarı yükseldi, dizleri kilitlendi ama kalçalarını sertçe tutarak onu olduğu yere çiviledim. Ben onu bırakmaya hazır oluncaya kadar benden de, dudaklarımdan da kurtulamazdı.

Bir an geri çekilip tatlı-sert bakışlarla onu süzerken, gözücuyla parmaklarının titrediğini gördüm. "Lütfen, o elleri oynatma, Kedicik. Sana istediğini vermeden durmayı hiç istemem ama sözümün eriyim ve dururum; o yüzden beni sına,ma," diye uyardım. Dudaklarımı hassas tepeciğinde dolandırıyordum.

"Lütfen, Noah. Lütfen, ben..." Sadece benim ona verebileceğim şey için yalvarmasına deli oluyordum. Aletimin fena halde sertleşmesine yol açıyordu ve onu ıslatmak için sabırsızlanıyordum.

Aslında aynı anda ikimizin de rahatlamaması için bir neden yoktu; tek taşla veya bu durumda tek kamışla, iki kuş. Ancak başta ağzıma biraz iş düşüyordu. Böylece klitorisini ısırp kasılmış noktayı hızla emerken, Lanie'nin boğuk iniltisinin hepten hayvansı bir sese dönüşmesini sağladım. Nefis vajinasını son kez uzun uzun yalayıp ayağa kalktım ve ellerimi iki yanına duvara yasladım. Bedenimi onun bedenine bastırarak sertliğini hissetmesini sağladım.

"İşte bana bunu yapıyorsun. Gerçekten çok acı verici ama seni temin ederim, haz da orada bir yerde," dedim ona. Sonra kendimi onun çıplak, son derece ıslak vajinasına yasla-

yıp hareket ettirmeyi sürdürürken zevk iniltilerinin tadını çıkardım. Amaç onu delirtmekti, ben de bunu yaptım ama ben de delirmiştim ve artık daha fazla bekleyemeyecektim.

Hızla geri çekilip çarçabuk kemerimi açtım, aletimi serbest bırakarak pantolonumu aşağıya indirdim. Sonra bacaklarını tutup ayırdım ve onu duvara yaslayarak yukarıya kaldırdım; mükemmel yüksekliğe erişmiş, bacaklarını kollarıma atmıştı.

“Seni eve götürdüğümde her şeyi ağırdan alacağım ama bunun hızlı olması gerekiyor. Tutun bana, Kedicik,” dedim en sonunda bana dokunmasına izin vererek.

Lanie kollarını bana sarıp omuzlarımı kavradıktan sonra içine, derinlere girdim. İkimiz de zevk içinde inleyince dudaklarımı onunkilere bastırıp seslerimizi dindirmek zorunda kaldım, yoksa istemedim dikkat çekip meraklı bir hemşirenin veya Tanrı korusun, babasının içeri girmesine yol açabilirdik. Sevdiğim kadınla ilişkiye elbette babası tarafından morga gönderilmekle tehdit edilerek başlamak istemiyordum. Gerçi ölü sertliği çoktan etkisini göstermişti, en azından organımda; işte Lanie beni o derece sertleştirmişti.

Telaşa mahal yok, Lanie’nin içine tamamen gömülmüş-tüm ve bu, meseleyi çözmek için yeterdi de artardı bile. Tekrar tekrar içinde gidip geldim, her hızlı itişimde daha da derine giriyordum. Tırnaklarını omzuma geçirdi, gömleğimi delip geçtiklerini hissedebiliyordum ama bu beni caydırmadı çünkü bunun ona verdiğim hazdan kaynaklandığını bildiğimden kendimi iyi hissettiriyordu. Kadınının öpücükleri çok iştahlıydı,

gidip gelmelerim hızlandı, ta ki sonunda duvarlarının titreyerek organımın etrafında kasıldığını hissedene ve Lanie dudaklarının arasında inleyene kadar. Bedeni kasıldı ve kollarımda titreyerek orgazm olurken bacakları kendiliğinden kapanmaya yeltendi. Bu, en sonunda kendimi bırakıp sıvımı son bir boğuk iniltiyle içine akıtmadan önce ihtiyacım olan izindi; kalçalarım son damlama kadar akana dek kesik hareketlerle kasıldı.

Dünyanın en iyi hızlı kaçamağının bu olduğu su götürmez bir gerçektir. İlk aşk itiraflarımızı yaptıktan sonra onunla böyle seviştiğim için tam bir pislik gibi hissettiğimi itiraf etmeliyim ama sonra bunu mutlaka telafi edecektim. Tekrar tekrar; ta ki o, baştan uca tatmin oluncaya kadar. Sonra da yeniden başa dönecektik çünkü kadının dediği gibi, ben oburun tekiydim.

İçinden çıktım ve onu yavaşça duvardan yere indirdim. Kollarımda hafif uyuşuk bir halde sallandığında onu yeniden kollarıma aldım. “Yavaş, Kedicik. İyi misin?”

Memnuniyet içinde içini çekti. “Ah, evet, çok iyiyim.”

Cevabına güldüm. O da bende aynı etkiyi yaratıyordu. Buna şaşırdığımdan değil çünkü zaten beraber geçirdiğimiz ilk haftadan beri durum buydu ve her zaman da böyle olacaktı.

Her zaman derken? İlişkimizin uzun vadeli mi olacağını düşünüyordum?

Aynen öyle. O benimdi.

Çatlayın da Patlayın

Lanie

“Yok artık!” diye haykırdı annem.

Dez, onun tepkisine güldü. “Yemin ederim. Onu görmem lazımdı, Annecik. Aynen şöyleydi...” Dez çenesini göğsüne yaklaştırıp omuzlarını kabartarak babamı taklit etmeye başladı. ““O benim karım, evlat. Daha dün ergenliğe girmiş ve hormonlarla sersemlemiş sivilceli hademenin tekinin ona banyo yaptırmasına izin vereceğimi sanıyorsan çok yanıliyorsun! Onun mahrem yanlarına ancak ben dokunabilirim! O lifi bırak ve küvetten uzaklaşıp yavaşça buradan git, yoksa birinin canı feci yanacak.””

Dez, babamla uzaktan yakından ilgisi olmayan taklidini bitirdiğinde annem kahkahalara boğulmuştu. Bu ses kulaklarıma güzel bir şarkı gibi geliyordu. O kadar uzun zamandır böyle

güldüğünü duymamıştım ki sesinin nasıl olduğunu adeta unutmuştum. Tabii babam Dez'in kendisiyle dalga geçtiğini duysaydı bunu o kadar da komik bulmazdı. Neyse ki şimdi evdeydi. annemin dönüşü için ortalığa çekidüzen veriyordu.

Ameliyatın üzerinden on gün geçmişti ve şimdilik her şey yolundaydı. Annemin yüzüne renk gelmişti, yatağında oturuyor, gülüyor, yemek yiyor, gülümsüyor, yaşıyordu. Göğsündeki yara izinin rengi koyu kırmızıydı fakat o da fark edilir derecede iyileşmişti ve annem sadece öksürdüğünde çok az acıdığını söylüyordu. Bu doğru olabilirdi de, olmayabilirdi de fakat gözlerine bir parıltı gelmişti ve vücudunun yeni kalbini reddetmemesi için sağlığını nasıl koruyacağına ilişkin bütün talimatları kulaklarını dört açıp dinliyordu.

Belki de kaygılandırıcı tek şey, Faye'in kendisine yaşama şansı veren genç kadının ailesi için endişelenmesiydi. Onlara baş sağlığı dilemek ve doğru düzgün teşekkür edebilmek istiyordu, tıpkı hepimiz gibi. Ancak Daniel, ailenin bilgilerini gizli tutmayı seçtiğini söylemişti. Hal böyle olunca, annemle oturup onlara bir gün acılarının hafiflemesini dileyen bir mektup yazdık ve Daniel bu mektubu onlara ulaştırmaya söz verdi. Ben annemin de acısının hafiflemesini istiyordum fakat o duygusal bir insandı ve biri öldüğü için yaşadığı fikrinin ömrü boyunca onu hüznlendireceğini biliyordum.

"Evet, aynen böyle yaptı," dedi Polly neşeli bir sesle.

"*Kesinlikle* böyleydi," dedi Dez.

Ben öyle olmadığını biliyordum. "Mack 'mahrem yerleri' demez bir kere."

Annem yüzünde pis bir sırıtışla araya girdi. “Hımm, evet, der.”

“Of, iğrenç! Anne!” Hayalimde canlandırmaya ihtiyacım yoktu. Zihnimi temizlemek için çamaşır suyu veya hastanelerde hijyen için ne kullanılıyorsa onu bulmak için hademenin dola-bına bakmak geçti içimden. İhtiyacım olan kesinlikle kimyasal bir şeydi ve sonrasında muhtemelen hayatım boyunca yaralı kalacaktım.

Annem dudak büktü. “Ah, lütfen, Lanie. Buraya nasıl geldiğini sanıyorsun ki? Seni temin ederim, leyleklerle bir ilgisi yok.” Sanki hafızasında canlandırıyormuş gibi, gözleri buğulandı. “Seni dünyaya getirirken çok eğlendiğimiz muhakkak. Babanın ne kadar maharetli oldu...”

Ellerimle kulaklarımı kapadım ve sesini bastırmak için şarkı söylemeye koyuldum. İşe yaramadı. Korkunç cırlak sesi-me rağmen söylediklerini duyabiliyordum.

“... baban Özgürlük Heykeli’ne hayran, benim de ona benzer bir kıyafetim var ve...”

“Kes! Kes! Kes! Lüüüüütfen kes,” diye yalvardım.

Bu patlama sonrasında Faye en sonunda sessizleşti ve bana bir bakış attı. “O kadar masummuş gibi yapma,” dedi üstündeki çarşafı düzelterek. “Beraber olduğun o taş gibi adamı gördüm. Birbirinize dokunmadan edemiyorsunuz. Eminim yataкта da harikadır, değil mi? Yani sonuçta o, Noah Crawford. Chicago’nun en seçkin bekârı.”

Lexi tırnaklarını incelerken bezgin bir sesle, “Cidden mi? Şimdi kusacağım,” dedi. Sonra içini çekti ve sandalyesinde

dikleşti. “Kuzenimi seviyorum filan ama bunları duymayı gerçekten hiç sevmiyorum.”

Annem, annelik rolünü bir kenara atıp kızlardan biri gibi davranmaya çalışıyordu. “Sus bakayım, tatlım. Her şeyi bilmek istiyorum,” dedi Lexi’ye, sonra da bana döndü. “Peki, söyle bakalım organı da banka hesabı kadar büyük mü?”

“Bu soruyu hayatta cevaplamam,” dedim. Dehşete kapılmış ve utanmıştım. Onlar susuncaya kadar cenin pozisyonunda kıvrılıp başparmağını emmek geliyordu içimden. “Ne oluyor sana? Genç erkek avcısı mı kesildin başıma? Karşında kızın var, bunun son derece yersiz olduğunu hatırlatmalı mıyım?”

Dez annemin imdadına yetişti. “Aman, kes şu iffet timsali havalarını, Sandra Dee. Bırak da içindeki Cha Cha DiGregorio özgür kalsın. Boyanmış derilere büründün, ucu açık topukluları çektin, dudaklarını boyadın ve Danny Zuko’yu kaptın.” “Grease” filmine çılgıncasına tutkundtu.

“Hadi, bize her şeyi kendi gözlerinden göster. Yani turnayı gözünden vurdun tatlım. En azından biz talihsizlerin karşısında biraz böbürlenmeye hakkın var.” Dez bacak bacak üstüne atıp dirseğini dizine yerleştirdi ve çenesini eline dayadı. “Olayı nedir, söyle bakalım. Ve sakın yalan söylemeye kalkma çünkü Noah’nın ayaklarının ve ellerinin büyüklüğünü gördüm.”

“Aman Tanrım! Bunun olduğuna inanamıyorum,” diye mırıldandım ellerimi yüzümden geçirerek. “Bu bir gizli kamera sakası, değil mi? Kameralar nerede?”

Dez, tek elini yumruk yapıp diğerini sanki bir kamera tutuyormuş gibi çevirmeye başladı. “Lanie Marie Talbot, bu senin

hayat hikâyen,” dedi bir program sunucusunun ses tonuyla. “Anlat bize... Viyana sosisi mi, yoksa Alman sosisi mi?”

“Söyle işte,” dedi Polly neşeyle. Şok olmuştum. Sanki ölümsüzlüğün formülünü falan açıklayacakmışım gibi bir hali vardı. Noah onun patronuydu ve kocası da muhtemelen Noah’ın en yakın dostuydu. Buna karşın karşımda durmuş, mahremiyetime burnunu sokuyor, Noah’ın zamazingosunun büyüklüğünü bilmek istiyordu.

Lexi içini çekerek gözlerini devirdi. “Söyle şunlara Tanrı aşkına, söyle de bu kâbus konuyu kapatalım.”

“İyi!” diye bağırdım ellerimi havaya kaldırıp pes ederek. “Devasa boyutta, tamam mı? Kocaman! Seks de efsanevi! Topun başına geçti mi gol atmadan duramıyor. Sanki bana bir ruh musallat olmuş gibi başım üç yüz altmış derece dönüyor ve kimsenin bilmediği diller falan konuşuyorum. Evrendeki en mükemmel seksin zirvesi bir adamla simgelenecek olsaydı bu Noah Crawford olurdu. O, sonu gelmeyen orgazmların hâkimi. dünyanın bütün kamışlarının en yücesi. Onun malafatının kâğıtlarını çıkartıp şöminelerin üzerine heykel niyetine yerleştirmeliler. Smithsonian Doğal Penis Müzesi’nde kurşun geçirmez camekânın ardında ısıya duyarlı koruma alarmları ve hareket dedektörleriyle sergilemeliler! O bütün dünya penislerinin kut-sal kâsesi ve ancak Noah’ın kumandasında tam gücüne ulaşabiliyor. Özetle, Noah Crawford demek seks demek. Vücudumu baştan uca titretip kıvrandırıyor. Bu kadar. Mutlu musunuz, şimdi?”

Oda öyle sessizdi ki bir toplu iğne düşseydi duyulabilirdi.

Annemin ağızı açık kalmıştı ve Polly'nin gözleri yuvalarından fırlamıştı. Dez'e gelince...

"Peki, mesela ölçü vermen gerekseydi ne derdin?"

Kapıda birinin gırtlığını temizlediğini duyar duymaz başımı o tarafa çevirdim ve Noah'nın elleri ceplerinde, kapı pervazına yaslanmış durduğunu gördüm. Yüzündeki megaloman sırıtışa bakılırsa, poposunun yüksekliğini dağlara çıkarmaya yetecek kadar dinlemişti beni.

"Böldüğüm için üzgünüm, Hanımlar," dedi vücudunu dikleştirip odaya girerken. "Bayan Talbot, çok iyi görünüyorsunuz."

"Ben, şey... şey, hımm, teşekkür ederim," diye geveledi annem. Belli ki sevgilimi çıplak hayal ediyordu, tam da kadın kuşağı programlarının rezilliğine yaraşır bir haldeydi.

On gün önce annemi ameliyattan sonra gördüğümde Noah yanı başımdaydı. Gözlerinin önündeki tabloya inanamazmış gibi, ağızının açık kaldığını ve gözlerini ovuşturup durduğunu hatırlıyordum. Yüzü sanki az önce diğer yeniyetme rakibelerini bozuk para gibi harcamış bir güzellik kraliçesinin annesi gibi ışıldıyordu. Annem bana hiçbir zaman böyle yaklaşmadı tabii ama Noah Crawford'un kim olduğunu biliyordu ve küçük kızının onunla beraber olması onu zevkten dört köşe yapmıştı.

"Seni özledim." Noah arkamda eğilip boynuma küçük, tatlı bir öpücük kondurdu. Sonra kollarını bana dolayarak anneme döndü. "Yolda Bay Talbot'yla konuştum. Tıbbi malzemelelerin bugün ulaştığını ve kurulduğunu söyledi. Yani Daniel yeşil ışık yakar yakmaz taburcu olabilirsiniz gibi görünüyor."

“Aslında Doktor Crawford, beklenmedik bir engel olmazsa yarın eve gidebileceğimi söyledi.” Faye heyecanla ısıldıyordu. “Sana her şey için çok teşekkür ederim. Eminim, asla hiçbir şeyi kendi üzerine almayacaksın ama sen burada olmasaydın kızım en sonunda böylesine mutlu olamayacaktı, biliyorum. Ailemize karşı çok fedakâr davrandın, Noah. Bunun hakkını asla ödeyemeyiz.”

Noah bana daha da sıkı sarıldı. “Lanie için her şeyi yaparım. Ayrıca elinde fırsat olan her insanın yapacağını yaptım ben, Bayan Talbot. Ben peygamber değilim.”

“Açıkkçası benim gözümde öylesin ve yaptıklarını asla unutmayacağım,” dedi annem buğulu gözlerle. Derin bir nefes aldı ve kendini toparlayarak yeniden söze girdi. “Peki Lanie, planların ne bakalım? Okula dönecek misin?”

Evet, annemle babam hâlâ NYU’da okuduğumu sanıyorlardı. Bu yalandan nasıl paçayı sıyıracaktım?

Lexi imdadıma yetişti. “Aslında ben dekanla bir görüşme ayarlamayı başardım ve Lanie’nin bu yarıyılı dondurup bir sonrakinde devam etmesine izin verdi, tabii *bursu* etkilenmeyecek bundan,” dedi ve söylediklerine uygun konuşmamı tembihlercesine bana baktı. “Yani bir süre burada kalabilir.”

Annem ellerini birleştirdi. “Bu harika! O zaman eve geliyorsun, değil mi?”

“Hımm...” Gafil avlanmıştım. Buradan çıktığımızda ne yapacağımı, nereye gideceğimi hiç düşünmemiştim. Beyaz atına atlayıp yeniden imdadıma yetişmesi için dönüp Noah’ya baktım ama yüzündeki mağlup ifade bana onunla eve dönebil-

me umudu veya teselli vermiyordu. Başını sallayıp gülümsemesinden onun da benden ayrı kalmak istemediği anlaşıyordu ama aynı zamanda durumun buna varacağını tahmin etmişti, yani yine ben ve ailem için fedakârlık yapacaktı. Bencil davranmasını ve onunla kalmamı talep etmesini dilerdim ama bunu yapmayacağını biliyordum.

Onun yakışıklı yüzünü görmemek için, ikimizin de söylemem gerektiğini bildiğimiz sözcükleri söyleme gücü kazanma umuduyla anneme döndüm. “Tabii, anne. Eve geleceğim.” Yeterince ikna edici olduğunu umduğum yarım yamalak bir gülümseme takındım.

Ben nasıl bir evlat olmuştum böyle? İyileşirken ona destek olmak için yanında olmayı istemeliydim çünkü daha kat edecek çok yolu vardı. Buna karşın, soğuk yatağında, ömrüm boyunca asla yanımda sıcak bir beden hissedemeyeceğimi, bir sevgilinin dokunuşuyla damarlarımdaki kanın kaynamayacağını, değer verdiğim biri tarafından asla sevgi görmeyeceğimi hayal ettiğim o yatakta uyuma düşüncesine dayanamıyordum.

Omuzumun üzerinden kalın sesiyle konuşan Noah’nın sıcak nefesini kulağında hissettim. “Sizin için sakıncası yoksa onu bu geceliğine kaçırmak isterim, Bayan Talbot. Tabii ona ihtiyacınız varsa önemli değil.”

Her zamanki gibi kahrolasınca bir centilmen. *Bir mağara adamı gibi beni omzuna atsana, kahretsin! Beni senden almaya cüret edebilecek herkese kükreyerek beni mağarana kaçır!* Tanrı şahitti, bu adam daha önce de olduğu gibi benim için en doğrusunu bildiğine karar verdiğinde böyle davranmakta bir beis

görmüyordu. Böyle düşündüğüm için gerçekten kafayı sıyırmış olabilirim ama bir yanım Noah'nın yine öyle davranmasını umuyordu. En azından o an.

“Hayır, hayır, hayır. Lanie odaya çıktığımdan beri sabah akşam yaşlı ve hasta annesiyle birlikteydi,” dedi Faye. “Dışarı çıkması lazım. Siz gidin de, eee... keyfinize bakın.” Kıkırdamalarını basturmaya çalıştı ama Dez, Polly ve Lexi kıs kıs gülmeye başladığında herkes kahkahayı koyverdi.

İçimden ne kadar çocuksu davrandıklarını düşündüm. Bir daha asla o “Noah bir seks tanrısı” konuşmasını yapmayacağım son derece açıktı. Hepimizin katılabileceği bir “The Jerry Springer Show” bölümü düşündüm: *Annem Sevgilimle Yatmak İstiyor ama Sevgilim Kuzenini Becermekle Meşgul, Ayrıca Evli Asistanı Onun Penisini Hayal Edip Duruyor ve En Yakın Arkadaşım Ondan Hamile Kalmış Olabilir.*

Bu yeni farkındalığımı kendi aleyhime çevirmek ve beni utandırılmaları karşısında hepsine acı çekertmek için bu rahatsız edici düşünceleri kafamdan atarak ayağa kalktım. Annemi yanağından öptükten sonra Noah'nın elini kavradım ve onu kapıya doğru sürükledim.

“Nereye?” diye sordu Polly.

Durdum, omzumun üstünden onlara baktım ve ukalaca sırıtıp şöyle dedim: “Bahsettiğim müzeye. Çatlayın da patlayın.”

Noah boş asansöre binerken ve kapılar ardımızdan kapanırken, “Dünyanın bütün kamışlarının en yücresi demek...” dedi.

Derin bir nefes vererek asansörü saran kokusunun her yanıma nüfuz etmesine izin verdim. Bir mırıltı çıkarmış olabilirim. "Öyle bir şey işte."

Noah aniden beni duvara yaslanıp bedenini bana sertçe bastırdı ve ateşli dudaklarını benimkilerle birleştirdi. Elleri her yanımdaydı: Göğsümü okşuyor, kalçamı sıkıyor, kotumun üstünden o haz noktasını ovuşturuyordu. Hamleleri o kadar hızlı ve şiddetliydi ki nefes almaya bile fırsatım kalmamıştı. Oksijene ne gerek vardı zaten, değil mi? Onsuz da yaşayabileceğimden emindim çünkü Noah nabzımı hızlandıran şeyler yapmayı sürdürdükçe, kalbim de atmayı sürdürecekti. Elbette işini bitirdiğinde sersemlemiş beynimde oksijensizlik yüzünden biraz hasar olacaktı ama buna kesinkes değecekti.

Asansörün zili çalarak bir katta durduğumuzun sinyalini verdi. Kapılar açılmadan önce, Noah geri çekilip yanımda durdu. Yemek arabası taşıyan bir hemşire asansöre girdi. Bana şöyle bir baktığında gözlerini nasıl irileştirdiğine bakılırsa, az önce neler karıştırdığımızı kesinlikle anlamıştı. Göğsüm inip kalkıyordu ve saçlarımın tıpkı kıyafetim gibi dağılmış olduğundan emindim. Ayrıca tenimin pembeleştiğini hissedebiliyordum. Hemşire Meraklı en sonunda beni süzmeyi bitirdiğinde gözlerini Noah'ya kaydırды ve nefesi kesildi. Tepkisinin nedenini anlamak için dönüp ona baktım ama bana gayet normal göründü. Bunu sadece yakışıklılığının kadınlar üzerindeki etkisine bağlayacaktım ki bir anda pantolonunun önündeki devasa kabaklılığı fark ettim. Çabucak onun önüne geçip Hemşire Meraklı'nın devasa organ manzarasını kapattım. Tam o sırada bir

hemşire daha asansöre bindi ve bir süre sonra ikisi sohbet etmeye koyuldular, böylelikle erkeğimi süzdüğü için o şıfıntının gözlerini oymak zorunda kalmadım.

Noah elini belime atıp beni kendine yapıştırdı. Şimdi kalçam tam da onun ereksiyonunun üstündeydi. Burnunu kulağıma sürttü ve bana yaslanarak fısıldadı: “Kıskandın mı, Lanie?”

Başımı iki yana salladım.

Sessizce kıkırdayıp boynuma yumuşak bir öpücük kondu. “Evet, kıskandın.” Sıcak nefesi kulağımda geziniyordu. “Seni becermek istiyorum. Şimdi. Burada. Bu asansörde. Onlar izlerken.”

Kalbim resmen takla attı. Kendimi hiçbir zaman yaramaz biri gibi düşünmemekle beraber, bu teşhircilik düşüncesinin beni tahrik etmesine de şaşırma mıştım. Noah halihazırda içimdeki kişinin farklı yanlarını bana göstermişti; önceden böyle yanlarım olduğundan haberdar değildim. Bunu onun kadar ben de istiyordum şüphesiz. Üstelik sırf bu şıllıklar onun bana ait olduğunu anlasın diye de değil.

Asansör en sonunda zemin katta durdu ve Noah beni Samuel’in limuzinde beklediği ön kapıdan geçirdi. Arabaya bindiğimizde beni kendine çekip uzun uzun öptü.

“Seni özledim,” dedi dudaklarını benden ayırınca.

Noah annemle ilgili yaşadığım o işkence gibi günlerde hep yanımda olmuştu ve birbirimizi her gün görmüştük ama ne söylemek istediğini anlıyordum. Bir sefer dışında birbirimize dokunmak için kaçmaya fırsat bulamamıştık. İkimiz de heyecanımızı iyice biriktirmiştik ve yine annemlerle eve döneceğim

için ufukta bir kez daha ayrılık vardı. Ancak buna rağmen, daha fazla yalnız kalabileceğimizi umuyordum çünkü bir çift ergen gibi parklara sıvışıp orada sevişmeye bile razıyım.

“Ben de,” diye fısıldadım yanağını okşayarak.

Yüzünde muzip bir gülümseme belirdi. “Ayrıca cezayı unutmadığımı da söyleyeyim.”

İçimi çekip gözlerimi devirdim. “Şimdi tekrar şu aptal külot meselesini açma ne olur.”

Saçlarımı sertçe kavrayıp yüzümü zorla kendine çevirerek, “Ah, evet,” dedi. Bu beni gerçekten tahrik etmişti. Hem de nasıl. “Belden aşağı vurdun, biliyorsun; o yüzden cezalandırılacaksın.”

“Peki, neymiş o ceza, Bay Crawford?” diye sordum hevesle oyuna katılarak.

“Bir fikrim var. Aç mısın?” diye sordu, başımı salladım. “İyi çünkü burada senin için bir şey var.”

Kemer tokasının açıldığını, sonra da fermuarımın indirildiğini duydum.

“Dudaklarını özledim,” dedi beni tutkuyla öperek. Sonra nefes alışverişleri hızlandı. “Ve ağzımı özledim.”

Elbette ki üstün espri yeteneğimden bahsetmiyordu. Bu, başımı döndürmüştü. Talebini seve seve yerine getirirdim.

Elini saçımdan çekmeden başımı bacak arasına indirdi, organının çoktan dışarı çıktığını ve bana şöyle dediğini gördüm, *Hey! Ne haber? Az sonra gırtlığından içeri sokuşturulacak organ benim, adamım Noah ağzını düzebilmek için başını sertçe indirip kaldıracak. Vah ki ne vah. O külotu giymemeliydin, kadın.*

Kıkırdamamı bastırdım çünkü bu tehdit beni bir nebze olsun korkutmamıştı. İstedğim bir şey nasıl ceza olabilirdi ki? Bu işten kolay yırtacaktım. Veya daha ziyade, bizzat ben kârlı çıkacaktım. Belki de Noah'nın amacı buydu.

Belki beni boşaltmaya niyeti yoksa fikrini değiştirebilirim diye, "Seni seviyorum," dedim.

"Hıhı. Ben de seni seviyorum, Kedicik. Şimdi işe koyul, hadi," dedi başımı aşağıya bastırarak.

Sırf birbirimize ilanıaşk ettiğimiz için bu otoriter huyunu kaybetmemesine bayılıyordum. Yoksa bu aynı olmazdı. *O* aynı olamazdı ve ben de onun olduğu kişiyi değiştirmesini istemi-yordum.

Bulunduğum açı pek de ideal sayılmazdı. Bu nedenle yere inip bacaklarının arasına geçtim ve organını elime aldım. Teni ipek gibi ve sıcacıktı ama bir yandan da mermer kadar sertti. Organına hayranlıkla bakmadan edemedim. Böbürlendiğim kadar vardı ve onu çok özlemiştim.

Onu ağzıma aldığımda en sonunda bunu yapabildiğim için zevkten inledim. Haklıydı; organını ağzıma almaktan biraz fazla keyif alıyordum.

"Kahretsin, evet. Buna bayılıyorsun, değil mi? Kötü kızlar emmeyi sever, değil mi? İzin ver, sana bakayım." Ne yaptığımı daha iyi görebilmek için saçlarımı topladığı sırada zevkle haykırırdı.

Bunun karşısında yeniden inleyerek başımı hevesli bir şekilde indirip kaldırmaya başladım, onu mutlu etmek istiyordum. Kasıklarından salya akıyor, hareketlerimi abartmamı, onu

daha da derinlere almamı kolaylaştırıyordu.

Noah fısıldadı. “Tanrım, bunu mükemmel yapıyorsun. Organımı böyle güzel ve doğru emdiğinde çıkardığım o ıslak sesleri duymaya bayılıyorum.”

Bu seksi sözcükleri beni kamçılıdı ve daha hızlı gidip gelmeye başladığımda, göğsünün derinliklerinden bir hırıltı yükseldi. Sonra kalçalarını yukarı aşağı hareket ettirmeye başladı, aleti ağzımın içinde hızla gidip geliyordu. Her bir darbeye gırtlığıma değdiğini hissediyordum; sonra onu neredeyse tamamen çıkarıp yeniden iyice sokuyordu. Boğulma refleksimi kontrol etmek için böyle devam etmeliydim ama onu ağzıma almaya bayılıyordum.

“Keşke beni emerken ne kadar iyi göründüğünü herkes görebilse,” diye inledi.

Bana neler olduğunu bilmiyordum; belki de dakikalar önce asansörde yaşadığım farkındalık yüzünden veya bu adamı ne kadar mutlu ettiğimi herkesin görmesini istediğim için, elimi uzatıp camın düğmesine bastım. Aşağıya kayan siyah cam, bütün Chicago sakinlerine bizim küçük şovumuzun perdelerini açtı. Az önce Altın Penis ödülünü kazanmış bir porno yıldızı gibi hissediyordum; insanların görebileceği tek şey inip kalkan başım ve Noah’nın yüzündeki orgazmik haz ifadesi olsa da. Ancak yanlış anlamayın, yanımızda duran bir araba bu limuzinin arka koltuğunda neler döndüğünü gayet net anlayabilirdi.

“Ah, Tanrım, seni köpek gibi seviyorum, kadın.” Noah inledi, camdan giren şehir ışıkları kemikli yüzüne hareket eden gölgeler düşürüyordu.

Onu olabildiğince derinlere aldım, organının başını boğazıma soktum, sonra onu yeniden bıraktım.

“Aynen öyle, bebeğim. Beni böyle emmeye devam et, eve gidince sana istediğin şeyi vereceğim.” İnleyerek başımı aşağıya iterken kalçalarını yukarı kaldırdı, sonra her şeyi yeniden bana bıraktı. “Senin o daracık küçük vajinanla sevişeceğim, sonra da o güzel poponu becereceğim.”

Şut ve gol. Mükemmel vuruş. Top ağlarla buluştu. File rüzgârda dalgalanıyor... Her neyse. Tek bildiğim şey, gözümün büyük kupada olduğuydu ve onu kapacaktım.

O devasa organına bütün gücümle saldırarak o yaramaz çocuğa sanki günlerdir yemek yememişim de açık büfeye rastlamışım gibi yumuldum. Bütün çabalarım, yani aldığım hazlar, meyvesini verdi. Noah kalçalarını yukarı kaldırıp organını gırtlığıma dayamak için başımı iyice bastırdı, sonra da bir volkanik patlama misali sıcak sıvısını boğazıma fişkırtarak boşaldı. Olabildiğince hızlı yuttum çünkü yapışkan tuzlu sıvının tadını hissetmeyi pek istemiyordum ama her şeye karşın dolgun dudaklarından dökülen vahşi haz iniltilerini duymaya bayılıyordum.

“Tanrım, kadın.” Vücudu en sonunda rahatladığında hâlâ nefes nefeseydi, organını ağzımdan çıkardım. “Seni bir şekilde becerecektim ama bu? Lanet olsun, bunu anlatmaya sözcükler yetmez.”

Kıkırdadım. “Yani külot davasından aklandım, öyle mi?”

Organını pantolonuna sokarken gülümsedi. “Evet, affedildin ama sakın ola bir daha yapayım deme çünkü bu cezanın aynısını yinelenmek beni fazlasıyla mutlu eder.”

“Hep vaat, hep vaat,” diye mırıldandım dudaklarımın kenarlarını silerek.

Araba kenara çektiğinde camdan bakıp eve geldiğimizi gördüm. Ne kadar süre ayrı kalacağımızı, ayrılığımızın onun bana olan hislerini etkileyip etkilemeyeceğini bilmediğimden, bir anda kendimi kötü hissettim. Sonuçta işi ve evi Chicago’daydı. Ben ise cehennemin dibini Hillsboro’da olacaktım. Tamam belki başka bir eyalette değildim ama Noah çok yoğun olduğundan onu ne kadar görebilecektim ki?

“Hey, ne oldu?” diye sordu Noah çenemi kaldırıp gözlerime bakarak.

“Bunu yapıp yapamayacağımı bilmiyorum.”

“Neyi?”

“Senden ayrı kalmayı.”

“Ben bir yere gitmiyorum, Lanie.”

“Evet, ama ben gidiyorum,” dedim ve çenemi elinden çekip kendime çekidüzen verdim. “Ve sen sürekli azgınsın, zaten beni de buraya getirmenin nedeni buydu...”

Sanki ona tokat atmışım gibi yüzünü buruşturduğunu görünce konuşmayı kestim.

“Özür dilerim, öyle demek istemedim. Sadece... Tanrım, buna dayanamıyorum, anladın mı?”

Noah içini çekti. “Evet, anlıyorum,” dedi sessizce. “Ama sonuçta hafta sonları var, üstelik her fırsatta Hillsboro’ya gelirim.”

Kollarımı göğsümde kavuşturup somurttum. “Tabii, bir süre öyle gider, sonra bunalıp daha az gelmeye başlarsın, der-

ken bir bakmışız arada bir, sırf alışkanlıktan geliyorsun. Benden uzaklaşmaya başlarsın ve bir anda ortadan kaybolursun çünkü hayatına devam etmek istersin.” Kollarımı iyice gerdim, kendime sarılıyordum, yüreğimde büyümeye başlayan boşluğu şimdiden hissediyordum.

“Yapma,” dedi kendinden emin bir sesle.

“Neyi yapmayayım?”

“Şimdiden bize kötü son yazma.” Bezgin bir havayla elini saçlarından geçirdi. “Seni seviyorum, Lanie. Kendimi yeniden böyle açabilmek çok uzun zamanımı aldı ve bundan öylece vazgeçecek değilim. Ben seninim, sen de benimsin. Zamanımızı en iyi şekilde değerlendireceğiz. Şimdi, şu kahrolasica arabadan in.”

Noah kapıyı açıp arabadan indi ve elini bana uzattı. Bir an buradaki ilk gecemi hatırladım, birbirimiz için neye dönüşeceğimizi o zamanlar hayal bile edemezdim. Uzattığı elini tuttum. Bu işte beraber olduğumuzun, beraber bir yolunu bulacağımızın işaretiydi bu.

İner inmez Noah beni havaya kaldırıp omzuna attı ve basamaklardan kapıya taşıdı. Güldüm, artık ayrılığın sızısını hissetmiyordum; bu anı yaşamaktan mutluydum. Madem şimdilik birbirimize ayıracak küçük dakikalar yaratmak zorundaydık, bunları dolu dolu yaşayıp her şeyin yolunda gitmesini umacaktım.

İçeriye girdiğimizde beni çalışma odasına taşıyarak çekmeceyi açtıktan sonra baş aşağı sarkıtığım ve Muhteşem Popo ile yüz yüze olduğum için göremediğim bir şey çıkardı. Bütün

kanım beynime depolanmıştı ama manzaram muhteşemdi; bu nedenle şikâyet falan etmiyordum.

“Ne yapıyorsun?” diyerek güldüm.

“Göreceksin,” dedi ve çalışma odasından çıktık.

Beni basamaklardan çıkarıp koridordan aşağı götürdü. Güzergâhı gayet iyi biliyordum; mutlu mesut, keyifli bir oyun için beni yatak odasına taşıyordu. En sonunda beni yere bıraktığında, başımdan geri çekilen ve vücuduma yayılan kan nedeniyle aniden sersemledim.

“Her şeyden önce,” dedi beni yere sabitleyerek. Elinde bir cetvel vardı. “Benim hakkımda böbürleneceksen, en azından gerçek rakamlara dayanman lazım.”

“Cetvel mi?” diye sordum.

Sırttı. “Evet. Belki de bir yarda ölçeği daha uygun olurdu, ne dersin?”

Penisini mi ölçmemi istiyordu? *İşte megalomanlık başlıyor...*

Omzumu silktim. Bükemediğin bileği öpeceksin. Ayrıca kesin rakamı bilmeyi ben de fazlasıyla istiyordum.

Cetveli alıp pantolonuna uzandım.

“Hop, hop, dur!” Noah beni durdurup geriye çekildi. “Onu böyle yumuşakken ölçemezsin. Ben sertleşene kadar beklemen gerek.”

“Hımm, anladım,” dedim, sonra yeniden ona yaklaştım. “Şey, bakalım bu meseleyi halledebilecek miyiz? Yani önemli olan gerçekleri yansıtmak sonuçta.”

Onu duvara yaslayıp boynunu boydan boya öpmeye baş-

ladım. Bir yandan da kotunun üstünden organını kavrayarak onu okşuyordum. Yumuşak olmasına karşın boyutu etkileyici bir büyüklükteydi ama pantolonunun içindeki kabanklığın dokunuşlarının altında sertleşmeye başlaması uzun sürmedi. Yüzüme yayılan memnun gülümsemeyi engelleyemedim.

Noah mırıldandı. “Sen... çok yeteneklisin.”

“Öğretmenim harika, ne yapayım?” Bir adım geriledim ve pantolonunu çarçabuk indirdim. “Bence artık hazırsın, koca oğlan.”

Süper Kamış özgürce ortaya çıktı, doğru dürüst ölçebilmek için onu kavrayıp dümdüz tuttum. Etkileyiciydi. Gerçekten etkileyiciydi. Noah’nın ölçümüne göre penisi yirmi santimetreyi biraz geçiyordu. Bu boyda bir şeyi içime almıştım; üstelik kısa bir süre sonra da arka tarafımdan alacaktım. Açıkçası biraz ürk-müştüm.

Ukala bir sırıtış ve parlayan gözleriyle, “İşte oldu.” dedi. “Sevgilinin aletinin gerçekten de dünyadaki bütün kamışların kutsal kâsesi olduğunun kanıtı.”

Gözlerimi devirip cetveli bir kenara attım. “Konuşmamın ne kadarını duydun?”

“Hepsini.” Bana yaklaştı ve tişörtümü çekip başımdan çıkardı.

“Şimdi de kendini bir şey sanıyorsun, öyle mi?” diye sordum gömleğinin düğmelerini açarken. Çıplak tenini öperek kokusunu içime çektim ve göğsündeki kasların her bir girintisini inceledim.

“Eh, artık bunu kanıtlamış olduk, değil mi?” Ayakkabı-

larını sallayıp attıktan sonra öne uzanarak sutyenimin önündeki kopçayı çözüp bırakınca askılar kollarımdan aşağıya indi. “Hepsi senin, bebeğim,” derken göğüslerimi avuçlarının içine aldı ve meme uçlarımdan birini emmeye başladı. “Tanrım, seni manyak gibi istiyorum.”

Birbirimizi tamamen soyamamız pek de uzun sürmedi. Kendimi bir anda yatakta sere serpe uzanmış, Noah’ı da bacaklarımdan arasına gömülmüş buldum.

Islaklığıma yaslanarak, “Hımın, tadın çok güzel, Kedicik,” diye mırıldandı.

Dili klitorisime hızla vurduktan sonra onu ağzıyla kapatıp hafifçe emdi. Bu sırada o maharetli diliyle ona dokunmayı da sürdürüyordu. Dizlerimi yukarıya kaldırıp bacaklarımı boynuna sardım. Bir yandan da pis sakalının hassas tenimde bıraktığı hisle inliyordum. İçime iki parmağını sokup çıkarırken, diğer ikisi de arka tarafı yokluyordu. Beni istilaya hazırlıyordu; bu nedenle olabildiğince rahatlamaya çalıştım ve dikkatimi dağıtmak için bana verdiği diğer hazza yoğunlaştım. Çok geçmeden, kendimi, parmaklarının hareketine karşılık vermek için öne iterken, daha fazlasını isterken buldum.

“Evet, sen de istiyorsun, değil mi?” Cevap olarak sadece inlemeyi başarabildim. “Merak etme, Kedicik. İsteddiğini vereceğim. Sadece önce hazır olmanı sağlamam gerek.”

Kendimden geçerek boşaldım, kalçalarım öne arkaya sallanıyor, bedenimi ele geçiren ve beni hareketsiz kılan orgazmla kasılıyordum. Noah yavaşça parmaklarını içimden çıkararak yanıma uzandı. Nefes alışverişlerim düzene girene, yeniden

önümü görebilene dek omzuma ve boynuma yumuşak öpücükler kondurdu. Noah beni kollarına alıp yan çevirdi, şimdi kalcam ona dayanmıştı. Ve arkamdan girdi.

Benimle yavaş yavaş sevişirken beni sımsıkı sarıyor, kulağıma aşk ve zevk sözcükleri fısıldıyordu.

“Seni çok seviyorum,” dedim avucunu öperek. Bu pozisyondayken yalnızca eline ulaşabiliyordum.

“Biliyorum, bebeğim.” Boynumun arkasındaki hassas noktaya burnunu sürttü. “Ben de seni seviyorum. Tanrım, inanılmaz iyi hissediyorum.”

Ancak ona daha fazlasını verebilirdim. “Noah ben hazırım,” dedim. Daha ileri gidebilmek için iznimi beklediğini hissedebiliyordum.

“Emin misin?” Boynumdan kulağıma uzanan bölgeyi öpücüklerle boğdu. “Çok istiyorum... delicesine istiyorum ama canını yakmak istemiyorum.”

“İkimiz de canımı yakamayacağımızı biliyoruz,” diye telkin ettim onu. “Lütfen...”

Noah uzanıp işyerinden getirdiği kayganlaştırmacı şişesini aldı. Parmak uçlarına biraz sıkıp arkama sürerken içimden çıkmadı. Bu sırada hâlâ içimde gidip geliyordu.

“Bu benim için de ilk olacak,” diye fısıldadı omzumu öperken. Sonra içimden çıktı ve organına sıvıdan sürmeye başladı.

“Bunu daha önce hiç yapmadın mı?” diye sordum afallamış halde.

“Hayır. Çok canın yanarsa söyle. Olur mu?” Organının

ucunun girişime hafif bir baskı yaptığını hissedebiliyordum.

Başımı sallayıp nefesimi tuttum çünkü gergindim ama bunu onunla yapmayı çok istiyordum. En sonunda kimsenin bizden çalamayacağı bir ilkti bu.

Yavaşça, biraz daha baskıyla ittiğini hissettim. Sonra çok hızlı, kısacık bir itişle içimdeydi. Yakıcı hisle birlikte nefesim kesildi ve kasıldım. Bir kez daha nefesimi tutup tenimi geren acının yaydığı ateşin dinmesini bekledim. Bir anda gözlerime yaşlar doldu, sanki yere düşmüş ve dizini acıtmış küçük bir kızdım ama bu acı ondan çok daha büyüktü. Vücudumun doğal dürtüsü onu dışarı çıkarmaktı ama sabit kaldım; bunun her şeyi daha acı verici yapacağından çekindiğim için hareketsiz kalıp nefes almadan gözlerimi yummakla yetindim.

“Nefes al, Kedicik. Nefes alman gerek.” Noah’ın gergin sesi adeta bir fısıltı gibiydi. Titreyen elleri sevgiyle kollarımı okşuyor, omuzlarıma şefkatli öpücükler konduruyordu. “Sadece nefes alıp ver ve rahatla. Her şey daha iyi olacak.”

Uzun bir nefes aldım ve vücudumdaki kasları gevşetmek için elimden geleni yaptım. Haklıydı. Bir kez rahatlamaya başlayınca acı bir nebze azaldı.

“Devam et,” dedim.

Sesi çatlak geliyordu, vücudu titriyordu. “Emin misin? Daha tamamen girmedim bile. Sadece başını soktum.”

Ne?!

Başımı hızla salladım. Çenem kenetlediğim dişlerimin baskısıyla acıyordu. Derin bir nefes verdim ve yeniden nefes alarak kendimi sonraki acıya hazırladım. Bunu yapabiliyordum.

Bunu onun için yapabilirdim. Sesimdeki gerginliği atamadan, “Sadece... yavaş ol,” dedim.

“Canın yanıyor. Bunu yapmayalım,” dedi, sonra da sanki içimden çıkacakmış gibi geri çekildiğini hissettim. Bunu yapmasına izin veremezdim.

“Hayır! Bunu istiyorum. Lütfen, Noah. Bırak bunu sana vereyim. Bunu bana ver,” diye yalvararak ne kadar istediğimi kanıtlamak için kendimi yavaşça ona doğru ittim.

İnlediğini duydum. Bezginlikle değil, hazla. Bunu ona ben yapmıştım. Sonra onun sıcak, yumuşak, ıslak dudaklarının yeniden omzumda gezindiğini, bir kez daha yavaşça içimde hareket ettiğini hissettim. Şimdi o kadar da acı verici değildi, sadece biraz huzursuzdum ama o hareket edip derine gittikçe, daha da rahatladım ve hissettiklerim daha keyif verici gelmeye başladı. Dudaklarımdan beklenmedik bir inilti döküldü, kollarının beni daha sıkı sardığını, nefes alışverişlerinin hızlandığını duydum. Onun da iyi hissettiğini duymak istiyordum; bunu söylemesini istiyordum.

“Nasıl hissediyorsun?” diye sordum. “Hoşuna gidiyor mu?”

“Ah, Tanrım, Kedicik. Bilemezsin,” diye mırıldandı o boğuk sesiyle. Sıcak nefesi boynumdan aşağıya sızıyordu. “Bana çok inanılmaz hissettiriyorsun.”

“Daha fazla. Daha fazla ver bana,” diye cesaretlendirdim onu, canımı yakmamak için kendini tuttuğunu biliyordum ama sonuna kadar gitmesini istiyordum ve açıkçası hoşuma da gidiyordu. İlk seferde boşalamayacağımı bilsem de bunu dert etmiyordum.

Noah beni olduğum yerde sabit tutarken kalçalarını hareket ettirerek daha hızlı bir biçimde iyice derine girdi.

“İşte böyle, bebeğim,” diye teşvik ettim onu. “Nasıl iyi hissediyorsan öyle yap. Çok fena boşalmam istiyorum.”

Hızlı nefes alışverişlerinin arasından güçbela, “Kahretsin! Bana böyle edepsiz laflar etmene bayılıyorum,” dedi.

Bunu söylemesi yeterdi. Madem bunu seviyordu, devam edecektim.

“Noah, devasa organın şu an arka deliğimin içinde,” diye inledim. Fiziksel duyguyu zihninde canlandırmasını istiyordum. “Bebeğim, beni arkamdan beceriyorsun, tam anlamıyla bana sahipsin.”

İşte bu işe yaramış olmalıydı.

“Kahretsin, kahretsin, kahretsin!” diye inledi kenetlediğı dişlerinin arasından. “Ben... dayanamıyorum. Ah, Tanrım. Ben... kahretsin, boşalacağım, Kedicik.”

Sonra içime boşaldı, kalçaları popoma çarpıyordu ve eli kalçamı öylesine sert kavramıştı ki sabah o bölgenin morarmış olacağını biliyordum. Boynumun arkasını ısırdı ve resmen bir hayvan gibi kükredi. Yapabileceğim tek şey yerimde durup yaptığım şeyle böbürlenerek gülümsemekti. Bunu ona *ben* yapmıştım. Kimsenin ona vermediğı şeyi *ben* vermiştim. Belki, umarım, başka hiç kimse bunu ona asla veremeyecekti. Ve bunu binlerce kez yapardım çünkü yapabiliyordum.

Canım fena yandı fakat yaşadığım acıya sonunda değdi çünkü bu sadece ikimizin paylaştığı bir deneyimdi. Ona ne kadar büyük bir haz verdiğini hissedebiliyordum ve görünürde

daima kontrolü elinde tutan bir adamın iş bana geldiğinde kontrolünü yitirmesi hoşuma gidiyordu. Bu onun hak ettiği bir özgürlüktü ve daima böyle hissetmesini istiyordum.

Noah'ya kelimenin her anlamıyla bir bakire olarak gelmiştim. Beni hem fiziksel hem de duygusal açıdan akla hayale sığmaz bir haz dünyasıyla tanıştırmıştı. Bunun karşılığında iki milyon dolar vermiş olabilirdi ama bana verdikleri için ona çok daha fazlasını borçluydum. Ona kalbimi, ruhumu, bedenimi borçluydum ve hepsi ona aitti.

“Seni çok seviyorum, Noah Crawford.” Sesim ancak bir fısıltı gibi çıkıyordu. Uzanıp çıplak poposunu okşadım. “Teşekkür ederim.”

“Ben de seni seviyorum, Delaine Talbot,” diye fısıldadı. Göğsü güçlükle aldığı nefeslerle inip kalkarken kalbinin sırtımda attığını duyabiliyordum. “Bu kadar özel bir şeyi senin dışında biriyle paylaştığımı hayal bile edemiyorum. Bana güvendiğin için teşekkür ederim.”



5

Kırmızı Çiçek Filizleniyor

Noah

Lanie'yle sevişmek dünyanın en kolay işiydi çünkü onu tüm kalbimle seviyordum ve sevecektim. Ancak kendi hazzım uğruna ona acı vermek işkenceydi.

Bunu yapmayı çok istemiştim. Yasaktı ve bu nedenle daha da baştan çıkarıcıydı; ama içine ilk kez girdiğimde ve keskin bir nefes alıp tuttuğunu, bedeninin kasıldığını hissettiğimde... Evet, başta acımasını bekliyordum fakat belli ki onu bu kadar acıya tam anlamıyla hazırlamamıştım. Bunu onun için becerememiştim. Bu işten hemen vazgeçmeye kararlıydım ama sonra devam etmem için bana resmen yalvardı. Karşılığında sadece acı çekecek olsa da bu deneyimi ve benimle bu ilki yaşamasına, yaşamamıza izin vermemi istedi; bu da beni razı etti. Böylece bütün çekincelerime rağmen devam ettim.

Benden istediği her şeyi verirdim ona. Her ne isterse... Gece vakti ayı çekip onun narin ayaklarına serer, evreni küçük parlak bir top yapıp minik ellerine koyardım. Çünkü bundan çok daha fazlasını hak ediyordu ve onun her şeye sahip olması için bütün yaşamımı feda edebilirdim.

Ancak ona bir fahişe gibi, sırf benim azgınlıklarımı tatmin etmek için orada olan bir parça etten ibaretmiş gibi yaklaşmamın satın aldığı bir oyuncak, bir malmış gibi davranmamın telafi edilecek yanı yoktu. Onun masumiyetini çalmıştım. İlişkimiz zaten en başından kirli niyetlerin tam kalbinde doğmuşken, onu nasıl düzlüğe çıkarabilirdik?

Bunu başaracağımıza inanmak zorundaydım çünkü eğer bizim ilişkimiz yanlışsa, o halde ben doğruyu yapmak falan istemiyordum. Evet, bu çok beylik bir laf ama sözcükler benim için son derece doğruydü. Gördünüz mü? Onun yalakasına dönüşüyordum, bir güzel yola getiriyordu beni.

Kanıtlamama izin verin...

Biz iş üstündeyken sınırlarım harap haldeydi. Bedenim hem Lanie'yi incitmekten hem de geri durmaya çalıştığım halde bir anda içine girmeye korktuğum için titriyordu. Bu kadar muhteşem hissediyordum işte. Beni bu kadar tahrik eden şey normal yoldan yaptığımızda kötü hissetmek değil; sadece onunla yasak elmanın tadına bakmaktı. Bunu yalnızca güvnebildiğiniz biriyle paylaşabilirsiniz, hayatınızı beraber geçirmeyi planladığınız, kahrolasıca kutsal bir bağınız olan biriyle.

Julie ile David'i bastığımda aralarındaki şey, benim Lanie'

yle yaşadığım yakınlığın kıyısından köşesinden geçmezdi. O gördüğüm şey, yalnızca iki zavallının sırf düzüşmek niyetine, sırf beni mahvedip kanlar içinde ölmemi izlemek için, düzüşmelerinden ibaretti. O acınası hayatları boyunca arasalar da ben ve benim Lanie'min sahip olduğu şeyi bulmanın yakınından bile geçemezlerdi.

Ayrılmadan önce buna, bu yakınlığa ihtiyacımız vardı. Ve onun için güçlü kalmam gerektiğini bilsem de, akşamları eve döndüğümde burada olmayacağını, her gece yatağında çırılçıplak yanımda uzanmayacağını, her gün gözlerindeki o bakışı göremeyeceğimi bilmek beni içten içe mahvediyordu. O bakış ki, binlerce sözcükten daha fazla şey söyler. Onun dünyası olduğumu söyler; tıpkı onun benim dünyam olması gibi. Dudaklar her şeyi söyleyebilir fakat gözler asla yalan söylemez. Ve benim o gözlerde gördüklerim, varlığımın her bir hücresiyle hissettiklerimde yansıyor. Bana âşıktı. Bana gerçekten âşıktı. Parama, unvanıma değil. Bana. Ve iki elim kanda da olsa bu ilişkiyi bir şekilde yürütecektim.

Delaine kalçasını bana yaslayarak organımın hâlâ içinde olduğunu hatırlattı. Evet, yumuşaktı ama orada kaldığı sürece daha da tahrik oluyordu ve bu şekilde hareket etmeyi sürdürürse kendimi onun içinden çıkarmak çok daha zorlaşacaktı. Bir kez daha sevişmeyi kesinlikle istesem de canının zaten yandığımı biliyordum ve bana kendisinden daha da fazla verme ihtiyacından faydalanmak istemiyordum. Hayatımda olması yeterliydi zaten ve artık bunun karşılığında benim ona bir şey vermem gerekiyordu. Bu nedenle organım daha da büyüyüp onun

canını daha fazla yakmadan önce onu çıkardım. Hızlı hareket edersem bunun daha katlanılabilir olacağını umuyordum.

O irkildiğinde göğsümde bıçak gibi bir suçluluk hissi duydum ve zihnim anında korumacı bir moda geçti. O kadına tapacaktım ben, ona minnetimi gösterecek, bir kez de ben onunla ilgilenecektim. Tıpkı onun ben dahil etrafındaki herkesle ilgilenmesi gibi.

Onu bana doğru çevirip göğsümde bastırarak, “Özür dilirim, Kedicik,” dedim. “Canını yaktığım için çok özür dilirim.”

Benim kadını göğsümde ağlayabilirdi, izin verirsem beni bir güzel pataklayabilirdi, ona yaşattığım acının karşılığı olarak istediği veya ihtiyaç duyduğu her şeyi yapabilirdi ama bunların hiçbirini yapmadı. Bunun yerine kalçalarını bacaklarının arasına yerleştirdi, kolunu belime sarıp popomu avuçladı ve boynuma saldırdı.

“Kapa çeneni, Noah,” diye mırıldandı öpücüklerin arasında. “Kafanı fazla yoruyorsun ve heyecanımı öldürüyorsun. Ayrıca şunu söyleyeyim, bunu kesinlikle bir daha yapmak istiyorum.”

Biliyorum, daha önce söyledim ama bir daha söyleyeceğim: Kadını öyle delice seviyordum ki, canımı yakıyordu.

Başını geriye atıp bana baktığında gözlerinde hınzır bir heves vardı. Kendi ellerimle bir canavar yaratmıştım fakat ben duyarsız bir pislik değildim. Kadınının canı yanıyordu ve bunun için kendimi kötü hissetmeyeyim diye acısını maskeleymeye çalışıyordu. Bu inanılmazdı ve tabii ki tam bir hergele gibi hissediyordum. Nasıl hissetmezdim ki?

Uzanıp dolgun dudaklarına yapışarak sergileyebileceğim bütün aşk ve tutkuyla uzun uzun öptüm onu. Yeniden sertleşmeye başladığımı hissedince kendimi geri çektim. Bunu onu tekrar istediğimin bir işareti olarak alırdı, haksız da değildi. Ancak onun ihtiyaçları benimkilerden çok daha önemliydi ve o sırada, bunu itiraf etmek istese de istemese de, onunla ilgilenmeme ihtiyacı vardı.

Başarmak için kendimi çok zorladım fakat en sonunda ondan ayrılıp yataktan çıkmayı becerdim.

Lanie itiraz ederek homurdandı ve uzanıp elimi yakaladı. “Hayır. Nereye?”

Nasıl hissettiğini gayet iyi biliyordum; ben de ondan bir saniye bile uzak duramıyordum. Bunun düşüncesi bile beni boşluğa itiyordu, üstelik onu şimdiden özlemiştim. Kendimi ondan nasıl koparacaktım? Bencil yanım bir an çirkin yüzünü sergiledi; neredeyse ondan gitmemesini isteyecektim. İstesem benimle kalacağını biliyordum ama kendime bunu yapmayı yediremiyordum. Zaten şimdiden ondan çok fazla şey almıştım.

“Uzağa gitmiyorum. Asla gitmeyeceğim.” Son bir kez onu şefkatle öptükten sonra geri çekilerek fiziksel bağımızı kopardım ama yataktan kalbime uzanan görünmez bağ, uzaktayken bile onu benden ayırmıyordu. Daha önce hiç kimseye böyle duygular beslememiş, kendimi sadece tek bir kişiye böylesine bağlı ve ait hissetmemiştim. Bu, çözümünü bilmek istemediğim bir gizemdi.

Bana umut veriyordu.

Çarçabuk onun için küveti doldurup suyun çok soğuk

veya sıcak olmamasına dikkat ettim. Polly'nin banyoya kaldımlara özgü o sabunlardan koyduğunu görünce sevinerek etiketi huzur, rahatlık ve dinginlik vaat eden bir tanesini seçtim. Bunu yapsa iyi ederdi, yoksa o piçleri yanıltıcı reklam yapmaktan ötürü dava edecektim. Benim kadınıml en iyisine layıktır.

Koşmak beni olduğumdan daha da yalaka göstereceği için yavaşça yürüyerek içeriye döndüm. Organım yarıya indirilmiş bir bayrak gibiydi ve Lanie'ye doğru yürürken yukarı aşağı sallanıyordu. Lanie, onu yemek arayan bir sokak köpeğiymiş de bir kasabın vitrininde sosis görmüş gibi süzüyordu.

Çarşafı çıplak bedeninden çekip onu kucağıma alırken, "Burada durmuş kendimi tutmaya çalışıyorum. Bilirsin, ilgili ve sevecen bir sevgili gibi davranmaya... Beyaz Atlı Prens gibi, ama sen öyle salyalarını akıttıkça söz konusu prens bir deve dönüşebilir. Ve bence şu an bu pek de iyi olmaz," dedim.

Banyoya yürürken Lanie kollarını omuzlarıma sardı ve başını boynuma soktu. Çenesini öyle yavaş kaldırdı ki, ihtarlı sesi kulakmememde süzüldü. "Bunu kaldırabilirim." Omurgamdan aşağı bir ürperme inip dosdoğru bana en ufak bir anlayış göstermeyen organıma ulaştı.

Derin bir nefes alıp yavaşça bırakarak kendimi toparladım. "Nedense bundan şüpheliyim," dedim küçücük bedenini kucağımda küvete taşıırken.

Küvetin içinde, kucağımda onunla beraber yavaşça çöküp

oturdum. Kıpırdanmaya, bir yandan da boynumu öperek miniltılar çıkarmaya başladığında, aletimi içine sokmamın sadece an meselesi olduğunu biliyordum ve bu o an ihtiyacı olan son şeydi. Bu nedenle hızla küçük bedenini kaydırıp, uzattığım bacaklarımın arasına yerleştirdim. Böylece onu yeniden becermeden şu küvet seansını atlatma ihtimalini de epey güçlendirmiş oldum.

Delaine bir nemfomanyağa dönüşüyordu. Onu böylesine yozlaştırdığım için kendimi suçluyordum ama artık aramızdaki şeyin düzüşmekten ibaret olmadığını bilmesini istiyordum. Önceden arabada ayrı kalacağımız için ne kadar üzgün göründüğünü, ilişkimizin yolunda gitmesinden ne kadar şüphe duyduğunu hatırladım. Bir süreliğine birbirimizden uzak olsak da ona karşı hislerimin değişmeyeceğini bilmesini istiyordum. Bana, bize inanmalıydı.

Kollarımı beline sardım ve onu kendime çekerek kulağına. “Seni seviyorum,” diye fısıldadım. “Deli gibi. Bunu biliyorsun, değil mi?” Bu iki sözcük ağzımdan çıktı çıkaklı onları söylemeden edemiyordum.

“Ben de seni seviyorum,” diye fısıldadı. Parmak uçları suyun altındaki kollarımı okşadı.

“Ben başka bir şey sordum,” dedim. “Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi? Çünkü bir süre ayrı kalacaksak benim için ne kadar önemli olduğun konusunda hiçbir şüphenin olmaması gerek. Ve uzak kalmak gerçekten de söyledikleri gibi hisleri, aşkı meşki falan güçlendiriyorsa, o zaman sana karşı hislerim sadece daha da yoğunlaşacak. Aramıza kimsenin

girmesine izin vermeyeceğim.”

“Sen alttan alta takipçi sapık falan mısın yoksa?” diye espri yaparak başını yana kıvrırdı ve o süt gibi boynunu sergiledi.

“Seni temin ederim. gayet ciddiylim,” dedim ve sonra o zarif boynuna bir dizi öpücük kondurdum. Kulağına eriştiğimde durdum ve fısıldamaya başladım: “Ayrı olduğumuz her an seni düşüneceğim. Yatakta yanımda yatmadığın her gece seni hayal edeceğim. Ne zaman kahrolasınca pastırma kokusu duy-sam...” Sözümlü tamamlamadan bana kahvaltı hazırlarken onunla seviştiğim günü hatırlattım. “Seni düşünüp sertleşeceğim ve adını haykırırken kendime dokunacağım. Sırf sesini duymak için seni arayacağım. Beni gördüğün zaman gözlerinin nasıl parladığına şahit olabilmek için habersizce çıkageleceğim. Ve tadına bakabilmek için seni kaçıracağım. Çünkü sana aç olacağım, Lanie. Midem kazınacak.”

Bir nefes aldıktan sonra dudakları hafifçe aralandı ve yumuşak bir mırıltı çıkardı. Sanki sözcüklerimden bir talimat almış gibi gözlerini yumdu ve bacaklarını araladı.

“Yani, buna sapıklık diyorsan evet, sanırım sapığın olacağım.” Elimi karnından aşağıya indirip altındaki tepeciğe yerleştirdim, kalçalarını dokunuşuma karşılık vermek için hareket ettirirken dudaklarından yumuşak bir inilti daha döküldü.

“Ben hayatta üç k’ye inanırım: kazan, koru, karşıla. Sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim. *Her şeyi*,” dedim ve avucumu tatlı çıkıntısına bastırırken parmaklarımı içine kaydır-dım. “Seninle ilgilenmek benim sorumluluğum. O yüzden bana ait olanın etrafında aranan bir herif görürsem onun peşine düşerim

ve canını yakarım. Böyle bir bağlılığa hazır olduğuna emin misin, Delaine?”

“Ah, Tanrım. Evet, Noah.” Parmaklarımı kıvrarak içine sokup çıkarırken inledi.

Diğer elimi göğsüne götürdüm ve çıkık ucuyla oynayarak, “Ben kendi dünyamın hükümdarıyım ve *sen* benim dünyam-sın,” dedim. “İyi hissetmek için ihtiyacın olan her şeyi sana verebilirim ve vereceğimi ama ben kıskanç ve kinci bir hükümdarıyım, Lanie.”

Onu parmaklarımla düzerken bir elini bacaklarının arasındaki elimin üstüne koyup diğerini de boynumun arkasına yerleştirdi. “Ben... kahretsın... seninim, Noah. Sadece... ah Tanrım... seninim.”

“Güzel. Anlaştığımıza sevindim,” dedim parmaklarımı hevesle içine iterken. “Boşalmak istiyor musun?”

Başını salladı.

“Hımm, sanki o kadar da istemiyorsun,” dedim onunla oynayarak. “Yalvar.”

“Lütfen,” dedi nefes nefese.

“Ah, yapma. Eminim, daha iyisini başarabilirsin,” dedim meme ucunu parmak uçlarının arasında sıkarak. “İkna et beni.”

Tırnaklarını boynuma geçirip bacaklarının arasındaki elimi kendine bastırarak göğüslerini yukarıya kaldırdı.

Parmaklarım sabit bir ritimle gidip geliyordu ama vajina duvarları kasılmaya başladığında elimi çekerek yaptığım şeye son verdim. “Hiç sanmıyorum, Kedicik. Beni ikna edene kadar olmaz.”

İnledi. “Lütfen, Noah. Devam et. Lütfen... bırak da parmaklarına boşalayım.”

Lanet olsun, onu istiyordum ama ona tekrar sahip olmadan önce boşalıp beni doldurmasını, bana zaman vermesini istiyordum.

“Ah, merak etme boşalacaksın, Lanie ama parmağlarına değil.” Onu bırakıp kucağıma aldım ve kalçalarını küveti çevreleyen fayans kaplı duvarın kenarına yerleştirdim. Orada yumuşacık, kabarık bir havlu vardı; bu nedenle kısa bir süre önce ona yaptığım şeyle karşılaştırılırsa o kadar da rahatsız hissetmeyecekti.

Ona istediğini vermeyi, onun tadına bakmayı öyle fena istiyordum ki, o küçük güzel vajinasına ulaşmak için bacaklarını iki yana açarken hiç de dikkatli davranmadım. Gelgelelim, başımı bacaklarının arasına gömüp dilimi düzleştirerek ipeksi katmanlarını yalamaya başladığımda sızlanmak yerine hazdan inlemeye başladı. Saçlarıma yapıştı; bunu yapmasından ölesiye zevk alıyordum. Sonra bacaklarını omuzlarımin etrafında birleştirdiğinde dizleri iki yana düştü ve doğrudan istediğim yere ulaşabilmemi sağladı.

Bakışlarımı kaldırdığımda beni izlediğini gördüm ve ona uzun, kalın dilimin ıslak küçük klitorisine dokunuşunu gösterdim.

“Kahretsin,” diye fısıldadı, sonra altdudağını ısırdı. Başımın iki yanından, hevesle saçlarından tuttu. “İnanılmaz muhteşem hissediyorum. Tadımı seviyor musun, Noah?”

Gözlerimi yumarak “Hımm...” dedim, sonra kesik kesik

yumuşak öpücükler kondurdum.

Derin bir nefes aldığını duydum ve beni hâlâ izleyip izlemeyeceğini görmek için yukarı baktım. İzliyordu. Kolumu kalçasına dolayıp parmaklarımla tepesinin altındaki deri katmanını ayırarak altındaki hazineyi ortaya çıkardım. Yaptığım şeyden tam anlamıyla zevk alabilmesi için manzarayı tamamen görmesi gerekiyordu ve ben de görmesini sağladım.

Öne uzanıp kabarmış tomurcuğu emdim, başımı geri çekerek onu bıraktım, sonra tekrar emdim.

“Tanrım,” dedi fısıltıyla. “Buraya gel ve beni becer, Noah. İçimde olmanı istiyorum.”

Onu duymamazlıktan geldim. Sadece fiziksel değil, zihinsel ve duygusal anlamda onun üzerindeki etkim beni hipnotize etmişti. Gözlerim yüzüne kilitlenmiş, her bir haz ifadesini izliyordu çünkü ona iyi hissettirdiğimi biliyordum. Bana tuhaf şeyler yapıyordu.

Yaptıklarımla hipnotize olmuştu, gözleri her hamlemi mest olmuş halde izliyordu. Dışlerimi klitorisine sürttükten sonra dilimin ucuyla o leziz çıkıntının üstünde yukarı aşağı gidip geldim. Kesik bir nefes aldı ve o ıslak tomurcuğu dudaklarımla arasına alıp yukarı bakıp ona göz kırptığımda saçlarımla iyice sıkı.

Onu delirtmeye çalışıyordum ve belli ki doğru yoldaydım.

“Ah, Tanrım. Durman gerek, bebeğim. Beni boşaltacaksın. İçime girmeni istiyorum.”

Buna ihtimal yoktu. Kendimi, beni bekleyen ödülde, o tatlı sudan mahrum bırakmaya niyetim yoktu. Bunun yerine onu son noktaya getirdim. Küçük haz çıkıntısına son hızla

dilimi vuruyor, onu emiyor, dudaklarımın arasında bastırıyor, orgazmını tatlı dille yuvasından çıkarıyordum.

Fısıltıyla küfredip durmamı sağlamak için boş yere saçımı çekerek, “Hayır. Dur,” dedi. Onu bir daha asla böyle bir şansım olmayacakmış gibi yedim; gerçi olacağını biliyordum. Bunu muhakkak sağlayacaktım.

“Beni boşaltacaksın...” Saçlarımı çekiyor, onu bırakmamı sağlamaya çalışıyordu ama taviz vermiyordum. Bedeni istediğim sonucu bana verecekti ve bunu almadan da onu bırakmayacaktım.

“Kahretsin! Hayır...” İnledi, hırladı, sonra başımı bastırarak yüzümün hazine mağarasına tamamen gömülmesine izin verdi. Bacakları birbirine kenetlenerek bir mengene misali başımı sıkıştırırken bedeni kasıldı ve sıvıları onu bekleyen dilime aktı. Hepsi yaladım, emdim, yuttum. Benimdi, hepsi benimdi.

Ona yaşattığım orgazm dindiğinde, saçlarımı bıraktı ve bacakları gevşedi. Yüzümü ellerinin arasına alıp yukarı kaldırdı. Güçlkle aldığı nefesinin arasından, “Acayip sinir bozucusun,” dedi.

Sırtarak, “Bunu daha önce konuştuğumuzdan eminim, Delaine. Ben oburun biriyim. Bir daha asla istediğim şeyi bana vermemelik etme çünkü önünde sonunda onu alırım,” dedim ve göğsü inip kalkarken onu küvete çektim.

Göğsüme bastırıp beni iterek küvetin diğer duvarına yapıştırdığında gafil avlandım. “Sen de sakın bana istediğim şeyi vermemelik etme, Noah Crawford. Çünkü önünde sonunda onu alırım,” dedi. Derken kucığına çıktı, aletimi kavradı ve...

“Lanie, yapma. Sen...”

Çok geçti. Demir gibi sert organımın üstüne oturdu ve beni tamamen içine aldı.

“Lanet olsun,” diye kükredim. Duvarlarının beni sarmaladığını hissederken başım geriye düştü.

Lanie tepkim karşısında ukalaca kıkırdadı. Başımı hızla öne attığımda karşımda yine ukala bir sırtış vardı. *Benim* ukala sırtışım. Resmen aynaya bakıyordum ve bu konuda ne hissettiğimden emin değildim. Tabii bunun suçlusunun ben olduğum açıktı. Evet, kesinlikle bir canavar yaratmıştım. Göze göz, dişe diş; işte ilk kez beraber olduğumuz, bekaretini aldığım gün de bundan şüphelenmiştim. Onunla işim olduğunu anlamıştım ve beni haklı çıkarıyordu. İnanılmaz inatçıydı, sürekli bana hatalı olduğumu kanıtlamak zorunda hissediyordu. Onu bunun için suçlayamazdım çünkü ben de aynı şekilde davranıyordum ve o da bunu beni izleyerek öğrenmişti. Böylece onu rahat bırakıp istediğini yapmasına, beni iyi hissettirmesine izin verdim. Nasıl olsa er ya da geç istediğini alacaktı.

Ve bana göre hava hoştu.

Sümbül kokusu her yanıma sarmıştı. Serin bir rüzgâr o güzel kokuyu bedenime yayıyordu. Yaylı çalgı dörtlüsünün sesini, bir araya gelen arkadaşların ve ailelerin coşkulu kahkahalarını duyabiliyordum. Güneş yüzümü ve ellerimi ısıtıyordu. Hafif esinti dışında ezici bir sıcak vardı.

Mutluydum. Tam olarak ne olduğunu anlayamasam da,

bu çok önemli bir olaydı.

“Ah, Noah, o harika. Tam da hep tanışmanı istediğim türde bir kız,” diye mırıldandı yumuşak bir ses arkamdan. Bu sesi tanıyordum. Hızla döndüğümde bir de baktım ki annem, kırmızı elbisesiyle uzun çimlerin, eflatun bahar dallarının, çiçek açmış beyaz ve sarı çiçeklerin arasında duruyor. Tepesi hâlâ siyah, yanları kırışmış saçlarıyla, yüzünde gururlu bir gülümseme olan babamın koluna girmişti. Annem haklıydı; babamın böyle bambaşka bir havası vardı.

“Anne? Baba? Burada ne arıyorsunuz?” diye sordum şaşkınlık içinde. Bir yanımda olmalarının doğal olduğunu hissetse de diğer yanımda bunu garip karşılıyordu.

“Üstelik bir de dobra. Bana anneni hatırlatıyor.” Babam, karısına şefkatle baktı.

Annem gülerek onu yanağından öptü. “Bu da bir artı. Crawford erkekleri onları dizginleyecek güçlü kadınlara ihtiyaç duyar.”

Derken, bir anda önümde belirdiler. Ne ara geldiklerini anlayamadım bile. Annem bana dönüp şefkatle gülümseyerek elini yanağıma koydu. “Onun gibisine az rastlamır, Noah. Sakın ola onu bırakayım deme. Unutma: Çamurdan ve balçıktan kırmızı çiçek filizlenir. Ay’a uzanmak için her şeyin üstesinden gelir.”

Ben gençken bu sözü hep söylerdi ama o zamanlar ne demek istediği konusunda en ufak bir fikrim yoktu; aslında hâlâ da yok.

“Kırmızı lotus,” diye fısıldadım.

Başını salladı ve hatırladığım için aşikâr bir mutluluk duyarak kocaman gülümsedi. “Seni seviyoruz, Noah. Bizi öyle gururlandırdın ki.”

Babam boğazını temizlediğinde ona döndüm.

“Şimdi gitmemiz gerek, evlat. Kalamayız.”

Gitmek mi? Nereye gideceklerdi?

“Sadece seni tebrik etmek istedik.” Kolunu bana uzatıp sarıldı. “Bu arada, içki için sağ ol,” diye fısıldadı kulağıma.

Annem yanağımlı öperken gözlerimi yumarak çiçek parfümünün tanıdık kokusunu içime çektim. Gözlerimi açtığımda gitmişlerdi. Etrafımda dönüp onları aradım ama hiçbir yerde yoklardı. İleride arkası bana dönük beyazlar içinde bir kadın gördüğümde olduğum yerde aniden donakaldım. Saçları yukarıda topuz yapılmıştı, başını yana çevirip elbisesini düzeltirken duvağı yüzüne düşü. Elinde kırmızı çiçeklerden bir buket vardı. Rüzgâr yeniden belirerek kokusunu bana taşıyınca zaten bildiğim şeyin doğru olduğunu anladım. Göğsümde kalbimin patlayacakmış gibi şişmesinden onun kim olduğunu anlamıştım. Bir beklentiyle yüzüme kocaman bir tebessüm yayıldı.

“Delaine?” diye seslendim ama bana cevap vermedi. Başını kaldırıp bana baktığında, gülümsemesini görmesem de kalbimi ısıttığımı hissediyordum. Ancak sonra arkasını dönüp koşmaya başladı; belli belirsiz kahkahası kulağımlı gıcıklıyordu.

“Lanie!” diye bağırdım ve şaşkınlık içinde arkasından koşmaya başladım. “Neden benden kaçırıyorsun?”

Koştum, koştum. Ayaklarım çimentoya batırılmış gibi hissedene dek koştum. Ona yetiştiğimi hissettiğimde elimi uzattım

ama elbisesinin kaygan kumaşı parmaklarımla arasından kaçtı ve yine benden uzaklaştı.

Bir kez daha belli belirsiz kakhaha attı. Benimle oynuyor, bana meydan okuyordu. “Hadi, Noah. Yakala beni.”

Bütün gücümle öne atılarak beline sarıldım ve onu kollama çektim. Şeffaf duvağının ardından bana çocuksu bir neşeyle bakan parlak gözlerini görebiliyordum. Başını geriye atarken coşkulu kakhahası ılık havaya yükseldi. Bedenime dokunan teni yumuşak ve kaygandı. “Nereye gittiğini sanıyorsun, Kedicik?” diye sordum ona sarı olarak.

Kamımın üzerindeki elinin sıcaklığını ve saçlarımla arasından geçirdiği parmaklarının hassas dokunuşunu hissedebiliyordum. “Öp beni, Noah. Ebediyen senin olayım,” diye fısıldadı.

Duvağına uzanıp yukarı kaldırdığımda, katıksız güzelliğine şahit oldum ve ödülümü aldım. Dudaklarım onun dudaklarına değdiği anda kayboldu.

“Noah, uyan. Noah, rüya görüyorsun.”

İrkilerek uyandığımda kısmen felç olmuş bedenimde hâlâ uykunun izleri vardı. Gözlerimi çarçabuk açtım ve işte oradaydı; vücudunu bana yaslamış, tek elini koluma koymuş, parmak uçlarıyla şefkatle başımı okşuyordu.

Sadece bir rüyaydı.

Kusursuz yüzünü parlatan sıcacık bir gülümsemeyle bana baktı. “İyi misin?”

“Evet,” dedim uykudan çatlamış sesimle. Gözlerimi ovuşturdum. “Ben iyiyim. Seni uyandırdım mı?”

“Öyle de denebilir,” dedi muzip bir sırıtışla. “Beni öyle

sıkı sarmıştın ki, nefes bile alamayacak haldeydim. Oksijen eksikliği insanı uykusundan uyandırıyor tabii. Buna hayatta kalma içgüdüğü deniyor.” Güldü.

Yüzüne düşen saç tutamını geriye atıp kulağının arkasına yerleştirdikten sonra burnunun ucunu öptüm. “Özür dilerim.”

“Hey, şikâyet eden yok. Bu sahiplenici yanın bir şekilde hoşuma gidiyor,” dedi pis sakalımı okşayarak. “Ne gördün rüyanda?”

Aslında rüyanın dehşetli bir yanı falan yoktu; kâbus değildi ama çok gerçekçiydi ve bu beni biraz korkutmuştu. Anlatıcaksam, önce biraz sindirmem gerekiyordu. Onu da korkutmaya gerek yoktu şimdi. Bu yüzden her ne kadar ketum görünürse görünsün, başımı iki yana salladım ve bu rüyayı biraz daha kendime saklamayı seçtim.

Tam o sırada komodinin üstündeki saatin alarmı çalmaya başladı. Sağır edici tiz sesi odanın sessizliğini delip geçerken yaşadığımız anı bir bıçak gibi kesip attı. Lanie alnını göğsüme yaslamıştı. Bu sesin ayrılığımızı simgelediğini bilerek ikimiz de homurdandık. Benim işe, onun da ailesinin yanına gitmesi gerekiyordu. İkimiz de bundan mutlu değildik ama daha kalıcı bir çözüm bulmadan önce başka çaremiz yoktu.

Kahrolasica sesini kesmek için saate vurduğumda bir gümbürtüyle yere düştü. Bir hatırlatıcıya ihtiyacımız yoktu ama oradaydı işte; ölüm sırası gelmiş bir mahkûmun karşısındaki giyotin misali duruyordu. İşte böyle hissediyordum. Onsuz kalmak, başımın vücudumdan ayrılması gibi hissettirecekti. Belki yüreğimin sökülmesi gibi dersem bu daha isabetli bir benzetme

olur çünkü onu da beraberinde götüreceği kesindi.

Çıplak sırtının saten tenini okşarken, “Seni seviyorum,” diye mırıldandı.

“Biliyorum.” dedim başını öperek. “Ben de seni seviyorum.”

Bakışlarını yukarı kaldırdı, bana kilitlediği gözlerinde bir inanç vardı. “Biliyorum,” dedi ve sözlerimizi bir öpücükle mühürlerken dünyanın bütün ağırlığı omuzlarımdan uçtu gitti.

Bu bir veda öpücüğü ya da birbirimizi baştan çıkarma öpücüğü değildi; ancak efsanevi boyutlarda bir sertleşmeye yol açtığı kesindi. Bu öpücük bir vaatti. Beraber olacağımızı bildiğimizi, ağzımızdan çıkan bütün sözcüklere inandığımızı, hayat bize ne getirirse getirsin, karşımıza çıkan bütün engelleri ezip geçeceğini söyleyorduk. Çünkü aramızdaki her şey ne kadar iğrenç bir şekilde başlamış olursa olsun, çamurdan ve balçıktan kırmızı çiçek serpilecekti.

İşte en sonunda anlamıştım.



6

Basıldınız!

Lanie

Eşyalarımı toplarken gözyaşlarıma hâkim olmak için elimden geleni yaptım. Döneceğimi biliyordum ama bu yine de çok zordu. Kot pantolonumu almak için gardıroba bir yolculuk daha yapmıştım ki, gözüme Noah'nın beni tatlı niyetine yemeye karar verdiği gün giydiğim beyaz gömlek takıldı. Parmaklarımı gömleğin kolunda gezdirirken sırf bunu giyip yanına gittiğimde Noah'nın yüzündeki bakışı hatırladım. O sırada ondan nefret ediyordum ama aramızdaki somut cinsel çekimi o zaman bile yadsıyamıyordum. Casus onu askıdan alıp yanımda götürmem konusunda hemfikir oldu ve beni yüreklendirdi. Ben de öyle yaptım. Noah onu asla aramazdı. Bir dolu kıyafeti vardı, onun için bu gömlek bir kartopunun içindeki tek bir kartanesiydi. Benim içinse paha biçilemezdi.

Noah üzerinde V yaka bir tişört, kot pantolon ve spor ayakkabılarıyla banyodan çıktı. Saçları hâlâ sabah aldığımız duştan ötürü ıslaktı ve kafasında diken diken görünüyordu. Belli ki tıraş olmayı es geçmişti ama bana göre hava hoştu. Pis sakallı olmasına bayılıyordum.

“Ofis için biraz spor giyinmemiş misin?” diyerek gülümsedim ve gömleği ile geri kalan kıyafetlerimi çantama koyup fermuarı çektim.

Arkamdan gelip kollarını belime dolayarak bana sımsıkı sarıldı. Hafif parfümünün ve duş jelinin kokusunu alabiliyordum. Derin bir nefes alıp sanki unutabilmişim gibi her bir ayrıntıyı hafızama yazdım.

“Evet, ama kadınımlı ailesinin yamna götürmek için mü-
kemmel bir kılık.”

Ben de kollarımı önunkilerin üzerine yerleştirdim ve dönüp ona baktım. “Okulu mu kıracaksın bakayım?”

“Hımm.” Burnumun ucunu öptü. “Seninle son dakikalarını-
nızın her birini beraber geçirmek istiyorum. Sonuçta bir gün
bensiz idare edebilirler.” Çenesini omzuma koyarak çantama
baktı. “Bütün kıyafetlerini oraya sığdırmayı nasıl oldu da be-
cerdin?”

“Her şeyi almadım,” dedim omzumu silkerek. “Sonuçta şık kıyafetler Hillsboro’da bir gereksinim değil. Orası sadece küçük bir kasaba. Alışveriş merkezi bile yok. Beni sivri topuklular ve kısa etekle süpermarkette gezerken hayal edebiliyor musun?”

Noah hayallere dalarak mırıldandı ve kalçalarıma iyice yaslandı. Bunu “evet” olarak aldım, tıpkı bacaklarımin arasındaki

küçük şıllığın yaptığı gibi. Casus, mırıltılar çıkartarak tıpkı dikkat çekmeye çalışan bir kedi yavrusu gibi Noah'nın organına sürtünmem için uğraşıp durdu. Noah kesin karşılık verirdi, bu da yatak odasından asla çıkamayacağımız anlamına gelirdi. Süper Kamış'la bir tur daha atmaktan hoşlanmayacağımdan değil ama annemin evde yardıma ihtiyacı vardı ve babam da bir ara vermeyi hak ediyordu.

"Böyle şeyler yapmaya devam edersen buradan asla çıkmayacağız," diye uyardım onu.

Casus şöyle söylendi: *Evet, zaten amaç da o, seni gerzek. Hadi şu taş gibi herifi becer, Tanrı aşkına!*

Gerçekten de pek fazla eşyam olmadığını fark ederek ve Noah'ya biraz takılmak amacıyla abartılı bir şekilde iç geçirdim. "Yanımda getirdiğim eşyaları çöpe attığın için zaten alışverişe gitmem gerekecek."

Noah yüzünü boynuma gömerek homurdandığında güldüm. O davranışı için kendini bir pislik gibi hissettiği belliydi. ben de bunu inanılmaz şirin buluyordum. Arkamı dönüp yüzünü ellerimin arasına aldım.

"Seni seviyorum," diye hatırlattım ona.

Bana şefkatle bakarak, "Ve bu sözcükleri söylediğini duymaktan asla sıkılmayacağım. Dur bir dakika," dedi ve arka cebine uzanıp cüzdanını çıkardı. Küçük, siyah, metal bir kart çıkartıp bana uzattı. "Bununla kıyafet veya başka neye ihtiyacın olursa onu almanı istiyorum."

"Kredi kartı mı? Noah? Sence bana yeterince vermedin mi?"

“Hey,” dedi çenemi tutarak. “Bunu çoktan hallettik sanıyordum. Sen benim kadınımsın. Seninle ilgileneceğim ve bunu da hiçbir şeyi atlamadan yapacağım. Şikâyet duymak istemiyorum.”

Dudaklarıma tutkulu bir öpücük kondurup çantamın sapını kavrayarak omzuna astı. Elini uzattı. “Hazır mısın?”

Uzattığı elini tuttum; bunu daima yapacaktım. Bizi nelerin beklediğini bilmiyordum ama o benim elimi tuttuğu sürece onu en karanlık gecelerde takip edeceğimi biliyordum çünkü yolculuğumuzun sonunda bir yerde ışık belircekti.

Kapıya vardığımızda aniden donakalıp arkasını döndü. Kafasından ne geçtiğini söylemeyince, “Ne?” diye sordum.

Komodine doğru yürüdü, çekmeceyi açtı ve elini uzattı. Memnuniyetsizce dudağını bükerek, bana hediye ettiği ve “Crawford kurşunu” ismini taktığımız vibratörü çıkardı. “Bir şey unutmadın mı?”

“Yani, ihtiyacım olacağını düşünmedim ki,” dedim şaşkınlıkla.

Sırıtip onu çantama tıktı. “Hem de nasıl ihtiyacım olacak.”

Mutluydu, onu mutlu ettiğimi bana hatırlatıyordu. Casus ise bu işte kendisinin de parmağı olduğunu bana hatırlatıyordu. Belki bu doğrudu, ne var ki içimden ona Noah’yla aramdaki ilişkinin seksten ibaret olmadığını hatırlattım. Apartman topuklarını çıkarmasını veya Süper Casus kıyafetini bir hayır kurumuna falan bağışlamasını istediğimden değil. Bir gün yine gerekeceklerdi. Bundan geyet emindim.

Çantamı arabanın bagajına atıp beraber arka koltuğa yerleşince yola çıktık. Evin gözden kaybolmasını izledim. Duyduğum

hüzünü hisseden Noah kollarını dolayıp beni kendine çekince başımı omzuna yasladım.

Başıma bir öpücük kondurdu. “Ev sen dönene kadar dipsiz bir boşluktan ibaret olacak ve döndüğünde de yeniden yuvaya dönüşecek.”

Ben de aynı şekilde hissediyordum. Benim için yuvam Noah’nın olduğu yerdi. *Makas Eller* heykelleriyle çevrili devasa bir malikânede veya sokak arasındaki mukavva bir kutuda yaşamamız fark etmezdi. Hiç önemli değildi. Önemli olan tek şey onun yanımda olmasıydı.

Uzun Hillsboro yolculuğunda bir süre uyudum. Hatırladığım tek şey, Noah’nın şefkatle saçlarımı okşaması ve beni kucığına yatırmaya çalışmasıydı. Önce ona oral seks yapmamı istediğini sandım, Casus da öyle sandı ama sonradan anladım ki sadece bana yakın olmak istiyor. Yanlış anlamayın, bu çok güzeldi fakat bir yandan da Noah, Casus’un bu kötü çocuğa deli olmasına yol açan o otoriter, baskıcı yanını dizginlemeye çalışıyormuş gibi geliyordu. Belki de aşk itiraflarımız fazlasıyla şekerli olmaya başladığından böyle davranması gerektiğini düşünüyordu. Biraz dinlenmem konusundaki ısrarına karşı gelebilir veya oral seks yapma isteğimde daha iddialı olabilirdim ancak işin aslı, önceki gece canıma okumuştı ve biraz daha uyumak iyi gelebilirdi. Yorgun zihnim, Casus meydan okuduğunda sanırım savaşı kazanmıştı çünkü bir anda mışıl mışıl uyumaya başladım.

Noah beni bir süre sonra uyandırdı. Yüzüm kucığında olduğu için fena halde sertleştiğinden ve hayalarının bunu daha fazla kaldıramayacağından şikâyet etti. Cezasını bulmuştu. Ben

etrafı bakınıp nerede olduğumuzu anlamaya çalışırken pantolonunu düzeltti. Hillsboro'nun eteklerindeydik. Manzarayı tanımıştım çünkü bu caddeden annemlerle bol bol geçmiştik. Küçükken camdan dışarı bakar, manzarayla ilgili bir sürü farklı hikâye uydururdum. En çok da, küçük bir kır evine kilitlenmiş, günlerimi tek başıma Yakışıklı Prens'in beyaz atının üstünde beni almaya gelip ayaklarımı yerden kesmesini bekleyen fakir bir genç kız olduğumu hayal etmeyi severdim.

İçimden bir kahkaha attım. Hangi küçük kızın böyle bir fan-tezisi yoktur ki?

Hatırası o kadar canlıydı ki, detayların çoğunu hâlâ hatırlı-yordum. Hatta hemen köşeyi dönünce bir...

Aniden, "Arabayı durdur!" diye bağırarak bizi Samuel'den ayıran cama vurmaya başladım.

"Neden? Neler oluyor?" diye sordu Noah panikleyerek.

"Durmak zorundayız! Lütfen, Noah. Durmalıyız!" dedim. Gereğinden fazla bağınyordum çünkü sonuçta yanı başımdaydı. Haykırışlarım onu irkiltse de durumun acil olduğunu anladı.

Bir düğmeye basınca cam aşağıya indi. "Samuel, kenara çek." Ses tonu son derece otoriterdi; normalde bu beni aynı anda hem tahrik eder hem de tepemi attırırdı ama şimdi sırası değildi.

Araba şarampolde durduğunda kapı kolunu çekiştirdim ve en sonunda onu açıp dışarı fırladım.

"Lanie?" diye bağırdı Noah arkamdan gelirken. "Neden benden kaçıyorsun?"

Durup ona cevap vermedim. İşte oradaydı, hep yaşadığımı hayal ettiğim küçük kır evi. Taş bir bacası, kemerli pencerelerinin

altında sümbüllerle dolu çiçeklikler, budaklı tahtadan bir kapısı vardı; üstüne üstlük bir çimenliğin ortasında duruyordu. Çimner uzun ve yeşildi, aralara yer yer küçük mor, beyaz ve sarı çiçekler serpiştirilmişti; hava ise tertemiz ve serindi. Mükemmeldi. Ve az önce fark ettiğim üzere, ev satılıktı.

Bacaklarım elverdiğince hızlı koşuyordum. Ona dokunmam, gerçek olduğunu, hayal gücümün yarattığı bir şey olmadığını anlamam gerekti. Rüzgâr saçlarımın arasından eserken, yeniden o küçük kız gibi hissettim. Çocuksu bir coşkuyla canlanmışım. Yanaklarım gülümsemekten acıyordu.

Noah'nın parmak uçlarının uzandığını ve koluma hafifçe dokunduğunu hissetsem de koşmaya, bir budala gibi kıkırdamaya devam ettim. Omzumun üstünden dönüp baktım ve yine kıkırdarak şöyle dedim, "Hadi, Noah. Yakala beni!"

Tam kulübenin verandasına ulaştığımda kollarını belime dolandı ve beni kendine çekti. Güldüm, hem de nasıl güldüm. Her şey mükemmeldi. Küçük kulübenin önünde duruyordum ve yakışıklı şövalyemin kollarının arasındaydım.

Şövalyem bana gülümsedi. "Nereye gittiğini sanıyorsun. Kedicik?"

Muhteşem seksi saçları, ardından parlayan güneş ışıklarını engelliyor, bir ışık halkası oluşturuyor, yüzüne yumuşacık bir gölge düşürüyordu. Yakışıklı bir adamdı. Uzanıp parmaklarını saçlarının arasından yavaşça geçirdim. Yüreğimin dünyanın bütün güzellikleriyle kabardığını hissediyordum. "Öp beni, Noah."

Gözleri irileşti ve vücudu kasıldı. "Vay... dejavu." Adeta fısıldıyordu ve yüzünde tuhaf bir ifade vardı.

“Ne?”

Başını yavaşça iki yana salladı. “Yok bir şey.” Eğilip dudaklarını bana değdirdi.

Genellikle öpüşmelerimiz ateşli, tutkulu ve iştahlı olurdu. Oysa bu... bu öpücük tatlı, şefkatli, kontrollüydü. Ve beni deli gibi azdırıyordu.

Büyük bir hoşnutlukla, “Hımm,” diyerek iç geçirdim. Gözlerimi açtığımdaysa yüzünde daha önce hiç görmediğim bir bakış gördüm. Gözlerin, kalbin aynası olduğunu duymuşumdur her zaman. İşte o an, bunun doğru olduğuna inandım.

“Ne düşünüyorsun?” diye sordum.

Noah başını salladı. “Çamur ve filizlenen çiçekler. Böyle deyip geçelim.”

Eh, bu kesinlikle çok garip bir cümleydi ama Noah’nın kendine has tuhaf bir tarzı vardı; benim kalbim ise resmen taklalar atıyordu. Bu nedenle ona daha fazla soru sormadım.

Camdan içeri bakmak için elini tuttum ve çekiştirerek, “Hadi, gel,” dedim.

“Neden buraya geldik? Neresi burası?”

“Ben küçükken burada yaşadığımı hayal ederdim,” dedim. Pencereden içeri baktığımda odanın boş olduğunu gördüm. Elini çekiştirip, bir de diğer yandan bakmak için onu evin arka tarafına götürdüm. “Büyülü, değil mi?”

“Büyülü mü?” diye sordu.

“Evet, bir peri masalından fırlamış gibi.” Ellerimi yüzüme siper yapıp pencereye vuran güneş ışığını kesmeye çalıştım ve en sonunda net bir görüntü gördüğümde nefesimi tuttum. “Ah,

şömine nefes kesici!”

İçerideki hiçbir şey modern görünmüyordu. Daha çok antika, kırsal bir havası vardı, sanki *Modern Home*’dan ziyade *Country Living*’in sayfalarına yaraşır bir evdi bu: kemerli kapılar, ahşap parkeler, dalgalı camlar. Noah’yla beraber kanepeye kıvrıldığımızı veya şömine ateşinin karşısındaki yumuşak halıda seviştığımızı hayal edebiliyordum. Tabii yine kendimi kaptırmış, hayal dünyamda kaybolup gitmiştim. *Amma da hayalcisin, Lanie Talbot.*

Noah tek kaşını kaldırarak evi inceledi. “Biraz köhne sanki, değil mi?”

“Noah Crawford!” diyerek koluna vurdum. “Nasıl olur da benim rüya evim hakkında böyle dersin? Ayrıca sevgi ve tamiratla halledilemeyecek bir şey yok.”

Haklıydı ama dediği kadar da kötü değildi. Çatıdaki kiremitlerin bazıları eksikti; her şey toz ve pisliğe gömülmüştü ve camların arasından süzülüp ıslık çalan rüzgâra bakılırsa muhtemelen pencerelerin de yenilenmesi gerekiyordu.

“Ah! Her zaman arka bahçeyi görmek istemişim.” diye haykırdım ve yine onu çekiştirdim.

Evin arkasına vardığımızda aniden donakaldım. Manzara nefes kesiciydi. Evin yaklaşık elli metre ilerisinde küçük bir göl vardı ve suyun yüzeyinde bir ördek ailesi yüzüyordu. Gölün kenarında, beyaz ahşaptan bir salıncağın bulunduğu küçük bir çardak vardı. Onu yuvarlak bir çiçek bahçesi çevreliyordu ve taş bir patika eve uzanıyordu. Batıya baktığından, batan güneşi izlemek için harika bir yerdi.

Noah bir anda beni evin taş duvarına yapıştırdı. Tek elini sağımdaki duvara yerleştirdi, diğeriyle de kalçamı kavrayıp beni kendine çekti. Bedenlerimiz birbirine yapışmıştı, alınlarımız birbirine değerken gözlerime bakıp şöyle dedi: “Yüzündeki o bakış... şu anda seni deli gibi istiyorum.”

Popomu kavrayıp kalçalarını bana bastırırken boynumu öptü. Şaka yapmıyordu. Sertliğini karnımda hissedebiliyor, dar kot pantolonunun altından fırlamasını engellemeyi nasıl başardığını düşünüyordum.

Eli bir anda belimdeydi, pantolonumun düğmesini açıp elini içeriye kaydırıldı. Parmakları Casus’a ulaştığında ikimiz de inledik ve başını duvara yasladım.

“Noah, yapamayız,” dedim ikna edici olamadan. Bir yandan da nafile yere kolunu çekiştiriyordum. “Samuel...”

Boynuma ateşli öpücükler kondurmaya devam ederek, “O arabada. Buraya gelmez,” diye mınıldandı.

Evin doğu tarafındaki ağaçların arasında bulunan eve bakarak şansımı tekrar denedim: “Ama komşular...”

“Bırak, izlesinler. Seni istiyorum. Şimdi.”

Birbirine sürtünen metalin sesini duyar duymaz fermuarını indirdiğini anladım. “Hızlı olacak. Söz veriyorum,” diye fısıldadı kulağıma. “Dön arkayı, Kedicik.”

Karşıdaki eve bir kez daha baktım ve görünürde kimsecikler olmadığını görünce dediğini yaptım. Açıkçası içinde olduğumuz tehlikeli durum ve derhal doyurulması gereken haz ihtiyacımızın, yakalanma ihtimalimize baskın gelmesi beni heyecanlandırmıştı.

Noah pantolonumu kalçalarımın altına aşağıya indirdiğinde

serin hava çıplak tenimi ısırdı. Vücudu beni sararken eli kalçamın tepesinden, bacaklarımın arasına kaydı.

“Lanet olsun, Delaine. Benim için hep ıslaksın,” diyerek dizlerinin üstüne çöktü.

Ellerim evin duvarlarına yaslanmış, bacaklarım pantolonumun içine hapsolmüştü ve onu durdurmak için elimden gelen bir şey yoktu. Kalçalarımı kendine doğru çekerek dilini vajinama kaydırđı.

“Tanrım, Noah.” İnliyordum, gözlerini yummuş, altdudağımı ısınyordum.

Sadece tadına bakmak istiyordu. Dili ıslak katmanlarımla arasından kıvrılarak küçük tepciğı buldu ve bir an onunla oynayıp sonra ilgisini başka bir yere yöneltti. Vajinamı önden arkaya doğru bir kez uzunca yaladı, sonra devam etti. Ta ki...

“Aman Tanrım!” Dilinin arka deliğimde döndüğünü, inanılmaz bir baskıyla ona vurduğunu hissettim. Utanmaz bir şıllık gibi inleyerek bedenimi geriye doğru kıvırdım ve daha fazlası için yalvararak kendimi ağzına yasladım. Noah, yeni favori organıma yumuşak, sulu bir öpücük verdikten sonra yeniden doğruldu.

Boğuk sesi kulağımda belirdi. “Hoşuna gitti, değil mi?” Aletinin başını bacak aralarımda sürterek deliğimi aradığını hissettim.

Bunu sevmeli miydim? Ah, Tanrım, bunu gerçekten sevmiştim. “Hıhı,” diyebildim sadece.

Sonra içime girdi, organı merkezime doğru kaydı ve tamamen yerleşti. Kalçalarını oynatarak onu biraz çıkardı, sonra yeniden itti. Sadece açısını ayarlamaya çalışıyordu ama

beni resmen delirtiyordu.

“Hazır mısın, Kedicik?”

“Hıhı.” Belli ki sözeük dağarcığım beni terk etmeye karar vermişti ve sesim sanki soluğum kesilmiş gibi çıkıyordu.

Noah tepkim karşısında gülerek hemen kulağımın altındaki noktayı öptü. Sonra kalçalarımı tuttu ve içeri dışarı basınçlarla sabit bir ritim tutturdu. “Beni mahvediyorsun.” derken inliyordu. “Sanki organımı bal kabına sokuyorum. O kadar yumuşak, o kadar sıcak, o kadar tatlı ki. Seni hak etmek için ne yaptım?”

Bu soruyu sorması gerekenin ben olduğunu biliyordum, o da muhtemelen kendi sorusunun cevabını biliyordu ama bunu milyonlarca kez söylemiş olsam da onu asla inandıramayacaktım.

“Annemin hayatım kurtardın... ve benimkini de,” diye cevapladım. Sonra biraz hınzırlaşıp ekledim, “Ayrıca beni yalamana bayılıyorum.”

O çok sevdiğim hırıltının göğsünde gümbürdediğini duydum. Beni sabit tutmak ve gidiş gelişlerini hızlandırıp sertleştirmek için bir eliyle omzumu tuttu. “Öyleyse, seni gerçekten de hak ediyorum.”

Doğu yönündeki ağaçlığa bakmanla beraber, komşu evdeki sürgülü cam kapıdan bir adamın çıktığını gördüm. Barbeküye benzer bir şeye doğru bir tepsi götürdü ve kapağı açtı.

“Noah,” diye fısıldadım. “Az önce komşuların evinden bir adam çıktı.”

“O zaman sessiz olsak iyi ederiz, değil mi?” İniltileri epey sessizdi ama hareketlerinde bir duraksama olmaksızın beni be-

cermeye devam ediyordu. “Ses çıkarırsan dikkatini çekersin. Tabii onun seni duymasını *istiyorsan* iş başka.”

Klitorisimi buldu ve bana, “Aman Tanrım, bu inanılmaz muhteşem bir duygu,” dedikten o noktaya büyük bir ustalıkla dokunmaya başladı. Kulakmememi dudaklarının arasına alıp emdi ve ısırıldı. İnememe hâkim olamadım ve başım omzuna düştü.

“Şşşt, seni görecek.” Sekse bulanmış ses tonu işimi hiç kolaylaştırmıyordu. “Ve arkadan becerilirken ne kadar güzel olduğunu görünce seni isteyecek. Bir adamın canını acıtmama yol açmaman gerektiğini söylemiştim; hatırlıyorsun, değil mi Lanie?”

Başımı yana çevirip çıkardığım sesleri bastırmak için Noah’ın omzuma koyduğu elini ısırdım. Bunu yapardı; buna gerçekten inanıyordum. Noah sahiplenici ve gaddardı. Üstelik geçmişinde yaşadıkları göz önüne alınırsa, bu tür bir kalp acısına bir daha asla katlanmamak için gerek gördüğü her şeyi yapacağını biliyordum. Ve bundan bir nebze bile korkmuyordum. Hatta sahiplenici doğasını arzuluyordum çünkü sahiplenilmek istiyordum. Bunun sağlıklı bir ilişki olmadığını söyleyenler umurunda değildi. Bizim için her şey yolunda olduğu sürece kimseye laf düşmezdi ki.

“Birazcık daha, Kedicik. Çok azıcık... daha...” diye fısıldadı kalçalarını bana yaslariken.

Duvarlarımın gerildiğini, organını sıkıldığını, bu arada karnımın altındaki inanılmaz baskının gitgide arttığını, patlamaya hazır olduğunu hissettim. Bir an evvel boşalmam gerektiğini bi-

liyordum çünkü ben gelene kadar Noah'nın kendini tutacağını, bunun da yakalanma ihtimalimizi artıracığını biliyordum. Kendisi öyle düşünceli bir âşıktı ki. Ayrıca basılmamız umurunda bile değildi; gelgelelim benim umurumdaydı.

Tek elimi evin zalim taş duvarına yaslanıp vücudumu Noah'ya bastırmak için kullandım, diğer elimle de aşağıya uzanıp elini tuttum. Beni kaynama noktama getirmek için beraber çalıştık, derken çaydanlığın kapağı attı.

Noah'nın elini sertçe ısırdığımda çıkardığım ses hiçbir şekilde alçak falan değildi ama bu şartlar altında yapabileceğimin en iyisi buydu. Komşunun bizi duyduğu belliydi, bizim yöne olmasa da şöyle bir etrafa bakındı. Evin boş olmasının lehimize olduğunu düşündüm çünkü belli ki bu sesin kır evinden gelebileceğini düşünmüyordu.

"Kahretsin, bağırmana bayılıyorum. Daha hızlı, Kedicik," dedi aceleyle; ben de talebini yerine getirdim. Kulağımın arkasında boğuk nefes alışverişlerini duyuyor, ısırganımın sertliğine uyarak hızlanan gidiş gelişlerini hissediyordum. Hazırdı, hareketleri kesikleşmişti.

"Hadi, Kedicik," diye hırıldadı kulağıma. "Ver bana. Ale time boşal."

Bu yetti. Duvarlarım onun etrafına kapandı ve orgazmımla beraber ritmik bir şekilde kasıldı. Üstelik Noah'nın elini öyle fena ısınyordum ki fena halde kanıyor olabilirdi. Noah da boşaldı; çok güçlü fakat sessizdi. Kalçaları öne arkaya kasıldı, her bir orgazmik rahatlatma dalgasıyla organının içimde zonkladığını hissedebiliyordum. Sonra vücudunun ağırlığı sırtıma yığıldı.

“Hey! Siz ikiniz orada ne anyorsunuz?” Bir erkek sesinin yükseldiğini duydum. İkimiz de başımızı pat diye komşunun evinin olduğu yöne çevirdiğimizde, güneşten korunmak için elini gözlerine siper eden bir adamın bizim olduğumuz yöne baktığını gördük.

“Aman Tanrım!” diye haykırdım.

“Sanırım gitme vakti geldi.” Noah organını içimden çarçabuk çıkarırken güldü, ikimiz de pantolonlarımızı yukan çektik.

Pantolonumu çeker çekmez, giysilerimi düzelterek koşmaya başladım, bir yandan da yüzümün üstüne düşmemeyi umuyordum. Noah beni takip ederken gülmekten ölüyordu. Komşunun bizi yakalayıp kim olduğumuzu görmesinden deli gibi korkmuş olmasaydım, geri dönüp az kalsın yakalanmamıza neden olduğu için ona girişebilirdim.

Diğer evin bu kadar uzak olması iyi bir şeydi. Hillsboro çok küçük bir kasabaydı; herkesin birbirini tanıdığı bir kasaba. Bu da komşu adamın muhtemelen babamı tanıdığı anlamına geliyordu. Mack’in, kızımın sabahın bir vakti Noah tarafından becerildiğini duymaktan hoşlanacağını sanmıyordum. Hele ki insanların görebileceği bir yerde. Annem muhtemelen ergen kızlar gibi heyecanlıydı ama babam? Evde bir sürü silah vardı, hani barm diye patlayıp kalbinizi durduran silahlardan.

İşte böylece zavallı hayatım için koşuyordum. Üstelik küçük kaçamağımızın ardından temizlenmeye fırsatım olmamıştı. Bu da kot pantolonumun tenime tutkalla yapışmış olduğu ve onu söküp çıkarmam gerekeceği anlamına geliyordu. Samuel limuzinin açık kapısının yanında duruyordu ve yüzünde “siz iki sür-

rüğün ne karıştırdığını biliyorum” bakışı vardı. Noah arkamda koştururken gülüyordu; beni babama gammazlaması ve Noah’ın hayatına son vermesi, en azından Süper Kamış’ı kopararak beni ve Casus’u mahvetmesi gayet mümkün olan adam da muhtemelen ensemizdeydi. Kalbim saniyede milyar kez atıyordu ve bunun normal olmadığına emindim. Arabaya ulaşır ulaşmaz Samuel’in bilmiş bakışlarından kaçınarak arka koltuğa atladım. Deli gibi atan kalbimi sakinleştirmek için elimi göğsüme yerleştirdim.

Daha fazla spor yapmalıyım; ayrıca İsa’yı hayatıma biraz daha sokmak da zarar vermezdi.

Noah kendini yanıma attı, nefesini toparlayamamıştı çünkü aptal bir sırtlan gibi gülüyordu. Omzuna vurdum, ikinci hedefin neresi olduğunu doğru tahmin ederek yüzünü korudu, bir yandan da hâlâ gülüyordu.

“Kes şunu! Komik değil, Noah!”

“Ben...özür dilerim,” dedi derin bir nefes alarak. “Çok korkmuştun... ve koşuyordun... acayip şirindi.”

Kollarımı göğsümde kavuşturarak ona arkamı döndüm. Evet, somurtuyordum. Bundan gurur duyduğum söylenemezdi ama yine de yapıyordum.

Noah kaskatı bedenime kollarını dolayıp beni kendine çekerken, “Ayy... gel buraya, Kedicik,” dedi. “Seni seviyorum.”

“Babam hayalarını kesip kahvaltı niyetine yedi. Onlardan mahrum kalmanı istemem,” diye mızızlandım.

Evet, aynen öyle, mızızlandım. Ancak bunun sebebi Noah Crawford ve onun devasa organıydı. Buyurun siz düşünün ve onun mortoyu çekmesi ihtimali karşısında mızızlanıp mızız-

lanmayacağınızı söyleyin bana.

“Evet, şahsen ben de onlara bağlandım.” Yeniden güldü ama ona ters ters baktığımda hemen durdu.

“Ha-ha-ha,” dedim ruhsuzca. “Belki de biricik küçük kızına az önce yaptığın şeyi Mack’e söylemeliyim. O zaman o kadar da komik olmazdı.”

“Hımm, açıkçası sana zorla bir şey yaptırdığımı hatırlamıyorum,” diye itiraz etti Noah. “Bunu sen de istedin, Lanie. İstedğin şey *aletimdi*.” Son sözcüğü vurguladığında hâlâ patır patır atan kalbim tekledi. “İtiraf et.”

“Hayır.”

Parmaklarım uzatıp beni gıdıklarken ezgili bir sesle, “İtiraf et,” dedi.

İstemedem güldüm ve kıpırdanıp elinden kurtulmaya çalıştım fakat Noah beni kucağına çekmeyi başardı ve kollarını bana doladı; artık hareket edemiyordum.

“İkimiz de yetişkiniz, Lanie. Ve bir gün baban küçük kızının yuvadan uçmasına izin vermek zorunda kalacak,” dedi yüzünde ciddi bir ifadeyle. Uzun parmağı yanağıma hafifçe okşadı. “Çünkü şimdi sen *benim* bebeğimsin.”

Gülümsemeden edemedim. Kim, Noah Crawford’un bu kalp eritici sözcükleri mırıldanmasından hoşlanmazdı ki?

Tepkimden memnun olan Noah başını yukarı kaldırıp beni tatlılıkla öptü.

Beraber geçirdiğimiz tek bir dakika bile sıkıcı değildi ve asla da öyle olmayacağını umuyordum, fakat beraber ihtiyarlamak, bir çardaktaki beyaz ahşap salıncakta oturup göldeki ördek ailesine yem atmak da beni mutlu ederdi.

Ne dedin?

Noah

Onu en son neredeyse iki hafta önce görmüştüm. Lanie'yi Hillsboro'ya götürmemin üzerinden çok uzun, çok dayanılmaz gelen iki hafta geçmişti. Bu, son derece huzursuzluk vericiydi. Âşık olduğu kadının yanında olmaması bir adama neler yapıyormuş meğer.

Buna karşın onunla her gün konuşuyordum. Evlerinde durum biraz normale dönmüştü. Annesi ayaklanmış, gayet iyi toparlanıyormuş gibi görünüyordu, babası da fabrikaya dönmüştü; bu iyi bir haberdirdi. Ben bile, Mack'ın bir ara vermeyi hak ettiğini görebiliyordum. Lanie'ye göre eskisi kadar da aksi değildi ama her şeye karşın karısının yanından ayrılmaktan nefret ediyordu. Tamamen farklı nedenlerden de olsa adamın nasıl hissettiğini anlıyordum; ben de Lanie'nin yanından ayrılmaktan

nefret ediyordum.

Sanki onsuz geçen ilk hafta yeterince berbat değilmiş gibi, iş için şehir dışından ağırıldım ve beraber geçireceğimiz hafta sonu da byylece suya dıştı. Hoş, "Ben böyle iş gezisinin içine edeyim." diyerek Lanie'nin yanına gidebilirdim elbette ama kısa süre sonra yönetim kurulu toplantısı vardı ve zaten şimdi-den bir dolu işi aksatmıştım. Durum hiç iyi görünmüyordu, hele ki David Stone'un sürekli ensemde olduğu düşünülürse.

Bir süredir normalde olduğundan çok daha ukala tavırlar takınmıştı; tabii böyle bir şey mümkünse. şüphelenmeye başlamıştım. Sanki benim bilmediğim bir şey biliyordu. Büyük bir şey. Kırmızı Lotus balosunun sabahında aramızda geçenler için beni kurula gammazlama tehdidini yememiştim. Endişelenmiyordum. Kurul yeleri annemle babama büyük hürmet duyuyordu, bu da tabii benim lehime işliyordu. Muhakkak David'in bunu hak edecek bir şey yaptığını dşnrlendi.

Bir ara sırf Lanie'ye daha yakın olmak için aklımdan şirketin bana ait olan yarısını o alağa satmayı geçirdim fakat bunu aileme yapamazdım. Kırmızı Lotus onların rüyasıydı ve mutluluğumun onlara daha fazla şey ifade edeceğini bilmeme karşın, bu kadar bencil olamazdım.

Evet, biliyorum; bir anda gerçek bir aziz olmuş çıkmıştım. Ancak Lanie'ye hislerimi itiraf ettiğimden beri, hak ettiği adam olmaya çalışıyordum; yani onun kadar fedakâr bir adam.

Lanie çok anlayışlıydı. İş yolculuğuna gidip işlerimi halletmemde ısrarcı oldu ama sadece yüzeyde böyle olduğunu, buna yapmam gereken şeyler olduğu için katlandığını biliyor-

dum. Ne var ki sesindeki kalp kırıklığını daha ziyade Polly'yi andıran bir havailikle kapamaya çalışması, ayrılığımızın onu da benim kadar etkilediğini gösteriyordu. İşkenceydi bu. Katıksız, saf işkence. Yine de en sonunda beraber olduğumuzda ne kadar muhteşem olacağını bilmek, dayanmamıza yetiyordu.

Onsuzluktan kafamı ayırabilmek için kendimi işe verdim ama bu da işe yaramadı. İtiraf etmek gerekirse, Mason, Polly ve Samuel dahil olmak üzere çalışanlarıma biraz huysuzdum. Polly de bana terslendi, ki bu hiç iyi bir fikir değildi ancak ona saygı duyuyordum. Haksız olduğunu bildiğinde benim zırvalıklarımınla uğraşmazdı. Onu rahat bıraktım çünkü Lanie'yi hemen hemen benim kadar özlediğini biliyordum. Arkadaşı gitmişti. zaten çok da arkadaşı yoktu. Sinir bozucu bir manyak olmak, ona katlanmaya gönüllü insanların sayısını da sınırlandırıyordu tabii. Ayrıca Mason'ı iş gezisinde yanımda gelmeye zorlamıştım. Benden bunun için nefret etse de en sonunda atlatmıştı. Yani, galiba.

İki gün daha.

Hafta sonuna kadar iki acı verici, ümitsiz gün daha vardı. sonra onu görebilecektim. Onu kollarımda tutabilecek. dolgun dudaklarının tadına bakabilecek, yumuşak tenini hissedebilecektim. Bu en az birkaç saati atlatmam için yeterdi.

Evet, ben çok iyimser bir pisliktim.

Mason'ın, meşgul zihnime karşın ayarladığım yeni müşterilerle ilgili hazırladığı raporlara bakmayı bitirince çıkmak için hazırlanmaya koyuldum.

Mason toplantının detaylarını konuşmak için ofisime gel-

di. “Gidiyor musun, patron?”

“Evet, bugünlük  k yorum. Bu arada raporlarda iyi i  çıkar-
m     . Harika görünüyorlar.”

Mason ba  n  geriye attı. Gözleri söylediğim güzel sözcük-
lere inanamad  ından irile  mi  ti. Zavall  adam son birkaç gündür
benim gazab ma katlanm   ti ve bu hiç de adaletli değildi. Bunu
hak etmiyordu. Bu nedenle fedak rl kla ilgili yeni teorimi hatırla-
yarak ondan özür diledim.

“Hey, son zamanlarda sana kar  ı sert davrand ysam özür
dilerim, sadece Lanie gittiği için...”

“Sorun değil, dostum. Polly de aynı durumda,” diye böldü
lafımı, içimi rahatlatarak.

“Demek iki taraftan da paparayı yiyorsun, ha?”

Mason ba  n  salladı. “Sanırım o küçük kızın bu kadar in-
sanı etkilediğini hiç fark etmemi  im.”

Ben de etmemi  tim ama haklıydı. Lexi bile son zamanlar-
da beni daha sık arar olmu  tu, bu hiç de huyu değildi ve aradı-
 ında da hep Lanie’nin nasıl olduğunu soruyordu. Onu arama-
sını, Lanie’nin onun sesini duymaktan ho lanaca ını söylüyor-
dum ama rahatsız etmek istemiyordu. Tabii, sanki bu bir nebze
do ruyd  da.

“Katland  ın i kenceleri hak etmiyorsun.” Paltomu silkele-
dim ve kapıdan çıkarken omzuna vurdum. “ yi akşamlar, dos-
tum.”

Hava son birkaç gün içinde serinlemi  ti. Aslında tam zama-
nıyd  ama belki de Lanie yanımda olup beni sıcak tutamad   ı
için bunu daha fazla hissediyordum. Gerçekten de, sanki etra-

fımdan bütün sıcaklık emilmişti. Kendi özel güneş ışığım benden kilometrelerce uzaktaydı ve kendimi soğuk, taşlaşmış hissediyordum.

“Hey Crawford!” diye bağırdı David, ben asansöre ilerlerken. Soğuk ve taşlaşmış demişken...

Onunla laklak etmek için durmadım çünkü gerçekten de söyleyecek hiçbir şeyim yoktu. Ayrıca kadınım la telefon randevum vardı ve bunu kaçırmaya hiç niyetim yoktu.

“Ne istiyorsun, Stone?” diye patladım.

“Sadece kurul toplantısında olmayı düşünüp düşünmediğini soracaktım, o kadar.” David’in sözcüklerinde doğal bir merak vardı ama kara gözlerinde yansıyan kesici bakışı ya da dudaklarında oynayan o alaycı küçümsemeyi görmek zor değildi. Sağ elimi yumruk yaptım. O pis herifi yere sermek ve o kendini beğenmiş sırtışını yerden kazımak istiyordum.

“Neden gelmeyeyim ki?” diyerek içimi çektim ve özel asansörümün düğmesine onun yüzünü hayal ederek yumruk attım.

“Son zamanlarda sürekli kayıplara karıştığım için emin olmadım. Bu görüşmeyi kaçırmak istemezsin Crawford. İnanılmaz eğlenceli olacak.” Dişlek sırtışını takındı ve çekip gitmeden önce bana göz kırptı.

Eğlenceli. Bu dingil gerçekten de onu öldürmekle tehdit ettim diye şirketten dışlanacağımı mı sanıyordu? İnsanlar böyle şeyleri her gün söylüyor. Belki işyeri ortamı için uygun olmayabilir ama şirketimi onun gibi birinin ellerine teslim etmem için yeterli sebep olmadığı da kesindi. Ayrıca onun sözüne mi, yok-

sa benim sözüme mi inanacaklardı? Ayrıca o sırada üstünde kayıt cihazı olmadığına da emindim.

Delinin teki gibi eve fırladım. İğne atsan yere düşmez trafikte ne kadar deli bir hızla gidilebilirse tabii. O kadar uzun süre limuzinin arkasında oturmak beni çıldırttı. Yemin ederim, arabada Lanie'nin kaçamaklarımızdan kalma leziz kokusunu alabiliyordum.

Bütün hayatım boyunca ev dediğim o bomboş malikâneye girince, boşluk ve özlem yeniden her yanıma sardı. Lanie'nin bir yeri bütün canlılığıyla doldurmak gibi bir huyu vardı, buna karşın bana her zaman sanki gezegende sadece ikimiz varmışız gibi hissettirmeyi de başarıyordu. Ve bu kahrolasica evi biraz doldurmamız gerektiğini düşünmeye de bayılıyordum. Bilirsiniz, insanlık adına falan. İşte o an kafama dank etti: Ondan çocuk istiyordum. Bir sürü, bir sürü çocuk.

Lanie'yle en son konuştuğumuzda, birbirimizi bir sonraki görüşümüzde bana sağlam bir egzersiz yaptıracağını iddia etmişti. Bu düşünce beni güldürmüştü. Asıl obur kendisi olup çıkmıştı. Bir zamanlar bakışlarımın altında titreyen bir kedicikken, iştahını bastırma ihtiyacı nedeniyle fütursuzlaşan ve cüretkârlaşan bir kaplana, parlak bir yırtıcıya evrimleşmişti. Durum tersine dönmüştü. Şimdi o yırtıcıydı, ben ise av olup çıkmıştım.

Şey, aslında pek değil ama bu onu daha maceracı hissettirecekse böyle düşünmesine izin vermeye istekliydim. Ne istediğini bildiği ve ben gönüllü katılımcı olsam da onu almaktan utanmadığı için onu takdir ediyordum.

Onun aramasını beklerken bir şeyler atıştırdım ve duş yaptım. Telefon çaldığında henüz banyodan çıkmıştım. Odanın diğer ucundaki telefona atlayacağım diye havlumu düşürdüm ve garip bir pozisyonda yatağa zıpladığımda çırılçıplaktım. Kahretsin, canım yanmıştı.

“Ah, lanet olsun! Kahretsin!” Evet, telefonu açtığımda ağızımdan çıkan ilk sözcükler bunlardı. “Hey, Kedicik.”

“Sorun ne?” diye sordu Lanie. Sesinde endişe vardı.

“Galiba organımı kırdım,” dedim sırtüstü uzanırken.

Lanie hattın diğer ucunda kıkırdamasını bastırmaya çalıştı. “Neyle meşgulsün? Kamış egzersizi mi?”

“Evet,” diye güldüm esprisine karşılık vererek. “Sadece organım sertleşmeyi reddediyor, o kadar.”

“Ay, zavallı bebeğim,” diye mırıldandı. “Öpeyim de geçsin mi?”

Organım sımsıkı bir tasmaya bağlı olmasaydı eminim telefondan girip ona uzanmaya yeltenebilirdi.

“Sen acımasız bir şıllıksın. Ağızını becermekten daha çok istediğim bir şey olmadığını gayet iyi biliyorsun. Şimdi düşününce bile sertleşiyorum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir halt yok.”

“Ah, orasını bilemem.” Sesi boğuk, baştan çıkarcıydı. İşimi hiç kolaylaştırmıyordu. “Üstünde ne var?”

Kısık bir sesle, “Yatakta uzanıyorum. Sence ne olabilir?” diye sordum; çıplak yatığımı bildiğini biliyordum.

“Hımm, göster bana.”

“Ne?” diye sordum şaşkınlıkla.

“Telefonuna bak.”

Komodinin üstündeki telefonum titrediğinde uzanıp kaptım. Sahiden de kadınımdan bana bir mesaj gelmişti. Açtığımda neredeyse yataktan düşecektim. Anadan doğma halde karşımdaydı, hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. Yatak başlığına yaslanmıştı, gür saçları omuzlarına dökülüyordu, göğüsleri dolgun, meme uçları dikti. Dizlerini kaldırıp iki yana açmış, bana bacak arasındaki hassas pembe noktanın büyüleyici bir görüntüsünü sunuyordu. Ve gözleri. Tanrım, gözleri kısılmıştı ve o etli altıdağını, benim dokunuşum için yanıp tutuşuyormuş gibi ısınyordu.

“Ben benimkini gösterdim. Şimdi sen de seninkini göster,” dedi mırıldanarak.

Göremese de duyabileceğini bildiğim bir gülümsemeyle, “Ah, demek oyun oynamak istiyorsun, öyle mi?” diye sordum.

“Oyun oynamak istiyormuşum gibi mi geliyor?” Bir anda bir tuş sesi ve ona hediye ettiğim Crawford kurşununun o kendine özgü titremesini duydum. “Sana ihtiyacım var. Daha fazla bekleyemeyeceğim. Boşalt beni, Noah.”

“Tanrım...” Gerçek beden parçalarımla değil de lanet olasınca bir makineyle olmak zorunda olsa bile onu boşaltmaktan büyük mutluluk duyacaktım. “O benim kurşunum mu, Kedicik?” diye sordum. Duyacağım cevaptan emindim.

“Hayır, ama bu seninki.” Bir başka tiz sesli titreme sesi, öncekinin boğuk mırıltısına katıldığında kaşımı kaldırdım.

“Peki diğeri neymiş, Lanie?”

Kıkırdadı. “Dez bugün beni bir dükkâna götürdü. Yetişkin-

lere özel bir dükkân. Burada öyle bir yer olduğunu bile bilmiyordum. Muhtemelen arka sokaklardan birinde olduğu için.”

“Vibratör mü satın aldın?” Ait olduğu yere yani yatağıma döndüğünde o pislik şeye ihtiyacı olmayacaksa da, mağazada satılan en iyi şeyi almak için ona verdiğim kredi kartını kullanmış olsa iyi ederdi. Gerçek veya sahte, hiçbir organ, ben kadınının ihtiyaçlarını gayet iyi bir şekilde karşılar durumdayken onun yanından yöresinden geçemezdi. Crawford kurşunu bir istisnaydı çünkü o sadece bir ilaveydi, bir ikame değil.

“Evet. Tabii ki, seninkinin büyüklüğünün yakınından bile geçmez ama sonuçta seninle olamadığımdan böyle idare etmem gerekecek.”

Evet, egomu normal boyutunun on katına çıkarmıştı. Sadece onu da değil.

“Onunla ne yapacağımı söyle, Noah. Kendimi nasıl iyi hissedeceğimi söyle. Şimdi orada seninle olsaydım bana ne yapardın?”

Ceptelefonumdaki görüntüsünü süzerken tam olarak ne yapacağımızı biliyordum. “Seni bu yatağa bir güzel atıp yüzümü o muhteşem baldırlarının arasına gömer ve kendime bir ziyafet çekerdim. Burada olsaydım işte bunu yapardım.”

Telefonda inilmediğinde organım karnıma kadar çıktı. Lanet olsun, bu kadın beni tersyüz ediyordu.

“Ama yatağımda çıplak uzanmadığın için idare etmek zorundayız. Bu akşam için vibratör benim organım rolünü üstlenecek. Onu küçük ben gibi göreceğiz. Onu bir kenara koyup kurşunu almanı istiyorum, Kedicik. Onu vücudundan aşağıya

kaydır ve hemen klitorisinin üstüne yerleştirir. Üstünde tutma. Koy oraya.”

Yeniden inledi, besbelli hafif titreşim sinir uçlarını harekete geçiriyordu.

“Orada kalsın. Onu ne kadar çok aşağıya itmek istesen de bunu yapma,” diye talimat verdim. “Şimdi o güzel göğüslerini avuçlarına al ve okşa. Tanrım, çok iyi hissetmiyor musun? Parmaklarını benim için yala, Lanie. Göğüslerini sıkıştırıp birbirine doğru it, ıslak parmaklarınla o dik, küçük meme uçlarıyla oyna ve onları çek. İşte dudaklarım, sıcak ve ıslak; emiyor ve oynuyor. İkisi arasında gidip geliyorum, dilim onlara vuruyor ve daireler çiziyor; sonra ikisine de aynı anda. Tırnaklarınla meme uçlarını sıyr. İşte dişlerim. Kahretsin, onları ısırmayı deli gibi istiyorum. Beni hissediyor musun, Kedicik?”

“Ah, Tanrım, evet.”

“Lanet olsun, böyle söyleyince...” Gözlerimi yumduğumda, bedeninde dolanan ellerini adeta görebiliyordum. Bunu en kısa zamanda önümde yapmasını sağlamam gerektiğini kendime hatırlatacaktım. O küçük oyuncakıyla kendini tatmin etmesini izleyebilirdim. Belki de onu atmasına izin vermemeliydim.

“Benim için kendine dokun. Parmaklarını vajinanın dudaklarının arasına kaydır ve ne kadar yumuşak ve sıcak olduğunu hisset.” Onunla oynamaya devam ettim. “Benim için ıslandın mı, Lanie?”

İnledi. “Hem de nasıl.”

Sesim kendi kulaklarıma derinden, boğuk geliyordu. Kan damarlarımda pompalanıyor, doğrudan sertleşmiş organıma gi-

diyordu. “Aferin, Kedicik. Küçük beni ağzına al. Organımı emmeni istiyorum. Beni o daracık vajinanın içine kaymam için ıslat ve hazırla.”

Hattın diğer ucundan gelen mırıldanma boğuklaştığında ondan istediğim şeyi yerine getirdiğini anlamıştım. Islak emme sesleri iştahlı tatmin iniltilerine karışıyordu ve ne halt ettiğini hayal etmek yerine gerçekten görmek istiyordum.

“Bu yeterli, Lanie. Beni kışkandırmak istemezsin, değil mi?”

“Öyle yaparsam beni daha sert becerecek misin?” Sesi alaycıydı, cevabımın evet olmasını umuyordu.

“Seni sert becerdiğimde hoşuna gidiyor, değil mi?”

Lanie hattın diğer ucunda mırıltılar çıkardığında, sırf bu ses bile nefesimi ivmelendirmeye yetti. Organım olabildiğince sertti ve kısa bir süre sonra bu yükün birazını boşaltamazsam bir kan damarını falan çatlatabileceğimden korkuyordum. O noktada elim artık kendi kendine hareket etmeye başlamıştı, aletimi sıvazlamaya başladım.

“Vajinam sana çok iyi hissettirdiğinde kendini tutamaman çok hoşuma gidiyor.”

Kadınının ağzından vajina sözünü duymak bende manyakça bir etki yaratıyordu. Göğsümden bir kükremler yükseldi ve kenetlediğim dişlerimin arasından döküldü. “Bir daha söyle.”

“Neyi?”

Neyi duymak istediğimi gayet iyi biliyordu. Benimle oynuyordu ve biraz keyfim kaçmıştı. Bunun en büyük nedeni onun yanında olamamak, üstelik porno film setindeki bir nem-

fomanyak kadar azgın olmamdı. “Ne olduğunu biliyorsun. Bir daha söyle.”

“Vajjiiinaaaaa.”

“Lanet olsun, kadın. Şimdi burada olsaydın sana bir gram merhamet etmezdim. Seni öyle fena becerirdim ki gözlerinde yıldızlar çakardı.” Her bir sözcüğümün arkasındaydım.

“Şimdi kim oynuyormuş acaba? Şimdi ne yapmamı istiyorsun, Noah?”

Ah, tabii. Elinde vibratör vardı. Bu düşünceyle zihnimde pek çok farklı yere gidebilirdim. Bunlardan birini söyleyiverdim.

“Aç onu, Kedicik. Ellerinde titreştiğimi hisset. O ıslak vajinanın dudaklarının arasına organımın başını yerleştirmeni istiyorum. Beni ıslaklığına batır.”

“Hımm, bu çok iyi hissettiriyor.”

Telefonu omzumla çenemin arasına sabitleyip komodinin çekmecesine uzandım ve kayganlaştırıcıyı buldum. Sonra avucuma büyük bir miktar sıkarak şişeyi kenara atıp organımı sıvazlayan elimi izledim.

“Beni orada hisset, deliğine organımla dokunuyorum. Senin için hazırım. Seni sert ve hızlı becereceğim. İsmimi haykırmanı istiyorum.”

“Tanrım, evet, Noah,” diye inledi, nefes alışverişleri benimkiler gibi hızlanmıştı.

“Dizlerinin üstüne otur, Kedicik. Bunu benim için yapar mısın? Telefonun hoparlörünü açmanı istiyorum. Dizlerinin üstüne otur ve boşta kalan elinle yatağının başına tutun.”

Hattın diğer ucundan bir hışırtı duydum, sonra da artık

daha uzaktan gelen sesini. “Tamam, şimdi?”

“Organımın üzerine bineceksin, Lanie. Bacaklarının arasına bir yastık koy ve o zımbırtıyı üstüne yerleştir. Şimdi bacaklarını açarak aşağıya in, ta ki onu deliğinde hissedene kadar.”

“Seni delicesine istiyorum,” diye sızlandı.

“O zaman, al beni. Organımın üzerine otur ve üstümde sertçe inip çık, istediğini yap.” Bu duyguyu onunla hissetmeyi isteyerek organımın başını başparmağımla işaretparmağımın arasında sıktım, sonra geri kalanını elimden iterek kalçalarımı yukarı kaldırdım.

Gözlerimi kapatıp onun içine girdiğimi ve bunun nasıl bir duygu olduğunu hayal ettim. “Ah, kahretsin, Lanie. Çok iyi hissediyorum. Bunu sevdin mi?”

“Çok *kalınsın*,” diyerek son sözcüğü vurguladı.

“Kedicik, kahrolasica arabaya atlayıp seni kaçırmak için Hillsboro’ya gelmeden önce böyle şeyler söylemeye bir son vermelisin.” Bunu yapmama resmen ramak kalmıştı.

“Kalın organını da yanında getirecek misin?”

Sözcükleri beni delirtiyordu. Organımı sıvazlarken ellerimle iyice sıkıyordum, kayganlaştırıcı avucumun uyguladığı sürtünme nedeniyle ısıniyordu. Gözlerimi yumdum ve elimi onun vajinası olarak hayal ettim. Kalçalarını üstümde hareket ettirirken kasılıyor, sonra gevşiyordu.

Onun bana yukarıdan baktığını görmek istiyordum. Ağzı hafifçe aralanmış, tırnaklarını göğsümdeki kaslara geçirmişti. Saçları etrafımıza bir perde çekiyordu. O küçük tepeciği kasığıma sürterken kalçaları dalgalanıyordu.

Hattın diğer ucunda inledi, sızlandı, ev halkının dikkatini çekmemek için sessizdi ama sersemlediğini anlayabiliyor, daha fazlasına ihtiyacı olduğunu hissediyordum.

“Sür beni, Lanie. Daha sert.” Poposunun baldırlarıma indiğini, memelerinin hareketleriyle uyumlu bir ritimle zıpladığını hayal ettim. Elim hızlandı ve dudağımı öyle sert ısırdım ki kanadığından emindim.

Sessizce, “Çok iyi hissediyorum,” diye inledi. Nefes alış-verişlerini, altındaki vibratörün üstünde inip kalkarken yatak başına hafifçe vurduğunu duyabiliyordum.

“Bekle, Kedicik. Biraz daha,” dedim, neredeyse boşalmak üzereydim.

“Noah, sana ihtiyacım var. Lütfen,” diye yalvardı son noktaya ulaşmak için kıvranırken. “Bana daha fazlasını ver.”

“Sana her şeyi vereceğime söz verdim. Hatırladın mı? Sana bunun sözünü vermedim mi? Yatak başını bırak, Lanie. Parmaklarını kullan. O noktayı, daha fazlasını isteyen o küçük noktayı bul. Parmaklarınla ona dokun ve sana söylediğimde onu çimdikle.”

Nefesleri ağırlaşmıştı, hattın diğer ucundan delici bir ses yükseldi, sonra boğuklaştı.

“Şimdi, Kedicik. Çimdikle.”

“Ah, kahretsin!” Sessiz olmaya çalıştığından sesi fısıltı gibi çıkıyordu. Başının geriye düştüğünü ve orgazmının gücüyle bedeninin kaskatı olduğunu görebiliyordum.

Ve bu hayal, beni tam da ulaşmaya çalıştığım noktaya taşıdı. “İşte böyle. İşte... kahretsin...” Bir hırıltıyla boşalırken

kalçalarını yukarıya sıçradı. Organımı iyice sıktım ve başparmağımı ucuna bastırırken yoğun, kıvamlı sıvının fişkınp karnıma indiğini hissettim. Organımı tamamen boşalana kadar sıvazlarken kalçalarını düzensiz aralıklarla kalkıp iniyordu.

“Noah, hâlâ orada mısın?” dedi Lanie telefonu alıp hoparlörü kapatırken. Hâlâ nefes nefeseydi ama sesi canlı ve yumuşaktı.

Kolumu yüzüme attım ve kendimi toparlamaya çalıştım. “Evet, Kedicik. Buradayım.”

“Seni özledim.”

Evet, ben de onu deli gibi özlüyordum.

Hillsboro’ya gitmek dört saat sürüyordu; yani gidiş-dönüş toplam sekiz saat. Bu da demekti ki oraya gidip işe yetişebileceğim şekilde dönmek için yeterince vaktim vardı. Orada öylece uzanmış, gece yarısına yaklaşan saatin dakikalarını sayarken, bu hesaplamayı defalarca aklımda evirip çevirmiştım. İki saat önce yaşadığım rahatlamaya karşın, bir türlü uyku tutmuyordu. Yine. Aşk ile tutku arasında ince bir çizgi vardı ve ben ona basacak kadar tehlikeli hamleler yapmaktan korkuyordum (tabii böyle düşünmeme yol açan şey uykusuzluk denen o pis illet de olabilirdi.) Bir an evvel bir çare bulmam lazımdı ve bunun için daha iki gün beklemem gerektiğini biliyordum. Sorun, onunla geçireceğim birkaç günü uyuyarak harcamak gibi bir niyetimin olmamasıydı, bu nedenle biz bir araya gelmenin bir yolunu bulana kadar bu kısırdöngüye sıkışıp kala-

caktım. Veya delirecektim; artık hangisi önce olursa.

Yataktan çıkıp kotumu giydim ve uykuya dalmamı sağlayacak kahrolasınca bir şey, bir bardak süt veya bir teklik Patrón yuvarlamak için aşağıya indim. Aşağı kata indiğimde dikkatim dağıldı çünkü nereye baksam onun hayalini görüyordum. Kapının önünde diz çökmüş Lanie, istemediği o iç çamaşırlarını yaktıktan sonra kapıdan bir hışım çıkan Lanie, baloya giderken Sindirella misali merdivenlerden inen Lanie, onu oracıkta öfkeyle becerdikten sonra yüzünden akan yaşlarla merdivende uzanan Lanie. Bu görüntüyü aklımdan kovmak için gözlerimi yumduğum an Lanie'nin duşta yanıma geldiğini, bana suyun altında sarılırken ıslanan güzel, titreyen vücudunu hayal ettim.

Piyano odasına varıncaya dek evde dolandım ve işte oradaydı, kısa kuyruklu piyanomun üstüne yayılmıştı, derken oturakta kucağımdaydı; sevişiyorduk. Çalışma odamda, Lanie üzerinde yalnızca benim ipek kravatımla kapı pervazına yaslanmıştı.

Onu çok özlüyordum. Zihnim onun buna benzer, kimisi masum, kimisi şehvetli sayısız hayaliyle dolarken yüreğim acıyordu; güzel gülümsemesi, sonra bana benden nefret ettiğini söylediğinde takındığı o seksi sırtış, benim için art arda boşalırken yüzünde oluşan erotik ifade, beni sevdiğini söylerken sergilediği o memnuniyet; kısacası her şey. Belki o yanımda olmadan da hayatta kalabilirdim ama bunu yapmak istemiyordum.

Mesafelerin gözü kör olsun. Onu görmem gerekiyordu.

Çıplak ayaklarımla, gömleğimi giymeden antreye fırladım, yan sehpadan anahtarlarımı ve cüzdanımı kaptım ve ara-

bama koştum. Ben Hillsboro'ya, ona doğru yola çıkarken birkaç damla yağmur arabanın ön camına damlıyordu.

Manyaklar gibi gaza basıyordum. Islak yol şık bir spor araba için ideal sürüş koşulu sağlamaz ama umurumda bile değildi. Tekrar onu bırakıp dönmeden önce onu kollarıma almaya yetecek kadar zaman yaratmam gerekiyordu ve Lamborghini şu anda en uygun ulaşım aracıydı. Sonraki gün bir helikopter satın almam gerekeceğini hatırlattım kendime.

Yağmur yol boyunca gitgide güçlenerek yere inmeye başlarken lastiklerimin altındaki her bir su birikintisiyle, sileceklerin ön camdaki her bir hareketiyle kendimi Lanie'nin hayalinin derinliklerinde daha da çok kaybettim.

Onun hayali ve onu iki hafta önce annesiyle babasının evine bıraktığım gün gördüklerim bana musallat olmuştu. Kır evi, çimenlik, onun kahkahaları, yüzündeki tebessüm: tam gözlerimin önünde rüya gerçeğe dönüşmüştü sanki.

Hâlâ sesinin tınısını duyabiliyordum; beni özlerken ne kadar hüznü ve yalnız olduğunu... Sesi zihnimde yankılanıp göğsümü sıkıştırdı. Ben de onsuz hüznü ve yalnızdım. Bunun bana tasma taktığı anlamına gelmesini falan umursamıyordum. Bana tasma takılacaksa bunu ancak o yapabilirdi; bir başkası değil.

Lamborghini'yi varış noktama ulaşması için yol boyunca zorlayarak gaz pedalına bastım.

Ben boş yolda basıp giderken gece etrafımı sarmalıyor, ön farlarım önümde uzanan ıslak yolda uzanıyordu. Az kalmıştı, sadece birkaç kilometrecik, sonra onu kollarıma alabilecektim.

Sokağa girdiğimde, yağmur çoktan şiddetli sağanağa dön-

müştü bile. Lanie veya ailesini telaşlandırmamak için hemen ön farları kapadım ve evin biraz aşağısına çektim. Lanie'nin yatak odasının camından loş, titrek bir ışık süzülüyor, duvarına dans eden gölgeler yansıtıyordu. Belli ki bir mum yakmıştı. Evin geri kalanı karanlığa gömülmüştü ve sokakta in cin top oynuyordu.

Arabadan inip kapıyı yavaşça kapadım fakat galiba çok ses çıkarmıştım. Önce bir, sonra iki köpek deli gibi havlamaya başladı, ta ki kahrolasica bir sürü, etrafımı sarmış gibi gürültü çıkarmaya başlayana kadar.

Soğuk yağmur çıplak tenimi dövüyor, zalim rüzgâr onu kamçılایarak savuruyordu. Saniyeler içinde baştan ayağa sınıslam olmuştum ve çok üşümüştüm ama umurumda bile değildi. Bedenim doğanın gücü karşısında titremeye başlasa da kafamda sadece tek bir şey vardı: Kadınım. Elbette bu enerjinin binde birini planımı daha çerçeveli düşünmeye ayırısaydım bir sonraki adımımın ne olacağını bilebilirdim. Kapı zilini çalamayacağım açıktı çünkü bunu yapsaydım karşımda zamazingoma doğrulttuğu tüfeğiyle Mack'i bulabilirdim.

Lanie'nin penceresine kadar yükselen ağacı şöyle bir süzdüm ve odasına kadar tırmanma ihtimalimi hesapladım. Alt kısımda iki tane dal vardı, bu nedenle şansım epey yüksekti. Tabii ona tırmanmaya kalkışırsam.

Çıplak ayaklarım ve yosun kaplı gövde yüzünden kahrolasica şeye bir türlü tutunamadım. Tepemdeki dalı kavrayıp kendimi yukarı çektiğimde üstüne oturabileceğim kadar yaklaşmışım ama dal ağırlığımı taşıyamayıp kırıldı ve beni bir güm-

bürtüyle yere serdi. Bir an için soluğum kesildi ama bu kadar kolay pes edemezdim. Buraya dört saat direksiyon sallamıştım. Tam kalkıp bir daha deneyecektim ki perdelerin açıldığını ve yukarı kaldınlan pencerenin ardında Lanie'nin durduğunu gördüm.

Muhtemelen kırılan uzuvlarımin sesine koşan Lanie, "Noah?" diye seslendi şaşkınlık içinde. "Sen delirdin mi? Burada ne arıyorsun?"

Başımı karanlık göğe çevirdim. Yağmur damlaları gözlerime düşüyor, Lanie'yi görebilmek için gözlerimi kırıştıırıyordum. Huşu içinde kalakaldım, gözlerimi rüyalarımin kadınından alamıyordum. Saçlarını dağınık bir atkuyruğu yapmıştı, birkaç bukle yüzüne gevşekçe düşmüştü ve gözleri uykudan hafifçe şişmişti. Mükemmel bir dağınıklığı vardı ve ben onu sonsuza dek yanımdan ayırmak istemiyorum. Derken iki küçük sözcük, aniden dudaklarımdan dökölüverdi.

Bir soru değildi. Bir emirdi. Lanet olsun, bir yalvarıştı.

"Evlen benimle."

8

Balon Patladı

Lanie

Pencerede durmuş aşağıya, Noah'ya bakıyordum. Üstü çıplaktı. Gömleği, ayakkabıları yoktu, sadece o enfes vücuduna yapışmış ıslak kot pantolonu vardı. Saçları alınına yapışmış, uzun kirpikleri yağmur damlalarıyla kırışıyordu, dili altdudağından düştü düşecek küçük damlaları yakalamak için dışarı çıkmıştı. Ve bana sanki bir ilahmışım gibi bakıyordu. Yatalak bir hasta gibi görüldüğüme emin olsam da.

“Evlen benimle.”

Sözcükleri, onu yaralayıp haşat edene kadar saldırmayı sürdürmekle tehdit eden zalim rüzgârı kesip yukarıya, bana doğru süzüldü.

Kalbim, sanki şok cihazıyla hayata döndürülmüş gibiydi. Dizlerim çözüldü ve ayaklarımın altındaki zemin adeta kaymaya

başladı; dengemi kaybetmemek için pencere pervazına tutundum.

Denedim ve başaramadım.

Öne doğru sendeleyip açık pencereden aşağıya düşecektim ki tam zamanında önümdeki dala tutundum.

“Lanie!” diye haykırdı Noah, boğuk sesinden korku akıyordu.

Ona ulaşmalı, kollarına atılmalı, kendimi onunla sarmalamalıydım. Merdivenlerden inmek çok uzun sürerdi ve lanet olsun ki bu bizim için çok geleneksel kaçan bir yöntemdi. *Salla gitsin*, dedim kendi kendime. Zaten çoktan önümdeki dala da tutunmuş-tum bile. Ağaca çıkıp yavaşça sürünürken buz gibi yağmur dam-laları çıplak tenime batıyor, üzerimdeki beyaz gömlektten içeri sızıyordu. Bu, yanımda getirdiğim, Noah’nın gömleği idi.

“Boynunu kırmadan şu kahrolasınca pencereden içeri gir Lanie!” diye emretti Noah. Oysa benim onu dinlediğim nerede görülmüştür ki?

Bir daldan diğerine inmeyi başardım; kollarına atılabilmek için bir tane daha kalmıştı. İşte tam o sırada içimdeki şapşal uyanmaya karar verdi. Evet, şurada büyük bir jest yapmaya çalışıyordum ve o psikopat şıllık o çirkin, biçimsiz yüzüyle ortaya çıkıverdi.

“Ah, lanet olsun!” Ayağım kaydı.

Bedenim soğuk, sert zeminle değil de etten bir duvarla karşılaştığında yaşadığım şoku düşünün. Noah düşmemi engelle-mişti fakat hızımla ikimiz de yere yığılıvermiştik.

Kendimi toparlayıp ona baktım, burada olduğuna hâlâ ina-

namıyordum. Uzaklarda bir gökgürültüsü kükredi fakat ikimiz de sessizdik. Orada, çamurda uzanmış, birbirimize bakıyorduk. Bakışları gözlerime kilitlenmişti. Bu beklenmedik teklifinden biraz olsun pişmanlık duyup duymadığını anlamak için gözlerini inceledim.

Yoktu.

Gördüğüm şey, benim duyduğuma benzer bir arzuydu; her türlü şüpheyi dağıtan bir kararlılık, içimde duyduğum gerçektir. Bu adamı seviyordum, o da beni seviyordu ve bu doğrudur.

Çenesindeki kaslar gerilirken uzanıp yüzümü ellerinin arasına aldı. Sonra yavaşça nefes verdi ve alnımdan ıslak bir saç tutamını çekti. “Bir daha asla senden uzak olmak istemiyorum. Bunu *yapamıyorum*.” Sesi çatlamış, sarsılmıştı.

Ben de onun gibi hissediyordum ama sözcükler boğazımda düğümlenmiş, sayısız derin duyguların girdabında dönüyordu. Sözel iletişim yeteneğimin çalışmadığı aşikârdı, böylece hislerimi başka yollarla aktarmak için elimden geleni yaptım. Onu daha önce hiç öpmediğim gibi öptüm. Noah Crawford’da kaybolmuştum. Dünyadaki her şey silinip gitmişti: amansız fırtına, sabahın dördünde burada olmamız, havlayan komşu köpekleri, her şey...

Noah bizi diğer yana devirdi, şimdi ona doğru kıvrılıyor, ona yaklaşmak için elimden geleni yapıyordum. Ümitsizliğimi hissedince çıplak bacağıma kalçasına attı. Islak kot, bacak arama yaslandığında ona yapıştırdığım dudaklarımın arasından inledim. Her zaman neye ihtiyacım olduğunu biliyordu ve tıpkı söz verdiği gibi, daima benimle ilgilenecekti.

Ellerim çıplak göğsünde, kaslı omuzlarında, sert karnında dolandı: her bir noktası dokunuşumun altında ıslak ve kaygandı. Diğer bacağımlı da ona sararak onu esir aldım. Bir daha asla bırakmaya niyetim yoktu.

Bir eliyle popomu kavradı ve kalçalarını sürttü. Beni öpüşü sıcak ve talepkârdı. Dudakları en sonunda benden ayrıldığında o maharetli dili çenemden aşağıya süzülerek kulağımın ardındaki o hassas noktaya ulaştı.

Derken, bir anda durup çarçabuk geri çekildi ve bana baktı. Kaşlarını çatmış, dudaklarını aralamıştı; yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Yağmur, saçlarının ucundan gözyaşları gibi damlıyordu, bir tanesi yanağıma düşerek yüzümün kenarından kayıp gitti. Milyonlarca yağmur tanesi bize saldırıyor olsa da titrememe, tüylerimin diken diken olmasına sebep olan nedense yalnızca bu damlacıktı.

“Ne oldu?” diye sordum, neden durduğunu anlamamıştım.

“Bana cevap vermedin.”

Kıkırdayıp gözlerimi devirdim. “Noah, pencereden çıkıp bir ağaçtan düştüm, sırf sana gelebilmek için az kalsın boynumu kırıyordum. Gerçekten bir şey söylememe ihtiyacın var mı?”

“Şey, evet, aslında var.” Yüzündeki ifade çok içtendi. “Senden karım olmanı, çocuklarımı doğurmanı, beraber yaşlanmamızı istiyorum. Senden benimle evlenmeni istiyorum, Delaine Marie Talbot. İyi günde, kötü günde. Hastalıkta, sağlıkta. Ölüm bizi ayırana dek. Bu, hayatının geri kalanında yapmak isteyeceğin bir şey mi?”

Yüzüme yayılan şaşıl sırtışı bastırmak için dudağımlı

ısırdım ve soğukkanlı bir havayla omzumu silktim. “Olabilir.”

O mükemmel, bembeyaz dişlerini göstererek bana gülümsedi. Onları yalamak istiyordum. “Olabilir demek.”

“Sana deli oluyorum, Noah Crawford. Ve bunun nedeninin beni cidden delirtmen değil de sana âşık olmam olduğundan da eminim. Yani evet. Bu, hayatımın geri kalanı boyunca yapmak isteyebileceğim bir şey.”

“Yani, evet mi?”

Israrı karşısında kahkaha attım. “Evet, Noah.”

Rahatlamıştı, gülümsemesi ıslıl ıslıldı. “Tamam. iyi.”

Parmaklarımı ıslak saçlarından geçirdim. “Çok iyi.” Gözlerim yüz hatlarında gezindi. Ela gözlerinde öyle çok aşk ve şefkat vardı ki... Mutluydu ve bunu ona ben yapmıştım.

Biçimli çenesine dokunduğumda, parmaklarımın altında kasıldığını hissederek yumuşak dudaklarına dokundum. Noah gözlerini kapatıp parmak uçlarımı öptü ve ben çenesine inerken boynunu eğdi. Aşağıya kayıp âdemelmesini hafifçe okşamaya başladım. Boynu kalın ve kaslıydı, teninin altındaki atardamar o mükemmel vücuduna akıttığı yaşam özüyle atıyordu. Bu adamın bu kadar güzel olması neredeyse haksızlıktı ama şikâyet etmiyordum, çünkü o sonsuza dek benim olacaktı.

“Seviş benimle.”

Noah gözlerini açtı ve sorgulanamaz bir kararlılıkla, “Her zaman yaparım ama bu yağmurun altından kalkmamız gerek.” Ayağa kalkıp beni yukarı çekti. “Mack muhtemelen hayalarımı kopartacak.”

Bütün sızlanmalarına rağmen kolları, omuzlarımı sardı,

beni kendine bastırıp ön kapıya doğru götürdü. O, kapı kolunu açmaya çalışırken kafama dank etti. Pencereden indigim için kapı kilitliydi.

"Ee, kapı kilitli," dedim ona. Malumunı ilanı.

"Şey, o ağaçtan tırmanamayacaksın. Orası kesin." Bir başka yol bulmak için etrafına bakındı. "Arka kapı?"

"Kilitli."

Arabasına baktı. "O zaman seni içeri almalamı için onları ara. Cep telefonumu alayım..." Derken sözünü yarıda kesip bir küfür savırdı ve ellerini ıslak saçlarından geçirdi. "La net olsun! Ben tam bir beyinsizim. Telefonum evde kaldı."

"Bu kadar yolu telefonun olmadan mı geldin?"

"Telefonum, ayakkabılarım, gömüğüm olmadan," dedi yüzünde şeytani bir parlaklıkla. "Pantolonum zaten üzerinde olmasaydı onu da giymezdim. Beni ne kadar delirttiğini anladın mı?"

Parmak uçlarında yükselip burunumun ucunu öptüm. "Tamam, durumu bir gözden geçirelim. İkimiz de yarı çıplamız, hava karanlık, yağmuru yağıyor, içeri girmek için bir yolumuz yok ve ben seni istiyorum... *şimdi...* gel benimle."

Elinden tutup onu verandanın basamaklarından indirerek evin yanındaki küçük ağaçlığa götürdüm.

"Nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin," dedim muzip bir gülümsemeyle.

Gür ağaçların sınırından içeri adım atınca, onu orta kısımdaki açıklığa götürdüm. Durup ona bakarken bizi yağmurdan koruyacak bir bariyer oluşturan bol yapraklı ağaçları işaret ettim.

“Şimdi ne yapacağız?” diye sordu ben ona yaklaşırken.

“Şimdi,” dedim kot pantolonunun düğmelerini açarken. “Sen fena halde nezle olmadan önce şu ıslak pantolonu üstünden çıkaracağız.”

Noah içini çekti ve gömleğimin üst düğmesine uzandı. “Böyle olmasına izin vermemek gerek tabii, değil mi?”

Başımı iki yana salladıktan sonra uzanıp boynunda atan damarının bulunduğu noktayı emdim, bir yandan da üstümüzdeki-lerden kurtulmaya çalışıyorduk. Bütün engelleri alt edince Noah beni kaldırdı, bacaklarımı beline doladım ve dudaklarımız yeniden buluştu.

Dilim onunkini ararken, elim göğsünden karnına indi ve bedenlerimizin arasında sıkışmış olan organına ulaştım. En sonunda ona dokunduğumda inleyerek başını geriye atıp boynunu ve omuzlarını gözlerimin önüne serdi. Tek bir saniye bile harcamak istemiyordum; leziz tenini dilimle, dudaklarımla, dişlerimle kat ettim. Organı elimde titanyum gibi pürüzsüzdü. Onu kendime bastırıp ıslaklığıma buladım.

Sonra elleri kalçalarımı kavradı ve ben onu içime sokarken beni yukarı kaldırdı. Tıpkı her zamanki gibi, tıpkı her zaman yapacağı gibi beni tamamen doldurdu. Bedenlerimiz sanki bir yapbozun parçaları gibi birbirine kenetlenirken ikimiz de inledik. Haftalardır ilk kez gerçeğiyle asla boy ölçüşemeyecek sentetik bir şey yerine onun üstündeydim.

Noah saçlarındaki tokayı çıkardıktan sonra başını eğip dudaklarıyla meme ucumu kavradı. Dişleri sertleşmiş tepecigi sıyrırken, dudakları emiyor, dili çıldırıcı bir hızla gidip geli-

yordu. Kalçalarını arkaya doğru çıkarıp onu tamamen içine aldım ve gıdıp gelmeye başladım. Birbirimize aşk sözçükleri fırlatırken yavaşça, ağır ağır seviştik.

Zirveye ulaşmamız fazla sürmedi. Birbirimizden o kadar zaman ayrı kalmak ikimizi de çok yaralamıştı. Ayrıca ilişkimizin aldığı yön, âşık olduğumuz, ruh ikizimizin yanında bir ömür geçme vaadi, bizi öyle bir noktaya getirmişti ki, tek istediğimiz şey birbirimizde kaybolmaktır.

Kaybolmanın güzel yanları vardı.

Çok geçmeden onun kollarındaydım, bedenlerimizin ısı ihtiyacımız olan sıcaklığı bize veriyordu. Tamamen bitmiştik, bütünüyle doyuma ulaşmıştık.

"Gitmem gerek," diye fısıldadı Noah gönülsüzce. "Bunu yapmak istemiyorum ama Stone bir halılar karıştırıyor, pazartesi çünkü kurul toplantısından önce bir işgünü daha kaçırmayı göze alamam."

Toparlanıp ona yumuşak bir öpücük verdim. "Sorun değil. Anlıyorum."

Elleri ıslak saçlarını omzularından çekerken yüzümü ellerinin arasına alıp beni uzun uzun öptü. Geri çekildiğinde resmen sızlandım.

"Seni içeriye sokmanın bir yolunu bulmalıyız."

Omzumu silktim. "Sen git, ben kapıyı çalarmı."

"Ee, sonra? Üzerinde benim gömleğimle nasıl kapıda kaldığını sorunca Mack'e ne söylemeyi düşünüyorsun, sorabilir miyim? Bu arada gömlek de yakıyor, söylemeden geçmeyeyim."

"Babamı takma sen. Ben hallederim," dedim. Aklımda du-

namı ona nasıl açıklayacağımı da en ufak bir fikir yoktu ama bir şey bulacaktım. “Hey, ben müstakbel Delame Crawford’um. Senin pratik zekândan biraz bana da bulaymıştır herhalde, değil mi?”

Noah dudaklarını ısırı, gözleri benim dudaklarındaydı. “Tanrım, ne güzel sözcükler.” Bana sunsı sarılıp dudaklarına iştahlı bir öpücük kondurdu.

Dakikalar sonra, Noah’ın işe geç kalınamak için Muhtesem Popo’yu pantolonuna sokması için dil döktükten sonra, kendimi ailemin verandasında kapıyı yumruklarken buldum. Beklediğim gibi, Mack uyuklu gözlerle kapıyı sertçe çekip açtı. Beni karşısında görünce gözleri irileşti.

“Lanie? Geçenin bir yarısı yağmurun altında ne arıyorsun?”

Yanımdan geçip içeriye girdim. Kapıyı kapayıp bir cevap bekleyerek bana döndü.

Annem de uykusundan uyanmış halde koridorda belirdi. “Neler oluyor?” diye sordu gözlerini ovuşturarak. Kapı çerçevesine yaslanırken son derece sağlıklı görünüyordu.

“Ben de zaten bunun cevabını arıyordum,” dedi Mack gözlerini benden ayırmadan. “Lanie?”

Onlara doğruyu söyledim.

“Noah geldi ve bana evlenme teklif etti.”

“Ne yaptı, ne yaptı?” Faye’in gözleri heyecanla açılırken yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

Babam da onun gibi, “Ne yaptı, ne yaptı?” diye sordu ama sesi hiçbir şekilde anneminki kadar heyecanlı değildi.

Ona dönüp başımı yukarı kaldırdım. “Bana evlenme teklif etti, ben de, evet, dedim.”

“Bu harika!” diye haykırdı annem gelip bana sarılarak.

Mack bezginlik içinde, elleriyle yüzünü ovuşturdu. “Peki, nasıl oldu da dışarıda yağmurun altında kaldın?”

“Yanına gitmek için ağaçtan indim,” dedim gerçekçi bir havayla.

“Ah, bu çok romantik.” Annem rüyalara dalmış gibiydi.

“Bu çok aptalca!” diye çıkıştı Mack. “Boynunu kırabilirdin, genç hanım. O nerede?”

“Of, Mack, kapa çeneni,” dedi annem imdadıma yetişerek. “Bu harika bir haber, bunu mahvetmene izin vermeyeceğim.”

Annemin romantik bir evlilik teklifi almadığını biliyordum. Anlattığına göre Mack onu bir yere götürmüş, ona dönüp şöyle demişti, “Dünya evine girmek ister misin?” Annem de ona, “Olur,” deyince Mack de, “Eh, iyi madem” demiş ve arabayı çalıştırmıştı. Annemin bundan şikâyet ettiği yoktu, böyleydi onlar işte. Tıpkı Noah’nın teklifi ve benim kabul etmem gibi; *biz* de böyleydik işte.

“Hadi, kahve içelim,” dedi annem beni mutfığa sürükleyerek. “Bana her şeyi anlatmalısın.”

Babam pes ederek gözlerini devirdi. “Ben yatağa dönüyorum.”

Fırtına en sonunda dinip de ufukta güneş belirdiğinde, Faye ile birlikte hâlâ mutfaktaydık. Ona bütün hikâyeyi anlattım, yan taraftaki saçaklı ağaçların altında seviştiğimizi bile. Sanki bir çocukmuş da ona Noel Baba’yı anlatıyormuşum gibi bütün söz-

cüklerimi dikkatle dinledi.

“Yüzüğüne bakayım,” diyerek elimi kaldırdığında parmağımın boş olduğunu gördü.

Omzumu silktim. “Aniden oldu. Ayrıca yüzüğe falan da ihtiyacım yok.”

“Lanie, Noah Crawford’dan bahsediyoruz. Kesinlikle bir yüzük verecek sana.”

“Benim için hiç önemli değil. Beni sevdiğini bilmek yeterli.” Gerçekten öyleydi. Hiçbir zaman gösteriş budalası bir tip olmamıştım ama annem haklıydı: Noah bana kesinlikle bir yüzük verecekti. Sadece devasa veya aşırı pahalı bir şey olmamasını umuyordum. Kahretsin, parmağıma kraker kutusundan yuvarlak bir kraker taksa da bana uyardı. Polly ile Lexi muhtemelen uyuzluk yapacaklardı ama umurumda değildi.

Annem elimi eline alırken, “Bebeğim,” dedi içtenlikle. “Ona gitmelisin. Burada kalamazsın.”

“Anne, bunu dert etmiyor,” dedim lafını bölerek. “Sen iyi olduğun zaman döneceğim.”

“Şimdi kulaklarını dört aç Delaine Talbot,” dedi otoriter anne sesiyle. “Ben gayet iyiyim. Hatta hiç bu kadar iyi olmamıştım. Artık hayatını ben ve babanla geçirmeyi bırakman ve gidip kendininkini yaşamaman gerekiyor. Bu adam sana deli oluyor, sen de ona deli oluyorsun. Git. Israr ediyorum.”

“Beni kovuyor musun?” dedim sahte bir öfkeyle.

“Evet, aynen,” dedi bana katılarak. “Her şeyini toparla ve defol git bu evden.”

Kahkahalara boğulup birbirimize sarıldık. En sonunda

Noah'yla kavuşacağımız için içim içime sığmıyordu. Casus da bu beklentiyle deli gibi heyecanlanmıştı. O ve Süper Kamış kavuşacaktı ve mutluluğun önündeki tek engel Casus'un Muhtem Popo'ya duyduğu takıntıydı. Gelgelelim, bir şekilde bunun bir çaresine bakacaklarını, Casus'un iki aşkının da keyfini süreceğini biliyordum.

Noah sağ salım döndüğünü ve işe doğru yola koyulduğunu haber vermek için beni aradı. Eve, yanına geleceğimi ve bizimkilere evlilik meselesinden bahsettiğimi ona söylememeye karar verdim. Yanına gidip ona bunu açıkladığımda yüzündeki şaşkınlığı görmek istiyordum.

O uyuşuk Dez'i ailesinin evinden arayıp bir güzel uyandırdım ve güzel haberi verdim. Yaklaşık üç dakika boyunca onu uyandırdım diye söylenmelerini dinledikten sonra en sonunda lafını böldüm ve baklayı ağzımdan çıkarıverdim.

Bana söylediği ilk şey, "Ve herhalde benim baş nedimen olmamı istiyorsun, öyle mi?" oldu.

Kayıtsızlığına güldüm. "Çok meşgul değilsen çok sevinirim."

Dez içini çekti. "Sanırım bunu yapabilirim ama gelin partisinde kesinlikle striptizciler olacağımı bilsen iyi edersin."

Yani bekârlığa veda partisinde mi?"

"Evet, onda da."

Güldüm. "Hey, sonuçta hepsiyle yattın, bari indirim falan alıyor musun?"

"Aynen öyle, indirim yapsalar iyi olur." O da gülmeye başladı, sonra bir anda ciddileşti. "Senin için çok mutluyum, Lanie.

Ancak yine de işleri berbat ederse onun zamazingosunu yakarım."

"Ay, çok incesin. Şimdi kaldır poponu da buraya gel. Beni Chicago'ya götürmen lazım."

"Vardiyam gece başladığı için şanslısın," diyerek püfledi. "Birazdan yanına damlıyorum, şekerim."

Tam eşyalarımı toparlamış onları ön kapıya taşıyordum ki, mutfığa girdim ve babamı oturmuş, öğle yemeğini yerken gördüm. Hüzün dolu gözlerini kaldırıp bana baktı ve dikkatini sandviçine verdi.

Üzgün olduğunu ama annem hatrına dilini tuttuğunu biliyordum.

"Baba?" dedim mutfığa gidip yanına otururken.

Gırtlığını temizleyip kayıtsız görünmeye çalışarak arkasına yaslandı. "Aklından neler geçiyor, tatlı kızım?"

"Ben gayet iyi olacağım, biliyorsun değil mi?"

"Sana bildiğim şeyi söyleyeyim," dedi kollarını korumacı bir şekilde göğsünde birleştirerek. "Hiçbir şey. Bildiğim şey bu. Üniversiteye gidiyorsun, durduk yere banka hesabımızda para beliriyor, anneni eyaletteki, hatta ülkedeki en iyi kalp cerrahı ameliyat ediyor, derken sen paradan bol bir şeyi olmayan bu adamla çıkageliyorsun ve küçük kızım bir anda bu adamla evlenmek için kaçıp gidiyor. Kahretsin, benim rızamı istemedi bile. Şimdi söyle bakalım. Burada beni endişelendiren şey nedir?"

"Bana güvenmek zorundasın. Artık küçük bir kız değilim. Ne yaptığımı biliyorum."

Başını çevirip pencereden baktı, sonra yeniden içini çekti.

“Onu seviyor musun?”

Elimi omzuna koyduğumda dönüp bana baktı. “İnanamam, yacağın kadar çok. Ve o da beni seviyor; çok, çok fazla.”

Bir süre sessizliğe gömüldük, en sonunda şöyle dedi: “Biliyor musun, minicik bedenini ilk kez kucağıma aldığımda seni, bu zalim dünyanın karşına çıkaracağı her şeyden korumaya yemin etmiştim. Ancak mutluluğuna engel olacak kadar korumacı olmayacağıma da yemin etmiştim.”

İçtenliğimi gözlerimle iletmeye çalışarak, “Noah beni mutlu ediyor, baba,” dedim. “Onsuz çaresizim. Hayatımı onu severek ve beni sevmesine izin vererek geçirmek istiyorum ama senin iznin olmazsa asla gerçekten mutlu olamam. Beni kolunda mihraba götürmeni ve onunla güvende olacağımı bilerek Noah’ya vermeni istiyorum. Onay veriyor musun?”

Mack bakışlarını masaya indirip bir patates cipsi aldı ve omzunu silkti. “Galiba ama çizgiyi bir milimetre bile aşarsa onun poposunu kum torbası gibi tekmelerim,” dedi ve patates cipsini ağzına attı.

Kollarımı boynuna doladım ve ona sımsıkı sarıldım. “Teşekkürler, baba! En çok seni seveceğim.”

Kırmızı Lotus’un kapılarından girdiğimizde, “Vay canına!” dedi Dez nefesi kesilmiş halde.

Lobideki şatafatlı eşyalara bakınarak, “Vay be... bu çok etkileyici,” dedim. “Müstakbel kocamın hali vakti cidden yerinde.”

“Şu anda senden çok nefret ediyorum,” dedi Dez gözlerini kıskançlıkla irileştirerek. “Unutma ama senin olan benimdir.”

“Bu benim olmayacak, Dez.” İleride Polly’yi gördüm; el sallayıp bizi yanına çağırdı. “Noah’dan aşkı dışında hiçbir şey istemiyorum. Ve bir de belki, hayır kesinlikle, vücudu dışında.”

Yanına vardığımızda, “Tebrikler!” diye haykırdı Polly. kollarını bana dolayıp sımsıkı sararken. Bu kadar ufak tefek bir şey olmasına karşın gerçekten çok güçlüydü. Herhalde karıncaların ağırlıklarının elli katı fazla şeyleri taşıyabildikleri doğrudur.

Polly ona da aynı şeyi yaptığında, bir an Dez’in ona bıçak çekeceğini düşündüm ama neyse ki Polly elini çabuk tuttu. Gerçekleştiğinde gözlerinde heyecan vardı. “Hadi, gel. Seni yukarıya, nişanlının yanına götürelim.”

Bizi bir asansöre götürdü, içeri girerken Noah’nın odasının bulunduğu düğmeye bastı. Yukarı çıkarken düğün hakkında sorular sorup durdu: Planlamayı kim yapacaktı, yemeklerden kim sorumlu olacaktı, tarih neydi? Liste bitmek bilmiyordu. Sorduğu her soruya, “Bilmiyorum” dediğimde, çileden çıktığı yüzünden anlaşılıyordu.

“Polly, bana evlenme teklif edeli daha birkaç saat oldu. Düğün planlamaya zamanım mı oldu sanki?”

“Üff,” dedi eliyle beni savuşturarak. “Tatlım, ben düğünümü üç yaşından beri planlıyorum.”

Nedense bundan şüphe duymuyordum.

Asansörün zili çalarak gideceğimiz yere geldiğimizi duyurduktan sonra kapılar açıldı ve çıkuk. Polly’yi koridorda takip ederken, insanların sanki defileye çıkmışız gibi durup bize bak-

tıklarını fark ettim. Bu yüzlerin bazılarını balodan hatırlıyordum ama yine de bu beni biraz huzursuz ediyordu.

Odasına girdiğimizde, “Hey, karıcığım! Ne arıyorsun burada?” diye sordu Mason şaşkınlık içinde. Derken, ben Polly’nin arkasından çıktığımda gözleri adeta yuvalarından uğradı. “Aman Tanrım! Asıl *sen* burada ne arıyorsun?”

“Şşşt,” dedi Polly, eliyle onun ağzını kapatarak. “İçeride mi?”

Mason başını sallamakla yetindi çünkü yapabildiği tek şey buydu. “Ee? Ne bekliyorsun? Git de al onu,” dedi Polly başıyla Noah’nın odasını işaret ederek.

Oraya doğru gidip kapıyı açtım. Masasında oturuyordu, sırtı kapıya dönüktü ve sanki milyonlarca kilometre uzaktaymış gibi pencereden dışarı bakıyordu. Saçları karışmıştı ve pis sakalı normalden daha fazla uzamıştı. Belli ki Hillsboro’ya yaptığı doğaçlama yolculuk ona tıraş olacak vakit bırakmamıştı.

Kapıyı arkamdan kapadım. “Pişman mı olmaya başladın yoksa?”

Noah kaşını kaldırmış, gözlerini irileştirmiş halde koltuğunda döndü.

“Sürpriz,” dedim ona doğru giderken.

“Lanie? Burada ne arıyorsun?”

“Sen bana sürpriz yaptın, ben de karşılığını vereyim diye düşündüm,” dedim kucağına oturarak. “Ama ben gitmiyorum. Burada kalacağım. Annem iyi olduğuna yemin ediyor, babam da... şey, evlenmemize onay verdi.”

Sanki ayrılığımızın yarattığı bütün gerginlik aniden sözcük-

lerimle dağılmış gibi, bütün bedeninin rahatladığını hissettim. Eğilip kulağına burnumu sürttüğümde beni daha da sıkı sardı. “Galiba benim ellerime kaldın,” diye fısıldadım.

Noah yüzümü ellerine aldı, dudaklarını bana sürttü ve şöyle dedi: “Eve hoş geldin, Kedieik.” Sonra da beni tutkuyla öptü.

Sözcükleri tenime nüfuz ederken ve benim bir parçam olurken, ona temas eden bedenimin eridiğini, ona aktığını hissettim. Ait olduğum yere, kalbimin sonsuza dek sahibi olan adamın kollarına dönmüştüm. Annem iyileşiyordu, babam işe dönmüştü ve her şey yoluna giriyordu. Kendimi içinde bulduğum küçük mutluluk balonunu hiçbir şey patlatamazdı.

“Ne haber, Crawford!” Noah’nın odasının kapısı aniden açılarak “sonsuza dek mutlu” anımızı böldü ve hafızama gömmeyi umduğum bir ses güzel havamıza kötü kokular saldı.

Noah homurdandı, sesi hiddetliydi. “Ne istiyorsun. Stone? Ayrıca habersiz odama girerek ne yaptığını sanıyorsun?”

“Vay vay vay. Siz ikiniz mercimeği fırına mı vermek üzereydiniz? Çünkü şirket kurallarına göre bu yasak ama tabii pazartesi günkü kurul toplantısında üyelere sorabiliriz.”

Ona öyle ters baktım ki ciddi ciddi bir adım geriledi. “Yemek aramaya mı çıktın, vantuz?” diye sordum.

“Delaine!” dedi yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. “Yine mi azla yetiniyorsun? Ne zaman şu Crawford’u kenara atıp Koca Kamış’ı deneyeceksin?”

Noah koltuğundan kalkmaya yeltendiğinde onu güçbela yerinde tutmayı becerebildim. Noah’nın bu adamın canına okumasını görmeyi çok istesem de, David Stone basitçe Kırmızı

Lotus'u kaybetmeye değmezdi. "Boşver, bebeğim. Değmez. Penis kıskançlığından mustarip."

David elini kalbine koyup altdudağını bükerek, "Aa, duygularım incindi ama." diye sızlandı.

Onu umursamadım ve ayağa kalkıp Noah'ya döndüm. "Ben eşyalarımı boşaltmaya eve gidiyorum. Akşama görüşürüz." David'e kalbimin sahibinin kim olduğunu iyice göstermek için Noah'ya ayak bir öpücük verdikten sonra, "Seni seviyorum," diyerek kapıya ilerledim.

"Çekil," dedim David'e.

Akıllılık edip kenara çekildi fakat alaycı bir sırıtış takınmayı da ihmal etmedi. "Ben de seni seviyorum."

Dez, Polly ve Mason, kahvelerle Mason'ın odasına dönmüşlerdi.

Mason, David'i gördüğünde içini çekti ve kapıyı kapadı. "Of, kahretsin."

"Olduğunuz yerde kalın. Bu taş gibi adam kim?" dedi Dez onu baştan aşağı süzerek.

"Kendisine acınası pislik diyoruz," dedi Polly.

"Hayır, ciddem. Kim bu?" dedi Dez yeniden. "Galiba onu tanıyorum."

"Umarım öyle değildir," dedim. "Bu, David Stone. Kırmızı Lotus'un diğer ortağı."

"Emin misin? Çünkü bana acayip tanıdık geldi."

Mason masasının kenarına oturdu ve Polly'yi bacaklarının arasına çekti. "Gücenme Dez ama bence aynı mekânlarda takılmıyorsunuzdur."

“Şey, boş ver. Zaten önemli değil,” dedi omzunu silkerek. Sonra da bana döndü. “Hazır mısın? Çok vaktim yok, işe yetişmem gerek.”

“Evet, hazırım,” dedim ve Polly ile Mason’a veda ettim. Tabii Polly düğün hazırlıklarına başlamak için ertesi sabah erkenden geleceğini söyledi. Bu düşünce tüylerimi ürpertti.

Dez’le malikâneye vardık ve Samuel’in yardımıyla eşyalarımı boşaltıp Noah’nın yatak odasına yerleştirdim. Kısa bir süre sonra Dez’i Foreplay’deki, yani Noah’yla tanıştığımız et pazarındaki vardiyasına giderken uğurladım. Tam mutfağa gidip kendime bir bardak buzlu su koyuyordum ki kapı zili çaldı. Yeniden hole dönerken Dez’in eşarbını çıkardığı yerde bıraktığını fark ettim.

Dez’in dönme sebebinin bu olduğunu düşünerek eşarbu kaptım ve kapıyı açıp elimi uzattım. “Eşarbını unut...” Kapının diğer tarafındaki kişinin Dez olmadığını gördüğümde sesim boğazımda düğümlendi.

“Sevgilim, ben geldim.” David Stone, o pis suratında yıllık bir gülümsemeyle kapıdaydı.

“Noah daha dönmedi.” Tam kapıyı yüzüne kapatıyordum ki elini uzatıp beni engelledi.

“Ben Noah’yı görmeye gelmedim. Seni görmeye geldim.” dedi yanımdan geçip içeriye dalmaya yeltenirken.

“Laftan anlamıyorsun, değil mi?” dedim bu pervasızlığa öfkelenerek. “Seninle bir işim yok, pis herif.”

David beni arkaya doğru iterek duvara yapıştırdı. Köşeye kısılmıştım. Beni bedeniyle kapana kısıtınıp canavar gibi eli de

yüzümden bir tutam saç alıp arkaya yatırken gülümsedi.

“Ne istiyorsun. David?”

“Seni istiyorum.”

“Şey, ben seni istemiyorum; o yüzden şimdi gidebilirsin.”

“Bence beni hemen geri çevirmeden önce teklifimi duymak isteyebilirsin, Lanie.”

Laubaliliği tüylerimi diken diken etti. “Ne dedin sen?”

Sırtı ama kafasının karıştığı belliydi. “Ne? *Lanie*, dedim.”

Omuzlarımı geriye atıp dimdik durdum ve kararlı adımlarla üstüne gittim. “Yalnızca yakınlarımin bana böyle demesine izin veririm.” Onu göğsünden ittim ve o arkaya giderken, “Sana gelince... sen benim arkadaşım değilsin,” diye ekledim.

Dostane olmaktan ziyade tüyler ürpertici bir gülümseme takındı. “Bebeğim,” diye mırıldandı ellerini teslim olmuşçasına havaya kaldırarak. “Neden sevişeceğimiz yere savaşıyoruz ki?”

Başımı iki yana salladım. “Tanrım, sen cidden dangalağın tekisin, değil mi?”

“Dinle iki dakika,” dedi. “Düşman olmamıza gerek yok. Siz kadınların içten içe ne istediğinizi gayet iyi biliyorum, bizim de kazançlı çıkacağı bir düzenleme yapabiliriz.”

Kollarımı önümde kavuşturdum ve kaşımı kaldırarak ona baktım.

“Tamam,” dedi omzunu silkerek. “İlla üstte olacağım diyorsan, bana uyar.”

“Senden tiksiniyorum.”

“Sözümü bitirebilir miyim?”

“Söyleyeceğin hiçbir şey ilgimi çekmiyor.” Kapıya doğru

yürüdüm ama onu kapı dışarı etmeye fırsat bulamadan David bir anda önümde belirip omzunu kapıya dayadı. Ona delirmiş gibi baktım çünkü gerçekten de kafayı yemiş gibi bir hali vardı. Derken tekrar otuz iki diş sırttı.

“Durum şu: Benimle birleş ama sanki hiçbir şey değişmemiş gibi şimdilik Crawford’un yanında kal. Bırak o budala piç sana âşık olsun, sonra o büyüğü yüzüğü parmağına geçirdiğin anda sen ve ben her şeyi elinden alalım. Sen benim Kırmızı Lotus’u ele geçirmeme yardım et, ben de sana hayatın boyunca bakayım. Elini sıcak sudan soğuk suya sokmana bile gerek kalmaz. Bütün ülkenin en muhteşem kamışı da emrine amade olur.”

Kendimi tutamayıp gülmeye başladım. Hem de bağırarak. Mahkeme duvarı gibi suratına bakılırsa, David’in bunu benim kadar komik bulmadığı belliydi.

“Ne diye gülüyorsun?” diye sordu.

“Sana,” dedim parmağımla onu işaret edip gülmeye devam ederek. “Bunu öyle ciddi bir ifadeyle söyledin ki duyan da senin gibi biri için Noah’yı bırakacağımı sanır. Yine de böyle bir şey yapacağıma aslında sen de ihtimal vermiyor olmalısın.”

Yüzündeki ifade yeniden değişti, hiddetle yukarı kalkan kaşı indi, yerine dudaklarında bilmüş bir sırılsıklam belirdi. “Ha, anladım şimdi. Parayı peşin istiyorsun. Ortağım da ödemeni bu şekilde yapmıştı, değil mi?”

Gülüştüm aniden dondu kaldı. O sözcükleri duymamla beraber yüzümdeki bütün kanın çekildiğini hissedebiliyordum ve bir anda korkuyla felç oldum.

“Ne kadar tutar? Bin? On bin? Yüz bin papel? Ah, doğru ya. Senin gidiş fiyatın *iki milyon dolardı*, değil mi? Vay anasını, senin mal herhalde altın kaplama falan.”

Aman Tanrım. Biliyordu.

“Neden bahsettiğini bilmiyorum,” derken, sesim bana bile ikna edici gelmiyordu.

“Öyle mi?” Yüzündeki ifadeye bakılırsa onun neden bahsettiğini bildiğimden emindi. “Bakalım, şimdi hafızan canlanacak mı? Noah Foreplay diye bir kulübe bir ziyaret gerçekleştirdi, sonra arka kapıdan süzülüp gizli bir müzayedeye katıldı ve iki milyon karşılığında seni satın aldı... seks kölesi yapmak için. Şimdi hatırladın mı bakalım?”

Bütün bedenim dehşet içinde titredi.

“Nasıl öğrendin?”

David kıkırdadı. “Bir kontrata denk geldim, diyelim.”

Kontratı mı bulmuştu? Ama nasıl?

“Ne istiyorsun?” diye sordum taleplerini duymaya hazır.

Kolunu belime sarıp beni kendine çekti. Sonra eğilip kulağıma fısıldadı. “Sana söyledim zaten. Kırmızı Lotus’u istiyorum. Ve şu altın vajinanın tadına bakmak.”

“Hayır!” dedim onu iterek ama çok güçlüydü, onu yerinden kımıldatamadım bile.

“Ama neden bu kadar pintisin bakayım? Sonuçta bunun için para almıyor musun? Tek fark, ben sana ortağımın ödediği azıcık paradan daha fazlasını öneriyorum. Her şeye sahip olabilirsin, buna ben de dahil. En azından gerçek bir erkekle beraber olmanın nasıl bir şey olduğunu görürsün,” dedi ve ardın-

dan boynumu köprücük kemiğimden kulak mememe kadar yaladı. “Ya bunu yaparsın ya da Noah’nın ipliğini pazara çıkarırım. Kurula gider, bu küçük anlaşmanızı anlatırım. O zaman her şeyini kaybeder; şirketini, haysiyetini, kamuoyunun gözündeki imajını. Ayrıca ailen kızlarının bir fahişe olduğunu öğrenir. Şimdi kararını ver Delaine.”

Göğsümü avuçlayıp yılışmaya, onu bir stres topuymuş gibi sıkmaya başladı. Kendimi büsbütün savunmasız hissediyordum ve ödüm patlamıştı. Sıcak nefesi tenimde yayıldı, boynuma yapış yapış öpücükler kondurmaya başladı.

Kalbim kafesinde deli gibi çarpıyordu, bu açmazdan bir çıkış yolu bulmak için kendimi zorladım. Noah. Ben Noah’mı istiyordum. Yakında evde olurdu ve sonra...

Derken bir anda kafama dank etti. Bu tam da David’in istediği şeydi. Noah’nın içeri girip beni becerdiğini görmek istiyordu, tıpkı Julie’yle olduğu gibi. David onu tamamen yıkmak istiyordu.

Bu nedenle ya ona istediğini vererek ve Noah’nın kalbini kırarak ya da onu geri çevirip Noah’nın şirketi, ebeveynlerinin dişiyle tırnağıyla bu günlere getirdiği şirketi David Stone’a devretmesini bir köşeye çekilip izleyecektim. Noah yıkılacaktı ve ailem ne yaptığımı öğrenecekti ama Noah içeri girip de bizi görürse bu daha fazla zarara yol açabilirdi. Noah bunu gördükten sonra beni sevmeyi sürdürebilir miydi ki? Her halükârda, bu sorunun basit bir çözümü yoktu.

Zihnimden Noah’nın yüzü geçti: Bana âşık olduğunu ilk söylediğinde yüzünde beliren kederli ifade, ben en sonunda ona

cevap verme fırsatım olduğunda gözlerinde beliren ışıık, yağmurda yarı çıplak halde bana evlenme teklif ederkenki gözünü karartmış hali. Onun kalbini söküp alamazdım. Ona Julie'nin yaptığı şeyi yapamazdım.

Olan mala olsun, dedim kendi kendime. Noah zaten zekiydi ve yeniden başarılı olacak kadar yetenekliydi. Kamuoyunun gözündeki imajına gelince, insanlar mesele ünlülere gelince zalim ve kana susanmış olabiliyorlardı fakat göz açıp kapayıncaya kadar bütün bunları unuttular. Ve evet, annemle babamın kızlarının kendisini iki milyon dolara sattığını öğrendiklerinde gözlerinde beliren hayal kırıklığını sonsuza kadar görecektim, fakat onların saygısını kaybetmem, diğer seçeneğimi düşündüğümde adaletli bir bedel gibi geliyordu. Kırık bir kalbi onarmak çok daha güçlü ve Noah'nın kalbi daha önce defalarca kırılmıştı. En sonunda birine güvенеbilmesi için çok zaman geçmesi gerekmişti ve geriye kalan parçaları da benim ellerime teslim etmişti. Bu kadar değerli bir hediye hayatta mahvedemezdim.

"Hayır," dedim David'e. "Ben Noah'ya, sadece ona aitim. Ben onunum."

David'in vücudundaki her bir kasın, sözcüklerimi sindirirken gerildiğini hissettim. Göğsünden boğuk bir kükreme yükseldi ve geri çekilip bana ters ters baktı. "Sana sahip *olacağım*. İstesen de istemesen de fark etmez."

Cevap verme fırsatı bulamadan gömleğimi yakalayıp yırtarken kopan düğmelerim yere döküldü.

"Hayır!" diye haykırdım, sonra bütün gücümü toparlayarak onu ittim.

Bu onun geriye doğru sendelemesine ve benim de pençelerinden kurtulmama yetmişti. Kapaıya koşturdum ama David hemen ensemdeydi. Kapaı koluna uzandığıda kolumu kavradı ve beni geri çekip yerde sürükledi, ta ki kafam duvara çarpana kadar.

David üstüme yürürken bir yandan da pantolonunun düğmelerini çözüyordu. Sürünerek ondan uzaklaşmaya çalıştım ama beni çarçabuk yakaladı. Ben de yapabileceğim tek şeyi yaptım: Onunla savaştım. Madem beni alt edecekti, bunu onun için kolaylaştırmayacaktım. Üstüme çıkmaya çalıştığında ona tekme atarak hayalarına isabet ettirdim.

“Seni fahişe!” İki büklüm oldu ama bu tekme onu durdurmaya yetmedi. Daha da kararlı, sağa sola salladığım kollarımı kavradı ve beni zemine yapıştırdı. Ağırlığının altında ezilmiştim. zorla bacaklarımı iki yana açmaya çalışıp pantolonumu çekiştirirken hareket edemiyordum.

“Lütfen! Hayır!” diye haykırdım. Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu.

Gözlerimi sımsıkı yumarak tepemdeki iğrenç adamın korkunç görüntüsünü kafamdan uzaklaştırmaya çalıştım. O, kahrolasıca bir hayvandı; kararlı bir şehvetle soluk soluğa kalmış, kontrolünü yitirmiş vahşi bir hayvandı. Terinin berbat kokusu burun deliklerimden içeri süzülüyordu; yüzümden aşağı yakıcı gözyaşları akıyor, tuzlu tatları titreyen dudaklarımdan süzülüp geçiyordu. O an David Stone’dan o kadar nefret ediyordum ki, onu öldürmek istiyordum.

Elleri kotumun düğmelerine gidince, bana dokunmasına izin vermemeye kararlı bir şekilde onun ısrarcı gücünden kur-

tulmak için mücadele ettim.

Ben bir fahişe falan *değildim!*

Tam o sırada kapı sertçe açıldı.

“Onu rahat bırak!” Bu, Noah’nın sesiydi, sanki içine şeytan girmiş gibi bağırdı.

Çıplak tenimde beklenmedik bir ürperme oldu, sonra David’in artık üzerimde olmadığını fark ettim. Havada uçup bir sehpanın üzerine düştü ve ağırlığı altındaki ahşabın korkunç ama memnuniyet verici kırıma sesini duydum.

Noah bana kısa bir bakış atıp David’in üzerine atıldığında, kararmış gözlerinin ardında kadifemsi göğe çatallı dillerini uzatmış kırmızı yılanlar gibi yanan hiddeti gördüm. Omuzları öfkeli soluklarla inip kalktı ve vücudu saldırıya hazırlanarak kaskatı kesildi. Onu hiç bu kadar korkutucu görmemiştim.

Darmadağın olan sehpanın üzerinde yatan ve nefesini toparlamaya çalışan David’e gitti. David ayaklarının üzerine kalkmaya fırsat bulamadan karşısında Noah’yı buldu. Noah onu yakasından kavrarken yumruğunu hazırladı ve David’in yüzüne ilk darbeyi indirdiğinde gürültülü bir çatlama sesi odada yankılandı.

David ayağa kalkmasına yetecek zamanı kazanmak için onu tutup geriye iterek karşılık verdi. Dudağından kan süzülüyordu; yüzü şişmiş, kızgın bir kırmızıya bürünmüştü. Sonra David’in göğsünden bir savaş çığlığı yükseldi; bütün kuvvetiyle Noah’ya doğru koşup onun beline dolandı ve arkasındaki duvara doğru itti.

“Noah!” diye bağırdım ayağa kalkarak. Onlara doğru

koşup David'in sırtına atladım ve kollarımı boynuna sarıp onu boğmaya çalıştım. İtiraf etmek gerekirse, muhtemelen pek de tehlikeli bir yanıml yoktu. David bunu, beni kavrayıp sırtından yere savurarak kanıtladı zaten.

Fakat Noah'nın ihtiyacı olan şey David'in dikkatinin dağılmasıydı. Bir yumruk daha atıp David'in göğüs kafesine isabet ettirdi. David iki büklüm olunca, bu fırsatı onun çenesine aşağıdan bir yumruk sallayıp onu yeniden yere sererek değerlendirdi.

Yere serildiğinde David'in kafası yana döndü ve vücudu hareketsizleşti. Yüzü kan revan içindeydi ama bu, Noah'yı durdurmadi. David'in üstüne bindi ve art arda onu yumruklamaya devam etti. David'in artık mücadele edecek halinin kalmadığını anladığında, tiksinti dolu bir ifadeyle düşmanına baktı.

Sonra bana döndü; yüzündeki ifade çarçabuk öfkeden yürek yakıcı bir endişeye dönüşürken yanımda diz çöktü. "İyi misin, Kedicik?"

Her şey, durumun bütün ağırlığı en sonunda kafama dank etmişti. Gözyaşlarıma hâkim olamıyordum. David her şeyi biliyordu ve bununla da durmuyordu. Hayır, Noah'dan öylesine nefret ediyordu ki onu mahvetmek için bana tecavüz edecekti. Bana *tecavüz* edecekti.

Noah'nın gömleğine yapıştım ve onu kendime çekip başımı göğsüne gömdüm. "Benim şey yapmamı istedi... ve bunu sana yapamazdım ama bu sefer bana..."

"Şşşt, geçti," dedi Noah beni kollarında sallayarak. "Biliyomm, Kedicik. Geçti artık. Buradayım ve kimsenin senin canını yakmasına izin vermeyeceğim."

Işın tuzağı, beni mahveden şey tecrübe uğramanın kıyısından dommuş olmak değildi. Elbette bu, üzerimde çok kötü bir etki bırakmıştı ama David'in buna devam etme şansını oluşturmıştı. Noah beni korumuştur, tıpkı söz verdiği gibi. Beni daha çok üzen şey, David'in her şeyi bilmesi ve Noah'ı mahvedene kadar durmamaya kararlı olmasıydı.

Bana değil, Noah'ı bu zarar gelmesinden duyduğum korku beni çılgına çeviriyordu.

Görücüyle David'in yatığı yerde bir hareketlenme olduğunu gördüm ve hemen sonra ağır adımlarla kapıya koştu. David kaçıyordu. Noah beni kollarından bırakıp onun arkasından gitmeye yeltendi fakat onu geri çektim.

"Hayır, yapamazsın!" diye haykırdım ona bütün gücümle sarak

Noah ellerimden kurtulmaya çalıştı. "Kaçıyor." Yüzünü tutup kendime çevirdim. "Biliyor, Noah. Her şeyi biliyor."

Ve böylece mükemmel küçük balonumuz patlamıştı.

Dez Hoş Kız Ashında

Noah

Samuel beni az önce bir elimde evrak çantam, diğesinde kadının için aldığım çiçeklerle evin önüne bırakmıştı. Bir ziyaretçimiz olduğumu fark ettiğimde şaşkınlıkla bakakaldım. Bunun Dez olmadığını gayet iyi biliyordum. David Stone'un Viper'i ortaya park etmişti ve zihnüm bir an onu banyonda müstakbel nişanlımı arkadan becerirken bastığım güne gitti.

Düşünebildiğim tek şey şuydu: *Lütfen, o olmasın.*

Parmak eklemlerim elindeki buketin etrafında sıkılaştı; ta ki Lanie'nin o fahişe Julie olmadığını ve bana asla öyle bir şey yapmayacağını hatırlayana kadar.

Yine de korkuyordum işte. Sırf yeniden canıma okunsun diye mi bırakmıştım tedbiri elden?

Eski bir gramafonda çalan bozuk bir plak gibi kafamın

içinde dönüp duran bu dehşet verici hisler nedeniyle ileriye doğru bir adım atmakta bile zorlanıyordum. Sanki ayaklarım çimentoyla çamurlu bir nehrin taşlarla bezeli dibine sabitlenmiş, bir gram nefes için yüzeye çıkma iradesini benden çalmıştı. Kalbim yatışmam için bana uzun bir nutuk çekmekle meşguldü fakat Lanie'nin David'in büyüüne kapılmış olabileceği fikri Lanie'ye bu kadar hızlı duyduğum güveni gölgeliyordu. Kadınlar bu adamda ne buluyordu?

Evden bir feryat yükseldiğinde ölümcül düşüncelerimden silkinerek uyandım.

"Seni fahişe!" Bu, David'in sesiydi. Zehire bulanmış ve çileden çıkmıştı.

Bir ses daha duymamla birlikte elimdeki buket ile evrak çantası yere düştü ve ensemdeki tüyler dikildi.

Lanie'nin çılgılığı çaresiz bir yalvarıştı; kapıya uzanan basamakları birer ikişer koşarak çıktım. Hiç düşünmeden kendimi kapıya attım. Bedenim ona ulaşmak için gösterdiğim çılgınca çabadan duyduğum acıyla uyuşmuş olmalıydı.

Şiddetli manzara gözlerimin önünde uzamyordu işte; kadının o pislik parçası tarafından yere serilmişti. Yanağında şişmeye başlayan büyük bir yara vardı ve tam o noktaya bundan sadece saniyeler önce ağır bir elin indiği belliydi.

Benim kadınıma elini kaldırmıştı!

Kalbim, kendiliğinden beliren sayısız duyguyla ele geçirilmişti. Onlar şekil alırken, birbirinin içine giren renkler gözlerimin önüne bir perde indirdi ve beni içimde yatan patlamaya hazır canavara karşı savunmasız bıraktı. Ürkütücü yeşiller dehşetli do-

nuk mavilere dönuştü. Şiddetli gece mavisi tiksintiyle sarmalanan yakıcı bir turuncuya kayd; ta ki gözlerim hiddetin yoğunluğuyla kor alevi gibi yanan şeytani bir kızıl ile tutuşana kadar. Derken, en sonunda her şey vücudumdaki her bir mikroskobik hücreyle karardı.

“Ellerini ondan çek!” Daha kendim ne olduğunu anlamadan David’i yakasından tutmuş ve onu kadınının üzerinden çekip odanın diğer tarafına fırlatmışım. Lanie bakışlarını bana kaldırdığında, bütün varlığımla onun ihtiyacı olduğunu bildiğim huzuru ona sağlamam gerektiğini hissettim fakat David’in yaptığı şeyin bedelini ödemesi için duyduğum ezici istek galip geldi.

Hiddet, bedenimin kontrolünü kaybedene kadar bütün benliğini ele geçirmişti. Yumruklar savruldu, çarpıştı, sırtım duvara yapıştırdı, derken Lanie odanın diğer ucundan atıldı ve David’in sırtına çıktı. İşte David o anda, onu sanki kullanıla kullanıla pörsümüş bir lastik parçası gibi silkeleyip atıverdi. Okulun bahçesinde kim daha güçlü diye kavga eden iki cılız çocuk gibi güreşip durduk. Kana susarmışım. Bu insan demeye varmayacak acınası yarattığı pestilini çıkarana, gebertene kadar dövmeye kararlıydım.

Ve az kalsın bunu yapacaktım da. Üstündeydim. tıpkı onun benim kadınının üstüne çıkması gibi, ben de tehditkârca onun üstüne çıkmışım işte; o aşağılık herifin yüzüne çaktıkça çakıyordum. Yumruklarımın altında kemiklerinin çatladığını hissedebiliyordum, ne hoş sest i bu.

Ne zaman bırakmam gerektiğini bana içgüdülerim söyledi. David yerde hareketsiz yatıyor, güçbela nefes alıyordu. Bir bıçak

gibi koluma doğru yükselen acı şimşeklerini elimi sallayarak attım çünkü buna değerdı. Sonra, sanki çekimsel bir kuvvet varmış gibi Lanie'ye döndüm. Onun yüzünü gördüğümde her bir öfke kırıntısı aniden dağıldı gitti.

Bana ihtiyacı vardı ve dünyada hiçbir şey ona ulaşmamı engelleyemezdi.

"İyi misin, Kedicik?" Yanında diz çöküp başka bir yere bir şey olup olmadığına baktım.

Yüzü bomboştu. Derken bir anda, durumun korkunçluğu kafasına dank ettiğinde gözlerinden yaşlar boşaldı. Uzanıp gömleğime yapışarak başını göğsüme gömdü ve sarsılarak ağlamaya başladı.

"Şşşt, geçti." Onu kollarımda sallarken rahatlamasını sağlamak için elimden geleni yaptım. "Biliyorum, Kedicik. Geçti artık. Buradayım ve kimsenin sana zarar vermesine izin veremeyeceğim."

Gerçekten de öyleydi. Son nefesimi verene kadar bu böyleydi.

Kısa bir süre daha orada öylece oturduk, Lanie ağlıyor, sanki onu her an bırakmamdan korkuyormuş gibi bana sarılıyordu ve ben de onu teselli etmek için elimden geleni yapıyordum. Onu yanı yolda bırakmıştım. Onu korumaya söz vermiş ama yanı yolda bırakmıştım. Orada olmalıydım, bir şekilde David'in niyetini anlamış olmalıydım. Benden nefret ettiğini biliyordum, onu baştan çıkarmaya çalışacağı belliydi ama ona tecavüz etmeye yeltenmesine ne demeli? Eskiden en iyi dostum dediğim bu adamı hiç tanımamış olduğum çok

belliydi ve bu beni daha da tiksindiriyordu.

Arkamda bir hisrtı duydum, sonra David jet bızıyla kapiya koştu. O aşağılık herifi canını almadan bırakırsam namertim Lanie'yi kollarımdan bırakıp ayaklarımdın üstüne kalkmaya çalıştım fakat beni bırakmıyordu.

"Hayır, yapamazsın!" diye bağırdı, aresızce bana tutunup David'in arkasından gitmemi engellemeye çalışıyordu.

"Kaçıyor." Ellerini üstümden çekmeye çalıştım ama beni bir türlü bırakmıyordu.

Ona bakmam için beni zorlayan şey bana ölümüne tutunmasıydı. Yanaklarından siyah rimel akmıştı, gözleri şışmış, inleşmişti; sanki bana bildiği bir şeyi göstermeye çalışıyor fakat ben bir türlü anlamıyordum. "Biliyor, Noah. Her şeyi biliyor."

Donakaldım, az önce sessizliğe gömülü olan bir ormanda ince bir dalın kırıldığını duymuş bir geyik misali kaskatı kalmıştım.

"Ne..." Sesim boğazımda düğümlendi ve devam etmeden önce gırtladığımı temizlemem gerekti. "Ne biliyor ki? Ne diyorsun, Lanie?"

"Her şeyi. Müzayedeyi, kontratı, benim için ne kadar para ödediğini, her şeyi."

Dişlerimi birbirine kenetleyip burnumdan derin bir nefes aldım. "Umurumda değil. Bu yanına kâr kalmayacak." Telefonumu çıkarıp tuşlara basmaya başladım.

"Kimi arıyorsun?"

"Polisi."

Başını kendinden geçmiş gibi iki yana salladı ve elini tele-

fona koydu. “Hayır, Noah, lütfen. Her şeyi kaybedersin.”

“Hiçbir şey senden daha önemli değil! Hiçbir şey!” diye patladığımda sözcüklerimden ürküdü. Sinirimi ondan çıkarmak istememiştim ama hiddetten gözüm dönmüştü.

Onu kollarıma alıp göğsüme yaslayarak alnını tekrar tekrar öperken saçlarını okşadım. “Özür dilerim, özür dilerim, özür dilerim,” dedim öne arkaya sallanırken. Geri çekilip yüzünü ellerimin arasına alırken beni anlaması için gözlerine baktım. “Lanie, bebeğim, sana dokundu...”

Lanie yüzünü ellerimden çekip kucağına koydu. “Ne yaptığımı biliyorum ama benim canımı yakamadı çünkü onu durdurdun, Noah. Onu durdurdun.”

Tanrım, beni rahatlatmaya çalışıyordu. “Kahrolasınca ellerini senin üzerine koydu ve ben... bunu kaldıramam.” Kalbimi sıkıştıran mengenenin daraldığını hissettim. Hayal kırıklığına uğratığım kadının masum yüzüne daha fazla bakamadan bakışlarımı önüme indirdim.

Lanie şakaklarımdaki saçlardan parmaklarını geçirdi ve ona bakmam için çenemi kaldırdı. “Şimdi beni dinle, Noah Crawford. Bu senin hatan değildi. Bunu yapacağını nasıl bilebilirdin ki? O yüzden sakın ola kendini suçlayayım deme.”

İtiraz etmeye yeltendim ama beni susturmak için parmağını dudaklarıma koydu. “Ben iyiyim ama polisi çağırırsak herkes öğrenecek ve annemle babam böyle bir şeyin altından kalkamaz, Noah. Annem daha yeni ameliyat oldu. Sence az önce başıma gelen şeyle baş edebilir mi? Ayrıca babam onu öldürür. Sen şirketini kaybedersin, babam hapse girer ve neler yaptığımı öğre-

nince muhtemelen annemin kalp nakli ameliyatı hiçbir işe yaramaz. Bunu onlara yapamam. Hayır, akıllı davranmamız lazım.”

Delaine Talbot aklımı başımdan almayı sürdürüyordu. Daha az önce başına gelen dehşet olaydan sonra hâlâ başkalarını düşünmeye devam ediyordu. Şu zıvanadan çıkmış dünyada böyle-sine fedakâr bir insanın olduğunu asla tahmin edemezdim. Onu hak etmiyordum.

Elbette haklıydı. David’in peşine düşmemek bana ne kadar acı verirse versin, yeniden toparlanmamız ve ne yapacağımızı bulmamız gerektiğini biliyordum.

“Tamam,” diye pes ettim çaresizce iç geçirerek. “Dediğin gibi yapacağız.”

Elini alıp avucuna bir öpücük kondurdum; sırf bununla yetinebilirdim. Ancak geri çekilmeye çalıştığımda kucığıma oturup kollarını boynuma doladı, dudakları dudaklarımda eridi. Bu başka bir şeylere dönüşecek bir öpücük değildi. Bu yalnızca paylaştığımız aşkı aktaran bir öpücüktü; o ödle David Stone’un bile lekeleyemeyeceği aşkı.

Gecenin devamını televizyon odasında, devasa televizyonda “Yüzüklerin Efendisi” filmine boş boş bakarak geçirdik. Filmin her sahnesini biliyor olmamın, bir inek olduğum anlamına geldiğinin farkındaydım ama ne olmuş yani? Zihnimi olaylardan tamamen uzaklaştıramasa da beni sakinleştiriyordu. Bu imkânsızdı zaten.

Misafir gelir diye bulundurduğum bir pijama altını giymiş-

tım. Daha yeni duştan çıkmış, üzerinde beyaz gömleklerimden birini giymiş ve seks büyüsü gibi kokan Lanie ise kucığıma yerleşmişti. Oysa galiba ilk kez sadece kokusuyla yetinmek istiyordum. Tamam, dürüst olmak gerekirse üzerimdeki etkisi yüzünden, düşüncelerime bir yerden sızıyordu fakat tutup da bir şey yapmazdım asla.

Son derece cesur, o aşağılık herifle olanlar onu etkilememiş gibi davranmaya çalışsa da, bunun doğru olmadığını biliyordum. Yine de ona bu konuda baskı yapmayacaktım. İsterse bundan bahsedebilirdi; dinler ve elimden geldiğince destek olmaya çalışırdım. O zamana dek, her türlü cinsel temas onun girişimiyle olacaktı.

"Demek kontratı gördüğünü söyledi, öyle mi?" diye sordum. Hâlâ Stone'un bizi soktuğu durum konusunda ne halt edeceğimi bulmaya çalışıyordum.

"Evet, ama bunu anlamıyorum," dedi dalgın dalgın. "Sen kontratı yırttın ve bende ki kopyası da eşyalarımın arasında duruyor. Ona nasıl ulaştı? Sence buraya girip bir kopya falan mı çıkardı?"

Parnaklarım çıplak baldırında daireler çizerken, "Sanmıyorum," dedim.

Yani başımızda çalarak beyin fırtınası seansımızı bölen telefonu açtım. Hattın diğer ucunda Dez vardı ve ikimizle birden konuşabilmek için sesini hoparlöre vermemi istedi. Bu garipti ama artık dünyamızdaki hiçbir şey normal görünmüyordu.

"Tamam, konuşabilirsin. Ne oldu?"

"Hey, Lanes," dedi Lanie'ye. Fondan monoton bas ritminin

sesi geliyordu. İşyerinde olmalıydı. “Dinleyin şimdi, bugün ofiste gördüğüm o taş gibi adamı nereden hatırladığımı buldum.”

“Bir dakika, ne?” diye sordum şaşkınlık içinde.

“David,” dedi Lanie. “Sabah David’i senin ofisinde görünce bir yerden gözünün ısırdığını söylemişti.”

Vay canına, bu ilginç bir bilgi değildi de neydi?

“Onu nereden hatırlıyorsun?” diye sordu Lanie.

“Buradan, kulüpten,” dedi Dez. “Arada bir iş saatlerinden sonra geliyor. Onu gece temizlik için ya da şey, gecenin Bay Mükemmel’iyle tanışmak için kaldığımda gördüm. Seninki arka kapıdan sessiz sedasız sızıp aşağı katta Scott’ın ofisinde gözden kayboluyor. Genelde biraz kalıyor, sonra giderken yanında hep biraz beyaz toz götürüyor.”

“Beyaz toz derken... kokain mi? Stone keş mi yani?” Neden şaşıırıyorsam. Biz gençken eğlence amaçlı uyuşturucu kullanırdı zaten. Bunun sadece eğlence olarak kaldığını düşünüyordum.

Dez alaycı bir kahkaha attı. “O herif öyle fazla kafa yapıyor ki ne zaman osursa muhtemelen poposundan kocaman pofuduk bulutlar çıkıyor.”

Dez onu göremese de, Lanie gözlerini devirdi. “Dez, işlerin böyle yürüdüğünü hiç sanmıyorum.”

“Her neyse. Lafın gelişi işte. Ayrıca gözlerini devirdiğini de biliyorum, fahişe.”

Lanie kıkırdadığında sanki güzel bir şarkı dinliyordum.

Derken bir anda beynimde şimşekler çaktı. “Scott.”

“Ne?” diye sordu Lanie şaşkınlık içinde.

“Scott’ta da kontratın bir kopyası var. Neticede anlaşmada

aracı oydu. Kahretsin!” Saçlarını çekti ve bezginlik içinde homurdanarak başını geriye attı. “O kahrolasica gammazcının böyle bir işe kalkışacağını tahmin etmeliydim. Onun para dışında önemseydiği bir şey yok. Eminim David ona biraz para savurunca kontratı hiç düşünmeden eline tutuşturmuştu. Birbirlerini tanıdıkları aklımdan bile geçmezdi.”

“Ondan tiksiniyorum!” Lanie sözcükleri resmen tükürdü.

“Hımm, alo?” dedi Dez. bize hâlâ hatta olduğunu hatırlatarak. “Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz?”

Bir şey uydurmamı isteyip istemediğini anlamak için Lanie’ye baktım. O gün neyin kokusunun çıktığını sadece bizim bildiğimiz dank etti kafama.

Lanie gözlerini benden ayırmadan sessiz ve kararlı bir ifade takınarak konuşmaya başladı. “David Stone, Noah’yla imzaladığımız kontratı biliyor. Bugün buraya geldiğinde söyledi ve beni, Noah’ı soyup soğana çevirdikten sonra onunla beraber günbatımına doğru uzaklaşmaya ikna etmeye çalıştı.”

Hattın diğer ucundaki Dez’in nefesi kesilmişti.

“Ah, daha da beteri var. Teklifini reddettiğimde ve bana fa-hişe dediği için hayalarına tekme savurduğumda, kaba kuvvete başvurmaya karar verdi.”

“Ne yaptı?” Dez, şok içinde haykırdı. “Orospu çocuğuna bak sen! Yemin ederim, onun hayalarını koparıp kendi ellerimle boğazına sokacağım. Sonra onu dostum Chavez’le tanıştıracam. Kendisi Oswald Hapishane’sinde, namıdiğer Oz’da ağır hapis yatmış çam yarması bir Meksikalıdır; ayrıca sırf eğlencesine herifin birini arkadan düzmek de onu hiçbir şekilde bozmaz.

Duyduğuma göre Chavez o kadar çok Naga Viper biberi yemiş ki spermi resmen sıvı asitmiş. Şeytanın ta kendisi olabilir ama bana daima iyi davranmıştır ve eminim bana bir kıyak yapar. Tabii bunun karşılığında ona bir iyilik borcum olur ama senin için...”

“Dez, dur artık,” dedi Lanie. Açıkçası Dez’in haklı olduğunu ve Lanie’nin bir onayıyla harekete geçeceğini biliyordum ama belli ki Lanie benimle hemfikir değildi. “Öncelikle, Oz gerçek bir yer değil. O sadece bir dizide vardı. İkincisi, biz onun seviyesine düşmeyeceğiz. Ne yapacağımıza karar vermemiz gerekiyor. bu yüzden ciddileşmeni ve odaklanmanı istiyorum.”

“Şaka yapar gibi bir halim mi var?” diye sordu Dez ama Lanie onu duymamazlıktan geldi.

“Dur bir dakika,” dedim kafamı toparlamaya çalışarak. “Stone kontratı gördüğünü söyledi, değil mi? Yani elinde olduğunu söylemedi.”

“Evet ve...”

Çözüm açıktı. Para bütün kapıları açacaktı. “Scott’ın ziyaretine gidip ona David’den daha fazla para teklif edeceğim. Böylece David’in elinde bir kanıt falan olmayacak. Onun defterini düreceğiz.”

“Canını sıkmak istemem ama bu, işe yaramaz,” diye araya girdi Dez.

“Neden?” İtiraz etmesi beni biraz sinirlendirmişti.

“Scott hakkında istediğini düşünebilirsin ama o, tilki gibi bir işadamıdır. Onun paradan başka bir şeyi önemsemediğini söylerken turnayı gözünden vurdun ama bir düşün. O kontratı sat-

mak iş açısından mantıklı bir karar değil. Sonuçta sırf mahremiyetin sağlanması yüzünden tıkırında giden bir işi lağaluga etmemeni sağlamak için elindeki tek kozu da sana öylece verecek hali yok. O kontratı sana hayatta vermez. Gelgelelim, içimden bir ses David'e de vermeyeceğini söylüyor."

"Alınma ama Kırmızı Lotus'un geleceğini senin içindeki sese bağlamak istemiyorum galiba," dedim.

"Noah, kendini Scott'ın yerine koysana." Dez adeta alaycı bir sesle konuşuyordu. "Şayet böyle gizli bir kontratı sızdırdığı duyulursa iş hayatı büyük bir baskınla bitmekle kalmaz, bir daha hiç kimse ona bir nebze bile güvenmez. Federallerle pazarlık edeceğim diye bir sürü kimliği ifşa etmesi gibi bir tehlike varken peşine bir sürü tetikçi salabileceklerinden bahsetmiyorum bile. Sen de oradaydın, Crawford. Onun hizmet verdiği adamların çapını biliyorsun. İnsafsız pislikler. Tehlikeyi göze almaya değer mi?"

Makul konuşuyordu. Hatta haklıydı.

"Peki, sence David kontratın kopyasını nasıl almayı düşünüyor?" diye sordu Lanie.

Emin değilim ama tahmin etmem gerekirse, onu çalmayı düşünüyor olabilir."

"Tamam, o zaman ondan erken davranmalıyız," dedim, Lanie'nin bacağına zafer duygusuyla sıkıldığında bana gülümsedi.

"Sen değil," dedi Dez. Gerçekten de sürekli bana muhalefet yapması asabımı bozmaya başlamıştı. "Buraya girdiğin anda Scott bir şeylerin ters gittiğini anlar. Ben yaparım ama yalnız olmaz. Lanie, toparlan ve Foreplay'in kapanış saatinde gel. Seni

içeri sokarım.”

“Hayatta olmaz!” diye itiraz ettim. “Ona bunu yaptıramam, Dez. Bir başka yol bulmak zorundayız.”

Lanie başımı kendine çevirdiğinde ileri uzandım. Üstündeki gömleğin, benim gömüğümün ilk üç düğmesi açıldı ve göğüsleri bir atın önüne sarkıtılmış havuç gibi önümdeydi. Çenemi yukarı kaldırdığında kalçalarını üzerimde hareket ettirerek nefesinin tatlı sıcaklığıyla beni baştan çıkarmaya çalıştı. “Noah, başka yolu yok. Bunu yapmak zorundayız. Çaktırmadan gireceğim, Dez’le kontratı Scott gider gitmez alacağız ve sen benim gittiğimin farkına bile varmadan yatağına dönmüş olacağım.”

“Peki ya...” diye söze girdim ama dilini ağzıma sokup dilime hafifçe değdirdi, sonra geri çekildi.

“Orada bile olmayacak ki. Ayrıca Dez beni güvende tutar.”

Lanie’nin büyüüne kapılmıştım ve aramızdaki küçücük mesafeyi de kapatıp altdudağım hafifçe ısırdım. “Sağ salım döneceksin, değil mi?” diye sordum. Sesim egemen erkek kararlılığından gitgide daha da uzaklaşıyordu.

Bana iyice yaslandı ve kalçasını organımın üzerinde oynattı. “Evet. Söz veriyorum.”

Kahretsin. Kadın yelkenlerimi suya indirmeyi iyi biliyordu.

Elimi, bacağındaki elinin üzerine koydu ve kaymak gibi teninde yavaşça gömleğinin altından kaydırdı. Zihnimde bir yerlerde onu durdurmam gerektiğini biliyorum fakat elimi iyice içeri kaydırduğunda ve parmak uçlarım bacaklarının arasındaki yumuşak katmanlarda gezinmeye başladığında düşüncelerim dağıldı.

“Seni yoldan ararım, Dez,” dedi, sonra uzanıp telefonu ka-

patarak konuşmayı sonlandırdı. Başka bir şey konuşmadık. Kalmamıştı.

Burnumla saçlarını geriye ittim ve boynuna sokulup onu emerken hafifçe ısırdım. Lanie bacaklarını iki yana açtı ve elini yeniden elimin üzerine koyup parmaklarımı ıslak katmanlarının arasına iyice soktu.

“Bunu yapmamalıyız,” dedim ama boynunu öpmeyi bırakmadım veya elimi çekmedim çünkü sonuçta ben bir erkeğim ve genetik yapım böyle şeyler yapmamı izin vermez. Lanie bende bağımlılık yapmıştı.

“Beni istediğin şeyden mahrum mu bırakacaksın?” Elini benden çekti ve gömleğinin bir düğmesini açıp omzundan aşağıya indirerek mükemmel göğüslerini ortaya çıkardı. Sonra başımı göğsüne yasladı.

“Asla.” Bana sunduğu şeyi aldım; dilimi sertleşmiş meme ucunda gezdirdikten sonra onu ağzıma aldım.

“Unuttur bana, Noah. Beni al ve o hatırayı aklımdan sil. Sadece senin *dokunuşumu* hatırlamak istiyorum.”

Buna, bana ihtiyacı vardı. Ve ondan hiçbir şeyi mahrum etmezdim.

Lanie elini yeniden benimkinin üstüne koyarak kalçalarını dışarıya doğru çıkardı ve bir yandan parmaklarımızı içine sokarken bir yandan da göğsünü dudaklarıma yasladı. İnlediğinde, organım bu sesle harekete geçti.

Dolgun meme ucunu sertçe emmeye başladım; ona doymıyordum. Bu kadın başımı döndürüyor, korumak için uğraştığım kontrolümü bana kaybettiriyordu. Vajinası parmaklarımızın

etrafında o kadar ıslak, o kadar dardı ki; yumuşacık, tıpkı kaygan bir ipek gibi hissediliyordu. Parmaklarımızı daha da içine soktu. Benim parmağımı sokup çıkarıyor, elimi klitorisinde gezdiriyordu. Beraberce o dehşet hatırayı siliyorduk. İşte bir kadınla adam arasında bu olmalıydı.

“İçime girmeni istiyorum, Noah.”

Meme ucunu bırakırken ona yumuşak bir öpücük vererek şöyle dedim: “Benim için ayağa kalk, Kedicik.”

Hoşnutsuz bir şekilde sızlansa da kalkıp parmaklarımızı içinden çıkardı. Bu kadar gönülsüz olmasına bayılarak ona gü-lümsedim. Kalçalarını kaldırdı ve pantolonumu çıkararak kenara attım.

Sonra arkama yaslandım ve sertleşmiş organımı elime aldım. “İstediğin bu mu?”

Kucağıma bakarken saçları yüzüne düştü. Organımı iştahla süzüp altıdudağını ısıırken başını sallamakla yetindi. Ardından da üzerine oturup organımı eline alarak girişine yasladı ve kaydırıp içine soktu.

Tamamen içine girebilmek için biraz sağa sola kayarak gidip geldikten sonra ellerimi kalçalarına yerleştirdim ve beraber hareket ettik. Eğilip beni öperken elini uzatıp koltuğun masaj düğmesine bastı. Hayalarımın altında hissettiğim titreşimle birlikte inledim. Bu his, Lanie'nin göğsümde dolanan meme uçlarının dokunuşuyla, baştan çıkarıcı öpücüğüyle ve organımın etrafını saran sıcak vajinasıyla birleştiğinde, artık daha fazla dayanamayacağımı hissetsem de dayandım. Bu zevk verici bir işkenceydi.

“Seni seviyorum, Noah,” diye fısıldadı dudaklarına.

“Ben seni daha çok seviyorum,” diye cevapladım. Bunu bilenlerin bir yolu yoktu ama bir insanın başkasını benim onu sevdiğim kadar sevebileceğini düşünemiyordum bile.

Kalçalarını üzerimde hareket ettirerek klitorisini sürttü. Dolgun göğüsleri tam başımın önünde beni baştan çıkarıyordu, ben de onları birbirine yapıştırıp meme uçlarını aynı anda ağzıma aldım. Saçlarını tutarak üstümde hızla gidip geldi; tam da benim sevdiğim gibi. Ben meme uçlarında dişlerimi gezdirdiğimde başı öne düştü ve hareketleri yavaşladı.

Koltuğun arkasına tutunup kalçalarını daha kararlı bir şekilde oynatırken, “Bu çok seksi. Kahretsin, inanılmaz iyi hissediyorum,” diye inledi. Lanie “kahretsin” sözcüğünü yalnızca bir şeye sinirlendiğinde veya ona kendisini çok iyi hissettirdiğimde kullanırdı. Doğal olarak bunu duymaya bayılıyordum.

Üzerimde öne arkaya gidip geliyor, kendi hazı için beni kullanırken, bana on katını yaşatıyordu. Lanet olasıca aklımı yitirmeye o kadar yakındım ki yine de ilk önce onu boşaltmak için orgazmımı bastırmayı becerdim.

Vajinasının duvarları organımın etrafında biraz daha kasıldığında ve sabit bir ritimle hareket etmeye başladığında çabalarım ödüllendirildi. Yaşadığı duyguya odaklanırken dudakları aralanmıştı ve gözleri kapanmıştı. Gelmek, çılgına dönmek üzereydi ama daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onun vücudunu kendiminkinden daha iyi tanıyordum, bu nedenle işaretleri okuyabiliyordum. Kendisini isteyerek verdiği adamın kontrolü ele geçirip hak ettiği şeyi almasını istiyordu.

“Benim için gel, kadını,” diye yüreklendirdim onu. “Organımın üzerine boşal.”

Mükemmel birer yuvarlak biçimindeki kalçalarını kavradığımda, onu yukarı kaldırıp yeniden kucağıma indiriyordum. Kalçalarının öne doğru kaymasını, sonra yine en başa dönmesini sağlıyordum. Turnaklarını kafamın iki yanına geçirdiğini hissedebiliyordum. Sonra başı arkaya düştü ve benim kahrolasica adımı haykırırken bedeni kaskatı kesildi.

Bir saniye bile harcamadım. Televizyon odasında uzaktan kumandayla bir kaos yarattığı o günden beri onunla yapmayı istediğim bir şey vardı. Ellerimi beline doladım ve kucağımda onunla beraber kalkıp ilerideki bilardo masasına doğru gittim. Hâlâ bedenini üzerimde hiç tınlamadan hareket ettiriyor, orgazmını sürdürüyordu. Dikkatimin dağılması yürümemi neredeyse imkânsız hale getiriyor olsa da oraya varmayı başardım.

Küçük tatlı cennet parçasından asla çıkmadan, diğer elimle bilardo masasındaki topları ittim ve onu masaya yatırdım. Yerleştiğimizde kalçalarını kenara doğru ittim, dizlerini araladım ve ellerimle iki bacağına ayırdım. Sonra sertçe içine girdim.

“Ah, kahretsın!” diye haykırdığında kaskatı kesildim. içimden ona bu kadar sert davrandığım için kendimi suçluyordum. özellikle de yaşadıklarından sonra.

“Kahretsın, çok özür dilerim. Kedicik. Ben... ben böyle yapmak istemedim.” Yaptığım şeyin bir özrü yoktu.

“Hayır, *harikası*,” dedi soluk soluğa. “Yemin ederim, iyiyim ben. Hatta iyiden de öte. Bu inanılmaz bir his. Bu benim ihtiyacım olan şey. Noah. Lütfen, kendini tutma. Lütfen.”

Hem afallanmış hem de rahatlanmışım.

"O halde, bir yere tutunmak isteyebilirsin çünkü birazdan çok daha iyi olacak."

Lanie kollarını iki yana uzattı ve bilardo masasının iki yanına var gücüyle tutundu. Yerleştiğinde kalçalarını kavradım ve bacaklarını kollarıma koymasına izin verdim. Deneme sürüşü her şeyin yolunda olduğunu söylüyordu. Bunun üzerine ben de kendimi bırakarak soluk soluğa kalmama yol açan bir hızla ve şiddetle beni kullanmasına izin verdim.

Göğüsleri her bir gidiş gelişte zıplıyor, hayalarım organımın her bir amansız hareketiyle poposuna çarpıyordu. Gitgide daha da derine girdim. Lanie haykırmaya başladı, başı öne arkaya gidip geliyordu. Alnımda terlerin biriktiğini hissedebiliyordum ama yine de onu hiç durmadan becermeye devam ettim.

Sonra başımı aşağıya indirip birleştığımız noktayı, onun daracık vajinasına kayan organımı izledim.

"Lanet olsun." Hırladım, gözlerimi ondan alamıyordum. "Vajinan inanılmaz... kahreysin... o benim."

Kalçalarım ona art arda, gitgide daha sert vuruyor, daha da derinlerine giriyordum. Kalın organım o daracık deliğini esnetiyordu ve bu hayranımda gördüğüm en erotik şeydi. Organumdaki damarlar akan eden kanımla dolmuş, tenim onun ıslaklığıyla bezenmişti. Üst kısım onun daracık vajinasının kavrayışıyla sürtünmeden örürü peşpeşe olmuştu.

İçimde biriken her şey patladı ve orgazmımın inanılmaz duyguuyla gözlerimi sımsıkı yumdum. Organımın onun içinde anığını hissederken kükredim. Kalçalarımı son bir kez ona çarpa-

rak gelirken uğruna her şeyi yapacağım kadının içine boşaldım.

Lanie'ye içimdeki her şeyi verdiğimde, içinden çıktım ve ellerimi kalçalarından çektim. Onu ne kadar sıkı tuttuğumu da o zaman anladım.

“Kahretsin. Özür dilerim. Galiba orası moraracak.” Öne eğilip sanki gerçekten de öpüp iyileştirebilirmişim gibi. küçük kırmızı izlere yumuşak öpücükler kondurdum.

Lanie'nin parmakları saçlarıma uzanırken başımı onun göğsüne yaslayıp kalp atışlarını dinledim. Bir de baktım ki, benim kalbimle onunki birlikte atıyor. Bu çok basmakalıp gibi gelebilir ama ikimiz bir olmuştuk ve bunun doğru olduğunu biliyordum. David Stone veya şu rezil kontrat meselesine rağmen aramıza hiçbir şey giremeyecekti.

Onun uğruna yapmayacağım bir şey yok derken ciddiydim. Her şeyden vazgeçmem, kamuoyunun gözünde rezil olmam, annesinin hayatını kurtarmak uğruna yaptıklarını bilen insanların ayıplamalarına katlanmaması için onu Alaska'da metruk bir kulübeye kaçırmam gerekse bile fark etmezdi. Bunu yapardım.

Çünkü benim için ondan daha önemli bir şey yoktu.



10

Görevimiz Tehlike

David

Lanet olsun.

Banyo aynasında kendimi süzdüm. Mükemmel yüzüm mahvolmuştu ama en azından kanı temizlemiş, açık yaralarımı pansuman yapmıştım.

Polise gitmezlerdi. Bundan emindi çünkü bu şekilde kendilerini ifşa etmek zorunda kalırlardı; fahişelik ve insan ticareti yapmanın uzun vadede benim yapmaya yeltendiğim şeyden çok daha büyük bir cezası olduğundan adım kadar emindim.

Yine de, işler böyle suya düşmemeliydi.

Her şeyi mükemmel planlamıştım veya öyle sanmıştım. Birinci adım: Fahişeye teklifini yap, onu rezil etmekle tehdit et ve onun doğuştan getirdiği servet avcılığı eğilimini anlaşılmayı tamamına erdirmek için kullan. İkinci adım, benim favorim: Onu

hayvan gibi becer, benim Koca Kamışından mızıl da malımı kıldığını poster ve daha fazlası için yalvarırsam izletken, bu vandan da Crawford'ın içtiğini buzi içi üstünde yakalamasını bekle. Ve sonra en ağır haline Arkana yaslan ve o boş belanı benim kendisine ayırdığı gözdelemlerden birini daha ele geçirdiğini için kendini mahvetmesini izle.

Oysa plan ters tepmişti. Delane teklifini kabul etmemişti, bu da Crawford'ın bizim mercuriği hıma verdiğimizi görene ve cepti anlatma peşiyordu. Babırımızca güveceğimizi düşünme miştım, istelik o şiliği yete serdiğim için değün filan da değil dikti. Elimi hamurıyla erkek içme karışmamayı öğrenmeliydi. Ancak sonra Noah içtiğini güdi ve pestilini çıkardı.

Aynaya bakıp, "Pis hepele," dedim, arıldım da otise geçip kendime sert bir içki hazırladım.

Barıdamdaki koyu sarı sıvıyı dondüherek, pencereye gidip aşağıda uzanan şehre baktım. Benim şehrim. Hana attı o. Daha doğrusu bana ait olıyordu.

Bu vandan alırken içki varılan dudaklarına temas edince yıl zühni bırıştırdım. Bu damla alkol tadı da varıyordu değip deli gibi yakıyor, kendimi daha da aşağılanmış hissetmeime neden oluyordu.

"Tanet olsun!" diye kukteyerek karşı duvara fırlattığım bardak tuz buz oldu. Duvardaki camı parçaladı yete yaparken, beyaz boyayı viski damlalarıyla boyanmıştı.

Fısıltıyla kükür ederek dağınıklığı temizlikçilere bırakıp pencereye sırtımı dondum.

Her şey, etrafıca plan yapmadığını için suya düşmüştü.

İlhami'ye biraz daha dil domkeliydim. Tabii kız buna razı olmaydı bile. Neahı ben bu güzel beuzetmekten eniyimazdı. Ancak dımmı böyle olsaydı, yomukluğun bu kadın güçlü bir etken olmazdı. Kınları pıncım ve kalbimle baş etmek, bölgesini konmak uğru mu Rambo modunu girip kuduram, süpet kalbimim kompleksine salıp bir adımıla uğrayımdan daha kolaydı.

Sorun yoktur; güç hıllı benideydi. Veya en azından bu gece bilmeden bende olacaktı.

Öm malivietmek için kadının becermek zorunda değildim. Puzinlesi günlük kurul toplantısında ortaya çıkıncuğun şey göz önünde bulundurulırsa bu zaten çantada keklikti. Bununla beraber, onu vermek istediğim bir ders de vardı. O dıngile kadının tek bu şeyin peşinde olduğunu delalaten anlatmaya çalıştım. Para. Flepsi bu kadın. Para avcısı fahişelerdi, istisnasız her biri.

Bunun, belki başka bir şeyin daha peşinde olabılırlardı kanım. Evet, bunu da bayıldıkları mihakkaktı.

İkimiz bu çift genç serseriye, o kalın kalasına fahişelerle ilgili teorimi sokmaya çalışmıştım; özellikle de hılla sonları veya ne zaman bir eşlikçiye iltiyancın olsa benimle takılmaya zaman olmasını istediğim için. Ama söylediğim şeye inanıyordum. Babamın tesneni çorap değiştirir gibi eş değıştiğım görmüşüm. Üstelik her biri bu işten onun servetinin küçük parçalarını elde ederek çıktı; üstelik o servet benim hakkımdan.

Yetişkin olduğumuzda, ortagının odaklanması çok daha önemliydi. Babalarımızın şirketin tahmin bile edemeyecekleri kadın zıveye taşıyacaksa, Crawford'ın dikkatini işe vermesi gerekiyordu. Bu kadını, kalıvolasien bir sürtünge kapılıp giderse

dikkati kendini meseleye sokamayacak kadar dağınık olacaktı, başka yerlere başka şeyler sokuyor olsa da.

Birilerini yatağa atmak için hatunlarla takılmak ayrı meseleydi. Dizginleri bir kadının eline vermek ise hambahka bir şeydi.

Crawford beni dinlememişti. Ailesi öldüğünde daha üniversiteden yeni mezun olmuş, şirketin yarısını miras almış, koluna taş gibi bir kadın takmıştı ve ben de bir güzel kenara atılmışım. Bunu yapan bir de güya en iyi dostumdu. Baham, Noah'ya öylesine gunurlanarak, onaylayarak haklıyordu ki, bunu gayet açık bir şekilde hissediyordum.

Bana asla böyle hakmamıştı.

Noah Crawford yükselen bir yıldızdı, benim sahip olmadığım her şeye sahipti ve onun lanet olasıca gölgesinde kalmaktan bezmişim artık.

Kendine biraz Noah'ya örnek alsana, David. Bahamın sesi kulaklarımda çınlıyor, bana sürekli onun beklentilerini asla karşılayamayacağımı hatırlatıyordu. Evet, bazı hatalar yapmışım; gençtim ve partileri seviyordum fakat bu hatalar onun için kabul edilemezdi.

Bence, bizim peder cibiliyetsizdi. Kırmızı Lotus'un başarısını bütünüyle kendine mal edebilecekken o kahrolasıca Crawfordlarla paylaşıyordu şirketi. Cici bici Crawfordlar, *Hadi gelin, kârımızın azımsanmayacak bir kısmını hayır derneklerine bağışlayalım. Topluma bir katkımız olsun, bize bahşedilen lütuflar karşılığında iyi bir iş yapalım.*

Püf. Bunlar lütuf falan değildi. Deli gibi çalışmakla elde edilmişti; bahamın canını dişine takmasıyla. Oysa baham bunu

asla böyle görmedi. İşin doğrusu, hence Elizabeth Crawford'a içten içe âşıktı. O, odaya girdiğinde yüzünün aydınlandığını görmüştüm. O fahişe, bahamı resmen parmağında oynatıyordu. Baham ona asla sahip olamayacaksa bile, istediği her şeyi yapardı.

Bu da kadınların erkekler üzerindeki etkisine ilişkin düşünce mi doğruluyordu tabii. Üstelik baham o kadınla işi pişirmemişti bile.

İşi pişirmek derken... Yapacak işim vardı.

Gömleğimin diğer düğmesini de açıp bronzlaşmış demir gibi göğsümü ortaya çıkarttıktan -çünkü benim tarzım buydu- sonra anahtarlarımı kaptım. Geç oluyordu. Scott yakında dükkânı kapatırdı ve yanında taş bir hatun ve dağ gibi beyaz tozla beni bekliyor olacaktı. Kahretsin, nasıl da ihtiyacım vardı. İkisine de.

Sonra, ofisinde tuttuğunu bildiğim o altın madenini yanıma alacaktım. Bu onun için mürekkep ve kâğıttan ibaretti ama benim için Stone Şirketi'nin geleceği idi.

Lanie

Devasa küvete kurulduğumuzda, sıcak su çıplak bedenlerimizi sarıp sarmaladı. Noah'nın güçlü kolları beni sarmalıyordu; açıktaki göğüslerimde yavaşça gezdirdiği lifin verdiği hisle gözlerimi yumdum. Meme uçlarım, bu eve adım attığımdan beri bir an olsun yumuşamamıştı.

Komik, o zamanlar ondan nefret etmeyi nasıl da istiyordum. Oysa şimdi, sırf benimle istediği zaman, istediği yerde, istediği

şekilde keyif sürebilmek için beni satın almış olan adama deliler gibi âşıktım.

Meğer doğruymuş: Aşkı aramayı bıraktığımızda o bize gelirmiş. Ve kalbimizi tutsak edip bizi altüst etmeyi beceren kişi de genelde hiç beklemediğimiz kişi olurmuş.

Casus o an Süper Kamış tarafından altüst edilmeye çok hevesliydi. Hatta kimin altta kimin üstte olduğu bile umurunda değildi. Açgözlü şıllık.

Onun yalvarışını duymuşçasına, Noah'nın boşa kalan eli yanından aşağıya, karnıma kaydı, sonra kalın parmakları bacak aramdaki katmanlarımın arasına girip bana doğru düzgün bir selam verdi. Leziz kokan nefesi boynumda dolandı; sonra sıcak, ıslak dudakları onu öpücüklere boğdu.

Noah'nın dili delirtici bir yeteneğe sahipti, dudakları bütün duyularımı harekete geçirme yetisiyle donanmıştı. Dişleri davetkâr bir şekilde tenimde gezindiğinde, kolumu kaldırıp boynuna doladım. Lif elinden düştü ve göğsümü avuçladı, parmakları nazikçe meme ucumu sıkıyor, çekiyordu. Kalçalarımın arkasına yapışmış organımın sertleştiğini, bacak aramdaki parmaklarının ulaşabildiği her noktayı okşadığını hissedebiliyordum. Boynumun kıvrımında dudaklarının, dilinin, dişlerinin enfes baskısı, kulağımdaki yumuşak iniltilerle birleşti ve beni delirterek kıvrandırdı.

“Noah.” Adeta nefes nefese yalvarıyordum.

Yaptığını bırakmadı. “Ne istediğini söyle bana, Kedicik.”

Casus kâğıt-kalem çıkarıp bir liste yapmaya başladı ama onu görmezden geldim. Noah'nın ona tapınmasının farklı yolla-

rını bulması için fazlasıyla zaman olacaktı. Şimdi ben, Noah için bir şey yapmak istiyordum.

“Seni.” Kollarında döndüm. “Senin tadına bakmak istiyorum.”

Bacaklarının arasında dörtayak pozisyonuna geçip davetkâr bir havayla dudaklarımı yalayarak onu süzdüm. Küvetteki su hareketlerimle çalkalanıyor, karnının kaslarına çarpıyordu. “Sen benden bir şey istersin de yapmaz mıyım hiç...”

Vahşi kollarından destek aldı ve yerinden kalkıp kenara oturdu, bir yandan da organını bir eline alıp davetkâr bir biçimde sıvazlamaya başladı. Diğer kolunu da bana doğru uzattı. “Hadi Lanie, beni ağzına al.”

Bu sözcükler bana oradaki ilk gecemi, Noah’nın koltukta çınlıçiplak oturup sigara içtiği o geceyi hatırlattı. Bu hatırayla tüylerim diken diken oldu ve ona yaklaşırken dudaklarımdan acınası, edepsiz bir mırıltı döküldü. Yanına geldiğimde saçlarımı kavrayıp başımı bütün nezaketiyle ağzıma doğrulttuğu o devasa organına doğru çekti.

Eliyle organının altını sıkıyordu, onu ağzıma aldığım da göğsünden seksi bir kükreme yükseldi. Ucunda dilimle daireler çizip onu hevesli dudaklarımın arasından olabildiğince derine aldım. Başımı daha da bastırduğunda dudaklarım gerildi. Eliyle saçlarımı kavrayıp beni yavaşça aşağı yukarı indirip kaldırmaya başladı. Onu ağzıma almamı izlemek için ayağını küvetin yanına, dayayıp duvara yaslandığında, bir anda tam bir ifşacı olup çıktım.

Bir anlığına onu ağzımdan çıkardım ve başımı bacaklarının arasına soktum. Gözlerimi yüzünden ayınmadan hayalarını yala-

maya, her birini teker teker ağızıma alıp yavaşça emmeye koyuldum.

“Lanet olsun,” diyerek inledikten sonra ağızı açık kaldı ve göğsü gitgide daha hızlı yükselip alçalmaya başladı.

Dilim hayalarının kuytusundan yukarı, parmaklarına ilerleyip uzun kamışına doğru kaydı. Noah başımı daha da büyük bir güçle aşağıya bastırıyordu ve organının başını boğazımın arkasında hissedebiliyordum. O beni indirip kaldırırken dişlerim yavaşça yumuşak tenini sıyrınıyordu. Gözleri dudaklarıma kenetlenmişti; başımı öne arkaya hareket ettirip onu iyice içime aldım. Yutkunup boğazımı gevşeterek onu daha da derine soktum, ağızımdaki sertlik sanki hayatımda tattığım en lezzetli şeymiş gibi beni inletiyordu. Zaten öyleydi de.

“Lanet olsun.” Sesi adeta fısıltıydı; pürüzlü, güçbela kontrol edebildiği bir fısıltı. “Aletimi emerken ne kadar müthiş görüldüğünü tahmin bile edemezsin. Daha sert, Kedicik. Daha sert em beni.”

Onu öyle sert emdim ki yanaklarım tutuldu. Öylesine sert emdim ki, işim bittiğinde organının mosmor olacağından emindim. Noah inlerken kollarındaki, göğsündeki, karnındaki bütün kaslar gerildi. O beni kendinden geçmiş halde izlerken, daha hızlı, daha sert emiyor, onu daha derine alıyordum.

Ağızımda onun organıyla ölseydim mutlu bir kadın olarak ölürdüm. Organ boğulması nedeniyle ölüm.

İsmimi haykırdı, sonra yüzü buruştu. “Dur, dur.”

Devam ettim.

“Hayır... kahretsin...” İnledi ve yüzümü ellerinin arasına alıp

beni organını bırakmaya zorladı.” Soluk soluğa kalmış, boynundaki damarlar belirginleşmiş, gözleri irileşmişti; iştahlı ve kararlıydı. “Arkamı dönüp kenara tutun.”

Sahneye çıkma sırası Casus’a gelince ikimiz de bunu bir güzel kutladık.

Arkamı dönüp rahatça aralarına girebilsin diye bacaklarımı açtım; tabii işi garantiye almak için belimi kıvrıp kalçalarımı da iyice dışarı çıkardım. Nefesini ensemden hissettiğimde, göğsünü sırtıma yaslayıp organını girişime yerleştirdiğinde, az kalsın oracıkta boşalacaktım.

Dudakları kulağımdaydı ve organının ucunun katmanlarının arasından kayarak bana takıldığını hissettim. Çaresizce ihtiyaç duyduğum şeyle beni doldurmuyordu. Kalçalarımı oynatıp girişimi aletine yaslamaya çalıştım ama geri çekildi ve temasımız bozulduğu için sızlanmama yol açtı.

Nefesi derin ve tehditkâr bir sesle kulağıma okşadı fakat ondan korkamıyordum. “Hangi kapıdan girmeliyim, Lanie?” diye sordu. “Bundan mı?” Organını vajinama doğru getirdi. “Yoksa buradan mı?” Diğer deliğime kayıp hafifçe bastırdı.

“Hangisini istersen. Sen nasıl beni istediğim şeyden mahrum bırakmıyorsan, ben de seni ondan mahrum bırakmayacağım.” Arka kapı deneyimim pek kolay olmamıştı; hatta başlangıçta acı vericiydi fakat tekrar denemek istiyordum. Ve gerçekten onun için bir şey yapmak istiyordum, o yüzden madem beni arkadan becermek istiyordu, o halde ona izin verecektim.

Noah kulağımda gülümsedi, bunu görmediğim halde biliyordum. “Öyle mi? Çok cesursun, Lanie. Çok fedakâr. Vücu-

dunun bu kadar istekli olmasına, dokunuşlarıma bu kadar fütursuzca karşılık vermene bayılıyorum. Organımı o leziz küçük popona tekrar sokmayı iple çekiyorum ve bunu yapacağım da. Ancak bu sefer galiba... buraya gireceğim.”

Organının kalın başı vajinama girerek onu esnetti, kendisini iyice yerleştirirken içimi doldurdu. İnleyip başımı omzuna koyabilmek için geriye attım. Tek eliyle göğsümü avuçlarken, diğerini karnıma yerleştirdi. Sonra karnımın altına bastırarak beni çok hafifçe öne eğdi fakat bu küçücük açı değişikliği bile nefesimin kesilmesine yetti.

“Yavaş, Kedicik,” diye fısıldadı kulağıma. “Tanrım, inanılmaz iyi hissettiriyorsun.”

“Sen de fena değilsin,” demeyi becerebildim sadece.

Noah yeniden içimde hareket etmeye başladı. Yavaşça içeri girip dışarı çıkıyor, bir yandan da boynuma ateşli öpücükler konduruyordu. Karnımdaki eli aşağıya inip parmak ucuyla klitorisimi okşamaya başladığında başım yana düştü. Yeniden inledim çünkü inanılmaz iyi hissediyordum; sonra göğsünü sırtıma iyice bastırdı.

Ne istediğini biliyordum. İyice eğilmemi bekliyordu, ben de eğildim ve benimle istediğini yapmasına izin verdim.

Ve bana neler yapmadı ki.

Dudakları çıplak omuzlarımdan inerken tenimi karıncalandırıyordu. Göğsümdeki elini çekip parmaklarını küvetin kenarındaki elimin üzerine koydu. Bedenimin üzerindeki hafif ağırlığı beni tamamen sarmalıyordu. Diğer eli yeniden karnıma kaydı ve daha kararlı bir şekilde gidip gelmeye başladı. Kulağımın üze-

rindeki dudaklarından dökülen her bir küçük iniltiyi duyabiliyor, her gidip gelişinde tenimdeki sıcak soluklarını hissedebiliyordum.

“Daha da derinde olmalıyım, Lanie. Daha önce hiç ulaşmadığım kadar derinde,” dedi boynumun üzerindeki dudaklarının arasından.

Eli bedenimde aşağıya doğru kaydı ve sol bacağımanın iç kısmında durdu. Onu kaldırıp küvetin kenarına yerleştirdi. Sonra yeniden yavaşça içime girdi.

“Aah...” diye inledim.

Kalçalarını popoma sürterek dudaklarımdan başka bir inilti dökülmesine neden olurken, “İşte böyle. Burası,” dedi. “Hoşuna gidiyor mu?”

“Tanrım, evet.” Organının içimde kıvrıldığını, duvarlarımı ittiğini hissedebiliyordum; kalçalarını daha da dışarıya çıkararak onu daha çok içime almaya çalıştım. “Seni hissedebiliyorum... bana çok zevk veriyorsun...”

“Evet, ben de çok zevk alıyorum,” dedi biraz geri çıkıp yeniden içime girerken.

Her biri en sonuncusundan daha da muhteşem. kısa, hızlı gidiş gelişlerle hareket ediyordu. Vücudumun içindeki her bir nokta birbirine kilitlenmişti.

“Daha hızlı, Noah. Daha hızlı becer beni,” dedim onu teşvik etmek için.

O da öyle yaptı. Bir eli saçlarıma ulaştı ve onları çekip başımı zorla kaldırarak beni bir manyak gibi becermeye devam etti. Kasıkları uzun, sert, hızlı darbelerle popoma çarpıyordu. Parmak

uçları kalçalarımın arasında dolanırken tenlerimiz birbirine vuruyordu. Göğsüm sıkıştı, karnım kasıldı, klitorisim titredi, dişlerim kenetlendi, parmaklarım kuvetin kenarına öyle bir yapıştı ki eklemelerim beyazlaştı.

Derken her şey bir anda gevşedi ve beni iliklerime kadar sarsan bir orgazm çılgılığı attım.

“Noah... oh... Noah,” diye inledim kalbim göğsümü döverken.

“Biliyorum, Kedicik,” diye inledi hâlâ sertçe gidip gelirken. “Az kaldı. Boşalacağım. Boşalaca...” Kalçaları arkama çarparken bir inilti çıkardı ve sadece bir-iki saniye öylece durup ardından tekrar düzensiz ve sarsak gidiş gelişlerle devam etti.

En sonunda hareketsizleşti. Sanki fırtına bulutları dağılmış ve güneşi ortaya çıkarmış gibi dinginleşti. Mutlu, huzurlu ve memnun.

İçimden çıkarken vücudu gevşedi, alnını sırtıma yasladı. “Sen benim sonumu getireceksin,” dedi soluk soluğa.

Gerçekten mi? Kalbimin göğsümden kopmaya çalışırcasına attığı göz önünde bulundurulursa ciddi bir kalp krizi geçirme tehlikesiyle karşı karşıya olduğumdan emindim. Fakat Tanrım, amma da müthiş bir ölüm. Organ boğulmasıyla aşık atabilir.

Noah, Foreplay’e yalnızca Dez’le birlikte gitmeme karşı çıktı ama onun bizimle gelip planı tehlikeye atmasına izin vermezdim. Mason veya Samuel’in benimle gelme teklifini de geri çevirdim ama onu, yanıma Polly’yi de almama izin vermesi ko-

nusunda ikna ettim.

Çılgın sürücülük yeteneğinin bir faydası olurdu belki. Çılgın derken kastettiğim, bu hatunun direksiyonun arkasında tam bir manyağa dönüştüğü ve oraya sağ salım varırsak şanslı olacağımızdı. Ancak Noah'ya göre bıçak kemiğe dayandığında Polly hiç de hafife alınmayacak biriydi. Belki de volta atarken David Stone'un çeşitli organlarına hayali yumruklar savurması yüzünden böyle düşünüyordu. Hedefi de on ikiden vuruyor, yumruğu denk getirdiği organların her birini haykırıyordu. Bu beni biraz korkuttu.

İşte gelmiş, karanlıkta Foreplay'in bulunduğu sokağın karşısına park etmiş, Dez'in bizi içeri çağırmasını bekliyorduk. Bina görebildiğim kadarıyla bomboş ve sessizdi. Otopark da bir o kadar boştu ve neon tabela söneli uzun zaman olmuştu.

Polly ayaklarındaki asker botları da dahil olmak üzere baştan ayağa simsiyah giyinmişti. Bu botları nasıl bulduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bunun yürüttüğü ilk gizli görev olmadığından şüphelendim, zaten böyle bir şey duyarsam hiç şaşırmazdım.

"Telefonun açık mı?" diye sordu milyarıncı kez.

"Evet Polly, açık."

Dizleri sanki kupalarca kahve içmişçesine titriyordu. Ayrıca gözlerinin fıldır fıldır döndüğünü de fark ettim. Yemin ederim, sanki çalılıkların arasında bir polis ekibi olmasına rağmen mekânı soymak için gözetliyormuşuz gibi bir hali vardı.

"Tekrar bir baksana," dedi çünkü belli ki aptal bir ceptelefonunu çalıştırmaktan aciz bir beyinsiz olduğumu düşünüyordu.

Ona sinir olarak gözlerimi devirdim ve telefonuma baktım;

hatta onu kaldırıp emin olması için yüzüne tuttum. Tam o sırada elimde titreyerek yerimde sıranamama neden oldu.

Dez'den mesaj gelmişti: *Hamilelik testi negatif çıktı.*

Evet, beklediğimiz tehlike yok işareti işte bu şifreli mesajdı.

"Hadi, gidelim," dedim Polly'ye.

Arabadan inip kapıları olabildiğince sessiz kapattık. Hırslar gibi eğilerek sokağın karşısına geçtik ve otoparktan ilerledik. *Gövrümüz Tehlike* şarkısı kafamın içinde dönüp duruyordu fakat Tom Cruise bizimle boy ölçüşemezdi bile. Kulübün önüne vardığımızda sırtımızı duvara yasladık, sonra ben çok hafifçe kapıya vurdum. Önce iki kez, sonra durdum, sonra üç kez daha.

"Şifre bu muydu?" diye sordu Polly fısıldayarak.

"Hayır. Öyle bir şey konuşmadık," dedim omzumu silkerek.

"Sadece düşündüm ki... ah, kapa çeneni. Gerginim, tamam mı?"

Polly tiz bir sesle kıkırdayınca hemen elini ağzına götürüp kendini durdurdu. Bu sırada Dez kapıyı açtı.

"Siz iki dangalak ne halt ettiğinizi sanıyorsunuz?" diye fısıldadı sertçe; ardından Polly'ye bakıp kaşlarını çattı. "Yakalanmamızı mı istiyorsunuz? Pijama partisine gelmedin, liseli dilber."

Polly elini ağzından çekip kendini olabildiğince toparlamaya çalıştı. "Özür dilerim."

Dez, onu şöyle bir süzüp normalde asla takınmayacağı *Vadi Kızı* ses tonuyla, "Kıyafetin hoşmuş," dedi. Kesinlikle Polly'ye çekmeye başlamıştı. Bunu sonradan söyleyip savunmaya geçmesini izleyecektim; çok eğlenceli olacaktı.

Bu iltifat karşısında Polly'nin yüzü aydınlandı. "Teşekkürler! Seninki de," dedi onu süzerek.

Dez de tıpkı Polly gibi giyinmişti. Hatta Noah'nın evine beni "kaçırmaya" geldiğinde giydiği kıyafetti bu. İşe bu kılıkla gitmediğine emindim.

"Üstünü mü değiştirdin?" diye sordum çünkü bu onun yapacağı bir şey değildi.

Bana "herhalde yani" bakışı atıp ayağını hafifçe yere vurdu. "Hem iş hem de bunun için aynı kıyafeti giyemezdim herhalde, değil mi?"

Polly'ye bakarak gözlerimi devirdim. "Tanrım, bir daha asla arkadaşlarımla konuşma. Lanet olasıca bir hastalık gibisin."

Dez afallamış gibiydi. "Siz neden bahsediyorsunuz?"

"Polly'nin kızsals triplerini kapmışsın. Sorun yok, hapishanenin eş ziyareti gününde tekrar eski haline dönersin."

Polly yeniden kıkırdadı. Dez ise kenara çekilip bizi içeriye aldı.

"O gitti mi?" diye sordum kapı arkamızdan kapanır kapanmaz.

"Galiba ama arka kapıyı her zaman açık bırakıyor, bu yüzden açıkçası bilmiyorum."

"Ne demek bilmiyorum? Kontrol etmedin mi?" Hâlâ fısıldıyor olsam da sesimdeki kuşkucu ton çok netti. Telefonumu kaldırıp bana yolladığı mesajı gösterdim. "'Hamilelik testi negatif çıktı,' yazmıştın!"

"Şey, birazcık hamile olabilirim. Bu testler arada çuvallıyor."

Onu öldürecektim. Gözlerimdeki gaddar parlaklığın bunu gayet net gösterdiğinden emindim ama yılların antrenmanıyla

mükemmelleşen ölümcül bakışım en yakın arkadaşım üzerinde hiçbir etkide bulunmuyordu.

Dez çok büyütülecek bir şey yokmuş gibi omzunu silkti. "Salla gitsin. Buradaysa, onu bir güzel benzetiriz."

Beni daha iyi duyabilsin diye ona iyice yaklaştım. "Hımm, Dez? Bu kıyafetler bizi süper cesur ninjalar gibi gösteriyor olabilir ama öyle değiliz."

"Şimdi ne yapmamız gerekiyor?" Polly pes edercesine omuzlarını düşürdü. Bunun onu öldürdüğünü biliyordum. Düzgün planlama Polly'nin hayatında esastı, bu nedenle doğaçlama yapmak onun kitabında felaketle eşanlamlıydı.

Omuzlanımı geriye atıp dikleştirdim. Durumu kontrol altına alarak, "Burada olup olmadığını öğreneceğiz, sonra da o kahrolasıca kontratı alacağız," dedim kararlılıkla. "Şimdi... hadi ninjalığımızı gösterelim."

Çıkış işaretleri çok az aydınlatmasına karşın kulüp karanlıktı. Tabii Dez mekânı avucunun içi gibi biliyordu, ben de buraya son ziyaretimden, zemin katın yönünü biliyordum. Yani hazırдық.

Basamakları inerken, kulübün korumasının kendini bir Tanrı gibi hissetmesine yol açan kahrolasıca bir klipsli klasörle bizi alt katta beklediğini sandım bir an. Neyse ki orada değildi. Hatta içerisi zifiri karanlıktı. O kadar karanlıktı ki, yönümüzü bulmak için duvarlara yaslanarak ilerlemek zorunda kaldık. Koridorun sonuna ulaşmadan, bir kapının altından süzülen ışığı gördüm ve odadan gelen müzik sesini duydum.

Scott hâlâ ofisteydi. Derken binanın arkasından bizim tarafa gelen sesleri duyduk.

Polly gömleğime yapıştı, ben de Dez'inkine yapışıp hafifçe çekiştirdim.

"Birileri geliyor! Ne yapacağız?" diye fısıldadım.

Dez elimi tişörtünden çekip bana döndü. "Başımızı belaya sokayım deme, Lanes. Kapa şu çeneni. Halledeceğim. Hadi."

Polly'yle beraber, onu koridorda takip ettik ve çok fazla gürültü yapmadan hemen Scott'ın ofisinin yanındaki küçük dolaba sığışmayı başardık. Biz içeri girer girmez kapının dışındaki sesler kesildi.

"İyi eğlenceler, dostum," dedi bir erkek sesi.

"Bu, Terrence," diye fısıldadı Dez.

"Kiminle konuşuyor?" Kulaklarımı dört açtım ama duyabildiğim tek şey Scott'ın odasının açılıp kapanmasıydı.

"Yani? Onlar gidene kadar burada böyle bekleyecek miyiz?" diye sordu Dez.

Sardalya misali minicik bir alana sığışmıştık ama başka bir seçeneğimiz de yoktu zaten.

"Evet, aynen," dedim.

"Hiç de değil." Dez, Scott'ın ofisinin karşısındaki duvara döndü.

Sıvanın üstünde çıkartmaya benzeyen bir şeyle uğraşmaya başladığında, "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Onu çekiştirdi, derken bir delikten ışık sızdı. "Taş gibi bir adam dolapta biraz yaramazlık yapmak isterse diye koruma amaçlı yerleştirmiştım." Omzunu silkti. "Olur da patron beni ararsa haberim olsun diye."

"Var ya, sen şeytani bir dehasın." Pratik zekâsı beni

büyülemişti. “Bir dolapta işi pişirdiğin için tam bir sürtük olmakla beraber, bir deha olduğun çok açık.”

“Bunu iltifat olarak alıyorum,” dedi muzip bir gülümsemeyle. “En iyi yanı da bu duvarlar kâğıt gibi ince olduğundan mahrem yerlerimde havai fişekler patlarken sessiz olmak çok zor. Bu da son derece erotik.”

Başımı iki yana sallayıp deliğe eğildim. Scott’ın yanında kimin olduğunu gördüğümde nefesim kesildi ve bir anda yerimde zıplayıp Polly’nin burnuna çarptım. “Lanet olsun!”

Dez eliyle ağzımı kapadı çünkü fısıltım kesinlikle fısıltıdan çok daha fazlasıydı.

“Tanrım!” Polly dikkatle burnunu yokladı. “Neden burnumu kırmak istediğini sorabilir miyim, acaba?”

Dez’in elini ağzımdan çektim. “Bu David!”

Polly, artık burnunun acısını önemsemiyordu. “O alçak herif kontratı çalmaya gelmiş!”

Sesleri duyunca kafamdan uyurmadağımdan emin olmak için eğilip yeniden baktım. Neyse ki David, Scott’ın masasının yanındaki deri koltukta oturuyordu. Yediği dayak yüzünden yüzü şişmiş, morarmıştı. Noah P. Crawford’dan saygılar.

Bu arada Scott’ın masası kokain dağlarıyla kaplıydı.

“Aman Tanrım! Dez, hemen telefonunu ver,” dedim el yordamıyla arkaya uzanıp.

“Ne? Niye?”

“Şunun kamerasını aç ve bana ver. Çabuk!”

Dez telefonunu elime tutuşturunca, ekranından görüntüyü iyi çektiğimden emin olarak onu deliğe dayadım. Dez şaka yap-

miyordu; bu duvarlar cidden kâğıt gibiydi. Söyledikleri her bir sözcüğü duyabiliyordum.

“Ne oldu sana böyle?” Scott’ın sesinde hafif bir alay vardı. Aslında benim de içimden gülmek geliyordu.

David parmaklarını şiş gözünün üstündeki yarığa koydu. “Kickbox kazası. Kum torbasını ıskaladım.”

“Sonra peki? Kendi suratına tekme mi attın? Hem de arka arkaya?”

“Kapa çeneni. Bu kadar kısa zamanda yeni mal mı geldi? Riskli iş,” dedi David konuyu değiştirerek. Keyfi pek yerinde görünmüyordu.

“Yeni parti değil. Mekânda talep artışı oldu. Şu yukarıdaki sümüklü veletlerden de, fahişe kapmaya gelen alt kattaki beylerden de.”

“Üniversite çocuklarına da mı satıyorsun artık? Bunu konuşmamıştık. Ortağız sanıyordum.”

“Öyleyiz. Seni o yüzden çağırdım.” Scott ayağa kalkıp masasının önüne geçti ve kenara yaslanıp bacak bacak üstüne attı. “O halde konuşalım.”

“Konuşacak bir şey yok. Bu çok riskli bir iş. Gerzek serserinin teki bizi gammazlarsa Titanik misali denizin dibini boylarız. Akıllıca değil. Son ver buna.”

Scott dudak büküp omzunu silkti. “Haklı olabilirsin ama kızlarla beraber kokain paketi sağlam kâr getiriyor. O zengin piçler hayatta ötmaz, bunu biliyorsun. Kaybedecekleri çok şey var. Tek fiyata iki mal, müzayedelerde açılış teklifini yükseltmeye yardımcı olur.”

“Şimdi sen *höyle* deyince...” dedi David bir politikacı gibi gülümseyerek. “Sağlam kâr demişken, bir sonraki müzayedeye senatör dostum da geliyor. Onu hem toz hem de hanımlar konusunda son derece mutlu etmemiz gerektiğini ne kadar vurgulasam azdır. İkiz arayışı ne âlemde? Gelişme var mı?”

“Olmaz mı? Seni çağırmamın ikinci sebebi. Güven bana, gününü kurtaracağım, hatta haftanı. Bütün yılını diyelim gitsin.” Scott telefonuna uzanıp bir tuşa bastı ve hoparlörü açtı.

Terrence hattın diğer ucunda belirdi. “Evet, patron?”

“Hanımları ofisime getir,” dedi Scott, ardından tekrar bir tuşa basıp telefonu kapattı.

Birkaç dakika sonra ofisin kapısı açıldı ve uzun bacaklı iki kızıl ikizler salına salına odaya girdi. Görebildiğim kadanyla birbirlerine fizik olarak çok benziyorlardı ve ikisi de gümüş renkli kısa bir elbise giymişti. Vay canına, salınarak yürümeleri bile aynıydı.

“Sakin ol, deli kalbim,” dedi David pantolonunun ağnı çekeştirerek. Kızlara, çok seksi olduğunu sandığı ama yüzü Fil Adam’ı andırmadığı zamanlar bile ürpertici olan o gülümsemeyle otuz iki diş güldü. “Selamlaaaa, Bayanlar.”

Scott kızların yanına gidip aralarında durdu. “Izzy ve Belle’le tanışmanı istiyorum. Mükemmeller, değil mi?”

“Hem de nasıl. Senatör bu paketten son derece memnun kalacak. Biraz tatlarına bakmak beni de bozmaz açıkçası.”

“Tahmin etmiştim, bunu yapmamak için bir engelimiz de yok. Neticede, gününü kurtaracağımı söylemiştim sana.”

David’in şehvet dolu gözleri sağdaki kıza kilitlendi. Kızı

yukarıdan aşağıya, sonra tekrar yukarıya, bacaklarına kadar söz-
d ; onu adeta gözleriyle soyuyordu. “Neden yanıma gelip  u kay-
mak gibi bacaklarını bana sarmıyorsun, tatlım?” diye sorarken,
gözlerini kızın baldırlarından ayırmadı bile.

Ah, iğrenç. Gelgelelim, bu tiksindirici fl rtle mesi onu seks
yapmaktan alıkoymayacaktı. Ceplerine birkaç papel koyduğu an
bu kızlar her şeye hazır ve nazır olurdu ama zaten birkaç papel-
den fazlasını aldıklarından da emindim.

“Izzy, bu beyefendiye çok iyi davranmanı istiyorum. Çok
ama çok iyi,” dedi Scott kızın elini tutup onu David’e doğru g t -
r rken.

Izzy onun önünde durdu, sonra Belle, kız kardeşinin arka-
sından gelip onun fermuarını açarak elbisesini ayaklarına d   r-
d . Izzy i   ama ını giymemi ti. David’in yüzündeki ifadeye ba-
kılırsa, oracıkta pantolonuna bo alıvermek üzereydi.

“Vay vay, hatuna bak!” David, Izzy’nin kalçalarına yapı ıp
yüzünü bacaklarının arasına gömdü. Izzy gülüp elini onun sa -
larından geçirirken gözlerini kapatıp ba ını arkaya attı. Gözlerini
yumdu u için onu suçlayamazdım. Bunu hissetmek zaten yete-
rince kötü olsa gerekti, bir de o canavar herif ona yumulmu ken
izlemek dayanılmaz olurdu.

Scott güldü ve masasına gidip birkaç paket kokain alarak
David’e bir tanesini verdi. “Al bakalım, Romeo. E lencemize
bakalım.”

Başımı  evirmeliydim. O odada az sonra ya anacaklar öyle-
sine rahatsız edici olacaktı ki... Ama gözlerimi  eviremedim. Ben
cidden hastalıklı bir insandım. Sanki bir sirk izliyordum. Tüy-

lerimi diken diken edecekti fakat bakmadan edemiyordum işte.

Belle de şimdi çıplaktı; kızlar kanepeye uzanmış, David ile Scott ise o iğrenç salyali ağızlarını ve ellerini onların vücutlarında gezdiriyorlardı. Kızların şikâyet eder gibi bir hali yoktu ama... *İğrenç!* David, küçük paketlerden birini açıp içindekileri Izzy'nin göbeğine döktü. Sonra bir kamış alıp uzun bir çizgi halindeki tozu bumuna çekti. Izzy o an inledi, David onun içine üç parmağını sokarken, Scott'ın da izlediğini gördüm.

"Az önce tahmin ettiğim şeyi mi duydum?" Polly beni çekip bakmaya çalıştı. "İğrenç! Ne yapıyor onlar orada?"

"Kokain çekiyorlar," diye fısıldadım. Dez ile Polly'den ziyade kendi kendime. O an tam bir şok içindeydim. "Ve... ve... kendilerinden geçiyorlar."

"Ne? David ve Scott mı?" Dez beni kenara itip telefonun ekranından baktı.

"Vay canına!" diyerek güldü. "Baksanıza, ben bu hatunları tanıyorum. Yeni geldiler. Nasıl bu kadar kısa zamanda yardımcı müdür oldukları anlaşıldı."

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" dedi Polly ama bunun cevabını bildiği belliydi.

Başımı iki yana salladım. Polly de diğer taraftan beni sıkıştırıp telefonun ekranına baktı.

David ve Scott'ın, en hafif tabirle adi pislikler olduğunu biliyordum ama buna kendi gözlerimle şahit olacağımı hiç düşünmemiştim. Ömrüm boyunca bu görüntüyü aklımdan çıkaramayacağımı biliyordum. Tabii beynimi çamaşır suyuyla yıkamadığım sürece. Bu gayet iyi bir fikirdi aslında.

Decz, “Noah nu onun yüzünü bu hale getirdi?” diye sordugunda, gururla gülümsedim. “Vay canına, galiba bu adama ben de âşık oluyorum. Ancak bunu ona sakın söyleyeyim deme çünkü o zaman beni deli gibi isteyeceği için durum ikimiz için de karmaşık bir boyut alır.”

Sonra elimden aldığı telefonuna dönüp şovu izlemeyi sürdürdü. “Ne derseniz deyin, bu acayip seksi bir şey. Telefonun hafızasından asla silmeyeceğim,” dedi kaydetmeyi sürdürürken.

Tiksindiricilikte doruk noktasına varan bu sahneyi Decz’in özel porno koleksiyonuna eklemek istemesi kesinlikle tam da onun yapacağı bir şeydi. O gerçek çekimlerden hoşlanıyordu; tasarlanmış, kurgu işi oyunculuklardan değil. Bir gece dairesinde normal bir film ararken koleksiyonuna denk geldiğim için bunu biliyordum.

Orada öylece birkaç dakika daha kaldık çünkü zaten ne yapabildik ki? Telefondan çekildim çünkü artık izlemeye daha fazla tahammül edemeyecektim. Derken, diğer odadan bir ses duyuyor gibi olunca merakıma yenik düştüm. Kulağımı duvara dayayıp dinlerken, Polly de Decz’le arama sokulmanın bir yolunu buldu; böylece göğüs göğüsc sıkışıp kalakaldık.

Birisi inliyor, mırıldanıyordu, derken şunu duyduk: “Evet. Koca Oğlan’ı sevdin demek, ha? Daha hızlı em onu, bebeğim. Gelmem az kaldı.” David’in kendini beğenmiş sesi o kadar yapmacıktı ki... Sonra, kızlardan veya belki de Scott’tan gelen çatlak bir inilti daha duydum. Kimden gelirse gelsin, ensemdeki tüyleri kaldırmayı başardı.

Polly’nin beti benzi atmıştı. “Ah, bu çok berbat.”

"Şimdi ne yapıyorlar. Dez?" diye fısıldadım. Elbette gözünü dört açmış izliyordu. Şıllık.

"Ne olabilir?" dedi Polly. "Boşalıyorlar."

Gözlerimi devirdim. "Soruyu anlamadın galiba. Şimdi ne yaptıklarını soruyorum."

"Yok, doğru söylüyor." dedi Dez. "Geliyorlar. Hem de aynı anda. Zamanlamayı tutturmayı nasıl başardılar ki?" Daha da beteri, sanki zor bir matematik sorusu çözüyormuş gibi kaşlarını yukarı kaldırmıştı. Eminim eve gittiğinde bu denklemin çözümü üzerine çalışacaktı. Biraz sonra şöyle dedi: "Tamam, çifte sürtükler az önce arka odaya geçti; orası Scott'ın banyosu. Tahminim, üstlerindeki ıvır zıvır temizleyecekler. Minik Kamuş ile Minik Kibrit de pofuduk rozları çekiyorlar."

Yere oturup başımı o aptal kontrat ile beni ayıran duvara yasladım. "Bu çok uzun sürecek. Yakında dönmezsem Noah cıldıracak ve bir şeylerin ters gittiğini zannedecek."

Dez telefonuna bakmam için eliyle işaret ederek. "Bekle bir saniye, tatlım. Şimdilik meseleyi abartma." dedi.

Scott, "Bence onlarla zamanımız varken keyfimize bakalım." dedi ve organı yeniden sertleşene kadar onu sıvazladı. Bu işlemin bu kadar hızlı olmasına bakılırsa, o kokaine Viagra benzeri bir şey karıştırılmış olmalıydı. "Böyle parçalar her gün elimize geçmiyor sonuçta."

"Aynen öyle!" diye haykırdı David. Pantolonunu alıp telefonunu cebinden çıkardı. "Bir dakikaya orada olurum. Senatörden telefon bekliyorum, mesajlarımı çabucak kontrol etsem iyi olur."

Scott banyoda ikizlere katılır katılmaz, David telefonunu yeniden cebine koydu ve hızla Scott'ın masasına gitti. Başını çevirip etrafa bir kez daha göz gezdirdikten sonra çekmecelerden birini açıp bir karton dosya çıkardı. İçindeki kâğıdı aldı, onu faks makinesine yerleştirdi ve bir numara çevirdi.

"Hayır, hayır, hayır..." diye söylendim. o kâğıdın kontrat olduğunu biliyordum. *Benim* kontratım.

Polly sızlandı. "Alçak herif!"

Söz konusu alçak herif, makinenin işlemi tamamlamasını beklerken makinenin üzerinde sabırsızlık içinde parmaklarıyla ritim tutuyordu. "Gönderildi" kâğıdını alınca onu yırtarak, kontratı ve karton dosyayı yerine yerleştirdi ve resmen koştura koştura, şimdi muhtemelen tam gaz devam eden seks partisine katılmak üzere banyoya girdi.

Alnımı duvara vurdum. Şimdi o kontratı Noah'ya karşı koz olarak kullanmasını asla engelleyemeyecektim.

"Neşelen Lanes," dedi Dez fazlasıyla şen şakrak bir sesle. Saçmalaması karşısında kaşlarımı çatığımda telefonu havaya kaldırdı. "David Stone hem uyuşturucu hem de *seks ticaretinde* Scott Christopher'la ortak. Hepsi burada kayıtlı. Bence bu gayet sağlam bir pazarlık sebebi, ne dersin?"

O an, Dez hayatımda gördüğüm en seksi yaratıktı. En yakın arkadaşım olmasaydı, onu duvara yapıştırıp dilimi ağzına sokabilirdim. Haklıydı. David ile Scott'ı mahvetmek için ihtiyacımız olan bütün kanıtlar elimizdeydi. Bu durum konusunda Scott ve o nüfuzlu müşterileri ne düşünecekti merak ediyordum. Pek hoşlanma gitmese gerekti.

"Yine de gerçek kontratı alman gerek." dedi Dez. Ne aramantığın sesi olup çıkmıştı başıma? "Evet, çoktan faks çekti ama ortalıkta iki kontrat birden gezineceğine bir tane gezinsin bari."

Haklıydı.

"Ben gidiyorum." dedim kapıya uzanarak.

Beni durdurmak için omzuma elini koyarak. "Bekle bir dakika!" diye fısıldadı Polly. "Ya yakalanırsan?"

"İyi de şimdi gitmezsem başka şansım olmayabilir." dedim akıl yürüterek. "Hemencecik içeri gireceğim. duş sesini duymazsam gensingeri çıkarım ve biraz daha beklerim."

Dez. "Bırak gitsin." dedi Polly'ye. "Buradan izleriz. başı derde girerse de hemen hazırlanır. kurtarma operasyonuna girersiniz."

"Tamam." Polly'nin sesindeki isteksizlik hissediliyordu. "Ama sana bir şey olursa Noah işimi bitirir; o yüzden lütfen, dikkat et."

"Tabii ki." Gerginlik içinde başımı salladıktan sonra kapı kolunu yavaşça döndürdüm.

Koridora çıktığımda duvara yapışıp parmak uçlarımda Scott'ın ofisine vardım. Kapı kolunu yokladım ve kilitli olmadığını görünce kapıyı yavaşça ittim. Kulaklarıma akan suyun çıkardığı ses, ona karışan kadın ve erkek sesleri ulaştı fakat hangisinin kimin sesi olduğu anlaşılmıyordu.

Hemen Scott'ın masasına gidip alt çekmeceyi açtım ve David'in az önce geri koyduğu dosyayı gördüm. İşte karşımdaydı; T harfinin yanına yerleştirilmişti, Talbot'nun T'si. Onu çekip çarçabuk açtım ve kontratı aldım.

Onu ellerimde tutarken yüzüme bir gülümseme yayıldı. Sonra dosyayı yerine yerleştirdim ve tam duş sesi kesildiğinde odadan parmak uçlarımda çıktım. Kapıdan çıkarken gülümse yapmamaya dikkat ettim. Dez ile Polly beni koridorda bekliyordu.

Kontratı havaya kaldırdığımda, Dez de telefonu kaldırdı. Yemin ederim, onun dudaklarına yapışmamak için kendimi zor tuttum. Yüzümüzde kocaman gülümsemelerle zafer dansımızı yaptık. Bu dans uzun dostluğumuz boyunca, yıllar içinde mükemmelleşmişti; aslında temel olarak sadece kalçalarımızı iyi bir koreografi ve uyumla iki yana sallamaktan ibaretti. Polly parmak uçlarında zıplarken bizi alkışlamış gibi yapıyordu. Sonra basamaklara yönelip hırsızlara özgü kaçış planımızı gerçekleştirdik.

Görev tamamlanmıştı. Belki planladığımız şekilde değil ama yine de tamamlanmıştı.



11

Hayal Kurmayı Denesene

Noah

Azizler Günü veya daha iyi bilinen adıyla, Cadılar Bayramı.

Dünyanın çeşitli kültürleri uzun yıllardır bu geleneği farklı şekillerde kutlamıştır. Hepsinin kendine özgü bir tarihi olsa da ve hiç kimse geleneği kimin veya nasıl başlattığını bilmiyorsa da, genellikle bu bayramın Pagan kökenleri olduğuna inanılır. Her halükârda, bu her yıl dünya çapında kutlanan, yaşayanların âlemine geçmeye izinleri olan gecede ölülerle eğlenmemizi sağlayan bir gün haline gelmiştir. Her şey bir yanılsama, birilerini korkutmak pahasına eğlenmekten ibarettir. Gelenekler ve içinde bulunduğumuz durum düşünüldüğünde, bütün önemli kurul toplantılarının 31 Ekim'e, yani enayileri oyuna getiren biri olarak giyinmenin kabul edilebilir olduğu bir güne denk gelmesi gayet yerinde görünüyordu.

Ben bir enayi değildim. Tabii David Stone da değildi.

Pazartesi sabahı beklediğimden daha hızlı geldi çatı. Tasarladığımız planın başarıya kavuşmasını ve bir şekilde ters tepmemesini umuyorduk. Her şekilde, bu iş bittiğinde, budala kimse, ortaya çıkacaktı.

Ve ganimet de savaşın galibine gidecekti.

Kazansam da kaybetsem de bu maskaralık en sonunda sona erecekti. Lanie'yle beraber hayatımızı birilerinin sakladığımız sırtı öğrenmesinden korkmaksızın geçirebilecektik.

Lanie elinde esas kontratla eve geldiğinde, hemen Lanie'deki kopya ve benim parçaladığım kopyayı da alıp hepsini Lanie'nin iç çamaşın yakmak için kullandığı çöp kutusunda yaktık. Anlaşmamızın kanıtının küle dönmesini izlerken omuzlarımızdan büyük bir yük kalktı. Vücutlarımız sanki ateş söndüğünde gevşedi. Bu, hem zihinsel hem de duygusal açıdan yıpranmamızın yanı sıra fiziksel açıdan da ne kadar fazla stres altında olduğumuzun kanıtıydı. Küller küllere, tozlar tozlara. Kendimize yeni bir başlangıç sağlamıştık ve ona garanti gözüyle bakmayacaktık. Tabii bir de David'in faksla gönderdiği kopya vardı.

Dez görevden beraberlerinde getirdikleri ödül videosunu bana göstermekten büyük mutluluk duydu. Scott'ın uyuşturucu işinde olduğunu bilmiyordum ama bu beni şaşırtmadı. Beni şaşırtan, David'in bütün bu alavere dalaverede yer almasıydı. Bunu tahmin edemezdim bile ama sonuçta beni müzayedeye yönlendiren yatırımcılarımızdan biri olmuştu. Herhalde onu oraya ilk götüren de David'di. Yine de David bana bir şey çaktırmamakta başarılı olmuştu. Eminim bu onun için son derece kârlı bir işti.

Yazık, sonradan her şeyi eline yüzüne bulaştırmıştı.

Üstelik Lanie'yle benim yaptığımız şeyi kurula ifşa etmeye yeltenerek her şeyi daha da eline yüzüne bulaştıracaktı. Çifte standarda bak sen. Şansı varmış, mesele oraya varmadan merhamet edip işini bitirecektim. Annemle babama dua etmesi lazımdı. Arkadaşları ve ortaklarını, yani David'in babası Harrison'ı utandırmamı istemezlerdi.

İşte pazartesi sabahı gelip çatmış, kurul toplantısına dakikalar kalmıştı. Lanie'yle birlikte özel asansörümde ofisime çıkıyorduk. Bana moral vermek için yanımda gelmekte ısrar etmişti ve doğrusunu söylemek gerekirse yanımda olduğu için mutluydum. Herhangi bir sebepten ötürü bu plan ters teperse, beraberce hareket etmemiz, belki de şehirden defolup gitmemiz gerekecekti. Duyduğuma göre, Alaska ilkbaharda çok güzel oluyormuş.

Lanie kollarını belime sardı. "Heyecanlı mısın?"

Kayıtsızca omzumu silktim. "Yok yahu, ofiste sıradan bir gün işte. Ancak kurulun yeni hayır işi projemi onaylamasını çok istiyorum."

Lanie beni kendine çevirip süzdü. "Eminim onaylarlar. Bütün hafta sonu sunuma çalıştın. Sonuçta boşa gitmez, değil mi?"

Gülümsediğinde gözlerinde gördüğüm güven yüreğime su serpti. Bana böyle baktığında, sarsılamayacak yenilenmiş bir özgüven veriyordu. Dünyaya karşı ikimizdik ve Tanrı şahidim olsun, sağlam bir şansımız vardı.

Asansörün zili çaldı ve kapılar ofisin harala gürelesine açıldı. Çalışanlar her zaman mesele kurul toplantısı günlerine gelince

alarına geçiyor, hatta normalden daha meşgul görünmeye çalışıyordu. Herkes en profesyonel kıyafetlerini giymişti ve ifadeleri tamamen işe odaklanmış gibiydi. Birkaçı kafalarını kaldırıp Lanie'yle bana küçük tebessümlerle selam verdi, sonra yeniden işe döndü.

Sinirlerimi yatıştırmak için bir nefes verdim. Lanie'nin eli koluma girdiğinde bakışlarımı indirdim ve nişanlı olmamıza rağmen parmağında yüzük olmadığı için kendimi bir pislik gibi hissettim. Bunu derhal halletmem gerekti. Hâlâ Crawford bileziğini takıyordu ama bu yeterli değildi. Onu zamanında en azından sözleşmeye bağlı olarak malım yapmam başka bir şeydi, kendi tercihiyle benim olması bambaşka bir şey.

Asansörden inince onu, beni bekleyeceği ofisime götürdüm. Kurul toplantıları daima halka kapalı olurdu, bu nedenle yanımda gelemezdi. Ayrıca onu hayatta Stone'un yanına yaklaştırmazdım. Odada beklemeyi dert etmedi, zaten Polly de ona arkadaşlık edecekti. Mason da asistanım sıfatıyla toplantıya katılacaktı. Gizlice Polly'nin telefonunu arayacak, böylece Polly ile Lanie de ofiste konuşulanları dinleyebilecekti.

"Her şey hazır mı?" diye sordum Mason'a içeri girdiğimizde.

Lanie'yi masamın yanındaki koltuğa oturttum, Polly de karşısına oturdu. Mason sanki gizli bir operasyon yürütüyormuş gibi. Polly'nin telefonunu çaldırıp her şeyin hazır olup olmadığını kontrol etti.

"Evet. Hazır mısın, dostum?" diye sordu.

Başımı sallayıp bakışlarımı Lanie'ye indirdim. "Hadi baka-

lım. Şans öpücüğü alabilir miyim?"

Parmak uçlarında yükselip ceketimin yakalarına yapıştı ve beni kendine çekti. Dudakları benimkilerle buluşurken kollarını boynuma doladı. O öpücük dillendirmeye gerek olmayan kitaplar dolusu söz söyledi bana. Geri çekilince alnını bana yaslayıp kararlılıkla gözlerime baktı. "Şansa ihtiyacım yok," dedi. "Ancak bu fırsatı dudaklarının tadına bakmak için kullanacağım." Sanki ne zaman canı çekse onlara erişim hakkı yokmuş gibi.

"Biz birbirimiz için yaratılmışız," dedi. "O yüzden her şeyin yerli yerine oturacağından şüphem yok. Ayrıca sen Noah Crawford'sun. Bu isim başarıyla eşanlamlıdır."

"Tanrım, seni seviyorum," dedim içtenlikle.

Yüzünde bir zafer gülümsemesi belirdi. "Biliyorum, ben de seni seviyorum."

Mason'ın uzanıp Polly'nin başını öptüğünü gördüm. "Hadi gidelim, dostum. Stone'un şüphelenmesini istemeyiz."

"Hakla onları!" dedi Polly cesaret verici bir gülümsemeyle. Kendisi bizim özel ponpon kızımızdı.

Lanie'nin burnunun ucunu öptükten sonra dönüp evrak çantamı aldım ve ona göz kırparak ofisten çıktım. Mason arkamızdan kapıyı çekti.

Büyük planımızın bir kısmı. Mason'ın David'in sekreteri Mandy Peters'ı arayıp toplantının bir saat önceye çekildiğini söylemesiydi. Bunu sabah yapmıştı. David'in hazırlanmak için çılgınca koşturması gerekecekti ama elbette ki bunu yapacaktı çünkü bugün beni alt etme şansı eline geçmişti. Tabii bilmediği şey şuydu: Toplantıda Kırmızı Lotus kurul üyeleri olmayacaktı.

Kurul odasının hazırlanmasını, işi bunu yapmak olan yönetici asistanı yerine Mason ile Polly üstlenmişti. Bir müdahale olmaması planın yürümesi için elzemdi. Ayrıca birilerinin rezaletimizi duymasına izin veremezdik.

Kurul odasına gittiğimizde, B planının kapının önünde beklediğini gördüm ve başımı sallayarak selam verdim.

“Çoktan geldi,” dedi.

“Peki, misafirimiz?”

“Koridorun sonundaki boş ofiste bekliyor.”

“İyi. Sana ihtiyacım olabilir, kulaklarını dört aç.”

“Tamamdır,” dedi. İçeri girerken beni durdurdu. “Hey, içerdeki şu pisliği temizle, yoksa ben yaparım. Anladın mı?”

A planı, yaptığı her şeyi bildiğimizi ve elimizdeki kanıtların onu önünde sonunda mahvedeceğini söyleyerek David’le yüzleşmekti fakat bu işe yaramazsa, B planı devreye girecekti. Aynı zamanda C planı da vardı ama o son şans, çok gerekmedikçe kullanılmak istemediğimiz çaresizce bir hamleydi. İşin oraya varmasını umuyordum.

Onu anladığımı göstererek yalnızca başımı salladım. Ardından da kapı kolunu çevirip içeriye girdim.

David’in yara bere içindeki yüzünü görünce gülümsemek için kendimi zor tuttum ve bunu açıklamak için nasıl bir hikâye uyduracağını düşündüm. Babası Harrison’ın eski sandalyesinin, zaman zaman toplantılara katıldığında hâlâ oturduğu sandalyenin yanına, masanın başına çoktan yerleşmişti.

Harrison Kırmızı Lotus’taki görevini David’e devretmişti; bazen kurul toplantılarına gelse de, bu yalnızca gündemimizde

çok önemli bir konu varsa olurdu. David'in elinde benimle ilgili birtakım şeyler olduğundan, en sonunda babasının gözündeki imajını düzeltebileceğini düşündüğü için onu bu toplantıya çağırmış olabileceğini hissettim.

Onun için neredeyse üzülecektim.

Neredeyse.

Yanımda Mason'la beraber, masanın diğer ucuna, David'in karşısına geçtim. O nankör pislik, dudağındaki yarık nedeniyle (bendenizden saygılar) fena şekilde acı verici görünen, "senin bilmediğin bir şey biliyorum" sırtışıyla baktı ama onun dışında çenesini kapayıp oturdu. Öte yandan ben, masanın diğer ucuna atlayıp o hergeleyi ellerimle öldürmemek için kendimle cebelleşiyordum. Zihnimde hâlâ onu kadınının üzerinde, kendisine ait olmayan, Lanie'nin ona vermek istemediği bir şeyi almaya uğraşırken görüyordum. Yine de kendimi dizginledim. Artık bu meseleyi temelli halletmenin vakti gelmişti.

Tabii asistam da normalde bu toplantılara gelmemesine rağmen yanındaydı. En azından böyle bir toplantıya. "Çık dışarı, Mandy."

O ve David birbirlerine baktılar, sonra David kahkahayı bastı. "Kafanı sabah bir yerlere falan mı vurdun Crawford? Mandy benim asistanım. Senden emir almıyor."

Ona buz gibi bir bakış attım. "Sen ve ben biraz sohbet edeceğiz. Sohbet etmekten hoşlanıyorsun ya hani? Ama bu sohbete şahit olacak birilerini istemeyeceğini düşünüyorum."

Güldü. "Sen sigara falan mı içtin?"

"Hayır," dedim rahatça arkama yaslanarak. "Burnuma bir

şeyler de çekmedim üstelik.”

Belli belirsiz irkildi.

“İyi, Mandy kalabilir o zaman. Izzy ne âlemde?” diye sordum sırtarak.

İşte böyle. Gözlerde hafif bir irileşme, vücudunda bir kasılma, sonra bakışlarını kaçırması. “Kurul toplantısı bir saat önceye falan çekilmedi, değil mi?”

“Hayır.”

David boğazını temizleyip Mandy’ye döndü. “Bize biraz zaman ver.”

Mandy’nin yüzündeki ifadeyi şaşkınlık sözcüğü *karşılamazdı*. Her şeyden *bihaberdi*, tıpkı her zamanki gibi. Yine de iyi bir asistan gibi kendine söyleneni yapıp odadan çıktı.

“Peki, ya senin oğlan ne olacak?” diye sordu David, Mason’ı kastederek.

“Mason zaten her şeyi biliyor. O kalacak.”

“Peki, bana bu *her şeyden* bahsedecek misin?”

“Memnuniyetle. Tabii öncelikle, kontratım yanında mı?”

Sırtıp arkasına yaslandı. “Mesele buydu, değil mi?”

“Kurul toplantısında bu meseleyi gündeme getirmek değil miydi niyetin?”

“Sırf beni vazgeçirmek için bu numarayı planladıysan ikimizin de zamanını çalmışsın demektir,” dedi. “Ama teslim bayrağını çekip Kırmızı Lotus’un sana ait yarısını gereğince bana devredip elini eteğini buradan çekeceksen, kabul etmeye ikna olabilirim.”

“Hımm, ben hiç de böyle çözüleceğini düşünmüyorum bu

işin. Hatta bence burada işimiz bittiğinde sen hisselerinin tamamını bana devretmiş olacaksın.”

“İzzy hakkında ne biliyorsun? Daha doğrusu, onun hakkında nasıl bir şeyler bilebiliyorsun? Scott’la mı konuştun?” Scott Christopher’in onu gammazlamasına benim gibi o da inanmazdı. Öte yandan gammazcılar, gemi batarken postu kurtarmak için bulabildikleri ilk sağlam kayaya atlamaya meyillidir.

“Sen bana elindekini gösterirsen ben de sana gösteririm,” diye meydan okudum.

David bakışlarına karşılık verirken dişlerini birbirine sürttü. Parmaklarıyla masaya vurmaya koyuldu, sonra önündeki evrak çantasını çekerek düğmesine basıp açtı ve tek bir kâğıt parçası çıkardı. Evrak çantasını kapadıktan sonra, kontratı havaya kaldırdı.

“İşte burada Crawford. Benim aletimin gerçekten de seninkinden büyük olduğunun kanıtı,” dedi kibirli bir sırtısla.

Aletini, eski sürtük sevgilimin kalçalarının arasında görmüştüm. Gördüğüm kadanyla benimkinin yakınından bile geçemezdi.

“Peki şimdi elinde benimle ilgili ne var?” diye sordu.

“Kokain kullandığımı biliyorum.”

David güldü, sesindeki rahatlama bildiklerimden ötürü duyduğu gerginliğini ortaya çıkardı. “Kanıtla.”

“Kuruldan çıkacak zorunlu uyuşturucu testi kararı bunun çaresine bakar.”

Omzunu silkti. “Fark etmez, biraz laf ederler, ben de bağımlılığım için yardım alacağıma söz veririm. Tuzum hâlâ kuru. Yine

de iyi denemeydi.”

“Lanie’ye tecavüz etmeye çalıştın.”

Yeniden omuz silkti. “Onu mu dinleyecekler, beni mi? Üstelik onun bir fahişe olduğuna dair kanıtım var. Yani tek yapmam gereken şey polise ve kurula beni para vermezsem bu yalanı uydurmakla tehdit ettiğini söylemek. Basit bir şantaj vakası. Kurban benim. Başka?”

B planım hazırды.

“Mason,” dedim dikkatimi David’den ayırmadan.

Mason dizüstü bilgisayarını açıp projektörün uzaktan kumandasını alarak bir tuşa bastı. Karşı duvardaki beyaz perdeye Lanie ile kızların Foreplay’de Scott’ın ofisinin yanındaki dolaptan çektikleri görüntüler yansıdı.

David, yüzündeki berbat yaraların bir kickbox kazası olduğunu söylerkenki sesini duyduğunda bakışlarını benden çekti. Güldüm çünkü bu cidden acayip komikti.

Mason’a bakıp kapıyı işaret ettim. Başım salladı ve kapıdan uzanıp bekleme alanına göz attı. Birkaç dakika sonra kapıyı sonuna kadar açtı, sonra peşinde Dez ve Scott Christopher’la beraber içeri girdi.

Scott kapıdan girer girmez donakaldı, dikkati gişe rekortmeni bir aksiyon filminin bütün klişelerini barındıran filme odaklandı: Son derece yasadışı işler ile son derece amatör porno sahneleri.

Mason, Dez’in arkasından kapıyı kapadı çünkü işyerinde uygunsuz davranış sınırlarını çoktan aşmıştık. Kırmızı Lotus çoktan yapım aşamasında olan skandal işlerin üstüne bir de cinsel taciz

suçlamalarıyla uğraşacak durumda değildi.

David, Scott'ı gördüğünde sandalyesinden fırladı. "Sen burada ne halt ediyorsun?" Epey şaşırdığını söylemek yerinde olacaktır. Hatta biraz öfkelenmişti de.

Çene kaslarının gerilmesi ve iki yanındaki yumruklarını sıkması bir göstergeyse, Scott'm da onun kadar afallamış ve öfkelenmiş olduğunu söylemek mümkündü. İkisinin arasındaki gerilim öyle somuttu ki, odayı sanki içeriye bir düzine insan girmiş gibi dolduruyordu.

Scott, David'e baktı, sonra parmağını Oscar'lık bir performansla ona doğrulttu. "Neler dönüyor Stone?"

B planı çok şey vaat ediyordu.

"Asıl sen söyle! Mekânın güvenli olduğunu söylemiştin!"

Scott, Dez'e ters bir bakış attı ancak bunu yapmasına izin verecek değildim. Böylece ayağa kalkıp onu arkama aldım. Elbette Dez bu savunmasız hanım rolünü kabul etmedi. Yemin ederim, böyle kadınsı görünmese onu etek giymiş bir erkek sanabilirdim.

Etrafımdan dolanıp cesurca başını kaldırdı. "O görüntüyü ben çektim. Ayrıca çok da süper bir iş yapmıştım. Hah, bu arada istifa ediyorum. Ayrıca senden de korkmuyorum; o yüzden peşime düşmeye kalkarsan o kahrolasica popona tekmeyle basacağımı bil."

Scott onu sinir bozucu bir sivrisinekmiş gibi elini sallayarak savuşturdu. Eminim onu kafasına takmıyor, onunla uğraşmaya zaman harcamak istemiyordu; tabii bu da iyi bir şeydi. Şansımız varsa onu rahat bırakırdı. Aynı şey Stone için geçerli olmayacaktı.

Tahminimce Scott başını bu belaya sokan şeyin zaten David'in kibri olduğunu biliyordu. Bunun çözümü ise Scott'ın elinde, hemen buradaydı; yoksa uyuşturucu tacirleri ve nüfuzlu müşterileriyle savaşa girmeye hazırlanması gerekiyordu. Bu kokain işindeki tedarikçilerin, mesele ticareti korumaya varınca zalim katiller kesildikleri bilinen bir şeydi fakat sadece kokain değil, kadın da sattığı kodamanları önemsememezlik edemezdi. Yüzeyde süttten çıkma ak kaşık gibi görünebilirlerdi ama bu insanlar tetikçilere parayı basıp meseleyi çarçabuk temizleyebilirlerdi.

"Bu iş ortaya çıktığında ikimize neler olacağı konusunda bir fikrin var mı? Başlarını böyle işe. Seninle dibe batmayacağım. Bu meseleyi çözsen iyi edersin. Derhal!" Scott bana doğru dönerek ellerini beline koydu. "İstediğin nedir?"

"Ailemin şirketinin yarısı ve Delaine Talbot'nun kontratı."

Daha önce bu kadar kızarabilen birini görmemiştim.

Scott'ın başı David'e o kadar yavaşça döndü ki, bana Linda Blair'in o meşhur rolündeki halini anımsattı. "Kontratı çaldın mı?" diye bağırdı.

Doğal olarak bu kadar bağırmasına izin veremezdim. "Sesini kısmanı istemek zorundayım, Christopher. Burada çalışan insanlar var ve duvarlar o kadar da kalın sayılmaz. Lafı gelmişken, duyduğuma göre senin duvarların da çok inceymiş. Yaptırsan iyi edersin," dedim gözümü kırparak. Ancak bunu görmedi çünkü o sırada gözlerinde gaddar bir ifadeyle hâlâ David'e bakmakla meşguldü.

"Of, abartma," dedi David her zamanki kendini beğenmiş

tavıyla. “Kontrat güvende ve Crawford şirketinin yarısını devrederse hiç kimse onu görmeyecek. Rahat ol.”

Güldüm. “Galiba farkında değilsin, David.” Elimi perdeye doğru kaldırdım. “Belli ki, bir keş evinde kız kardeşinin vajinasına hindi doldurur gibi beceriksiz parmaklarını sokuştururken göbeğinden kokain çektiğin hatundan daha iyi bir durumdayım.”

David güldü. “Hodri meydan. Artık en yakın dostum olma-yabilirsin ama bir zamanlar öyleydin. Seni tanıyorum. O küçük kıza o kadar şefkat duyuyorsun ki onu millete rezil edemezsin. Şirketi devret ve bu kahrolasınca görüntüyü bütün kopyalarıyla beraber yok et, yoksa hem seni hem de onu ifşa edeceğim.”

Haklıydı. İlişkimizi kamuoyundan gizlemek için her şeyi yapardım; bu Kırmızı Lotus’un David Stone gibi bir pislik tarafından mahvedildiğini izlemek anlamına gelse bile. Yine de elimde bir koz daha vardı.

O halde C planı.

“Mason,” dedim ikinci kez.

Mason yeniden dizüstü bilgisayarına sarıldı. Scott’ın ofisindeki görüntüler durdu ve perdede bir başka görüntü belirdi. Tüylerimi diken diken ediyordu. İçimde resmen bir canavarın doğmasına neden oluyordu. Bunu izleyemezdim ama saldırıdan hemen önce gerçekleşen konuşmaları duymaktan kaçışım yoktu. Başta Lanie öfkeli, David ise laubaliydi. Lanie onun teklifine güldüğünde bu kez öfkelenen David oldu. Sonra da Lanie’nin üzerine atladı.

Vücudum titriyor, yumruklarım kasılıyor, çenem seğiriyor, bacağım sallanıyordu. Onu öldürmek istiyordum. Tam karşım-

daydı; mosmor olmuş, şişmiş gözü, halihazırda yara bere içindeki yüzüne resmen zankla yapıştırılmış gibiydi. Bu anın en kötü yanı da her şeyi izlerken yüzündeki ifadesizliği görmektir. Sura-tında pişmanlıktan eser yoktu. Lanie çılgılık attığında daha fazla dayanamadım.

“Kapa şunu,” dedim Mason’a. Benim kapıdan girip kadın-ının üzerindeki David’i kavradığım gibi fırlattığım bölüm bitti-ğinde çarçabuk kapadı.

“Kickbox kazası demek, öyle mi?” diye sordu Scott. “Dos-tum sen hastasın. Bunu yaptığina inanamıyorum.”

“Sakin ola bana ahlakçılık taslayayım deme, aşağılık herif!”

“Şimdi ne haltlar karıştırdın bakalım?” Konuşmaya yeni bir ses katılmıştı, hepimiz başımızı sesin geldiği yöne çevirdik. Har-ri-son Stone, başımızın belada olduğunu anlatan o otoriter ifade-siyle kapının önünde dikiliyordu.

Babasının sert tutumu karşısında David sudan çıkmış balığa döndü. “Babacığım, görüldüğü gibi değil hiçbir şey.”

Harrison elindeki bastonu oğluna salladı. “Ah, kendine sak-la. Zaten her şeyi gördüm. Uyuşturucular, fahişeler, tecavüze yel-tenmeler... Tanrım, evlat, geriye ne kaldı ki zaten?”

“Ben, hımm...” David birkaç saniye duraksayıp en sonunda ağzını kapadı. Söyleyebileceği hiçbir şey paçasını bu işten kur-tarmazdı.

Keşke Harrison’ın erkenden gelmesinin planımın bir par-çası olduğunu söyleyebilseydim ama söyleyemiyorum. Robert Burns’ün dediği gibi, “Farelerin ve insanların, en iyi planları sıklıkla ters gider.” Bazen bütün yanlışları düzeltmesi için evrene

güvenmemiz gerekir.

Tam o sırada Harrison yüzünde büyük bir gülümsemeyle bana dönüp elimi sımsıkı tuttu. "Noah, oğlum! Nasılsın bakalım?"

Bu adama hissettiğim yakınlığı engelleyemiyordum. Babamın ortağı, en yakın dostuydu. Ailemizden biriydi. David gibi bir iblisin dünyaya gelmesinde katkısının olması bana göre anlaşılmaz bir gizemdi.

"İyiyim, Harry," diye cevapladım çünkü bunu yapmamak elde değildi. Sonra ekledim: "En sonunda rüyalarımın kadını buldum ve her nasılsa onu benimle evlenmeye ikna ettim."

David'in yüzündeki ifade paha biçilmezdi. Evlilik hazırlığında olduğumuzu bilmiyordu.

"Hayatına renk gelmiştir eminim! Tebrikler, evlat!" Harrison birkaç kez sırtına vurduğunda, hâlâ elimi sımsıkı tutmuyor olsaydı kuvveti beni yere yıkmış olabilirdi. "Davetli listesinde beni unutmazsan iyi edersin," diye uyardı.

Sonra biraz ciddileşti. "Oğlumun ailenin mirasını elinden almaya çalıştığını biliyorum. Bu konudaki hevesini bastırmaya çalışsam da oğlumun kalın kafalı olduğu bir gerçek," dedi kendi kafasına vurarak. "Bir parça mantık sokamazsın oraya."

David bezginlik içinde homurdandı. "Bu şirketi sen kurdun. Bu benim de mirasım."

"Kapa çeneni, evlat. Bu şirketi Baba Noah ile ben kurduk. Hepsi onun fikriydi. Şimdi belli ki Noah'yı bir şeylerle tehdit ederek yolunu bulmaya çalışıyorsun ama ben her şeyi ondan dinlemeyi tercih ederim." Bana döndü. "Seninle ilgili

elinde ne var, evlat?”

Gerçeği itiraf etmekten ne kadar utanırsam utanayım, zaten bir şekilde ortaya çıkacağını biliyordum. Ailemin hatırasına leke düşürerek bütün kuruluşun öğrenmesindense Harrison’ın öğrenmesini tercih ederdim.

“Bir bakire satın aldım, sonra ona âşık oldum.” İtiraf çarçabuk döküldü dudaklarımdan; tıpkı bir yara bandını çekip çıkarmak gibi. Ve bir şey söyleyeyim mi? Tahmin ettiğim kadar canım yanmadı.

Harrison pek halinden memnun görünmemekle birlikte hayal kırıklığına uğramış gibi de görünmüyordu. Hatta kayıtsız bir hali vardı. Omzunu silkti. “Ee?”

“Bu yetmez mi?”

“Sana bir şey sorayım, evlat. Kız bütün bunlara değer mi?” Oğlunun yol açtığı rezaleti ima ederek bastonunu salladı.

“Evet efendim, değer,” dedim içtenlikle. Lanie için, eğer gerekirse David Stone’a her gün katlanırdım. Sonra, sanki yapbozun son parçasını yerine yerleştirmişim gibi kafama dank etti. Bunu yapmak zorunda *değildim*. Önemli olan tek şey Lanie’ydi. Benim mutluluğum ailemin istediğı tek şeydi. Ve David Stone muhtemelen böyle bir şeye asla sahip olamayacaktı. Bu yeni farkındalıkla David’e döndüm. “Kabul...”

“Bir dakika,” dedi Harrison araya girerek. “Hemen pes etme bakalım, Noah.”

David babasına dönüp, “Ne yapıyorsun, be adam?” dedi şaşkınlık içinde. “Senin söz hakkın yok.”

“Elbette var. O hisseleri hâlâ ben kontrol ediyorum. Senin

buradan gitmeni sağlamak, kurula bir açıklama yapmama bakar. Sen bu şirket için bir utançsın, benim için de öyle. Alavere dalaverelemlerle daha fazla uğraşmayacağım. Büyü artık!”

Harrison masaya uzanıp, onu durduracak kadar hızlı tepki veremeyen şok içindeki David’in elinden kontratı aldı. Bir saniye göz gezdirip onu bana uzattı.

“Başka kopyası var mı?” diye sordu David’e. David başını iki yana sallamakla yetindi. “İyi.” Sonra Scott’a döndü. “Sen neden hâlâ buradasın?”

“Görünüşe göre bu iş benim için de tehlikeli.”

“Nasılmış?”

Scott başıyla Mason’ın dizüstü bilgisayarına işaret etti. “Asla ortaya çıkmaması gereken bir video. Şayet çıkarsa işim biter. Oğlunuzun da.”

“Ortaya çıkmayacağını garanti edersem oğlumla artık hiçbir bağının kalmayacağına yemin eder misin?”

“Ederim. Ben bela aramıyorum. İşime gücüne bakıyorum.”

Harrison kaşlarını kaldırarak bana döndü. Evet anlamında başımı salladım. Anlaşmadan istediğim her şeyi almayacaktım. Lanic sağ salim benimle olduğu sürece, geri kalan her şeyi karmaya bırakacaktım.

“Video yok edilecek. Şimdi çık git buradan, burada olmaya layık değilsin.”

Scott hızlı adımlarla çıkıp gitti. Onu suçlamıyordum. Harrison hoşlanmadığı birisi ziyareti uzattığında adeta Clint Eastwood kesiliyordu.

“Görünüşe göre terazi senin tarafına kaymış durumda,

Noah,” dedi yeniden bana dönerek. “Şimdi ne yapmak istersin?”

David belli ki olayların gidişatından rahatsızdı. “Bir fahişe satın aldı.”

Harrison bastonunu kaldırarak onu susturdu. “Tek kelime daha edersen seni evlatlıktan reddederim.” Yeniden bana döndü. “Noah?”

Tavana bakarak ötelerde bir yerleri görmeye çalıştım. Bu ailem içindi. Hepsi. Onların bu hayatta kurdukları ilişkiler sayesinde, öldükten sonra bile hâlâ bana gözkulak oluyorlardı. Hatıralarına, miraslarına leke sürülmesine izin vermeyecektim.

Başımı tekrar önüme eğdiğimde David Stone’u bambaşka bir gözle gördüm. Ona neredeyse acıyacaktım. Babası tanıdığım en muhteşem adamlardan biri olmasına karşın David ondan bir şeyler öğrenme fırsatını hiçbir zaman değerlendirememişti. Ancak beni, benim için şu dünyadaki en değerli şeyle tehdit etmişti ve bu nedenle de ona acıyamıyordum.

“Dinle beni, David,” dedim dişlerimin arasından. “Bu özel porno videonu kamuoyuna sızdırıp seni mahvetmemle bitmez iş; o video uyuşturucu ve kadın ticareti yaptığının kanıtı, tabii tecavüze teşebbüsü gösteren diğer videonu da unutmayalım. Hapishanede çok uzun zaman boyunca kalabilirsin.”

Dez eğilip söze girdi. “Bu arada, Chavez isimli irikıyım bir Meksikalı peşinde, aşağılık herif.”

Harrison görünüşe göre Dez’i yeni fark ediyordu fakat yüzündeki ifadeye bakılırsa ondan etkilenmişti. Dez’in insanlar üzerinde böyle bir etkisi vardı işte. Harrison kesin ona çıkma teklif edecekti.

David'in yüzündeki ifade bana kaçacak, içine girip kaybolacak bir deliği olmayan, köşeye sıkışmış bir fareyi hatırlattı. Yenilgiyi kabul etmek dışında bir seçeneği olmamasından duyduğu nefretle, "Ne istiyorsun?" dedi kenetlediği dişlerinin arasından.

Julie'yle banyomda bastığım o günden beri yüzünden silmediği o kibirli gülümsemeyi bu kez ben ona karşı takındım. Sonra da bu küçük farenin minicik elleriyle sımsıkı tuttuğu o peynir parçasını kapıverdim. "Fazla bir şey değil, senin hisselemini. Sonuçta özgürlüğün karşılığında küçük bir bedel. Ne dersin?"

"O görüntüleri buna rağmen sızdırmayacağını nereden bileyim?"

"Bilemezsin," dedim dürüstçe. "Ama bunu yapmak çok canımı yaksa da sana söz veriyorum. Sen kendi sözünü yerine getirdiğin sürece ben de benimkini getireceğim. Bunun için Delaine'e teşekkür edebilirsin. O benim asla olamayacağım kadar bağışlayıcı bir insan."

"Veya benim," diye araya girdi Dez.

"Ne diyorsun, Stone?" diye sordum.

"İyi. Senin olsun. Hepsi senin olsun," diye kabul etti.

"Toplantı sona ermiştir," dedim zafer kazanmışçasına. Ganimetimi toparlamak için Dez ile Mason'ı kurul odasından çıkardım.

David'in hisselerini almak yalnızca fazladan bir getiriydi. Asıl ödülüm Delaine'di. Ve kesinkes bu ödülün tadını çıkaracak, onu asla heba etmeyecektim.

155 otobanından Hillsboro'ya doğru giderken, Lamborghini'nin yoleli koltuğunda oturan Lanie, "Hala bitipme inmamıyordum," dedi.

Kurul toplantısının olduğu günü üzerinden neredeyse bir hafta geçmişti ve atlatığımız çalkantılı olaylardan sonra biraz umut vermeye ihtiyacımız vardı. Hillsboro hem kafamızı dinlememiz hem de Lanie'nin ailesini görmesi için uygun yerdii. Bir otele verleşeceğimizi sanıyordu. Ben de hiç bozuntuya vermiyordum.

"Bitti, Kedicik." Elele tutuşuyorduk; elini dudaklarına getirip sol parmağını optum ve ona müziple güldüm.

"Aa, kır evine geldik," dedi Lanie yola bakarak.

Elimi bıraktım. Vitesi küçültüp evin araba yoluna girdiğimde, yüzüme bakıp burada geçirdiğimiz günü hatırladığını görüncüye kadar ne yaptığını anlamadı.

"Noah, hayır. Bunu bir daha yapmayacağız."

Kapıyı açıp arabadan çıkarken hiçbir şey demedim. Yoleli kısmına geçip onun kapısını açtığımda, gönülsüzce kollarını göğsünde kavuştırdı. "Hayır, Noah. Otelde istediğin kadar sevişebilirsiniz ama bir daha burada olmaz. Geçen sefer az kalsın yakalanıyorduk."

"Yakalanmayacağız," dedim, sonra elini tutup onu koltuktan çektim.

İstemeye istemeye arkamdan geldi. Elini tutup onu evin arka tarafına geçirerek göl ve çardağın bulunduğu bölgeye doğru devam ettim.

"Ne yapıyorsun? Delirdin mi?" Komşular bizi göreceek diye

çalgıma dönmüş gibi etrafımı kolaçan ediyordu.

“Evet, usluına bakarsan delirdim.” Onu çardağa çıkarıp salıncığa doğru yürüldüm. “Ve bu senin suçun. Beni delirten sensin.”

Onu salıncığa doğru çevirip oturması için omuzlarından hafifçe bastırdım. Güneş ufukta batıyor, turuncu ve pembe ışık huzmeleri yüzünün mükemmel hatlarına yansıyor. Ördek ailesi gölün diğer yanına doğru bir S çizerek yüzüyor, sessiz vak vak sesleri uzaktan kulağımıza ulaşıyordu.

Lanie’nin önünde diz çöktüğümde yüzündeki şaşkınlığı fark ettim. “Arzu ettiğin her şeyi sana vermek istiyorum, Lanie. Geçmiş, şimdiyi, geleceği. Ve vereceğim. Bunu ta en başta yapmadığım için berbat hissediyorum,” dedim lacivert kadife kutuyu cebimden çıkarırken.

Soluğu kesilerek elini dudaklarına götürdü. “Ah, Noah.”

“Farkında mısın? Müstakbel Bayan Crawford olmana karşın yüzükparmağın çıplak.” Ona gülümsedim, sonra kutuyu açıp yüzüğü ona gösterdim.

Eşi benzeri yoktu, tek bir kadın için tasarlanmıştı ama kuşaktan kuşağa devredilmişti ve bu geleneğin uzun sürmesini diliyordum. Üç karatlık elmas parçaları, merkezdeki zümrüt kesim safirin etrafında kavisler ve daireler oluşturarak girift bir şekilde örülmüştü. Çok abartılı bir şey değildi; cazibesi sadeliğinde yatıyordu.

Yüzüğü kutusundan alıp gülümseyerek Lanie’nin titreyen eline uzandım. “Annenimdi ve şimdi senin olmasını istiyorum.”

Onu parmağına geçirip gözlerine baktım. Dolan gözlelerinden yaşlar süzülmeye başladı. Gülümsemesi ömrümde gör-

duğum en güzel gülümsemeydi, içimden bu anı bütün ebedi gör-
kenimle sonsuza dek ölümsüzleştirecek bir ressam tutmuş ol-
mayı diledim.

Onu şefkatle öptüm. "Seni seviyorum, Delaine Talbot."

"Biliyorum. Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı, sonra
parmağındaki yüzüğe baktı. "Çok güzel. Teşekkür ederim."

Ayağa kalkarken, "Rica ederim, ama daha bitmedi," dedim
yüzümde şeytani bir gülümsemeyle.

Başımı amden yukarı kaldırdı. "Bitmedi mi? Ne bitmedi?"

"Hadi, gel," dedim elini tutup onu yukarıya çekerek.

Onu adeta sürüklüyordum, bana ayak uydurabilmesi için
muhtemelen yavaşlamam gerekiyordu ama bir sonraki sürprizim
için çok heyecanlıyım. Lamborghini'ye vardığımızda dönüp
evin kapısına doğru yürümeye devam ettim.

Lanie, "Nereye gidiyorsun? Birileri polisi arayacak şimdi!"
diyerek kolumu çekistirip beni arabaya götürmeye çalıştı.

Elini biraz daha sertçe çekerek onu göğsüme yapıştırdım ve
kolunu omzuma attım. Gülerek, "Sakin ol, kadın. Hiç kimse poli-
si falan aramayacak," dedikten sonra ne tuttuğumu görmesi için
avucumu açtım. Kır evinin anahtarı.

Bir saniye öylece donakaldı. Ön bahçeye bakarak en sonun-
da "Satılık" tabelasının üstüne "Satıldı" ibaresinin eklendiğini
gördü. "Noah, olamaz."

Delicesine sevdiğim kadına çocukluk hayallerini süsleyen
evi vendiğim için kendimle duyduğum gururdan ötürü yüzüme
kocaman bir gülümseme yayılmasına engel olmadım. "Eve hoş
geldin, Lanie." Ben anahtarı kilide sokup kapıyı açarken afalla-

muş halde yanımnda duruyordu.

Hafifalar önce Lanie'yi ailesinin evine bırakıp eve döner dönmez, kır evini satın almıştım. Başkalarına satılmak üzereydi fakat istenen fiyatın dört katını teklif ettiğimde sahibi teklifimi kabul ederek kendinden geçti. Bundan sonrasını Polly devralmıştı. Baklayı ağzından çıkaracağımdan emindim ama o koca çenesini kapalı tutmayı becerdiğinde onunla gurur duydum. Üstelik dekorasyon konusunda aşırıya kaçmamayı da başardı.

Lanie'nin elini tutup onu eşikten geçirdim ve kapıyı arkamdan kapadım. Şöminenin üstündeki rafa giderek uzaktan kumandayı aldım ve gazlı şömineyi yaktım.

Hâlâ bir şey söylemediğinden, "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

Etrafına bakındı. Çok az tadilat yapılmıştı ama Lanie'nin bayıldığı bütün antika nüansları olduğu gibi bırakmıştım. Zemin sistirelenmiş, mobilyalar alınmıştı fakat hepsi sade ve rahat. İhtiyaç olabilecek her türlü rahatlık vardı; şöminenin önündeki kocaman kabarık minderler de cabası.

Oysa Lanie hâlâ hiçbir şey söylemiyor, beni geriyordu.

"Böyle kalmak zorunda değil. Sana gösterdiğimde ev boş olmasın diye Polly'ye dekore ettirdim. Sevmediysen her şeyi yeniden yaptırırız."

Bana dönüp iyice yaklaştı. "Kapa çenen, Noah. Çok fazla konuşuyorsun." Tişörtümü tuttu ve beni kendine çekip dudaklarına vücudumu baştan ayağa karıncalandıran bir öpücük kondurdu.

Ve bununla da durmadı.

O yumuşak, kıvrımlı dili benimkinin üzerinde gidip geliyordu. tıpkı pamuk şeker gibi tatlıydı. Ona sımsıkı sarılıp bana verdiği her şeyi aldım ve fazlasıyla karşılık verdim. Bedeni bedenimde kaybolmuştu ve bana dokunuşu... Ah, Tanrım, dokunuşu çıldırtıcıydı. Bana bir bakire olarak gelmişti, en ufak cinsel deneyimi yoktu. Niyetim ona sevdiğim şeyleri öğretmekken, asıl öğretmeni kendi bedeni olmuştu. Ne istediğini biliyordu ve iş onu almaya geldiğinde hiçbir engel tanıımıyordu. Vücudunun taleplerine cevap vererek benimkilere de cevap veriyordu.

Hünerli parmakları gömleğimde süzülürken rastladığı bütün düğmeleri teker teker açtı. Dudaklarını benden hiç ayırmadı, nefes bile almıyordu. Buna ihtiyacı yoktu; aldığımız her nefes diğerini besliyordu. Elleri gömleğimden içeri dalıp çıplak göğsüme yerleşti. Dokunuşuyla vücudumdaki her kas gerildi. En sonunda dudaklarını benden çektiğinde anında bir boşluğa düştüm ama bu kez boynumun kenarını öpmeye başladı. Bana göre hava hoştu.

Yumuşak dudakları boynumu emerken dili tadıma bakıyordu. Onu iyice kendime çekerek sallanan kalçalarını pantolonumun içindeki şişkinliğe sürttüm. Göğsüme geçti, dili meme uçlarımdan birinin etrafında dönerken diğer göğsümün gerilen kasını tutuyordu. Sonra yavaşça ellerini omuzlarıma getirerek gömleğimi çekti, kollarımdan aşağıya, yere kaymasını sağladı.

Dikkatini diğer meme ucuma çevirdiğinde parmaklarını saçlarımdan geçirdim. Tırnakları karın kaslarıma sürtünerek kot pantolonumun beline inmeye başladığında omurgamdan aşağı bir ürperti indi. Pantolonumu çıkararak beni iyice kendine çekti,

sonra elinin mükemmel bir baskıyla pantolonumun üzerinden beni okşadığını hissettim.

“Kedicik...” Organım daha hapishanesinden çıkmadan kendimi kaybetmemek için çaresizce uğraşırken soluklanmalarım arasından ancak bunu söyleyebildim.

Ayakkabılarını savurup attı ve ellerimi gömleğinin eteğinde buldum. Başparmağım onun altındaki çıplak tenini okşadı fakat bu yetmiyordu. Böylece gömleği kaldırıp çıkardım ve yerde benimkinin yanına attım. İçindeki fırfırlı mavi sutyen ona inanılmaz yakışmıştı, kaymaksı göğüslerinin tümsekleri dışarıya taşıyordu. Onları avuçlarıma aldım. İnce kumaşın üstünden sıkıyor, okşuyordum; tıpkı sevdiği gibi. Başparmaklarım sertleşmiş meme uçlarına kaydığında, cevap olarak göğsümü ısırды. Evet, bunu sevmişti. O kadar ki, kotumun düğmeleri pat diye açıldı ve organıma dokunmak için elini içeriye kaydırdı.

Avucunun içi organımm başına kaydığında bir hırlıttı çıkardım. “Tanrım, Lanie.”

Şaşkınlık içinde, “Çok sertsin,” dedi. Sesi şehvet doluydu. Dar kotum müsaade ettiğince elini organımın üstünde gezdirdi.

Pantolonumdan soktuğu eline bakmak için başımı eğdim çünkü fena halde seksi görüldüğünü biliyordum. Haklıydım. Organımın başı kotumun belinden çıkmıştı; belli ki o da bunu görmüştü çünkü elini çarçabuk benden çekip önümde diz çöktü. O küçük seksi ağzı organımın ucunu sararak iştahla emmeye başladı. Hayalarım bir anda gerildi ve oracıkta boşalmamak için omuzlarından tutup onu yukarı kaldırmak zorunda kaldım.

Kollarını bırakmadan, “Yavaşlaman gerek, yoksa fazla da-

yanamayacağım,” diye uyardım.

Masmavi gözlerinde iltirash bir ışık çıktı ve kendini bana yaslayıp pantolonumu çekti. “Yavaşlamak istemiyorum, Noah. Seni istiyorum. İçindeki sertliğini, beni doldurmam hissetmek istiyorum. Boşaldığında gırtlığımdan aktığını hissetmek istiyorum. Dudaklarını ve dilini vajinamda hissetmek istiyorum. Hepsini istiyorum, Noah. Hepsine ihtiyacım var ve bana istediğim veya ihtiyacım olan her şeyi vereceğine söz vermiştin.”

Bu tahrik edici sözler karşısında, “Lanet olsun,” diye haykırdım. Bu bir zaafı, bunun farkındaydı. Beni parmağında oynatıyor, beni tam da istediğim gibi hareket ettirmeyi, sözlerimi kendi lehine çarpıtmayı biliyordu. Sözümde durmamam gibi bir ihtimal olamazdı. Sözüm kapı gibi sağlamdı; üstelik ben de onunla aynı şeyleri istiyordum. Sadece, geçirdiğimiz akşamın çok daha keyifli olması için ona aldığım bir hediye daha vardı.

“Bekle, Lanie. Sana bir hediyem var,” dedim cebime uzanırken.

“Dahası mı var? Ama Noah bana zaten bu evi ve yüzüğümü verdin...”

Ona muzipçe gülerek elimi gözlerinin önünde tutup açtım ve incilerin parmaklarımdan dökülmesine izin verdim. “Elmas bir kızın en iyi arkadaşı olabilir ama inci çok daha eğlencelidir,” dedim kaşlarını yukarı aşağı oynatarak. Kafası karışmıştı ama önemli değildi. Sadece birkaç dakika sonra neden bahsettiğimi görecek, hissedecekti.

Lanie’yi kavrayıp onu sertçe kendime bastırdım. Dudaklarımız buluştu, dişlerimiz çarpıştı ve dillerimiz sert, iştahlı bir

öpicikle dans etti. Zemindeki minderlerin üstüne çöktüğümde o da aynısını yaptı, dudaklarımız ise birbirinden hiç ayrılmadı. Elleri vücudumun her yanındaydı, göğsümden omuzlarıma kayıyor, yavaşça karnıma doğru iniyordu. Bundan hoşlandığını bileterek karın kaslarımı kastığımda dudaklarından bir inilti çıktı.

O bana dokunarak kendinden geçerken, çarçabuk sutyenini çözdüm, askıları özgürce omuzlarından indi ve sutyeni bir kenara attım. Yuvarlak, diri göğüsleri çıplak göğsüme yaslanmıştı. Dudakların boynunun omzuyla birleştiği noktayı buldu. İncileri sertleşmiş meme uçlarından geçirip boynunu emerken inledi. İncileri bir süreliğine bıraktım, parmaklarım çabucak kot pantolonunu açtı ve kıvrımlı kalçalarından aşağı indirdi.

Boynunu baştan sona öpüp kulağının arkasına vardım ve kalçasını avuçlayarak parmak uçlarımla ve saten gibi yumuşacık, yuvarlak incilerle o güzel çıkıntıda gezindim. Boncukların hafif baskısı onu ürpertti, daha fazlası için yalvarttı; ta ki ben incilere daha da bastırıp onları sertleşmiş klitorisine kaydırıncaya dek. Soluğu kesildi ve tırnaklarını sırtıma geçirdi, bir yandan da omzumu emiyor, ısırtıyordu. Beni deli ediyordu.

Geriye çekilip ona baktım, bildiğim ama yine de duymak istediğim her şeyi söyleyen ifadesine bakarken organım inanılmaz sertleşiyordu. “İstediğin bu mu, Kedicik?”

Bildiğim şeyi tek nefeste onayladı. “Evet, daha fazla.”

“Buna ne dersin?” Parmaklarımla incileri onun ıslak, ipeksi katmanlarının arasına kaydırarak sıvılarıyla kapladım.

İnleyerek yeniden omzumu ısırdı, bir yandan da kalçalarını öne doğru kıvrıyordu. “Hımm, daha çok.”

Kulağına, “Çok açgözlüsün, Delaine,” diye mırıldadım. Sonra kulakmemesini ağzıma alırken, iki parmağımla girişini bularak ona istediği şeyi verdim ve incileri içine soktum.

Soluğu kesildi ve başını geriye atarak boynunu gözlerimin önüne serdi. Dilimi boydan boya gezdirip derin bir nefes aldım. Aldığı hazzın kokusu sıktığı hafif parfüme karışıyordu. Vahşileşerek, acıkarak dudaklarımı yaladım.

“Kokunu alabiliyorum, Delaine. Aldığın haz öyle tatlı, öyle davetkâr kokuyor ki.” İncilerin bir kısmını daha içine soktum. İnliyor, görev tamamlanana kadar beni yönlendirmek için eğilip bükülüyordu. Parmaklarımı ağır ağır öne arkaya hareket ettirirken, İncileri G noktasına sürtmeye başladım; başparmağımla sertleşmiş çıkıntısına hafifçe baskı yapıyordum. Kalçalarını öne kaldırıp daha da fazlası için yalvanıyordu.

“Güzel, değil mi, Kedicik? Seni parmaklarımla becermem hoşuna gidiyor, değil mi?”

“Evet. Ah, Tanrım... evet.” Bacaklarını pantolonu izin verdiğince iki yana açarak elime sürtünmeye başladı. “Bana daha fazlasını ver.”

“Daha fazla mı? Böyle mi?” Parmaklarımı incilerle beraber içine ittim. O incileri koparıp organımı derinlerine sokmak istememe neden olan minicik, seksi bir ses çıkardı. Sırılsıklam ve ipek kadar yumuşaktı, aklıma kaçıracağımı düşündüm. “Kahretsin, Kedicik. Çok ıslaksın. Geriye yatmanı istiyorum. Görmek istiyorum.”

Lanie omuzlarıma tutundu. Beraber minderlere indiğimizde onu sırtüstü yatırdım. Pantolonunu tamamen indirmek için par-

maklarımı içinden çıkardığımda suratımı asarak sızlandı. Onu tamamen görmeli, parmaklarımı ona sokarken izlemeliydim. Bacaklarını benim için açtı; hevesli bir davetti bu. Onunla canım ne çekiyorsa onu yapmamı istiyordu. Yapacaktım da.

Islaklığı ateşin ışığında parılıyordu, içinden sarkan inciler beni gitgide baştan çıkarıyordu. Onun tadına bakma düşüncesiyle dudaklarımı yaladım ama sonra incileri oynatmak için parmaklarımı tekrar içine soktum. “Kahretsin, bu güzel bir vajina, Delaine. Ve tamamen benim.”

Hiçbir şey söylemeden incileri kavrayıp yavaşça çektim. Kadınımdan çıkan boğuk bir mırıltı kıvrılan bedeniyle beraber yükseldi. Kalçasını ısırdım, görüntü başımı döndürüyordu ve artık kendime hâkim olamıyordum. Böylece incileri tek seferde içinden çektim.

“Ah, Tanrım!” Gövdesini yukarıya kaldırarak boşaldı. Bir an canını yakmış olabileceğimi düşündüm ama sonra tiz bir iniltili bastırmaya çalışarak dudaklarını sertçe ısırdı.

Parmaklarım yolunu buldu, G noktasının hafifçe pürüzlü tenini okşayarak orgazmını daha da perçinledi. İnleyip belini yukarıya kıvrıdığı anda eğilip sert meme uçlarından birini ağzıma aldım. Dilimle ona hafifçe vururken yukarı aşağı gidip geldim, dişlerimle çok hafifçe ve yavaşça sıyırdım.

“Daha sert, Noah,” dedi soluk soluğa.

İsteğini her türlü yerine getirdim. Parmaklarımı içine sokup çıkarıyor, eklem yerlerine kadar sokuyor, dişlerimle meme ucunu emiyor, ısıırıyordum. Saçlarını sertçe çekti. Bana sert davranmasına bayılıyordum ve bunu biliyordu.

“Şimdi içime girmeni istiyorum.” Dönüp kalçalarını ellerime dayadı. “Lütfen.”

Ben de aynı arzuyla yanıp tutuşuyordum. Ben de içinde olmak istiyor, daha fazla dayanamıyordum. Ve bu beni biraz öfkeliyordu çünkü onunla yapmak istediğim bir sürü şey vardı fakat sonra kendi kendime “salla gitsin” diyerek bütün bir ömrün bizi beklediğini hatırladım ve parmaklarımı içinden çıkardım.

Tek elime dayanarak pantolonumun fermuarını çözdüm ve organımı dışarı çıkardım. Tatlı asistanım ellerini kalçama yerleştirip hareketimi kolaylaştırmak için pantolonumu indirdi. Onları şimdiye kadar çıkarmış olmalıydım ama o anı yaşamak istedim, dur tuşuna basmak gibi bir niyetim yoktu.

Lanie kalçalarını kaldırmış, hevesle bekliyordu fakat ben biraz eğlenenin güzel olabileceğine karar verdim. Böylece kalçalarını oynatarak organımın başını girişine sürttüm ve onu klistorisine bastırdım. Bu sahneyi görmek için dönüp baktığında yüksek sesle inledi. Ona işkence etmeye, heyecanını yükseltmeye bayılıyordum. Böylece, organımı aşağıya kaydırıp girişine bastırdım ve yeniden geri çekip başa döndüm.

“Lütfen, Noah...”

Evet, organım için yalvarmasına bayılıyordum.

Ona bakarak sırttım. “Lütfen ne? O güzel şeyi becermemi mi istiyorsun?”

Başını sallayıp dudağını ısırdı, göğsü yükselip kalkıyordu. İstedikini daha iyi göstermek için dizlerini havaya kaldırıp kalçamı kavrayarak altımda dalgalanmaya başladı. Evet, artık bu kadar zıvalık yeterdi. Kadının aletimi istiyordu, o zaman ala-

caktı. Girişine baktım ve organımın başını ona sokarak yavaşça ittim. En sonunda birleşmemizin verdiği hazla ikimiz de inledik; kendime hâkim olamıyordum, bu duygudan daha fazla istiyordum.

“Kahretsin, bu çok iyi bir his, değil mi?” diye sordum ona. “İlk defa içine girdiğim an gibisi yok. İçinde beni sarıp sarmalamam. Çok seksi, çok yumuşak ve ıslak. Bu duygu... hiçbir şeyle karşılaştıramaz. O yüzden bir kez daha deneyelim, olur mu?”

İçinden çıkarken kendimi izledim. Sıvıları organımı sarmalamıştı; beni içine almak için esnemiş olan deliği, ona girmeden önceki minicik haline geri döndü. Bu baş döndürücü bir manzaraydı.

İncilerin üzerindeki ıslaklığın parlaklığı gözüme takıldı ve aklımda fena bir fikir belirdi. Onları alıp tek bir katman halinde organımın etrafına sararak onu engebeli bir hale getirdim. Bundan zevk alacaktı. Lanie ne yaptığımı görünce güldü, gözlerindeki o ifade, birbirimize kafa tuttuğumuz ve bekaretini aldığım günü hatırlattı bana. Her şeye vardı. Ben de manyak gibi azmıştım.

Yeniden içine girerken beni içine almak için kalçalarını oynattığında organımın başının içinde kaybolmasını izledim. İncilerin aletimin etrafında titrediğini hissederken resmen bilincimi kaybettim. Lanie’nin o sırada çıkardığı ses bir göstergeyse, onun da benim kadar zevk aldığı belliydi. Organımı tamamen onun içine sokarken kalçalarımın ona çarpmasına engel olamıyordum. Kalçalarımı kavıyor, altımda kıvrılırken beni öylece tutup klitorisini kasığıma sürüyordu.

Onu cesaretlendirdim. İçinden ne geçiyorsa onu yapmasını istiyordum çünkü bana zevk veren de buydu. "İşte böyle, Kedi-
cik. Canın ne istiyorsa yap. Bedenimi kendi hazzın için kullan."

"Öyle kalın, öyle sertsin ki," diye mırıldandı. "Organımı
içimde hissetmeye bayılıyorum. Ve o *inciler*..." Son sözcüğü in-
leyerek söyledi, kendinden geçerek gözlerini yumdu.

Mulhteşem. Milyon dolarlık bebeğim bu işi kapmıştı artık.
Geri çıkıp sonra yeniden içine sertçe girdim. "Böyle mi?"

Tutakların kalçalarının yanaklarına batırdı. "Tanrım, evet!
Daha hızlı."

İçinde beş kez hızlı hızlı gidip gelerek ona istediğini verdim
ve sonra, tamamen onunla sarmalanmış halde durdum. Kalçala-
rımı hareket ettirerek klitorisinde hissetmek istediği sürtünmeyi
ona verdim. Ayrıca bunu yapmak o inciler etrafında sarılıyken
organımda inanılmaz hisler uyandırıyor.

İnledi. "Ah, Tanrım... aynen böyle. Durma."

Geri çekilip kalçalarımı hareket ettiriyor, yeniden içine girip
çıkıyordum. Ne hızlı ne de yavaş bir ritim tutturmayı başarmış-
tım. Bana yaslanmış sallanıyor, kalçalarının her bir gidiş gelişine
kalçalarıyla cevap veriyordu. Inciler beni mahvediyordu, o beni
mahvediyordu. Ellerinin kalçalarımı tutuşu, içine girip çıkarken
duvarlarının kasılması tarif edilemezdi.

"Noah, ben..."

"Hadi, gel," diye inledim hâlâ içinde gidip gelmeyi sürdür-
rürken. "O vajinanın organımı sıkıştığını hissedeyim." Her gidiş
gelişte aletim inanılmaz sertleşiyor, hayalarım patlayacakmış gibi
hissedene dek orgazmını yükseliyor, yükseliyordu.

“İşte böyle. Kedicik. İşte böyle.” Orgazm olurken ismini haykırdı, organının etrafındaki duvarların o çok iyi bildiğim titreyişini hissettim.

Hızımı artırdım. Daha sert, daha derine gidip geliyor, orgazmının bütün evrelerini yaşamasını sağlıyordum. Gözlerimi ondan alamıyordum. Ateşin yumuşak ışığında çok güzeldi. Bembeyaz tenini şeffaf bir ter pırlıltısı kaplamıştı, dudakları irileşmiş, kiraz kırmızısı olmuştu, gözleri kapanmış, gür kirpikleri tenini okşarken kendini tamamen hazzına bırakmıştı.

“Ben dünyanın en şanslı erkeğiyim,” diye fısıldadıktan sonra uzanıp o lezzetli dudakları öptüm.

Önce bir kez, sonra iki, üç kez dudaklarını ısırdım. Organım içine gidip geliyor, inciler üzerinde boylu boyunca kayıyordu. Göğüsleri göğsüme yaslanmıştı, dudakları benimkileri yalıyor, pırnakları kalçalarımın batıyordu. Bu çok fazlaydı.

“Bana muhteşem hissettiriyorsun, Lanie. Daha fazla dayanamayacağım,” diye uyardım. “Senin o güzel vajinanın her yanına boşalacağım.”

Lanie başını iki yana sallayıp gözlerime baktı. “Beni defalarca geri çevirdin. Bu kez buna izin vermeyeceğim. Ağzuma boşal, Noah. Tadını almak istiyorum.”

“Kahretsin... tutabilir miyim, bilmiyorum... çok... iyi... hissediyorum.” Boşalmamak için elimden geleni yapıyordum.

“Hadi, Noah. Ağzuma gel.”

İsteksizce içinden çıktım ama daha önce defalarca dediğim gibi, istediği her şeyi ona verecektim. Başta o benim seks kölem-di fakat şimdi ben onunki olmuşum.

İncileri çarçabuk çıkarıp üstüne oturdum. Ağzına girerken organım zonkluyordu ve onun sıvılarıyla kaplanmıştı. Dudaklarının üstünde ucunu gezdirerek kendi sıvılarını ona sürdüm. “Tadına bak, Delaine. Üzerinde senin sıvıların varken organımın tadı nasılmış gör.”

Organımı ağzına soktu. Dudakları etrafını sardı ve birbirine karışmış sıvılarımızı tadarken memnuniyet içinde inledi. Ensesini tutup organımı ağzına sokup çıkarmaya başladım.

“Tadımız güzel mi, Lanie? Organımın üstündeki tadını sevdin mi?”

İnleyerek cevapladı, sonra kalçalarını kavradı, iterek beni iyice içine aldı ve yutkunarak organımı sıkıştırdı. Artık daha fazla dayanamayacaktım.

İyice derinine girerken, “Kahretsin, Kedicik! Kahretsin, kahretsin!” diye haykırdım, organım boğazına çarpan her bir fişkırmayla zonkluyordu. O yuttukça daha da sıkıştığını hissediyordum. Başını yavaşça öne arkaya hareket ettirerek, ben ağzında yumuşayana kadar beni boşalttı.

“Tanrım. Yeter artık,” diyerek güldüm, aletimi ağzından çıkarmaya çalışarak. “Böyle devam edersen tekrar sertleşeceğim.”

“Bunun neresi kötü ki?” diye sordu.

Yemin ederim, bu kadına âşıktım.

Üstünden kalkıp yanına uzanarak vücudunu tıpkı bir battaniye gibi üstüme çektim, başını göğsüme koydu. Sol eli karnımın üzerindeydi, bakışlarını oraya indirdim. Annemin evlilik yüzüğünün taşları ateşin yansımasıyla gökkuşağı gibi parıldı-

yordu. En sonunda yuvasını bulmuştu.

Ben, en sonunda yuvamı bulmuştum. Lafı gelmişken...

“Ama söylemedin,” dedim. “Evi sevdin mi?”

Lanie başını kaldırıp bana baktı. Yüzüne yumuşak bir gülümseme yayıldı. “Sevdiğimi biliyorsun.”

Evet, biliyordum.

“Ama bu nasıl olacak emin değilim,” dedi göğsümde daireler çizerken.

“Ne nasıl olacak?”

“Yani senin Oak Brook’taki ev var, şimdi bir de kır evimiz var. Nerede yaşamamızı istiyorsun?”

“Evet, bunu düşündüm,” dedim, bir anda bunu önceden onunla konuşmadığımı için kendimi bir pislik gibi hissetmişim. Aslında ona evi gösterdikten sonra bunu konuşmayı planlıyordum ama sonra olaylar gelişti ve... İşte buradaydık. “David şirketin yarısını bana devrediyor ya?”

“Evet?”

“Şey, Mason yıllar yılı bana çok sadık oldu, şirketin her türlü işini çok iyi biliyor. Ben de onu ortak yaparım, diye düşündüm.”

“Noah, bu mükemmel!” dedi gözleri coşkuyla parlayarak. “Polly resmen kalp krizi geçirecek!”

Muhtemelen haklı olduğunu düşünerek güldüm.

“Bir saniye ama,” dedi yeniden toparlanarak. “Bunun bizim nerede yaşadığımızla ne ilgisi var?”

“Ha, pardon,” dedim yeniden konuya dönerek. “Bunun bizim nerede yaşadığımızla bir ilgisi yok ama en nihayetinde

Mason sürekli ofiste olunması gereken işlerin çoğunu yürütüyor olacak. Bu nedenle biz istediğin yerde yaşayabiliriz. Ailene daha yakın olmak için burada yaşamak istersen burada bir ofis kurar ve evden çalışırım.”

“Ama Noah, ailenin evi... sana onlardan kalan tek şey bu,” dedi ciddileşerek.

Ona sarılıp alnını öptüm çünkü bunu istiyordum; yine fedakârlık yapıyordu. “Artık ailem sensin, Lanie. Ve ileride bir sürü güzel küçük Lanimiz olsun istiyorum. Ve belki Crawford soyadını sürdürmesi için bir de küçük Noah.”

Kaşları havaya kalktı, gözleri irileşti ve yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. “Bebek? Bebek mi istiyorsun?”

“Evet. Bir sürü, bir sürü bebek.”

“O halde,” dedi düşünceli bir şekilde. “O kadar bebeği sığdırmak için büyük bir eve ihtiyacımız olacak, değil mi?”

Omzumu silktim. “Herhalde.”

“Üstelik Mason ofiste gecelere kadar çalışırken Polly’ye bir arkadaş da gerek. Aksi takdirde adamı görüşemiyoruz diye sık-boğaz eder durur.”

“Muhtemelen.”

“Annem de iyileşiyor ve babam işe döndü. Üstelik Dez de şhirde ev aramaya başladı...”

Nereye varmaya çalıştığını anlamıştım. “Kedicik, bana Crawford evinde yaşamak istediğini mi söylemeye çalışıyorsun?”

Yüzünde suçlu bir ifade vardı. “Çok mu kötüyüm bunu istediğim için? Hem de aileme bu kadar yakın yaşama

şansım varken?”

“Hiç de değil. Onları istediğin zaman ziyaret edebilirsin. Sonuçta burada da hoş bir evimiz var. Noel’de, Paskalya’da, yaz tatillerinde, istediğin zaman geliriz. İstedüğümüz zaman her şeyi bırakıp buraya gelebiliriz.”

“Ayrıca Chicago’da meraklı bir komşumuz yok. Hem sen de Kırmızı Lotus’taki işlerden çok kaytarmamış olursun,” dedi.

“Hey! Hiç de bile,” dedim onu gıcıklayarak.

“Şaka yapıyorum! Şaka yapıyorum!” diyerek güldü.

“Peki, o zaman, Chicago?” diye sordum.

Başını salladı. “Chicago.”

“İyi,” dedim kararından memnun kalarak. Onu yana doğru kaydırıp dirseğimden destek alarak doğruldum ve muzip bir gülümsemeyle ona yukarıdan baktım. “Hadi, şimdi şu bebekleri yapmaya koyulalım.”

Onu öpmek için eğildim ama parmaklarını dudaklarımızın arasına koydu. “Doğum kontrol iğnesi oldum, unuttun mu? Şu anda hamile kalamam.”

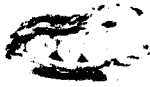
Omzumu silktim. “Pratik yapmaya engel değil.”

Kıkırdadı ve en sonunda pes ederek, ateş fonda çıtırtılar çıkarırken onu uzun uzun öpmeme izin verdi. İşte hayatımızın daima böyle olmasını istiyordum: Umarsız kahkahalar, erotik sevişmeler, mutluluk ve özgürlük. Aldatan eski sevgililerden, bizi mahvetmeye kararlı, arkadan bıçaklayan arkadaşlardan uzak. Sevdiğiniz birinin hayatını sadece sizin kurtarabileceğinizi düşünerek, bunu yapmak için kendinizi feda etmekten uzak. Yapayalnız yaşama duygusunun metruklüğünden uzak.

Belki bu, sokakta rastlayacağımız herkesin rüyası olmayabilirdi ama temel aynıydı: Sevecek biri, ilgilenecek biri, karşılığında ayısını size vermekten fazlasını istemeyen biri, koşullar ne olursa olsun yanınızda olan biri.

Ve bu rüyayı yaşayacaktık. Bunu garantileyecektim. Her şeyin mükemmel olacağını düşünecek kadar nahif değildim. Hepimizin göğüs gereceği mücadeleler var ama uzun vadede savaşı biz kazanacağız.

Sonstuzu dek mutlu yaşayacağız.



Sonsöz

Seks... Yeniden

Lanie

Hayatımın baş aşağı döndüğü, tersyüz olduğu, fırl fırl dönüp beni bambaşka bir yola soktuğu günün ikinci yıldönümüydü. Zengin ve nüfuzlu adamlara ciddi paralar karşılığında kadın satan Foreplay isimli kulüpteki müzayedeye çıkmamın üstünden iki yıl geçmişti.

O gün yanımdaki kadınların bunu yapma nedenlerini bilmiyorum. Ben bir hayat kurtarmak için yapmıştım bunu. Annemin hayatını.

İki milyon dolara satılmıştım. En yüksek teklifi veren kişiye; Noah Patrick Crawford, Kırmızı Lotus'un sahibi. Bana iki yıl boyunca sahip olacak, canının istediği her türlü cinsel ihtiyacını karşılamak için beni kullanacaktı.

Bu adam bana bir organı doğru dürüst ağzıma almayı

öğretecekti. Bana sayısız orgazmınlarımın ilkinini yaşatacak, beni içimdeki Casus'la, onu da Parmak Seksinin Kralı, Muhteşem Popo, Şaheser Popo, Süper Kamış'la tanıştıracaktı. O adam beni milli yapacak, hafifmeşrep bir şıllığa dönüştürecek, ufkumu tahmin edemeyeceğim kadar açacaktı. Bu adam beni hem yatak odasında hem de genel anlamda zıvanadan çıkaracak, derken beyaz atının üstünde çıkagelip vaziyeti kurtaracaktı.

Bu adam şimdi benim kocamdı.

Ve kızımızın, Scarlett Faye Crawford'un babası.

Scarlett, babasının gözbebeği idi. Biz evlendikten sonra bir yıl geçmeden dünyaya gelmişti. Hatta düğünümüzde ona hamileydim ama bunu bilmiyordum. Noah parmağıma yüzüğü taktığı gün ona hamile kaldığımdan emindim.

Annesinin yüzüğünü.

O geceyi sonsuza dek hatırlayacağım; mükemmelliği her açıdan kör edici derecede parlak kalacak. Noah bana o değerli yüzüğü verirken yüreğini, her şeyini vermişti. Onun yeri benim yanımdı, benim yerim de onun.

Hayallerimin evinde, çocukken içten içe göz koyduğum o evde, yeni hayatımız başlamıştı. Arzularımızı ve hayallerimizi birbirimize fısıldamıştık ve evet, dünyadaki son gecemizmiş gibi sevişmiştik. Çok seksiydi. Büyülüydü. Mükemmeldi.

O gece bana bir sürü bebek istediğini söylemişti. Bunu yerine getirmek beni çok mutlu etti. Scarlett, ileride dünyaya gelecek çocuklarımızın ilkiydi.

Evet, şımartıldı. Hayal edilebilecek her şeye, kıyafetlere, oyuncaklara, kitaplara sahipti, hiçbir eksiği yoktu. Ancak bütün

bu maddi şeylerden daha önemlisi, seviliyordu. Her türlü hevesine, isteğine yetişen insanlara seviliyordu.

Etrafları gür ve koyu renk kirpiklerle çevrili zümrüt biçimli gözleri, parlak safir rengindeydi. Öpücükler kondurduğumuz süt gibi yumuşacık teni, taramaktan, kurdelelerle ve taçlarla süslemekten bıkmadığımız kalın, çikolata rengi lüleleri, insanların ayaklarına kapanmasına yol açabilecek bir gülümsemesi vardı. İlk nefesini aldığı günden beri onun büyüğü altındaydık.

Fakat Scarlett tam babasının kızıydı.

Beni yanlış anlamayın, annesini de seviyordu ama onun kitabında babası bir kahramandı. Onu parmağında oynatıyordu, o da aynı şekilde babasını. Babam Mack'te de durum aynıydı. Scarlett'ın ilgisini çekmek uğruna Noah'yla arasında oluşan kıskançlık krizlerini söylememe bile gerek yok. Mack, Scarlett'ın dedesiydi ve bir hafta sonu Noah, Scarlett'ı kendisinin götürmek istediği oyuncak mağazasına hiç ona danışmadan, "düşüncesizce" götürdüğünde, torununu görme hakkını ihlal ettiği gerekçeyle onu dava edeceğini söyledi.

Saçma, değil mi? Evet, ben de böyle düşünmüştüm.

Çocuk yüzünden böyle kavga etmeleri abesti. Ona verdikleri hediyeler veya onu götürdükleri yerler konusunda sürekli rekabet etmeleri. Hatta Mack'in Noah'nın maddi gücüne ayak uydurabilmek için çocukluğumun geçtiği evi ikinci kez ipotek ettirmiş olabileceğini bile düşünüyordum.

En sonunda diğer aile üyeleri ve ben bir müdahalede bulunmamız gerektiğine karar verdik. Bu bir hafta önceydi. Yani, cidden, Scarlett'ın o minicik, el kadar yüreğinde herkese yetecek

kadar sevgi vardı ve sürekli onun için savaşmaları haksızlıktı. Dez Teyzesi, annesini, Polly Teyzesi ve ben onu alıp babasıyla dedesini evde yalnız bırakmış. New York'ta Lexi Teyze ile Brad Amea'yı ziyarete gitmiştik. Bir ara vermeye ihtiyaçları vardı.

New York'ta geçirdiğimiz hafta çok eğlenceliydi fakat kocamla olmayı özlemiştim. Tamam, evet, onun kimi hazinelerini de özlemiştim. O abes servetinden bahsetmiyorum. Yine Scarlett için bir dolu şey, kendim ve elbette Polly, Dez ve Lexi için yepyeni kıyafetler alıp eve döndük.

Vardığımızda, Noah ile babam Scarlett'a duydukları özlem sayesinde yeniden birbirlerine bağlanmışlardı. Beni iplayen yoktu tabii. Neydim ben, doğranmış ciğer falan mı?

Ancak kırgınlığımı sadece birkaç dakika sürdürdüm. Kısa bir karşılama ve defalarca yinelenen, *babacık seni çok özledi*, cümlesinden sonra, Mack çocuğu elimden kapıldığı gibi annemle beraber çıktı gitti. Hafta sonu onlarla kalacaktı.

Ben de Noah'yla.

Kapı kapanır kapanmaz gözü dönmüş kocam beni kapıya yapıştırarak bedenini bana bastırıp ve ellerini başımın iki yanına sabitledi. Yüzü benden sadece birkaç santimetre uzaktaydı ve yüzüne doğru esen nefesinin sıcaklığını hissedebiliyordum. Dudakları yavaş yavaş benim dudaklarıma yaklaştı.

"Bunu bir daha sakın bana yapayım deme," dedikten sonra dudaklarımı sertçe, iştahla öptü.

Bir nebze bile öfkeli olduğu yoktu. Sadece çok ama çok azmıştı ve biraz rahatlamak için sabırsızlanıyordu.

Hımın, evet. Ben de aynı durumdaydım.

“Seni manyaklar gibi özledim,” diye fısıldadı dudaklarını boynumda gezdirirken.

Casus da hemfikirdi. O da Noah’yı özlemişti. Hatta zihnimin gerilerinde bir tür kutlama müziğinin çalmaya başladığını duyabiliyordum. Casus kırmızı deri çizmelerinin ve mavi mayosunun üstündeki tozları silkeleyerek bir an Noah’nın siyah kravatını ve o çok sevdiği siyah bantlı topukluları giymeyi düşündü.

Sanki çok önemi varmış gibi.

Noah’nın eli, eteğimin altından kayıp çoktan sırlısklam olan merkezime ulaştı. Parmakları, ancak Parmak Seksinin Kralı’nın yapabileceği şekilde okşuyor, derinlerime iniyordu. Diğer eli göğsümü okşuyor, sertleşen meme ucumu parmakları arasında sıkıştırıyordu. O devasa organı ise baldırlarıma sürtünüyordu.

Casus ona el sallayıp ihtiraslı bir sesle fısıldadı: *Selam, koca oğlan. Buraya gelsene, seninle biraz sohbet edelim.*

Casus Şeftali kesinkes şıllığın tekiydi.

Bana gelince, kendimi ağırdan satmaya karar verdim. Scarlett’a hamileliğim sırasında seks hayatımız öyle veya böyle aksamıştı. Çünkü Noah bir şekilde beni veya bebeği inciteceğini düşünüyordu.

Her neyse, çocuk doğduktan sonra, azalsa da alışkanlıktan bu böyle devam etti. Tabii ki arada bir hızlı sevişmeler, duşta alelacele kaçamaklar oluyordu ve bunlar da bir o kadar baş döndürücüydü fakat ilişkimizin başlarındaki o fırtınalı tutku yavaş yavaş alevini yitirmişti. Şikâyet ettiğim yoktu ama birbirimize kafa tutmamızı, mücadeleyi, birimizin, *bir güzel tepeni atırayım, sonra seni bir güzel becereyim de sahibinin kim olduğunu unut-*

ma, demesini özlüyordum.

Ve bunu geri alacaktım.

Olabildiğince ikna edici bir biçimde göğsünü tutup onu ittim. Kafası karışmış, meraklı gözlerle bana bakıyordu. Ona göz kırptım ve ne yapmaya çalıştığımı anlamasını umarak seksi bir gülümseme takındım.

“Defol git, Noah! Yarın günlerden ne, bilmiyor musun?” diye patladım.

Yine o şaşkın bakış.

“Gördüğüm kadarıyla hatırlamıyorsun, pis herif!” dedim ve öfkeyle çenemi yukarı kaldırıp devam ettim. “Tanıştığımız günün ikinci yıldönümü. Beni seks kölene çevirip benimle istediğin şeyi, istediğin şekilde yapmak için iki milyon dolar bayıldığın gün. Çünkü sen kendi hazzın için bana hükmetmekten tahrik olan hasta bir pisliksin. Sırf bunu yapacak kadar paran var diye beni isteklerine boyun eğmeye, sana teslim olmaya zorlamayı seviyordun.”

Onunla burun burunaydık; tabii lafın gelişi çünkü sonuçta benden uzundu. Göğüslerim sertçe onun gövdesine yaslanmıştı ve bedeninden sıcak hava dalgaları yayılıyordu.

“Lanie, ben...” diye girdi söze ama onu durdurdum.

“Benim adım, Delaine! Bana Lanie diyemezsin!” diye haykırdım.

Ve işte o an kafasındaki ampul yandı. En sonunda ne yapmaya çalıştığımı anladığı belliydi ve yüzüne yayılan o ukala gülümsemeye bakılırsa oyuna katılacaktı.

Saçlarımdan kavrayıp başımı geriye çekerken kalçamı

avuçladı ve beni sertçe kendine çekti.

“Madem küçük kontratımızın tarihi yann doluyor, sana sahip olduğum bu son geceyi olabildiğince iyi değerlendirmem gerek,” dedi. Meme uçlarını, Seks Tanrısı Noah’nın yeniden ortaya çıkmasıyla beraber gömleğimden fırlamak üzereydi. “Seni uyarmalıyım, bu pek nazik olmayacak. Sert ve hızlı olacak ama her anına bayılacaksın. Ve dediğimi harfiyen yapacaksın çünkü vücudunun her bir santimetrekaresi bana ait. O becerilesi ağzın, daracık küçük deliğin, yasaklı popon, hepsi bana ait ve onları nasıl uygun görüyorsam o şekilde becereceğim. Sen benim hazzım için buradasın, tıpkı benim senin hazzın için burada olmam gibi. Anlaşıldı mı?”

“Pek değil,” diyerek hırıldadım. “Bırak beni! Senden nefret ediyorum.”

“Olabilir ama seni becermeme bayılıyorsun, değil mi?” Bu bir soru değildi. Bir gerçeği ifade ediyordu.

Saçlarımı bırakıp geriye bir adım attı. “Dizlerinin üstüne çök, Delaine.” Kemerinin tokasını çekti. “Çok yorucu bir gün geçirdim ve o ustası olduğun stres masajına ihtiyacım var.”

“Burada mı? Holde mi?” diye sordum.

“Bana sert bir bakış atıp ona karşı gelmeye cüret edemeyeceğimi söylercesine kaşlarını kaldırdı. “Ben kekeliyor muyum?”

Casus bana bir beşlik çaktı, sonra mini DVD kayıt cihazını çıkardı ve bir tuşa basıp, “Sette sessizlik! Kayıt!” diye bağırdı.

Tek bir hızlı hamleyle, Noah beni dizlerimin üstüne itti ve devasa organı hapishanesinden çıkıp bana, emilmeyeli uzun zaman oldu, dercesine baktı. Ucunda bir damla gözyaşı gördü-

ğime de emimin

Ne demek, hemen o gövşanımlı öpeyim. Yüce Devasa Efendim. Neticede büyük oğlanlar ağlamaz ve siz cidden çok ama çok büyüsunüz.

Dilim dışarı çıkıp organımla ucundaki sıvıyı valadığında Noah hırlıladı. Dudaklarımla kenarları zafer duygusuyla titiydi ve işkencemi sürdürdüm. Onu şelvetle öptüm, sonra dudaklarımı etrafını samalayıp sertçe emerken iştahlı bir inilti çıkardım.

“Aman lanım, lanet olsun,” diye kükeyerek saçlarımdan tutup başımı geri çekti.

Bu gecenin sonunda kel kalımsam şanslıydım.

Yükandan bana baktı, sesi derin ve boğuktu. “Pis oyunlar oynamak istiyorsun, öyle mi? Bunu yapabilirim.” Sözükleri kıvrılarak süzüldü ve bir vilanın dili gibi bacaklarımla arasına kayıverdi. “Burada kimin sözünün geçtiğini hatırlaman gerekiyormuş gibi bir halin var, Delame.”

Aletini kökünden kavradı ve başımı yüce ağızma sokmak için dişlerimi bükti. “Öylece kal,” diye emretti. “Burada becerme işini ben yapıyorum. Sen emiyorsun.”

Başımı iki elyle tutarak ağızda gıdıp gelmeye başladı. Çok sert davranıyor, ağızda olabildiğince derine iniyordu; yani gırtlığımın en ucuna çarpıyordu. İşin doğrusu, ona ayak uydurmaya gayret ediyordum. Noah’ın organı son birkaç yıl içinde küçülmüş değildi. Ağız olabildiğince açılıp esniyordu, bir yandan da dudaklarımla ona baskı yapmaya çalışıyor, onları ihtisamlı organımı acıtmamak için dişlerimin üstüne kıvrıyordum.

“Daha sert. Delame. Daha sert em beni,” diye haykırdı-

ğında, sesi dosdoğru merkezine gidip tıpkı onun organı gibi birdanla gözyaşı dökmesine neden oldu. Gerçekten, Casus bu kadar ısladığı için altında bir kap falan koymam gerekecekti.

Noah'nın kalçaları öne geliyor, gırtlığının arkasına vuruyor, artık zorlandığını noktayı da aşan hamleler yapıyordu. Soluksuz kaldığında, gırtlığım organının etrafında kasıldı. Noah havaya küfürler savurup ağzından çıktı ve beni yukarıya çekti. Sert ve ateşli dudaklarıyla dudaklarıma yapıştı.

Bir süper kahramanın gücü ve hızıyla beni omzuna attı ve basamakları birer ikişer çıktı. Yatak odamıza yönelip kapıya bir tekne savındı ve beni yatağa fırlattı. İkimizin üstündekileri aceleyle çıkardı. Ayakkabılar ve kıyafetler odanın diğer tarafına uçuyordu. Derken kalçalarımı yataktan yükselirken bacaklarımı omuzlarına attığında, boynum tuhaf bir acı aldı. Noah'nın yüzü tam da istediğim yere, bacaklarımın arasına gömülmüştü.

Dudaklarını, dilini, dişlerini hissettiğimde, "Ah, Tanrım!" diye haykırdım. Bana yumuluştum resmen ve bu dünyadaki en muhteşem duyguydu.

Parmakları katmanlarımı ayırarak gizli hazinem olan o pembe bölgeyi ortaya çıkarıp klitorisimde daireler çizmeye başladı. Bu onun olağanüstü maharetinin erotik bir şovuydu ve ben de özel locamdan izliyordum. Uzun ve sert dilimin girişine bastırıldığını, içeriden dışarı gidip geldiğini gördüm ve hissettim. Sonra parmakları haz çıkıntıma mükemmel bir sertlikle, hızla vurdu.

Ezici gücü karşısında olabildiğince kıpırdanarak, "Noah... lütfen," diye yalvardım. Kalçalarımı yukarıya kaldırdım, yüzü tamamen bacaklarımın arasına gömülü olsa da daha fazlasını is-

nyordum. Katmanlarını aralayıp klitorisimi emmeye başladı; dılı sertleşmiş tepexçiğe hızlı hızlı vuruyordu. Sonra klitorisimi yemden ağzına aldı, sertçe çekti ve bir anda bıraktı. Sonra bir kez daha emdi ve dayanılmaz bir yavaşlıkla çekti, sonra yeniden bıraktı ve dudaklarını yalayarak onu izledi.

“Vajinan dünyadaki en tatlı şey, Delaine. Ve bana ait!”

Sahiplenici yanına bayılıyordum fakat rolümden çıkmadan ona bir şeyi hatırlatmayı uygun gördüm. “Sadece yarına kadar pislik.” Sesimden isyankârlık akıyordu.

Noah dişlerini sergileyip bana hırladı. Yüzü öfkeye bulanmıştı, muhteşem bir aktördü. Beni sertçe yataktan kaldırıp bedenini bana yaslayarak duvara sabitledi.

Dudakları kulağımdaydı, sıcak nefesi hızlanmıştı. Kalçalarını kavrayıp beni yukarı kaldırarak, “İki gün içinde daha fazlası için yalvararak kapıma dayanırsın,” dedi.

“Rüyada görürsün,” dedim bacaklarımı ona dolarken.

Noah misilleme yapıp boynumla omzumun arasındaki bölgeye dişlerini geçirdi. Sertçe, hiç acımadan kalçalarını bana basıp içime girdi.

Zevk içinde haykırıp başımı duvara yasladım. Yüzüm buruşmuş, dişlerim kenetlenerek bu ham, ilkel duyguyu buyur ediyordu. Bu tam da ihtiyaçım olan şeydi.

Tek eliyle saçlarımı kavrayıp diğeriyle beni tutarak, “Evet, bunu seviyorsun, değil mi?” dedi sırtarak. Geri çıkıp yeniden sertçe içime girdiğinde, hamlesinin sertliği beni irkilterek duvara çarptı.

“Organıma bayılıyorsun,” diye hırladı, her bir sözcüğü

giltide derine inen şiddetli hamlelerle vurgulayarak. "İstedğin kadar reddet ama ikimiz de o vajinanın bana ait olduğunu biliyoruz. Delaine."

Tımaklarımı sırtına geçirerek hamlelerinin gücü beni duvara çarparken ona sınıksı tutundum. Dudaklarımı boynuna gömerek hiddetle karışık tutkusunu tattım ve emdim.

Bu benim Noah'ındı. Beni deliliğin uçurumuna sürebilen, sonra tam düşecekken çekip kurtaran adamdı. Ve bunu en sonunda beni bırakana, ben sivri uçurumun altındaki fırtınalı orgazm denizine savrulana kadar yapmayı sürdürecekti.

Kahrolasıca Noah bir macera sporuna benziyordu. Ve Tanrım, nasıl bir adrenalin salgılatıyordu bana.

O, kalçalarının her hamlesinde homurdanırken, adını haykırarak boşaldım. Vücudum kollarında ıslak erişte kadar yumuşaktı.

"Seninle işim bitmedi daha." Sesi talepkâr, kendinden emindi. Birbirine dolanmış bedenlerimizi duvardan söküp beni koltuğa taşıdı. O koltuk, onu ilk kez ağzıma aldığım yerd; düşüncelerimi bir dizi sahne esir aldı: Noah bana hükmedercesine tepemde dikilmiş, tek ayağını koltuğa yerleştirmiş, organını ağzıma sokup çıkarıyor.

Casus geri sar tuşuna bastı ve yüzünde şeytani bir gülümsemeyle bana bu sahneyi defalarca gösterdi.

Noah içimden çıkıp beni yüzüstü çevirdi, elini belime basırken, diğer elinin parmaklarını içime sokup çıkarmaya başladı. En sonunda tamamen çıkarıp orgazmının kaygan kanıtım diğer deliğime uzanan bölge boyunca yaydı, girişime kendi vücudu-

mun salgıladığı doğal kayganlaştırıcıyı sürdürdü.

Bunu yapmasını kesinlikle istiyordum ama bir yandan da rolümü unutmuyordum. Omzumun üstünden ona ölümcül bir bakış atıp alaycı bir gülümseme takındım. “Sakin buna cüret etme!” Kalçalarımla yaptığım yaramaz hareketler sözcüklerimle tamamen zıttı, bu nedenle Noah aslında ne istediğimi biliyordu.

“Sana söyledim, Delaine. Vücudunun her bir santimetresi benim ve istediğimi alacağım,” dedi parmaklarını yasaklı girişe sokarken. “Ve şu anda istediğim şey...” Uzanıp dudaklarını tekrar kulağıma yaklaştırdı. “Daracık bir popoyu beccmek.”

Sesi biraz yumuşadı ve yanağımlı öptü. “Hazır mısın, Kedici?” Benim iyi olduğumdan emin olmasını hiçbir rol engelleyemezdi. Rahat olmam onun için her zaman en önemli şeydi.

Başımı sallayıp kalçalarımlı ona doğru kıvrılarak ikimizin de istediğı şeyi ona sundum.

“Aferin sana.” Noah yeniden rolüne girerek eski pozisyonunu alıp tek dizine dayanırken diğcrini koltuğa yerleştirdi.

Organının başını girişime bastırdığını hissettim. İçime girip çok yavaşça iterken aldığı hazla inledi. Noah’yla bunu genellikle özel durumlarda olmak üzere defalarca yapmıştık; bu nedenle ilk sefer olduğu kadar acı verici değildi. Hatta epey zevkliydi.

Tek dirseğimin üzerinde yükseldim ve kendimi ona doğru ittim ama belimin üstündeki elinin baskısı beni durdurdu. “Yavaş, kadın. Hep çok heveslisin.” Sesinden gülümsediğı belliydi ve bana hassas bir porselen gibi davranması sinirime dokunuyordu.

“Beni beccerecek misin, yoksa bütün gece böyle birbirine kilitlenmiş köpekler gibi duracak mıyız?”

Elini gürültülü bir sesle kalçama indirdiğinde hafif bir acı duydum. Beni sabit tutmuyor olsaydı, tehlikeli pozisyonumuz göz önünde bulundurulursa bu bir felakete yol açabilirdi.

“Bu bir uyarıydı, Delaine. Şimdi kıpırdama, yoksa karanımı değiştirip sana daha sert davranabilirim.”

Yüzümü koltuğun koluna çevirip gülümsememi saklamaya çalıştım çünkü bu söylediği inanılmaz seksiydi.

Noah göreve dönüp kalçamın yanaklarını iki yana ayırdı; bu manzarayı incelerken ve kontrolünü kaybetmemek için elinden geleni yaparken yüzündeki konsantrasyonu hayal ettim. Çok az dışarı çıkıp kalçalarını önceki konumundan biraz daha öne itti. Hırıltıları ve inlemeleri birbirine karışıyor, sanki kendilerine özel bir sevişme seansı düzenliyorlardı. Vücutumda başta gerginken rahatlamaya başlayan kaslar ona daha özgürce hareket edebileceği sinyali verene dek bu şekilde devam etti.

“Tanrım, çok iyi hissediyorum.” Arkamda gidip gelirken soluk soluğa ve son derece kontrollüydü.

Tek eli kalçamdaydı, diğeri de klitorisime dokunmak için kaydığında hızını artırdı. Odada derin, boğuk iniltileri yankılanıyor, gidiş gelişleri daha da sertleşiyordu. Birbirine çarpan bedenlerimizin sesi de bu seslere katılarak, sadece ikimiz olsak da sevişmemizi bir ses âlemine dönüştürdü. Ben olgun bir porno yıldızı gibi inliyor, sızlanıyordum, Casus ise her şeyi kaydediyordu.

Noah çok daha iyi bir açığı yakaladığında, “İşte böyle, Kedicik,” diye fısıldadı.

Ancak boşalmama rağmen yeniden uçuşuma yaklaşmıştım

ve o farazi havacı vüdu me sallayıp birazını ismıtına izin vermemesi doğru değildi. "Sakin durayım deme," dedim. Devam etti. Yaklaşan orgazmının suları acığa vuran imitleri göğsünde birikenken, klitorisini penneklarının arasında sıkıştırıyordu.

"Sakin durma. Sakin durma. Sakin... durma..." diye bağırdım boşalıken.

Beni asla geri çevirmeveceğini biliyordum. Bu, Noah Crawford'ın tarzı değildi. O *daima* tatmin ederci.

Noah'ın göğsünden yüzeye doğru silzillen gümbüşleme kaynama noktasına gelmeden, gırtlığından çıkıp bir dizi sövgüyle dudaklarından dokülmeden önce orgazmının doruk noktasına ulaşmıştım bile. Beni hareketsiz tutarken ve bedenimi tamamen boşalmak için kullanırken gıdış gelişleri düzensiz, titrek ve ısrarcıydı.

Uyuşmuş ve enerjisi tükenmiş bedenim koltuğa yığıldı. Nefesimi toparlamaya uğraşıyordum. Noah'ın arkamda çıkmak üzere kıpırdadığımı hissettiğimde vücudumdaki bütün kaslar kıvrıldı, zaten bundan hiç hoşlanmazdım. Yine de elini çabuk tutarak bedenimi üzerime bıraktı. Her zaman özenli bir âşık olduğundan, tenimin her bir santimini küçük öpücüklerle boğdu.

"Seni deliler gibi seviyorum," dedi soluklarının arasından. "İyi ki o müzayededen çekilip Jabba ile ayrılmama izin vermemişim."

Kıkırdayıp çıplak bacağına vurdum. Bu şaka yollu girişimime güldü.

"Sana harcadığım her bir kuruşa değersin. Mutlu yıldönümleri, Delaine."

çinkülikle aldığını neticedenimin arasından, "Aynen, ama da," dedim şakayla karışık

Casus Şeffah ve set ekibündekiler, Şaheser Popo, Muhteşem Popo ve Süper Kauş, bizi ayakta alkışladı. Evet, belki film per çek değildi ama Noah ve benim az önce yaptığımız şey, beraber geçirdiğimiz hayatı oluşturan koleksiyona eklenecek bir başka güzel hatıraydı. Bu görüntüleri ne zaman istesem oynatabildiğim için şanslıydım ve bunu sık sık yapıyordum.

Bir kadını ölüm döşegündeki aumesını kurtarmak için çare sizee giriştiği bir macera, dihiyanın en muhteşem aşk hikayelerinden birine dönüşmüştü. Hollywood muhtemelen aşk hikayemiz hakkını satın almayaacaktı ya da isimlerimizi ışıklı panolarda göremeyecektik fakat biz kendi dünyamızda gışe rekortmenydik. Ve önemli olan da sadece buydu.

TEŞEKKÜRLER

Bu seriyi yayınlamaya hemen karar vermedim ama bunu yaptığıma memnunum. Bu sayfa, pek tabii ki, bunu başarmam için ter döken kişilere teşekkür etmem için ayrıldı. O halde girişelim şu işe, ne dersiniz?

Her şeyden önce, inanılmaz yetenekli arkadaşım ve akıl hocam Darynda Jones'a teşekkür etmeliyim. Sen olmasaydın, bu macera tamamen başka bir yönde gelişirdi. İnsanların karşımıza bir sebepten ötürü çıkarıldığına inanıyorum. Hanımefendi, sen benim karşıma hayallerimi gerçekleştirmeme yardım etmek için çıkarılmışsın. Senin o tatlı yüzünü seviyorum.

Olağanüstü menajerim Alexandra Machinist ve fevkalade editörüm Shauna Summers'la çalışma fırsatı yakaladığım için ne kadar şanslı olduğuma hâlâ inanamıyorum. İkiniz, dünyada en sevdiğim insanlarsınız. Bana bir şans verdiğiniz için teşekkür ederim.

Düzeltenlerim Patricia Dechant, Melanie Edwards,

Maureen Morgan ve Janell Ramos'a kocaman teşekkürler. Siz benim dayanağım, deneme tahtam ve en büyük destekçilerimsiniz. Sizi seviyorum. Tüm kalbimle.

Sokak takımının Parker's Pimpin' Takımı ve en önemlisi de sadık okurlarıma teşekkür ediyorum. Keşke hepinizin ismini bilsem çünkü yaptığımı yapabilmemi sağlayan şey sizin desteğiniz.

Son olarak, Abyrne Mostyn'e teşekkürlerimi sunmalıyım çünkü elmaslar bir kızın en iyi arkadaşı olabilir fakat inciler çok daha eğlencelidir.

Hepinize teşekkürler.